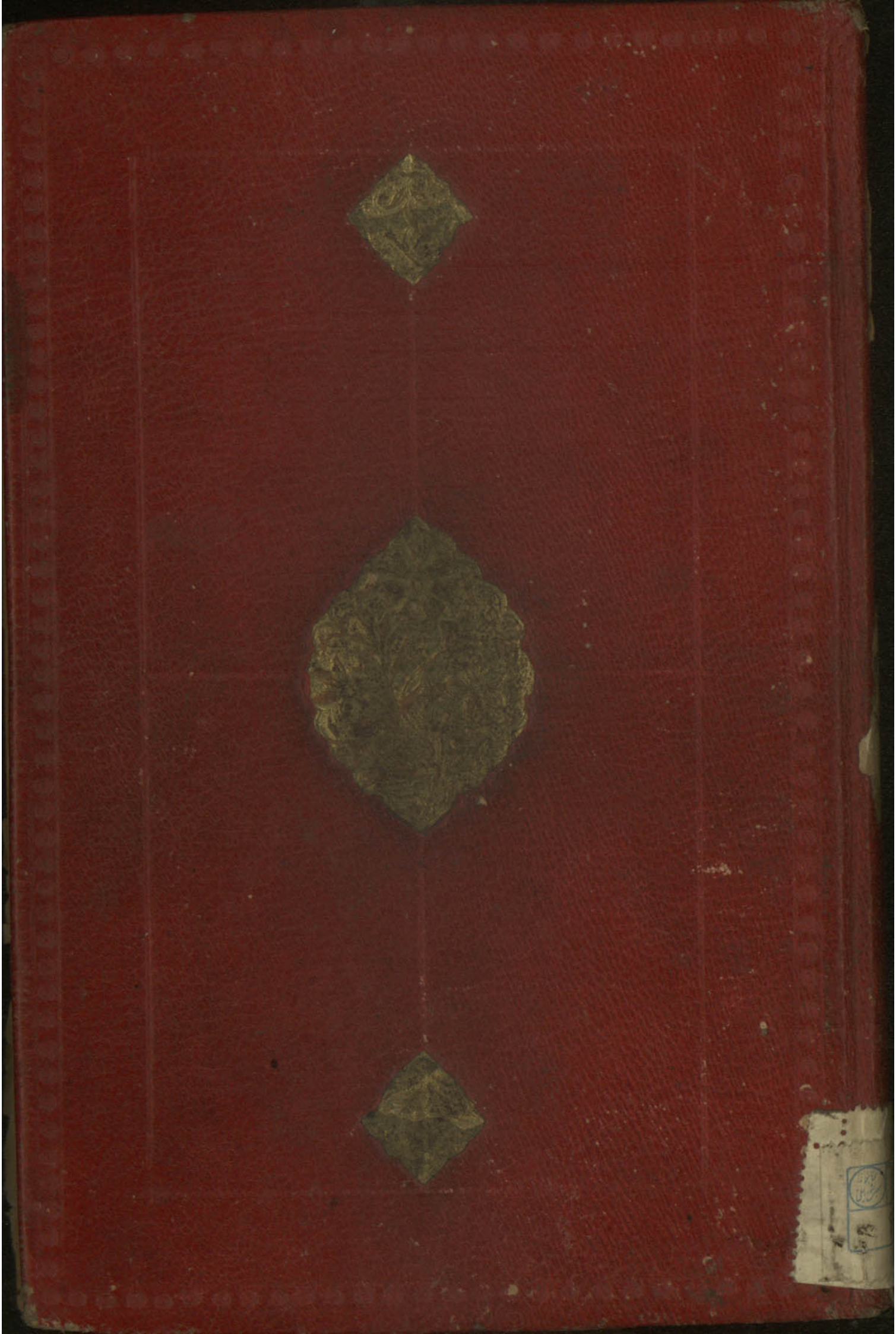

بازدید شد
۱۳۸۲

۲۸

بازرسی شد
۳۶ - ۳۷

۹۸۲۹ ـ ن
۴۴۷۳
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب ترجمه مسائل حصاری
مؤلف داود الحسینی
موضوع
شماره قفسه ۶۴۰۷
شماره ثبت کتاب
۸۶۲۷۷
۶۴۰۷

بازدید شد
۱۳۸۲

۲۸۰

بازرسی شد
۳۶ - ۳۲

۹۸۲۹ ـ ن
۴۴۷۳
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب ترجمه مسائل قضائی
مؤلف داود الحسنی
موضوع
شماره قفسه ۶۴۰۷
شماره ثبت کتاب
۸۶۲۷۷

فعلی - فهرست شده
۶۴۰۷

مجلس شورای ملی
کتابخانه

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

بعد الحمد لله سریکه در مقام تحقیق اند در وقت نظر در مسئله پس گمان کرده اند که ایشان را طریق پیشه نظر در میان دلیل و غیر
که مستلزم اجماع است و قصد ایشان از برای سؤال در زمان ثابت نکرده اند مخالف حق و اهل مسئله بر خلاف مسئله در اثبات و نفی اند
اهل سنت و جماعت پس کوشیدن ما آن را در دین قول اهل سنت و جماعت میباشد

پس گمان کنم که بطلب بر کتابهای دلالت بقدر دور رس است بر کفایت گمان کنم اند اهل سنت و جماعت کتابهای دلالت مسئله تا حق ثابت
مسئله اگر آنرا تعیین نموده و ثابت کرده است و پس بقای مسئله بر قرار خود در نزد کوکب باشد که دلیل مسئله است یا حجت طابع بر حجت مکتوب
قوه کوکب بقای دلالت مسئله تا در دلیل مسئله ثابت بر جمیع جزئیات کوکب دیگر نباشد آن حالا فقد گمان اهل سنت و جماعت آن است که
بقای مسئله تا زوال آن حاجت است که از آن سؤال شده و مواضعات بقای آن حجت پیش از آن اگر سؤال از امور پیشه گردد آنوقت پیشه یا
یا سؤال از امور پیشه که بر حجت پس بقای دلالت ثابت و آن امر پیشه

بر اگر مسئله تواند حجت طابع را
فی کسنه ناظر و راهنما از چهار جهه اول از طابع گرفتن در عهد کردن کوکب خص و کمان ناهموار و روز نا رسیدن آمدن تا کسنه
و حجت را عهده نموده و ثابت کرده که خوب شوند تا در کسوال کنند از آن بابن طریق ثابت که فقیر به آنچه را بدل کند رهنمود شوند در سؤال که
یا سؤال کنند بطور رهگان یا از راه عیب پوشیدن یا حفظ کردن سیم اگر سؤال در وقت زوال پیشه پس در پیشه فقیه که زوال آفتاب یا کوکبی
یا آن از رفیع که از لفظ اشاره و یا به چیز قرائت مکرر از ارتفاع و طلوع این وقت بخط پس از سؤال در وقت طابع خود

مجلس شورای ملی
کتابخانه

بگیرد کم از بدشتن حبیب را و خوکات آن لبیب زیاده تا وجه رم اگر مساوی باشد قوت خود و نیز کوکبی شاهد در مسئله
پس اگر فاضل نکنند از جهه این عیوب و احاطه کنند را آن مسئله بدلیل حکم درست و فهم آمد باذن خدا تعالی
بلکه بهتر در مسئلها بر تمثل از فعل و تمثل وجه حق مراد را بود یا از آنکه نمایه او غرض باشد
حجت طابع است هر کاه ساقط نباشد از طابع پس اگر ساقط باشد از طابع و ناظر باشد قرار طابع پس بگردان
آن را دلیل بر مسئل و اگر فاضل باشد قرار طابع را و باشد مران را از انتقال و انفراد پس موقوف عنه قرار دلیل ثابت باشد
و متصل به آن دلیل شخص سؤال عنه پس اگر باشد از برای قرار انتقال و انفراد پس بگردان حجت طابع را
دلیل سؤال عنه پس اگر باشد از برای قرار انتقال و انفراد پس بگردان حجت طابع را و دلیل سؤال عنه
اگر ناظر طابع نه باشد پس بگردان حجت ناظر قرار دلیل سؤال عنه پس اگر ساقط باشد قرار طابع
و نباشد مران را با این نه انتقال و نه انفراد پس قرار نه دلیل سؤال عنه است و حجت ناظر آن دلیل سؤال عنه دار اگر قرار
در اینوقت در فاضل باشد پس قرار دلیل سائل و حجت سؤال عنه باشد و اگر قرار نه در فاضل باشد
و نباشد آنرا انتقال و انفراد پس قرار دلیل سائل و حجت سؤال عنه باشد و هر کاه کوکبی فاضل نور
باجمع نور کسنه نمایه حجت طابع حجت طابع یا نمایه قرار کوکب دیگر پس بگردان آن کوکب را دلیل سؤال عنه و قرار
دلیل سائل مشاهدت بکنی از کوکب فاضل از طابع و حجت طابع را برای سائل و کوکب فاضل در سایع و حجت سایع را
از برای سؤال عنه اگر ناظر نباشد آن از طابع و سایع را

اما دلیل حجت پس آن کوکبی باشد که سؤال
بوده بر موضع دلالت حاجت که از آن سؤال شده از خانهای نکند کوکبی که پیدا باشد آن را در موضع حاجت
و قرار سهم دلالت کسنده بر حجت حجت سؤال از حجت کوکبی که دلیل بود بر طابع بر حاجت سؤال پس
شمرده مال و زهره بر زنان پس اگر نباشد از برای کوکبی مذکور کم نکند از شهادت پس اعتماد کن بر آن

قابل نباشد فایده ندارد یا اگر بخش هر کدام یا کوکبی باشد خاصه زهره و عطارد دلالت کند بر حالی که در آن کوکب قوت آن

کوکب یابد و سیم این دلیل اگر هر کدام باشش متصل شده بود بغرد آن یا اگر قابل تدبیر اگر نه ظاهر باشد

بهر دو خانه تواند نظر کرد یکدیگر را یا کوکبی دران خانه و قتی نزدیک آن کوکب بطالع

خانه باشد یا اگر صاحب ثامن یا سابع یا عاشر کوکبی عدد آن باشند و بدین گونه نیز صاحب سابع یا سابع

یا ثامن یا عاشر خانه کوکب یا اگر اوله هر کدام سعود باشند و حروف ذکر کرده دلالت بر سرور و راحتی حال

کنند بر جوان و قطعی اگر هر کوکبی که در ده درجه اول اضراف از کوکبی دیگر بوده نکند که در حال اتصال طالع

یا حابش بیستویا بران یا در حال مرور بوضعی که دران درجه کرده یا اگر آن کوکب متصل بکوکب دیگر نشود بر طالع دران

صدد متصل اول حال کند یا اگر هر کدام متصل نشود دلیل کوکبی از جا که مرجع شود دران یا محترق شود دران یا دران ساعت دور

یا اگر هر کدام قابل تدبیر باشد دلیل بر صاحب طالع اول آخر مرجع باشند که در اول دخول بر مرجع دیگر داشته باشند

که ناظر نباشند بطالع پس این کوکب طالع بود و نزدیکتر ساقط باشد و دلالت بر بهبودی حال کند

یا اگر هر کدام بخش قابل باشند از بروج مذکر نه بآن خاصه اگر نظر غیر دشمنی باشد یا اگر کوکب

کوکب موضع وحشت باشد یا اگر کوکب کوکبی باشد که نحوست از جهة منسوبات بیت بخش عاید شود

مراد از مرجع یا محترق یا ساقط یا متصل باشد صاحب وبار سقط منسوبات موضع قابل تدبیر باشد یا اگر هر کدام

دلیل متصل شود بکوکبی از بروج طبش مختلف باشد که از دهنده اگر نه بکسی که موادی آن را قبول کند و ارطاعت ادا نکند

یا اگر دلیل هر کدام در هیوط و فوه باشد متصل شود بکوکبی که آن را در موضع دلیل حظی و بهره نباشد مثلا کسی باشد

که آن را نشناسند و او طالب باشد چیزی را این او ده و بخانه مرجع آن را در این مقام مناسب داشتیم از جهة لفظ زایچه

به بیند اسب برد و ظفر یابد زیرا که مضمون آنها آنه آن شاء الله تعالی مرجع کرد هم بر ترجمه مدلیل خبر دهنده

در طالع باشد و آن صاحب طالع در صاحب ثلثی که در آن درجه صعود کرده باشد و در بعد وی در وجهی باشد که

در حابش عشر نیز آن دو کوکبی که قریب بدارد طالع باشد و هر سه بر طالع دلالت کنند و در طالع باشد و سهم السعاده

و آن سهم السعاده یا در حابش باشد و در حابش خانه نیز و آنچه از این ادله شهادت دهد بیشتر بود دلیل باشد

طالع موضوعش چنین گویند است که نظر کنی اول بصاحب طالع پس بکوکبی که باین دو خانه نیز قوت بخشیده باشد سیم السعاده

پس آن دلیل باشد پس اگر چنین نباشد و بشد صاحب شرف بران صفت که مذکور شد پس دلیل وی باشد

پس اگر آن نیز چنین نباشد پس نظر کن صاحب طالع و قمر را پس هر کدام که در وقت باشد دلیل است

پس اگر هر دو در وقت باشند پس اگر قوی تر کسب موضع دلیل باشد پس اگر هر دو ناقص باشند اگر نزدیک

بلقی کوکبی نزدیک را بطالع آن دلیل باشد پس اگر هیچ یک ازین کواکب که نزدیک نباشد نزدیک آنها را بطالع پس اگر نزدیک

متصل نشود بصاحب خانه متخانی آن دلیل است اگر هیچ یک ازین دو اتصال بصاحب خانه متخانی نباشد آن کوکبی

جامع تر آن دو باشد دلیل است هرگاه دو کوکبی دلیل باین نظر کرده که یکی کوکبی متصل است و دیگر

از کواکب و ارباب خانه‌های لاذده گاه بود از تسویه این بود پس بهتر بود خبر را بکوکبی قابل تدبیر و این مدت

دلیل مدخانه‌اش از اماکن ملک و شهر باد بحری بسیم خبر دهان چنین است که می گوی از روی ساعت

تا شمار می‌کن این مبلغ را از اول حال پس هر کاه شهری نزدیک خبر بر طالع آن مرجع موضع حابش شده و کاهش است

و اگر بسیر غرب کی در وقت طالع را در عدد ساعت گذشته از اول روز و شب پس اگر شد طالع می آن را

از روز بگیر و شب پس آنگاه که رسید خبر بر طبیعت آن مرجع و حابش بود و هوا که در ساعتی که اخباری دهد

اول بروی خبر است و اتصال ثانی برای حجت باین اوقات در طلب دلیل گفتیم هر دو این از روی

طالع از تحت ثری السوال کی بر طالب ندلیل را از ارباب خطوط طرح طالع و سیزدهم سهم السعاده

آن را از جمع شمار کن پس در دلالت دلیل آن است که دانا باشد خطوط را و بهتر آن خطوط باشد در جنب

مهتر از آن کی اسپاری شهودش و دانش دلکش نظر کن از آنها با کدام در استیلای تسییر افضل باشد

یا صاحب دو در اوج یا کوکبی قوی تر آن بود است تام مراد را باشد یا قاطع دلالت نماید بر کوکبی

ذکر شده هم آنکه منسوب بر قبض تذکر است و کوکبی است نظر کن در هر سه صعود دسم استاده را

که در چه موضع از طالع واقع شده است اگر دهم چنین ابود بحفظ حاش او در هر سه حاجی اشتهارت

بجوی موضع آنها را از طالع صعود آنها اگر موافق باشد بیا دلالت دلیل که حکم کردی بران اعتماد کنی و الا نباید

دوم و هفتم و دهم و یازدهم باشند از زوجه ای بزرگ تا یا از زوجه نمال ارکان یا ملوک پرسد پس نگاه کن بزایچه بزرگ
و اگر عطارد و قمر از هر دو بیرون از هفده درجه بود و با یکدیگر و صاحب طالع پس از یکدیگر و دور باشند از ارکان پرسد و اگر در هفده درجه
از یکدیگر تفریح از دو کمتر باشند تا یا دوری پرسد و اگر در هفده مشترک بود از سبب تجارت پرسد و اگر در هفده
بود تا با آن از زوجه ششم از نمال ارکان دوازده زینه دور پنداشته پرسد پس اگر عطارد صاحب طالع بود و خوش از
کاری پرسد که در آن فرستاده و از نزدیکان یا تجارت که مؤنث ملاقی شود و اگر با آن مشترک بود در صاحب هفتم باشد
و باشند در قسم نهم از دوازده بیت بزرگ یا از ام هفتاد و عجارت پرسد و اگر این دو تفریح در ششم از زمال در آید
از رفتن و این یا تغیرش پرسد و اگر تفریح دو این دو وقت در دو بیت هفتم باشد از خطوط خارج تا یا از زمال در طالع
باشد از عزوبت شیاطین یا حوی از امور آن پرسد پس اگر ذنب در این وقت در این باشد یا عطارد در هفتم
از آن بزرگ تفریح از زوجه دیگر پرسد و اگر با آن تفریح نباشد و قمر ناظر باشد از دوا یا ربط پرسد و اگر با آن ناظر نباشد
از دفع دوقه تا از آن مستقر شود پس حکم کن بر قرب طلوع تفریح و نکبه طلوع می کند از آن ناظر از مورد که از شش بیت دوازده
زمال در آید پس با عطارد دو دلیل باشد از دوستی مولد که پرسد پس اگر هر دو تفریح باشد از قتال پرسد خاصه اگر با ناظر
باشد بعطارد و تفریح خود اگر با ذنب باشد و مشترک این با باشد از سهم یا حوی پرسد قمر و دوم و اگر قمر در این دو وجه
دوم باشد در خانه قوی باشد از چیز مشتهی پرسد و از بیع یا تجارت بنده مکن و بعد فوت خاصه اگر
این با باشد مشترک و سهم الله در بیع انشی باشد در این دوازده و اگر زمال در این دوازده در هفده باشد
از زمال ارکان در حیث پرسد پس اگر در هفده مشترک بود از زمال ملوک یا ما از جانب ملوک پرسد اگر یک
یا در پرسد پس اگر زمال در هفده باشد و با آن تفریح از زمال پرسد که چه شده یا ران و خود مشترک بود از کان این
اگر در هفده کوکبی باشد ران کوکب طالع بود در این سوال از جانب مقدم کار رفته کند و اگر این کوکب زمال نبود از زوجه پرسد
و اگر تفریح بود از جانب زوجه از زمال پرسد و حکم کن بر همان موضع در دو جانب شد که از زمال در این موضع شد که از خطوط
و فقیه آید از عوارضه که بر بشری زمال شد اگر ناظر با شد عطارد پس در بزرگ که با آن را پس اگر مشترک یا در با شد
پس در بزرگ از دو دایره شد اند پس اگر زمال در این جا در هفده عطارد و با شد و عطارد در جهم انشاء در طالع باشند

از ام برسد که آمده یا ت از جهت مرگ یا دواب پس اگر زمال در هفده در جهم انشاء باشد بر طالق اول از زنا پرسد
که دران ابر فجر بود از مرگ و عمل کشتن یا ین و اگر زمال در این جا بگذرد از جهار طالع و صاحب سهم انشاء در خانه ثالث
و سهم با آن باشد در بیع مذکری از بکری پرسد از جهته زنان پس اگر ذنب با یکا از انا ناظر ان باشد
اشد و پس اگر زمال چنین باشد و صاحب سهم انشاء در خانه جهارم و صاحب هفتم در دهم ذکری بود از نوع مرد
دفین بعد فن شده یا از زنان گم کرده یا مال میراث شده پرسد و از حمل عوانی مرده را بیز زمال گر حکم
کن بر انها مثل حکم که بر مرده دی کردی و دلالت مشترک در دوم و از طالع باشد بر بقیه مدت از وقت بیرون
مال از جانب بزرگان و ملوک و در زمال و یاران شان و خطا یای آنها پرسد خانه از طالع و در دلالت در دوم
دران دلالت زمال در هفده قوی باشد و در زمال و خطا یای آنها پرسد خانه از طالع و در دلالت در دوم
خواهد خرج کند در جهان از جهت جنوب و به خانه خانه و قوش یا در تی باشد و در دوم از سعد یا در تی بیند از او از
و شان قوی گذارد از بزرگ تر مدد در سر طان از خواهر بزرگ قوی گردد او یا در باشد در دوم و در خانه دی باشد
و اگر در چهار باشد بدین صفت زنه در خفه در وقتی از خواهر خود مدد یابد و اگر زمال در هفده باشد و در خانه دی باشد
در هفده زهره و زهره در هفده مشتری باشد و مشتری ناظر از جزو زنده زن آبستن و اگر در هفده مشتری قوی از مال و فرزند
و وقف رسیدن جز از جانب بزرگان خاصه اگر مشتری ناظر باشد و اگر در هفده بیع باشد از مخدمه یا وقف
و زنان یا از ران از زیوری یا چیزی از جهته یا دشی یا دوا نه و اگر زمال در هفده و دشمن ناظر از خانه
یا زدهم از اعظم ملوک و اگر بخش بدان وقت جمع باشد از بهبود از جانب ملوک یا عطا از ایشان و اگر زمال
در هفده عطارد و از زمال حساب و زمان پس اگر بزرگ بدان وقت ناظر باشد و در صاحب باشد یا صاحب سیوم
از بخش طالبی و حسن خاصه اگر ذنب با یکا از انا باشد و اگر زمال در هفده بیع قوی و با آن ذنب عطارد و بیع ناظر
از تابع از بر یا خوبیده که او را بی بابل کنند از جانب تابع و اگر مشتری در تابع و شش در سیم باشد از
ارالان جدیث نه و لکن صلاحیت نوزاد و از عوای بیگانه پرسیده و اگر زمال در هفده در جهم انشاء و قمر صاحب انشاء
و صاحب بخش از زیبا و یا چیزی از اسباب مرکان و اگر زمال در هفده عطارد و با شد و عطارد و ابلو عطارد بادی از خانه بخش از

اگر در اجابت متردد باشد در خانه خود باشد از زبان دختر پرسیده یا چیزی گوید یا نه یا امر از جانب خود دارد
یا چیزی باشد یا دوای عطار باشد از کسب دینی یا چیزی از امور زنان و ملاکه و اسپاب ایام اسلام پس اگر عطارد
مشرق باشد و منفرد از زحل پس از نوشته که آمده بود از بزرگان مردم یا از زنان خود عزیزی که گرفتار
مظلمی باشد یا امر چیزی که فقهی باشد و اگر در صدر مریخ باشد و مریخ هادی باشد مراد از فرق آن حضرت است و امور آن
و عجوزه یا پرسد یا چیزی که گم شده یا سفر خود و حشر اند و امر اموات از کهنها و زنها و جز آنها و اگر مشتری نیز با آنها
باشد از زنده گرفته پرسد یا دزد یا پیشه یا بوزینه یا سگ یا چهارپایه که دزدیده و اگر در دهم نیز با آنها باشد از زنی یا پرسد
که ایام با او بوده و از دوستی که در آن نشسته و خیانتی باشد پس اگر ابی که اکب داشته باشد
در احد عشره از جهتهای متفرقه باشد از امور ده جان و آفاتی که لشکر عبادت یا آسوده و اهل آسمانهای بیدار
تا و یا این باز از فرق اکثاف متفرقه باشد از زنان و اگر در صدر مشتری باشد زحل مریخ عطارد پس نه اول
باشد از زنی که گمشده باشد پرسید و اگر مشتری در حیطان باشد یا در نهم باشد از فرق و لادتش و جمع مالش
و عمرش و مالش و اهلش پرسد و اگر در صدر مشتری باشد و دخت اشعاع پس از چیزی پرسش پرسد که گم شده یا که
و حالهای چیزی یا چیزی ضعیف اگر در لحق خطوط از زهره یا قمر باشد و اگر زهره راهنما و ث شد و در دهم خود ش
باشد زن بردش باشد و اگر در صدر مریخ یا زحل باشد آن زن کنیز بردش باشد و اگر در دهم قمر باشد و قمر هادی باشد
یا در طالع و صدری زحل باشد و زنگی شده یا خویدن دایه یا علو در شدن قاعده که بریده یا از چیزی که در پشت قدمان
کرده از چوب یا از آهن است و اگر قمر در صدر مریخ زحل باشد از زنی عزیزی پرسد و اگر در دهم زهره و در حیطان باشد
و ناظر طالع باشد از سبب تزویج آنان و میراث آنها پرسد یا از زنی از جهة زنان و اگر در دوی فرق قمر و زهره
در طالع باشد در صدر حیطان و مریخ یا سهم باشد یا در دهم باشد از زوج و زاید از طالع باشد از سفر و شغل
و تحویل پرسد و اگر در دهم شمس باشد و دخت اشعاع از زهره کرخته پرسد یا از ان عزیزی یا در دن زنش و اگر مریخ
نیز با آنها باشد و منفرد از زحل از زنی پرسد و اگر متصل بزحل باشد از جنبه و عزیزی که گم پرسد و اگر عطارد
ایمن باشد از کنز که فرو رفته که یا از اده و دارو و مال که او را جا و کند پرسیده و اگر در دهم زهره نیز فرق اشعاع

باشد

باشد و نفس تکلف پیشه فقر یا ذنب از یا پرسد که از اده فرقت آن شده و یا با آن مال را بهره دارد نا خوشی در نظر دارد
مشتری طالع اگر در صدر او باشد از جنبه و سهم اسباب او در طالع پیشه در این وقت فرخت اشعاع و از
از ملک رفعت و ریاست دور شده و باشد آن پرسد و اگر قمر با مشتری باشد و در حیطان طالع در طالع پیشه یا با آنها قرنه
یا در سهم از نفر پرسد یا از افسون یا رخم و در حیات و شغل و حرکت از عزیزی عزیزی پرسد و اگر در صدر مریخ باشد
و مریخ محرق از فعل ملک و راه و زیدن سرسی از جنبه کشته کان پرسد و مریخ اگر در سهم چهارم از دوازده حیطان طالع
یا در هشتم از طالع از یا پرسد یا در زنی که طلاق کند آن را از جنبه یا دران که از آن زن نا توانه زاییده
یا چهارپا که در مریخ و زهره بیشتری باشد در حیطان طالع یا در سهم باشد و زهره پیشه از امور و طرب انواع سازها که
پرسیده یا از زوجی زنان خاصه اگر این در عقوبت پیشه باشد پس اگر در بیت یا در دهم شمس باشد از بزرگان و بنگاه
و ملوک دیگر رسیدن از جنبه ایشان پرسد پس اگر شمس این دو در مریخ باشد و شمس متصل باشد پیکار ایشان و از عزیزی
در رسیدن غلبه ملوک پرسد و اگر در صدر زهره پیشه در طالع از امور و خرید و فروخت و زن یا در لادت و شمس
و چرخ بازی و رقص فلوس خاصه اگر در ایشان باشد و صدر مریخ و اگر در صدر قطاد باشد و عطارد با مریخ از
قتال و شمس پیکار و نوشتن پرسد و اگر در بیت قمر یا در هشتم پیشه و قمر متصل بشمس پیشه یا نه غایا آن
از هم پرسش نیاز ایشان و امر زنان و از اعضای پرسیده و از خصومت ایشان پرسد که در دلالت کند بر ان طالع چه
در صدر جنبه و اگر در صدر زحل باشد از حیاء پرسیده و در طالع از میراث یا پرسش یا عشق یا از جمع آهن و چیزی که باشد
پس اگر این وقت صدر طالع از ازای مشتری باشد و کواکب دران باشند از ملک سلطان و خرج بر ملوک پرسیده
که یا آن مقصود و پرسد یا از فروع بروی از جنبه طلیدن یا به پرسیده مریخ در دهم اگر در صدر او باشد صدر حیطان طالع
یا سهم او و وقت اشعاع یا از یا بیع از خانه خود از کاسته و راه زنان پرسش فرار پرسیده پس اگر در صدر او باشد و بهم
با بیت شمس باشد یا شمس متصل باشد و ای از زحل ملوک و امور ایشان و دشمنان پرسد و زنان که عطارد ای لشکر ملوک
پردن و نهاده آنه در دهم ایشان شده و اگر شمس در ایشان وقت زهره باشد و در دهم طالع باشد و در سهم پیشه
مریخ باشد یا زهره در حیطان خاصه نیز نوبت پیشه پرسیده از چیزی که پنهان کرده از زنی یا از آنها و اگر شمس

معادی که زنان ول ادراه بسته در اگر عطارد و دشمن از برادران و دختران در اگر عطارد و مریخ از مملکت که شده
یا ما هم که صلحیت دارد بیت در اگر عطارد و مشتری از قرآنکاری و علم در اگر عطارد و زحل از دوست یکدیگر حی در اگر زهره
و شمس از دوستی که آیا به وظیفه یا بدیانه در اگر زهره و مریخ از محبت زنان مهدی کار در اگر زهره و مشتری از زنان
و فرزند در اگر زهره و زحل از دشمنی و قتال و امری که دران خیری نباشد در اگر شمس و مریخ از مال از بابت چنین
و اگر شمس مشتری از مال ملوک و شرف در اگر شمس و زحل از علمی و علم در اگر مریخ و مشتری از مردیلیی اگر مریخ و زحل
از دوستی و کینه هر دو اگر مشتری و زحل از حصه میانه از نفر پرسیده طالع ارطان اگر دران قریه باشد از دشمنان و فتنه
زنان و ندمت کننده ایشان پرسیده و اگر عطارد و از زیاده و نقص و زیادتی در ملکش و اگر زهره از زنان
و بکس و اگر شمس از نزع عظما و ملوک و در اگر مریخ از زنان و دخترها یا از زمین یا از چیزی که صنایع شده و در اگر مشتری از مال
و متاع بیکنوا اگر زحل از مال که تلف شده و در اگر قمر و عطارد و از خدمت ملک و عظما در اگر قمر در اگر زهره از زنان که
او را تزویج کند و در اگر قمر و شمس از صلح و ملوک و سلطان و در اگر قمر و مریخ از مال و متاع و اسبی که قیمتی باشد حال آن
و در اگر قمر و مشتری و زنان ملوک و عظما و در اگر قمر و زحل از ترس و آشی و در مال و در اگر عطارد و زهره از رفتار بی ادبی
و در اگر عطارد و شمس از خدمت ضعیفان و در اگر عطارد و مریخ از قتال و خونهای کشتی و در اگر عطارد و مشتری از دولت و امری
و در اگر عطارد و زحل از مکر و حیله و فسون و در اگر زهره و شمس از سبب ملوک و در اگر زهره و مریخ از زیادتی و منفعتی از مال کشی
و در اگر زهره و مشتری از مال و فرزند و در اگر زهره و زحل از زراعت و در اگر کشتی و مریخ از زینت و زرد ان و در اگر شمس و مشتری از
عطیه ملوک و عظما و در اگر شمس و زحل از امری و مریخ و در اگر مشتری از مال و زنان یا زمین قوت و در اگر مریخ و زحل از زراعت
دکانها و در اگر مشتری و زحل از قرض و دوری و چیزی که دران خیری نباشد طالع ثور اگر دران قریه باشد از زنان ملوک
و در کان پرسیده و اگر عطارد و از اندیشه و رنج و در اگر زهره و از زیاده و نقصان و در اگر شمس و در اگر مشتری و در اگر
علما و پادشاهان هر کدام یا بمیری از اعضا و از طول حیات و در اگر مریخ از آتش و دود و ری و ادویه و سرفه و در اگر مشتری از ملوک و کسی که
زیردست ایشان است با از قتال یا از زیاده یا از اهل گرد و در اگر زحل که دران خیری نباشد و در اگر قمر عطارد و از زیر دست و
و خادمه و در اگر قمر و زهره طالع قرشس در اگر قمر و شمس از حصه ۲۰ و حصه ضعیف و در امری و در اگر قمر و مریخ از

مال و از ملک و اگر قمر و مشتری در اگر قمر و زحل از مرض خوفناک و در اگر عطارد و زهره و از آشی و در کار و در زینت و در اگر عطارد
و شمس از چیزی و در زیاده و در اگر عطارد و مریخ از نزاع و قتل و آتش یا که بدیدن از آن صلح کننده و در اگر عطارد و مشتری از علم و بزرگ
و در اگر عطارد و زحل از مکر و حیله و فسون و در اگر زهره و شمس از زنان و ملک و مال و در اگر زهره و مریخ

و در اگر زهره و مشتری و در اگر زهره و زحل و در اگر شمس و مریخ از آتش و دود و
اندوه و بلا و در اگر شمس و مشتری از شرکت ملوک و در اگر شمس و زحل از حیله و مکر و شمس و مشتری از قتال یا نه
ملوک اگر مریخ و زحل از عقب ملوک و فتنه و اندوه و در اگر مشتری و زحل طالع سنبله اگر دران قریه باشد
از قرابتکاری و یا بگریه پرسیده و در اگر عطارد و از زکات بیت و در بیت پرسیده و در اگر زهره و از زنا که تلف کننده و در اگر شمس از زنان یا
که اقوام بر حوادثی او کشته و در اگر مریخ از زکات و مشتری از زیادت و سود و در اگر زحل از مرض و در اگر شمس
بلا و در اگر قمر و عطارد و از زینت زنان و در اگر قمر و زهره و از زیور و سبب زنان و در اگر قمر و شمس از مرض و مفرح و
و در اگر قمر و مریخ از قتال و خونها و در اگر قمر و مشتری از سپری که تا نه بهم رسیده و در اگر قمر و زحل از زراعتی که زیاده و بهم رسیده و در اگر
عطارد و زهره و از خوش و خوشحالی که در اگر عطارد و شمس از چیزی که بوی رسیده و در اگر عطارد و مریخ از خف شده و مال و در اگر عطارد
و مشتری از خوشحالی که نامه تولد شده و در اگر عطارد و زحل از اصطرلاب و حیله و مکر و در اگر زهره و شمس از غدر و دوستی خود و در اگر زهره
و مریخ از مجامع که در امری جمع کنند و در اگر زهره و مشتری از مخفف و مال و در بیت و در اگر زهره و زحل از حیله و مکر
و در بیت زنان و در اگر شمس و مریخ از کسی که در خانه و در اگر شمس و مشتری از زراعت و مال که بهم رسیده و در اگر شمس و زحل از زراعت
و خانه فروش و در اگر مریخ و مشتری از زینت که خانه و قرنه آورده و در اگر مریخ و زحل از زینت که خانه و قرنه
ندیده پرسیده طالع حیوان اگر دران قریه باشد از مخفف مال و از سبب تجارت پرسیده و در اگر عطارد و از زیاده و
تجارت و اگر زهره و از زینت که و در اندوه و تزویج کسنده و در اگر شمس مطرب و از جانب پشت و مرتبه کاتب و در راه و در دوری
یا از مرضی که در بعض عضو باشد و در اگر مریخ از قرنه و خوفناک و در اگر مشتری و زحل از مخفف و کاری بلند مرتبه و در اگر زحل
از زنان تجارت و در اگر قمر و عطارد و از تجارت و مال و حرکت و در اگر قمر و زهره و از لهو و قمار و آتش بیدین
و در اگر قمر و شمس از خسران و در دیشان و در اگر قمر و مریخ از فرش و فرو و کارخانه باشد در اگر قمر و مشتری از زراعتی و خانه

پس باید دید چه حساب می‌کنی اگر بخواهی مجموع ساعات طالع کنی اگر بگیانات مانده معدنی باشد و اگر کائنات باشد
و اگر بسیط مانده حیوان باشد پس اگر حیوان باشد دو قوایی بود ناطقه یا بهائم یا چهار یا پنج توقف کن آنچه
مجتمع شده از عدد دوازده طرح کن چهار چهار پس آنچه بماند نگاه دار طالع بآن عدد ببر هر چه
پس اگر در حساب در برج ۱۲ یا ۱۱ قرار گرد پس حیوان دو پا باشد و اگر در برج چهار پا فرض کرد آن حیوان چهار پا باشد

باب دیگر در معرفت این امر و واسطه نهبر است حساب یک ساعت زوال نهبر کم شمس را دان باشد تا آنچه نهبر
که در شرق طالع باشد هر قدر باید برج پس آنچه باشد از عدد نهبرات اگر فرد نیز مسئول عنه نرات دار برج ما
پس اگر شمس در طالع ۱۲ درجه منوسیکران باشد اسم عدد آن عدد را طرح کن اگر بگیانات مانده حیوان باشد و اگر کائنات معدنی
و اگر بسیطه بنات و اگر برج ۱۲ منوسب معدنی باشد استدلال بر معدنی کن پس اگر بگیانات مانده معدنی و اگر کائنات حیوان و اگر
بسیطه بنات و بدین وجه این را بدانی که رسیده‌ای جنس باشد باذن الله و دلالت بر ۱۲ معدنیات اگر طالع حمل یا جدی یا عقرب
یا اسد یا دلو باشد سوال از معدنیات بود اگر طالع برج مذکر باشد از دوازده اول تا پانزدهم که حضیض شمس است
و شمس نیز قوی باشد بطالع یا از دوازده یا پانزدهم نگاه کن که حضیض قمر است و قمر نیز قوی از آن نباشد
باشد و هر کدام از این برج که حضیض بود نگاه دار طبیعت پس آن و هر که رفته باشد و اگر طالع مؤنث و شمس برج
در هر یک از این برج بگیانی نه گرم باشد پس مسئول عنه معدنی باشد و اگر طالع مؤنث و در بگیان آنها یا نهبر آنها
بجز آنکه آنها قوی طالع نشوند پس جنس نیز نبود باشد و هم چنین اگر طالع موقف منوسیکس یا منوسیکس برج باشد
پس دو باشد و اگر طالع مؤنث و مختلف باشد پس آن دو هر قطعه باشد نیز و اگر طالع مؤنث و شمس یا برج در آن باشد
بآن از منازل قمر یا یازده یا نوزده یا بطین یا حوتان که شهر نیز بره است یا ثور یا یا طرفین پس آن دو را
از هم تفحص کن اگر در برج یا در بگیان یا نهبر طالع نیز شهر نیز باشد یا نهبره یا مطلا و در هیکل طالع باشند
و شمس یا برج نیز طالع باشند بطالع پس ۱۲ چنین جنس معدنی باشد دلالت بر اگر طالع برج یا در بگیان
یا نهبر وی باشد مفرد آن باشد یا ناطق آن پس جنس ملا باشد لکن بآن جنس دیگر نیز باشد که ۱۲ چنین
بنگر بگوئی که در برج یا در بگیان یا نهبر قوی طالع کند چه دلالت کند طبع این بر جنس جنس پس اگر طالع برج

و در بگیان و نهبر آن یک مجتمع باشد پس بر او محقق باشد و هم چنین اگر شمس طالع نبود در برج و نهبر و در بگیان برج یا ناطق باشد
پس بر جنس ملا باشد و اگر شمس بر بروج تربیع طالع باشد ملای ساقطه باشد و اگر در بگیان شمس یا برج یا
نهبر آنها نگوئی بعد باشد یا ناطق باشد یکی از آن دو موضع و قوی پس سه چنین جنس ملای ساقطه باشد که بر سر گذارند
و نیز اگر طالع برج دو صورتین باشد و در بگیان شمس یا برج یا باشد و آنها ناطق باشد پس جنس ملای ساقطه باشد
و نیز اگر طالع نهبر برج و در بگیان شمس و برج یا شمس ناطق باشد جنس ملا باشد و اگر برج در این وقت و برج یا هم طالع باشد
و بر تربیع شمس یا مشتری و در نهبر شمس باشد جنس ملا باشد و اگر برج و شمس و مشتری هیکل در طالع باشند یا ناطق طالع یعنی
ملا باشد و اگر برج در بیت یا در برج مشتری باشد خانه که شمس مشتری ناطق باشد بوی جنس پیدا باشد از ملا آنکه
بودن اطفال یا ناطق یا برجیه آنها و اگر مسعود باشد در خانه نفوذ یا در برج مشتری جنس دیستنه باشد یا در بیرون
زوردای دست و اگر بدین صفت باشد در بیخ زیادی باشد که بر جبهه آویزند پس اگر طالع در دوازده نفوذ یا در برج
مشتری باشد جنس جوهریت که ساقطه شده که بر بدن آویزند پس اگر مشتری در خانه نفوذ یا در برج مشتری باشد
جنس جوهریت یا گوشواره و قلاده‌ای یا قوت باشد پس اگر زهره چنین باشد جنس دیستنه یا گهنتر ملا باشد
یا یاقوت و زیرون که بر گردن آویزند و اگر طالع در دوازده بگیان نفوذ باشد یا ناطق باشد بآن از موضع به برج جنس زبرجد
باشد یا طلا و اگر زهره چنین باشد جنس ملا باشد یا مروارید و اگر برج چنین باشد جنس برجان باشد یا طلا یا الماس
و اگر زهره قوی باشد یا مروارید باشد پس اگر زهره در حمل باشد جنس زبرجد طلا و مروارید باشد که بر سر آویزند
در قرص گوشواره یا مروارید باشد و در بروج زیور طلا که بر گردن بندند و در بروج طلای زبرجد یا قلاده و مروارید یا باشد
که بر گردن و دستها بندند و در اسد بر سینه و در بند بر ناف و چون اگر بندند و از نیران بر تهی گاه و در
عقرب بر عورت و در ایام آن و در قوس بر کفت آن و در جدی بر زانها و در دلو بر ساق و در حوت بر قدم نهاده گشته
بندند و اگر زهره در موضع برج باشد و جنس ناطق باشد و چون زحل پس جنس زبرجد باشد پس دو کیفیت
و اگر صعود ناطق باشد بعقد مرتبه باشد و اگر زهره در بگیان و نهبر قوی باشد جنس ملا باشد و اگر طالع در
و مشتری ۱۲ ناطق باشد طالع طلا باشد که بآن نفوذ کند او بیند و اگر ناطق باشد جنس طلا و قمر و طالع در ۱۲

مشاهده شود اگر دوده بیشتر محسوس باشد و روز صاف نباشد یا آفتاب کمتر تابان باشد
و اگر دوده باشد بعوض زحل مریخ پس از روشن شدن خواهد بود یا صاعقه یا موقتی از آتش بر کوهی که بیان کردیم
یا از طبیعت آتش بسبب طبیعت مخصوص فاعل آن آتش باذن الله و اگر کوکب باشد صاحب طالع یا رابع هم باشد کشتی
از برکشتن ندارد و از راهی که رفته پس اگر صاحب طالع در رابع مشغول باشد و خود صاحب رابع رفته باشد
یعنی باشد کشتی او برکشتن بجوشی گوید از راهی که آمده است پس اگر دوده باشد یا جهت سعود و خواهد بود
برکشتن کشتی بالموت و اگر دوده باشد نحوی خواهد بود برکشتن باشد و اگر دوده باشد خداوند تعالی هم تخم کشته
مرخواهد و طالع را یم شقت است برکشتن یا برسر اره کشتی یا برکشتی ای و اگر کوکب باشد سعد ابعده نحوی یا جهت
سهم اول وقوف زیان است یا کنده در کشتی است بر قعر رکوب شده یا هنده و کوت اگر کوکب باشد نکان کوت
مهنده سعود تا سعد رجع است و اگر کوکب باشد خداوند طالع مقداوند است قعر در سیر اول و حضرتی اگر کوکب باشد
خداوند آن ایشان هم چنین ترس بر کیفیت از دیدن راه رفتن است و اگر کوکب باشد شنیدن رود اید است از آن کشتی
شنیدن رفتن و دیدن رفتن مجموعی که مقصود است و اگر دوده باشد صاحبان صاحب طالع و صاحب قعر رفتن یا رجع یا از آن
در راهی دیگری باشد و خرق بیل باشد یعنی از برای یعنی دیگر از آن او و قرار بر سانده بود دیگری و وقوع یا صاحبان مسئول
خازنه و خواهد بود و بطرف شونده دوران نحوسی باب چهارم در اگر کوکب باشد صاحب طالع یا زوج و خداوند
بیت قعر فایت و خداوند بیت قعر خداوند بیت سهم السعاده فایت و خداوند سهم السعاده هم نگذرنی بر اهل کیفیه رازده بیت کوشه
و اگر دوده باشد این در رجع آیا خواهد بود این سبب کوکب است و اگر دوده باشد از رجع یا نگ یا هوا خواهد بود و در قرآن
و از طالع و اگر دوده باشد این در رجع کشتی خواهد بود این در خداوند و بر طرف شونده باشد و بر همین کوه دار
صاحبان از اوال او باب چهارم در سوال از باران که خواهد آمد یا کوکب خواهد آمد یا کوکب سوال کرد سائل از
خداوند که چه وقت خواهد بارید پس نظر کن بقدر آورده شده در طالع پس کوکب در همان شانه روز یا زنده ای خواهد بود حضرت
اگر در رجع منقلب بوده باشد این رجع از رجع انطار و اگر کوکب باشد قمر سائل از طالع یا خواهد از او که
نه بیند او را و لاف و گزند بر دی میآید باران و کمی یا رونکی باب پنجم از برای نظر کردن در ابواب نوشتها و دران

نه نظرات از بسیار جمع آنچه غلبه می شود و الشتن از آن مرد نوشتها نه پنج است اول شناختن طالع و دلایل بر اسباب نوشتها
دوم شناختن حال کسیکه او نوشته است کتابت را و دلیل او و حال کسیکه باو نوشته شده کتابت و دلیل او
سوم دانستن آنچه در کتابت است از خیر و شر (ط) سوال از نوشته که از کجا در روی او دیده پنجم نوشته
آبادی شود یا نه ششم بیرون آمدن نوشته از تحت دست پادشاه یا نه هفتم نوشته باو پادشاه برسد یا نه هشتم
دانستن اینکه نوشته چند مدت شده نهم شناختن آنچه جواب نوشته چه خواهد بود فصل اول از برای جان
خودن اوتد بر اسباب نوشتها و دلیل بر کیسکه نوشته است کتابت را صاحب طالع است و مخصوص عقد و دلیل بر کیسکه
نوشته شده او کتابت متصل بقمر و صاحب هم است و دلیل بر آنچه در نوشته است از خوب یا بد بر همان موضع قمر است و عطارد را
هم دلیل بر آنچه در نفس این دو مورد است و حال آنها در صاحب طالع و صاحب هم و موضع آنها و نظر خودن بر کوکب پس آن
هر کدام از آن دو که قوی باشد در آنها در حرکتی که بعقول باشد میان و حال آنچه او ناظر باشد بسوی
نگاهش پس او تر دانش عظیم تر است فصل ثانی از برای شناختن کیسکه نوشته است نوشته باو و حال کیسکه نوشته
باو در اگر دوده باشد کوکب مخصوص عقد قمر سعودی یا در نوشتن پس او بر کیسکه نوشته است دلالت کند و اگر دوده باشد
در نوشتن زایل از آنچه پس بکیفیتی که دوده است از سعودی او بسطقی و بر طرف شده و در اگر دوده باشد نگاه کند
بسوی طالع و نظر بر پیش پس بکیفیتی که دوده بر سوال او بسطقی و فرود او و از زیاد از زیان است و اگر دوده باشد
یعنی مخصوص عقد قمر از نوشتن او حال آنچه او در سوال باشد پس او بر کیسکه او از خانواده خود نوشته است و او در موقف
از زنگان بکدش است و از برای وی رتبه است و شده پس تر از بیت است و هم چنین حد بیت تر از خانه است
دوم بیت تر از حد است زنگان نیز بر حال او و زنگان او از طالع و از رب بیت او پس اگر نیکو نگاه باشد او طالع
و ناظر باشد بکه او نه بیتش پس بکو از برای او فرتر است و لکن نرتر است نا پسندیده و در رباعیه قوتش و اگر دوده باشد
بد موضع و ناظر باشد بسوی او حبش یعنی صاحب بیتش پس او کم کوشش از برای او رتبه و لکن پسندیده است
و رباعیه آن او و حبش است و نظر او اهل بیتش و اگر دوده باشد مخصوص عقد قمر در موضع بیتش و سعدی پس حکم کن که آن
کیسکه نوشته است باین کتابت راست از برای او حبسی و لکن صاحب تعلق است و حال او در دین و نگاهداشت

که ناظر باشد معرف عنه بسوی خود آورنده چیزش درآورده باشد در وهلهٔ اول و تبادر پس بیشتر از زبان او در حبس
و نوجه‌ها درآورده باشد دلیل در حال اول و تبادر پس بر اینکه صاحب او را میه است که برسد چون در بعد زبان
از دلته دلالت می‌کند بر اینکه از زبان او چیزی فهم است بر طرف شده است درآورده باشد در وهلهٔ پیش
و ناظر باشد بطابع و نه ترتب پیش ناظر باشد به بری او و پس بر اینکه صاحب نوشته قادر بیت بهوش نگاه
گرفته و روز بروز درآورده باشد در نزد و بر اینکه ناظر کند به بری او و سدی پس بر اینکه او کمی است که از زبان او پیش
حال بخورد پس اگر درآورده باشد در عرفی این سعد بخشی پس بر اینکه او از جهاتی است که بسته قلاده از در آن نوشته
قرابتی که ذکر کرده بخش باشد پس او با آنچه گفتم از شرح و بیان عرفی گاه فرمان است که بسته قلاده از در آن نوشته
عقل به قرار پس چیز بگیرد حال او از متصل به هم چنانکه بیان خودم از زبان تو از معرف عنه قرار پس اگر ناظر کند از بیت
پس که بیان آنهاست فرق هر دو است یکی از زبان دیگری مرتزق آورد و فرزند است رزق و نه باشد که بهم نرسند و اگر ناظر
کند از ترتیب پس بگوییم آنها حلال و فرار از ترتیب ممکن نیست باشد از زبان ایشان طبق آنکه نادرستی دارند
در اگر ناظر کند در مقابله پس بر اینکه سیاشد به آنان بدال و فرار پس اگر ناظر کند به جمیع و کفار
پس بر اینکه یکی از آن تقدیر بهم نرود دوی کرد بر السلطان در اگر فهم باشد در پی مقارنه که او باشد در آن
بیت پس بر اینکه نرسیده و اگر باو نوشته شده اجتماع و نهم خود در چیزی که منتاغرت و دشمنی از آن
ها باشد از زده‌ای دیگری پس اگر فهم باشد بر یک از معرف عنه و متصل او در خانه پس ناظر کن پس اگر ناظر کند حاجت
بیت آنها بین آنها پس بر اینکه او دلالت کند بر تردد آن او نفوذ از بعد بشان در اگر فهم باشد عطار و ضعیف
گردد معرف باشد در معرف عنه پس ناظر کن از عطار و جهان که ذکر صفت کردم از زهرای تو در باب بیستم فصل سیم
از زهرای شناخت آن چه در نوشته ها است از بین باشد بر نظر کن از زهرای این سوی عطار و قرار دادن پس بر اینکه
عطار و دلیل بر نقش خلل است که در نوشته است در بر نوشته و کاغذ و مقدم بر صد و نوشته می‌شد و مقرر این است
بر اینکه در نوشته است پس اگر فهم باشد متصل بکنی گاه به مقصود و نوشته شود در اگر فهم باشد انفصال انفراد
پس باشد حال کن از ذکر کسی معرف عنه بر مقصود و نوشته پس اگر فهم باشد انفراد قرار نخود پس کن از خود هم

معرف است

معرف است پس بر اینکه ترتیب و مقابله در اجتماع و دلالت می‌کند بر فرق در نوشته و فرق نمی‌کند که آن است که
گاه بوده باشد قرار و نهادی و حال اگر تو ترتیب بدیا باشد پس بر اینکه آن دلالت می‌کند بر اینکه
آن کسیکه نوشته است این نوشته را بخط عیب در جنس سست بنت و دان و ضعیف بت پس بر اینکه
در نوشته چیزی است که اتهام باک دارد و ناظر کن بقدر عطار و پس اگر فهم باشد قوی از زبان کاوه طابع
یا از پیش پس در نوشته علامتی صلاح و صلاح نه درآورده باشد در فهم باشد از طابع از پیش پس در نوشته حال
معامله آن در رسیم از طابع یا از پیش پس نوشته از زبان او وحدت است کو ذکر می‌کند در آن کار یا نما
یا در زیاد را سوال از آن زن و از زمان او در چهارم از طابع یا پیش پس در نوشته ذکر زیست ربنا به
اینکه فهم باشد فریبنده از ضعیف و پیشانی از آن کسیکه سنشان چشم از زود است در پنجم از طابع
یا پیش پس در نوشته لیقی خرابی است که طی دارد و در یا امید دارد او را و بدیا شد از فرزند یا است
در ششم از طابع یا از پیش نوشته زیبنده است در اگر ناظر کند به بری این نگاه بخشی پس نوشته از
چهارم است یا در شان چهارم است در هفتم از طابع یا نگاهش پس نوشته از زیاد است در هشتم از طابع
یا از پیش پس در نوشته ذکر و بیتی است یا پیرایه در نهم از طابع یا از نگاهش پس در نوشته قرار عطار
و ذکر حدت سیار او ذکر سوی است یا از دان سلطنتش در او حاشر آن طابع یا از پیش نوشته از نظاهرات
یا از کسیکه مقرب از نزد سلطان و در یازدهم از طابع یا از پیش نوشته زیاد و هوی است و در نوشته قوی است
که منشا تقویت جنده است در دوازدهم از طابع یا از پیش نوشته در شان خصوص است یا از دشمنی و فرق کن
یا از طبع اگر معرف عنه قرار پس بر اینکه انفراد فهم باشد از زمان بوده باشد عطار و قوی
پس در آن بتار جنسیت است از نزد جنسیت در اگر انفراد از شرح است عطار و سود و جنس کتابت از
نزد شریف است در امر شریف در اگر انفراد از نزد است پس نوشته از سیمیا لاز است که مخلش آن است
یا خود در اگر از شمس است پس نوشته از صاحب سلطنت باشد در اگر از زهره است پس نوشته از نزد و زیاد است اگر
از عطارد است پس نوشته از نزد و کاتب است یا تاجری در اگر فهم باشد از زحل پس در نوشته علامت کردن است

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۴

نحوست یا عطارد دلالت می‌کند بر اینکه در نوشته بقدر چیزهایست که عمل‌کنی می‌کند مدتش را و هم چنین
پس ناظر کن از اتصال آن کسی را که نوشته شده به بلوی او و نوشته در جمیع حالاتش و اگر نوشته باشد
از برای او اتصالها و انفصالها پس بیت در نوشته منصور باشد نه زیرا که نوشته در شرف پس اگر دیده باشد قمر
ساقط و منحل بخسی دلالت می‌کند بر اینکه مقصود در نوشته نحوست دارد مفصل ثور و زیر سقوط سعدی
دلالت می‌کند بر چیزی را که قابل ندیر خواهد بود طالع و قمر خواهند بود وسط السماء باشد یا نقلی نزدیک باشد
آن اگر کی ناجح تر کند و قابل عمل باشد پس مقصود از چیز سلطنت و رفعت و شرف و ضعف و دلالت
و کسی را از این از جهت غلط و اگر قابل بخس باشد پس آن از جهات مختلفه حرام است پس اگر قابل تدبیر
خواهند طالع قمر خواهند یا زوج باشد پس چیزی از مقصود برادران و دشمنان و برادری هم چنین است
دلالت سایر خانها بر مقاصد آنهاست و اگر کریم باشد اتصال از ترتیب یا لقا یا فواید خواهد بود مقصود
نوشته صحیح و قوی و فکم تر بقدر از این است که کریم باشد بقول و اگر کریم باشد یا بقول خصوصا
اگر مفصل قمر بعد قول ظاهرتر از این و دلالت می‌کند بر اینکه اگر نوشته بعضی ناخوشیهاست و اگر کریم باشد
اتصال از تثلیث باشد پس پس مقصود در نوشته خوشی و خوشحالی و خوشحالی باشد که بلوق برسد و از برای او
این هر چند نه کریم باشد اگر قوی و هر زمان که کریم باشد اتصال قمر سعدی دلالت می‌کند بر اینکه مقصود
نوشته می‌است و اگر مفصل ثور و بخسی پس مقصود نوشته باطل است و اگر مفصلان ثور و بخسی را از غیر ناظر سعدی
پس بدرستیکه مقصود نوشته مقرر یا مطلبی است و ناظر کن انصراف عطارد را و بدرستیکه اگر او مصروف ثور
از سعود پس از نوشته خوشحالی و اگر مصروف نحوس پس در نوشته شرارت و ملامت شریری
موضع و باکسته او و قول دلیل که گفته است در اینصورت نوشته‌های شر عمر اگر یا قی قمر را در تثلیث
طالع و تسدیس او پس مقصود از نوشته خوشحالی است و اگر کریم باشد در بیت طالع پس مقصود از نوشته
نصرة و دفع و بلاست و اگر ناظر باشد پس بشارتی و نه غمی را و نه خوشحالی و نه بهجت بکوتنبیم پس اگر
و اگر اراده کنی که بدانی که چه چیز می‌کند از این نوشته و ناظر کن بسهم العید و مجاله پس بدرستیکه

قلون

کتابخانه

بدان این دو در موضع بدی دلالت می‌کند بر اینکه در وجود از نوشته از مقصود بدیت و اگر ملکی باشد پس
حکم کن بعکس قول ذو رویحوس کفته است ناظر کن در طالع تولد سائل و هر کاه بود از این اگر موضع عطارد
کجا بود است پس بدرستیکه اگر ناظر کند بدی او سعود یا بکند شایع خود او نیز از این پاکیزه باشند
و عطارد یا قمر باشد پس نوشته در مقصود هر آن چیزهایست که حی آید او را در این وقت که میباشد
و اراده‌ی دوستی‌ها را کرده باشد در موضع عطارد و قت دلالت بخسی مقران قمر تفکر ناظر بودن
سعود پس نوشته در چیز بریخ و خشد و مقرر و شریکی است و اگر اراده باشد عطارد در موضع که اراده است
در آن سعدی در اهل طالع تولد در حالی که ثرثه باشد و منظر باشد از کوکبی یا سعود پس نیز خود در
در او خوشحالی است و فرحی را هم اگر اراده باشند سعدین در موضع نیرین و قت دلالت باشد تربیع نیرین
بوده باشد این بریخ و تند در اصل طالع قولد و سعدین نظر کنند به کوکبی در این هنگام مزبور عطارد و ناظر کند به بخسی
پس نوشته و چیزی که فرا آید او را در این هنگام در خوشی و منفعت بسیاری خواهد بود و اگر ناظر کند با
این بریخ دوده باشد با آن در عطارد و پس نوشته و چیز دارد در این هنگام بهجت باشد و این اندازه قول از آنچه
گفته است ارس فیلوف هند اگر یاقی در طالع میزان کوکب سعودی و در خانه‌ی خوش یا ناظر باشد پس خانه
او طالع پس بدرستیکه نوشته این نوشته را نمود و خانه حضرصا اگر کریم باشد سعد در خانه اول و اگر
بوده باشد در خانه طالع و بریخ خانه دوازدهم یا دوده باشد در دوم و در اد ثابت طالع پس بدرستیکه
نوشته شده است آن نوشته در او سلوک و اگر کریم باشد خانه دهم در سیم در امور و سنان و کنیزکان
مثل برادران او سنه یا در امور و او برادران هستند اگر اراده باشد خانه دهم در چهارم پس در امور پدران است
یا در دوستان و اگر کریم باشد خانه دهم در پنجم پس در امر است و خیر و اگر کریم باشد خانه دهم در ششم پس از بهمان
و یاران است و اگر خانه دهم باشد پس در امر زنها یا حشق و اگر خانه دهم در هشتم باشد پس در مرگ
انسانات و اگر خانه دهم باشد پس در امر دین و تقدیق و امر اوقات است و اگر خانه دهم باشد
پس در امر عمل و تزویج است و اگر خانه دوازدهم باشد پس در کشن مال است و اگر خانه دوازدهم باشد

پس از امر پادشاهان و بزرگان و از کسانی ایشان و طلب نمودن آنچه نزد ایشان است و امر شده ای که
برسد او را یا آگهی باشد و زیاده شود و در کاره باشد از طالع مشتری و بخوش نظر کسته باد پس از آنچه
مرکز پادشاهان و بزرگان است و در کاره باشد نظر کننده با بهتری سعد پس در نوشته صلح امر
پادشاهان و بزرگان است و در کاره باشد زهره در صفر طالع یا نهم طالع یا نهم طالع در حرف
از غیر اقران پس مرجو به پادشاه زاده کان نه بلکه مقرب ایشان است و در کاره باشد عطارد در نهم
طالع یا در ثلث طالع و بخش ناظر باشد با و پس در مرکز با، ملوک است و بزرگان و در کنار کنند
بسوی او سعدی بدل بخش پس در سلطان مقرب به پادشاه زاده کان و مرکز و مقرب نزدیک ایشان و او را
ست مقرب ایشان و در کاره باشد شمس در مقابل طالع یا مرتبع ناظر باشد بسوی او و از مقام پس در زمینهایی
که در شده است یا فواتح و است در رسیده بر آن رابطه و در کاره باشد مریخ در طالع و در محل ناظر باشد
با و پس در نوشته امر راه زنها و دشمنان و سرقفل ایشان آنچه را در بلاد پادشاهان است و کشتن
ایشان آن بسیاری و در کاره باشد در ثلث این نهم اول از محل پس در قوی در زمینهایی یا امر
بر طرف نوشته و در کاره باشد نهم اول از رسید یا قوی یا عقرب حضرت اگر باشد سر خوابی و مرتبع
پس در هلاک صاحب او که آماده است در آن نوشته با چند نفر از یاران او و در کاره شده طالع
نهم اول از ثوری یا سنبله یا هدی پس در زمینهایی که رسیده اند کار اسوختی و در یک و در کاره باشد
طالع نهم اول از جوزا یا میزان یا دلو پس در مرض مردمی که رسیده باشد ایشان را و مداری کار از
جهة اینها خیره شده باشد چشم او یا بریده شده باشد گوش او و در کاره شده طالع نهم اول از زمینهای
یا سم از عقرب یا وت پس در آن امر ایشان که رسیده است او را در دی و بر طرف شده است
چشم او حفر صاحب کار اگر باشد بلفظ صریح و قوی در آن امر مردمی که اقدام کرده است بر امر نوشته
و در کاره باشد طالع نهم نهم از حمل یا ثور یا عقرب یا سهم یا دلو پس در امر است که در او شرات
پس باید که عنقریب نیندازی فتح را در او و در کاره باشد طالع نهم نهم از ثور یا سنبله یا جدی یا حوت

بس از ام

پس از امر پادشاهان و بزرگان و از کسانی ایشان و طلب نمودن آنچه نزد ایشان است و امر شده ای که
برسد او را یا آگهی باشد و زیاده شود و در کاره باشد از طالع مشتری و بخوش نظر کسته باد پس از آنچه
مرکز پادشاهان و بزرگان است و در کاره باشد نظر کننده با بهتری سعد پس در نوشته صلح امر
پادشاهان و بزرگان است و در کاره باشد زهره در صفر طالع یا نهم طالع یا نهم طالع در حرف
که محرق باشد بعض او پس در امر زنان پادشاهان است یا پسر او یا یکی که مرجو است زن نزدیک که یکی
که در شده است فصل چهارم از امر دوم نوشته که آیا در روی شود و نظر می کند بسوی
عطارد که آیا از برای او در طالع مرتفع ذی است یا نظر می کند بسوی طالع یا دلیل طالع و شد او دلیل باشد
یا عدو او نه طالع پس اگر کاره باشد چیزی از زنها پس هر زنان که آنه دلیل اول در نهم طالع را پس بدرستیکه
می آید نوشته در آن روز در که نظر کند عطارد و طالع و نه بسوی دلیل و شغال کند از دلیل یا اشغال کند
از کوکبی بسوی کوکب دلیل که آهنگ دارد باشد این در نهم از نهم که یکی زاده باشد بهتر نشش
بر طالع پس نزد او نشش نوشته می آید نوشته و هم چنین اگر باشد که متصل شود کوکب او نه طالع یا نهم باشد که
متصل شود با عدو او نه طالع پس در نزد رسیدن متصل منقل چه سبب یا بهتری آید نوشته و اگر کاره باشد قمر که
متصل شود با عطارد و پس نزد رجوع قمر عطارد در طالع می آید نوشته و اگر کاره شده باشد قمر که متصل نور کند از
عطارد و بسوی درجه طالع پس در وقت آن نوشته رسیدن ناقل است بمنقول الیه و عمل کن با و از برای رسیدن
خبر از قمر پس بدرستیکه قمر از زمان که متصل شود بطالع یا بوتدی از اوتاد و بوده باشد در آن روز بر تصرف

از خداوند نه ها جت پس امری که نوان شده است از آن امری آید در آن روز بر نحو خیر فصل پنجم
در نوشته که آیا عهد و امر رسید یا نه هر گاه سئوال شده از نوشته که عهد و امر شده یا نه پس نظر کن بقمر و دلیل
پس اگر متصل شود یکی از آن دو بعطارد پس بگو که بدرستی که عهد و امر رسیده و ملتقت شود بسوی طالع و بحسبه
و اگر کاره باشد بدرستی متصل نشده و نزدیک کرده باشد چنگ در یا از در یا بگیرد از یکدیگر پس بگو بدرستی که عهد
نرسیده است و اگر یافتی دلیل را متصل کننده نه درجه وسط بهتر آی یا شمس یا یافتی عطارد را که متصل شمس شود یا
بجامع شود در شمس را در روندی یا ناظر کننده بسیکه بطالع پس نگاه کن که مهدی الله ذو کاره باشد عطارد را

که یا بحقیق متصل نشده باشد و یا متصل شده باشد مگر از خداوند پس یا بحقیق که هرگز نشده است نوشته و اگر نوشته
که یا متصل شده باشد مگر از زبان پس بگو که هرگز نشده است نخواهد شد و اگر متصل نشده است قرار بعطا و متصل نشده
مطلع او بیرون آمد پس پس بگو که هرگز نشده است نخواهد شد و اگر متصل نشده است قرار بعطا و متصل نشده
باشد او بیرون می آید هرگاه سوال نشده باشد از نوشته که آیا بیرون می آید از نوشته یا نوشته یا نه پس نظر کن
ببین عطا و پس اگر باقی او را که بحقیق مصروف نشده است از خداوند وسط بسیار آید و الا فرع کمتر از خداوند کتب
پس بگو که یا بیرون می آید و الا فلا **فصل چهارم** در زبان نظر نمودن در نوشته که آیا میرسد بسلطان یا نه در کاغذ اول
نشده ای از نوشته که میرسد بسلطان پس قرار بده طالع را از زبان هر یک حاجت نوشته و وسط السماء را از زبان سلطان
و عطا را در نوشته و قرار بده دلیل را نظر کننده و زائچه خداوند طالع ببینی طالع پس اگر ناظر باشد از طالع
پس دلیل متصل از زبان حاجت به بینی بود از زبان ملاحظ کن پس اگر باقی عطا او را که مصروف نشده از زبان طالع
و متصل شده بخداوند وسط بسیار آید پس بگو که میرسد نوشته بسلطان و اگر باقی بگو که مصروف شود و از خداوند
طالع در پیوندد و بخداوند عاشر پس بگو که میرسد نوشته و الا فلا **فصل پنجم** در شناختن نوشته که چند وقت است
که نوشته شده او را گاهی از نوشته که چند وقت شده که نوشته شده پس نظر کن ببین در بقا که چند درجات
دور گذشته شده است نقد قرار پس از زمان بین درجات نوشته شده است آن نوشته روز است پس نظر کن
در دور بقا که می یابد ماه قرار بگو که متصل می شود بآن و اگر نه قرار پس آن نوشته را در دشت نوشته است **فصل ششم**
در دانستن جواب نوشته که از نوشته می شود هرگاه که از شرح نوشته پس اراده کردی که بدانی که چه جواب داده بود
پس ملاحظ کن از زبان این سطلب از متصل دوم و زبان ملاحظ باش که نظر نمایند هرگاه متصل بهم رسیده
قرار گرفتند، علی تو برقرار است یا عطا و پس نظر کن بانتقال اول زیرا که آن دلیل این است که می آید او از نوشته
و انتقال دوم دلیل است بر جواب نوشته و مطلع شود وقف آن از زبان خداوند که بدان آن جواب است پس ملاحظ کن
طبیعت کیوان را که قرار بافته است و دوازدهم آن کوکب را از زبان کوکب ملکی یا از زبان خانه اول و ائتمان
آنچه از آن کوکب باشد از شرح و انبساط بر آن کوکب که پیش ذکر کردیم در شناختن چه از نوشته است از فوشته است یا نه **فصل ششم**

در نظر نمودن در دو حاجت و بیشتر از آن و طلب نمودن دلیل هر یک از آنها و در آن پنج فصل است اول در
تفصیل دلالات سایل دوم نظر نمودن در هر حاجتی از اول و دوم سیم بر ترتیب سیم در کدام یک بهتر است
و هم در شرح و ترتیب صحیح و نظر نمودن در نظر نمودن فرستادن مال را یا چیزی نظر از زبان تجارت
کردن یکی از آنها بهتر و رائی تر است **فصل اول** نظر نمودن در موضع متفرقه که گاهی موضع اصل است
گفته دو درو حیث که پرسیده بر تو سوال آید پس قرار بده طالع را از زبان سائل و وسط السماء را از زبان حاجت
و بنگر دوم را از زبان سیم و پنجم را از زبان چهارم صعب را از زبان پنجم و سیم را از زبان ششم و تدلاق را از زبان
هفتم بیع نهم را از زبان هشتم دین بگو که میرسد یا نمیرسد و اگر نه ثروت از زبان هر یک از آنچه تا که از دست نظر طالع
و نظر کرده شده بزبان خداوند او بر خداوند حاجت بر قوی دلیل حاجت دگفته است حاجت او یا از طالع است و هفتم از
هفتم و سیم از ششم و پنجم پس یکی همیشه تا بر سد بدو زدهم و نیز در حاجت او پس نظر کن اتصال اول قرار او را زبان
حاجت دوم اتصال دوم را و در حاجت سیم اتصال سیم را و اگر متصل نشود در بر چه که قرار ان بیع است بقدر ان عدد حاجتها
از کدام پس نظر کن در بیع دوم اگر خانه باشد از زبان قرار اتصال پس قرار ده در عوض او در حاجت عمه او را
از زبان حاجت او یا در حاجت دوم و اگر از برای حاجت دوم و پنجم پس نظر کن همیشه از ارباب ساعات تا
بر سیدن بحاجت هفتم باز نگر یا **فصل** در زبان نظر نمودن در اشیاء که کدام یک بهتر است یا نظر یا نه نظر
که یا در حیثه ی تو از اشیان که کدام یک بفقش بیشتر است و ترک کردن نظر نمودن یا فتش که کدام یک بهتر است
یا طلب نمودن او حاجت یا نه حاجت بگو که او را بهم باشد که بیان نشده باشد که کدام یک بر تو آید یا از خزانه قرار گرفته که کدام
از آنها خانه است یا نه خانه است کدام یک بیشتر و آنها آشکارا شده از آنها پس ارکان ساعتی را که نظر کنند تا
صاحب چهار خانه اول و دوم و سیم را پس نظر کن در آنها بر همان گونه که در یک یک بر تفصیل که گفتیم پس نظر کن
بطالع خداوند طالع را پس اگر دیده باشد خداوند او در آنها که بقوی باشد که بقوی باشد که بقوی باشد که بقوی پس اول
از آنچه سائل بر ترتیب ذکر کردیم است و در آن است بهتری یا بد بر سیر یا نمی آید یا حاشیه طالبش بهتر در کار است
در او تا در حاجتی که نحوی باشد پس او را بگذار به بهتر در به آنکه نحوی پیشی گرفته باشد به بد بر خوف آنکه باشد

این مذکورات از دو قسم نباشد و اگر ایام باشد مذاومند طالع که نظر کند بطالع و حال اگر او مقترن باشد
از کوکبی پس بر سیکه سیم از آنچه سوال شده بحث بیرون آید یا دران بحث بقوتی یا دران بحث پیشینی کرش دارد اگر
باوه باشد دران موضع قول بر کواکبی که سوال شده از آنها و فی الجمله مسلط و دلالت کند
در ابواب باب از اقبال قمر از کاه یا فی او و متصل بمقدار عدد درجات یا که سوال شده بحث از آن حاجتی
در جیب یا دوازدهم پنجم اوم پس اگر متصل شد اول بار یکی سعودی در دو در دو سیکه قبول کند قمر از پس
حکم کی بوصول و ظفر از برای اول و اگر ایام باشد اسپهبدی در اتصال دوم پس حکم کی از برای دومی بقوتی
و فی الجمله و اگر ایام باشد در اتصال سیم اسپهبدی پس حکم کی از برای سیم سپهبدی اسپهبدی تمام باشد بنقل
کردن قمر از ستاره بسته و دو شناسه فی قرو صال هر متصل بر درجات آن چنانیکه در بر بته این اتصالات
پس اگر ایام باشد کوکب نازل از برای اتصال بری از کوکبی پس حکم کی بفضل و غرق و اگر ایام باشد
موحی باطلی و نود غرق بود از تحقق شدن فاسدی نود و حجت بود از طلع او از بحث حجت و اگاه ایام باشد
قمر بر موضع و متصل شده بکوکبی یکی موضع کو درش باشد از برای او نقبی می بخشد او را اگرچه بقول نباشد
حذرها او قوی پس بر سیکه آنها دلالت می کنند بر آنکه حجت و غرر غریمه او را او در ضمن او اگر ایام باشد
قمر سیکه موضع و متصل شده بکوکبی بر موضع و او بود و نقبی می بخشد او را بقول پس شاهد قرار دهد با او صاحب طالع
بر آن امانی که پرسان کرده و در اصل فصل و اگاه ایام باشد کوکبیکه نا کوده بنده بحث و فی الجمله بر قرار امنی از کوکبی دیگر
کوشت او را جعل کرده شده او را یا طبع باشد و شده دلالت می کنند بر حرف و حجت و بهترین آن
این بحث کو ایام باشد بحث و از خم و شم پس آیا دوم و اشم پس فرا نوازند او را گاه سوال و زمان یا در بحث
باشد اسی و اگاه بنده و در آن باب بحث آن قمر از اتصال پس قرار دهد او را باب بحث و فی الجمله اتصالات
رباب بحث اول او را از برای حجت اول و دوم را از برای دوم و اسپهبدی تا منقضی شود دوازده و کثرت بحث بعضی از اصحاب
نظر کی از برای حجت اول و اما از طالع و از آنچه سوال شده از دو دوازده و سیم از آنچه ذکر کرده شد از سیم
پس بحث بحث قوة خداوندان آنها را پس بکو در این باب بقدر موضع آنها از رخانهای ایشان و صلاح ایشان

فساد ایشان و کثرت بطلان پس نظر کن بسوی خداوندان شکلهای طالع پس قرار بده اول را از برای حجت اول و
دوم را از برای دوم و سیم را از برای سیم پس اگر کوا کب ایام باشد قوی و سعود یا نحوس پس حاجتی کو در برجه او ست
بر همان کو کرا نازل ذکر کنیم بر آمده بحث و دران بحث فضل و نگاه مساوی باشد قوت آنها پس اول از فضل بحث
حضرها و گاه ایام باشد سعید کو بود **فصل پنجم** از برای نظر فرمودن در سوال فرمودن پادشاه از رهبری جاهای کو نظر کند
پادشاه کیخا یا رس ق یا طالع کو کرا یا کفایت او نه ایشان ترجیح فرماید نه نظر کن بسوی اسعدهای آنچنانیکه کو ان شده
پس قرار دهد آنها را بحسب ترتیب کو ذکر کرده بحث سائل او حاکش یا نوشته شش اول پس دوم پس سیم بعد ازان
طالع را از بروج و قرار دهد نه شکله او ما را از برای زحل و نظر اول و خداوند شکله دوم را از برای دوم و خداوند
شکله سیم را از برای سیم و نظر کن با برای قوی تر آنها در موضعش کو آنجا بحث او یا سعد پس اگر ایام باشد بحسن
پس ملاحظه کن کو چه مقدار است قوت سعدی کو خانه بحث او در پس حکم کن در باب آنچه کو قرار داده از برای او
بر ترتیب بحث آنها و بنهد اگر نگه می بینی از قوت او در دلالت موافقه فرمودن او سعود از قوت و هوا کو خداوند ان شکلها
اگاه مساوی باشند در قوت حسن دت پس سوال کنیا قوی تر از اینهاست حضرها اگاه ایام باشد سعید قوی تر
پس بر سیکه این دلالت می کنند بر نظر مشارکان کسیکه آن دلیل آن کل بحث در بحث و بر خذ و بر خرد او هر دو قوی و آنچه
او در سیم ضعیف آنهاست و اگر یکی قوی باشد از شکلهای از بحس و حال اگر او بر خ باشد نظر کن کی
کو کبی را از سعود کو دلالت می بخشد او را و چه مقدار است قوت او در موضعش و در اصل بحث او یا اصل بحث و قوت او
موضع قمر را یا او پس اگر ایام باشد قمر متحوی یا بود در جایکه طالبا باشد از سعود و دیگران از ارباب شکلها
و ضعیف پس بر سیکه از برای آن اسعد کو این دلیل آن بهم بحث قوت او نسبت بقوت او در سیم
هر دو حی را کو فرزند او خود دران بحث و اگر ایام باشد آن زحل دلالت می کند بر حالها و طول آنچنانیکه میدان
و ذا طرد را او کسیکه فرستاده بحث او را و بر سد و بخشش را بدو از خداوند شکله او الله اعلم و نزدیکتر کوی اگاه ایام باشد
دلیل کسیکه نظر می یابد و دلالت می کند بر حرکش کردن و رفتن از مرا سرش و عمل کردن دران تعرف خواهی
او در اگر ایام باشد نحوس ضعیف و قلم استوا در بر دلالت می کند بر دن خطر و فی الجمله از برای او

پس اگر از مبدء سال تا هنگامی که سؤال کننده برخاسته و راه افتاده بیش از ربع ساعت باشد و کمتر از نصف ساعت پس اگر ثابت آید ثمانیه قوارنه نصوی پس از برای او زیادت است اگر واقع شده در خانه بخشی پس او قریب است پس اگر واقع شده در خانه زهره پس مدبر بیگه او منسوب بقمر است اگر واقع شده در خانه مشتری پس مدبر بیگه او از اهل سعادت است اگر واقع شده در خانه عطارد پس مدبر بیگه او ذی است

از برای شناختن زمان تولد کسی که معلوم نیست زمان ولادتش و امتحان آنچه گذشته است از عمر او از آنکه سزاوار است که سؤال کننده از زمان ولادتش او را بگوید یا نه مقدار آنچه گذشته است از عمر تحقیق پس او را در کن طالع و کواکب را بار یکدیگر حساب نما پس نگر آنچه طالع گرفته است از درجات شطایع او را در جات حساب خود پس اگر رسیده باشد درجات طالع بدرجات قمر از درجات بدرجات طالع فزونی درجات سؤال کردن پس اگر نر

متصل گرداند طالع و قمر حال آنکه او سعود باشد پس پدر بیکه سائل پرسد بحالهای پسران و زراعی معیشت و سعادت
مظنون را اگر لایق باشد طالع باو دهد این نوعی که می کند آن را که گویند پسیان مثل نصف از آنچه داشته باشد
بران و مانند آن اگر لایق باشد که پنجم سهم السعاده را دهد و نباشد قرضی بر سهم السعاده نه نهاد خود
پس پدر بیکه او می کند از آنچه گوید اول قرضها بود بیشتر از نصف دارایی باشد سهم السعاده
نحس قرینه بند او را دهد ال آنکه او نحوی باشد پس پدر بیکه باو نپرسد ناچار و اجبه ارنگیرد و کسی نیابد و او را بود
پس اگر سعود و در قمر نحوی نبود سهم السعاده و پس پدر بیکه نبود باشد که پرسد بخیر گردد و فرج یابد او را
از فتنه آنکه خرج خودش و مسراف کردن و تشریع می کند از جانب سهم السعاده و ضدارند سهم السعاده
بخصوصه و کثرت از برای قمر شهادت دهد و از برای سهم السعاده شهادت دهد و زیادتی بدهد قرضی پس پدری
که پنجم باو دهد مثل شود به ارزوهای نیابد باشد باصل آنکه اعتماد کنی آن را و در این باب سهم السعاده پس پدر بیکه
حال او فایده باشش پیشتر شش از سهم السعاده بهت پس اگر پدر باشش سهم السعاده را نصل کند بشتر و حال آنکه آن را
ساقط باشد نزدیکتر و پدر باشش دور تر شش و او سعود باشد بآن بود و زود تا دو نصل کند و قمر پدر باشش
سعد دلالت می کند بر پدر باشش آنکه کسبی کند متعدد بهت و او را آنکه برد و ارث بگذارد او را و او بر آنچه
غرش آید اگر نظر کند از نحس بوی سهم السعاده رزندی پس پدر بیکه پرسد از رزندی و بزودی بر او بهت
و نباشد در رجوع کردن او را اگر باشی عطارد و زهره را نظر بسهم السعاده حال کودک سعود باشد و در به
سهم السعاده سعود باشد ساقط باشد زیرا نحسها پس بود آنکه این مرد از دوستان او بهت و پدر بیکه
او را خواهد باشد که پرسد بطبیب حال و کثرت منفعت رزق و بازرگانی و بازرگانی پرسد
و نیابی که او را تواند این نباشد و رای آنکه خبر دهد که متصل شود باو بود این مرد و عطارد و سهم السعاده
یا یکی از این دو حال آنچه بهم رسیده باشد یا نه چیزی که از این پدر بیکه ارزش به برد او را و کسی
که بدو ارزوت پس اگر باشی نحسی او را و تا دهم السعاده که متصل شود و سهم باو نیا پدر بیکه نصوبی آنها دو اگر
آن او فرخی باشد پس پدر بیکه بر اطراف شود و رزد اگر چیزی که او جمع کرده بهت از اموال بطبیب آنچه او حال حیاته قوی

و سعیف اگر متصل شود عطارد بسهم نحسین یا یکی از اینها پس پدر بیکه آنچه جمع کرده بهت بر اطراف شود و زیان کردن او
متلف خودش بدست خود او را کرده باشد هیچ و میخ مستولیا باشد و در حساب این را فرو باشد از عطارد
و سهم السعاده می گردد او را سلطان بزند یا دزدان یا شی بزند یا بدزدند اگر بهم باشد سهم السعاده یا عطارد
به تنهایی نظر از کوشش ناظر کند بدوی او نیفتد سهم السعاده و موافقت کند هر دو قمر را پس پدر بیکه او را زیان خیانت
کرده شای را از همان قوت فروش ابزده و دست پس اگر به تنهایی عطارد یا سهم السعاده باشد از غیر شرکت قمر
دزدان بیمانه و بالا قیاس او برده باشد نحسها پس متاع پس زود باشد که پرسد از تجارت کردن و عمل بدست
فروش او که قرشش زود زیانکار باشد بآن زیانکار و نظر پس اگر بهم باشد قمر با سهم السعاده و حال آنکه عطارد سعود
باشد و در یکی از دو هر جشش پس پیشه حاذق در عمل پرسش و سلطه در کارهش یکی معیشت و میانه رود در تجارتش
و زود باشد که پرسد لایق آن حرفی را که خدمتی کند از حرفهای آن قمر را اگر متضاد باشد سهم السعاده این
نحس یا دو ادوات دو حالی آنکه سعود نیز باشد که بحقیقت ممتزج شده باشد پس پدر بیکه حالش بزودی متغیر
خواهد شد و رنگ رنگ خواهد شد هر قدر آنچه می بیند از موضع سعد و نحسها و از امتزاج آنها قوت لفظی آنها
بر لفظی و اگر متصل شود بهم السعاده بنحسها پیشتر از آنکه پس زودی خواهد رسید او را در دل امر شی تا شوقت
بدیر رسد او را لفظی دیرا و عسر اگر متصل شود بنحس بهم السعاده بنحسها و نه قیم باشد سعدی بعید از زیادی
برای قمر لفظی فرا باشد و خواهد بود از اهل بریت یا نه و رجاع شده باشد پس اگر باشی قمر از نحوس یا نحسین
یا یکی از زیانکار نحسی باخته باشد در به سهم السعاده را نیز بین از جمله بسیار سوال کننده آنچه تا که
جمع می کند چون او را گزند اگر باشی سهم السعاده را خالی از اتصال بنحسی یا سعودی و باشی سهم السعاده را
متصل بخیری از این سه قطب پس نظر کن بموضع قمر پس اگر بهم باشد یال باقوه از سهم السعاده که ناظره باشد
او را پس زود باشد که پرسد بخیری که زنان کند بآن روز سعود زیانکار از این و اگر باشی قمر او را که
از ارزهای او حصه باشد از قوت بسیب سعدی پس بود اگر جمع می کند زاید از معیشت قبل اگر گواه خواهد
آنکه صلاح سهم السعاده را نظر نحس است و قوی آن این بهت که قمر سعود باشد بسعدی او را زند مقارنت آن باشد

یا ناظر باشد بموی او و بتیشت یا نه پس بیاید بدانکه این اگر اتفاق چشد از سهم و قرار دادن کنند بر نفع فقرا بوده
و مال بر طبیعت صرف او و آنکه آن موضع که در آن موضع است پس اگر واقف باشد در زمان قسمت کردن سهم استاده
پس مقرر نمیرساند او را باسعادت و او در سهم مقرر او مشت بوده و آن را بفروخت و حبس از آن دارد که آنچه
گوئی از سود که ربط دهد از تغیر بموی سهم استاده یا نه گوئیم ناظر باشد پس آن نهاد است پس او را
نرود این قوی ای تو وصف او نه سهم استاده و اگر واقف باشد ربط دهنده یا بین آنها و بخش فاسد می کند حال
سهم استاده را پس اگر یا متی قرار اگر متصل شد بسهم استاده و سیر کند بموی بطل سهم پس این تغیری در
و پیرو اگر بسقوط سهم استاده از ناظر باشد قرار او در حوالیده و هست است و مناسل باز آن
نمش بر طبع استاده استوار و آنچه او نوشته شدن از برای لیف و آن نقضی یا مال فرمینی دلالت می کند بر آنکه
راست یا نه گوئیم اگر نه نشانی تو و دلیل بر آن نیست بلکه هر کس حضور ما هر گاه اراده باشد نمش را برجع نوشت یا در
بخش یا با ما حسی در طبع پس بیاید بدانکه آنها منشأ زیادت راه و شفقت و صف می شود فصل چهارم از برای ناظر عوارض
در رسیدن غله از جانب پادشاه و اگر غله بیاشد مستند از ناظر که طلبیده می شود از جانب سلطان پس طبع از برای
این شکل است و رسیدن استاد از برای سلطان است و برجع یا زدهم از ناظر طبع خانه مال سلطان است پس بشناس
فردای یا شی یا نکته سوال شده است از جانب فاضل خداوند دلیل کند او را بر خانه مال سلطان
و اگر نقل کند دلیل کنند او را بر استاد بدلیل باشد مستند از ناظر که طلبیده می شود از جانب سلطان پس طبع از برای
این شکل است و رسیدن استاد از برای سلطان است و برجع یا زدهم از ناظر طبع خانه مال سلطان است پس بشناس
فردای یا شی یا نکته سوال شده است از جانب فاضل خداوند دلیل کند او را بر خانه مال سلطان
و اگر نقل کند دلیل کنند او را بر استاد بدلیل باشد مستند از ناظر که طلبیده می شود از جانب سلطان پس طبع از برای

در باب آن مال نفقه و فسادی و مماشی از صاحب مال یا تلف می شود بسیاری از آن مال و اگر بود باشد
زمل در موضع برجع پس بیاید بدانکه آن مال پرسان می آید بسیاری و طول کشیدن و مماطله از سلطان یا برزگان
و تلف نمی شود از آن مال بسیاری از جهت آن زمل از شرشر و لکن زود باشد که راه یابد در آن مال
هزینه تا برجانب مال و فرجه بود از وقف فصل سیم از برای نظر کردن در رسیدن بنا یا از جانب نیفتی تا بدانکه
امیدی یا نه دارد از آن جانب قراری که یا دلبستگی و خویشی ندارد یا تاجری پس خانه مال مرداشتن از
طبع است و فرستادند او پس نظر کن و اتصال دلیل را یا دو اتصال او را بخواهند طبع یا نقل نوشتن کنند کوئی
بایدن آنها یا جمع نوشتن کنند پس بیاید بدانکه این دلالت می کند بر رسیدن مال پس اگر او را دیده باشد آن کسی که
از جانب او رسید مال دار او منسوب باو مثل پدر او برادرش یا شاید یا پسرش یا باشد یا پدرش یا باشد
یا غیر از اینها پس اگر متصل نشود دلیل بصاحب آن خانه یا جمع کنند کوئی نوشتن دلیل و صاحب بیت را یا
تو نوشتن کنند بطلب و فرستادند دوم این برجع ناظر باشد او را یا بایدن ایشان قبول باشد افاده می کند مال را
از آن راه و الا فرستادند حکم کن از دو ترجیح و فقها بلکه بمشقت و از تلف و تلف پس بفرستادن فصل چهارم
از برای شناختن حاضر بودن وقت آن مال شناختن وقت و فرستادن مال از جمیع وجوه اجتماع کوکب آن چند آیات
که متصل شود بآن دلیل یا دلیل و مال اگر هر دو یا از خلاف فلسفی باشد و بوده باشد آن کوکب او و تندش
از برجی و این اجتماع در آنکه می آید که دلیل زرگوکب باشد از کواکب بایدن اگر نه آنکه در اگر او باشد دلالت
رسیدن مال از جانب سهم اقبال پس بگیر از دو سهم تا فرستادند خانه مال بدو جانب طبع پس ای کوکب سهم
پس آن اقبال است و نظر کن ترجمه در جهت یا بین دو دلیل از دو جانب پس نخواهد بگوئی وقت بدست آمدن
شمارهٔ این دو جهت یا روز یا ماه یا سال اما بر قدر عمر آن و طلوع خورشید آن و بر جهای خانه بایدن
آنها آیات و نظر کن نیز که دو نظر کنند و فرستادند بیت طبع بایدن آنها یا نکه جمع کنند آن را و آنها که فرستادند
یا نکه نظر می کنند آنها پس آنها دو قرب بایدن اصله و نظر کن بسوی جمعه های خانه های آنها یا نکه جمع می کنند
و آنها نیکه بدست جمع کنند و آنها نیکه بدست می آیند و آنها نیکه بدست می آیند پس نظر کن کدام نه شکله

عیال مال بگو بخشش واگر بوده باشد مستقل شونده خداوند طابع خواهر بوده بدیت آنان مال بطلب بخودان
واگر بهم باشد انفصال بسبب رجعت واهر بوده وصول مال ناگاه واگر بهم باشد ولیوارا جع وبا دلالت
خودش آنها دلالت می کند بر وصول مال در خلوطش طلب خودش وبهم بچسبد که واگر بهم باشد دلیلها
مخوص عارض می شود بوصول مال پراکنده که وقتی بر مقدار مطیعه بخس وطیعه خانه اش از زر زیجم
آن چنان خانه که آن نهر است بایستی باو از جهت نظر واگر بهم باشد اگر تلیسی کند از مال را
روبعوض یا بلد موضع پس طابع از برای سائل است ثم از برای آن مرد دون بلدی که طلبش از او است
از و پسر نگرفتی انفصال خداوند طابع را بخداوند خانه مال سلطان انفصال خداوند سهم السعاده را بخداوند
اسهم یا سهم المال ثم را بخداوند طابع یا بخداوند دوم یا انفصال خداوند طابع را بخداوند سهم المال اسهم
یا سهم السعاده او معاد وتها در این باب بر همان نحو است که بیان کردیم ما در باب بدل ودیع حالات
واگر مخالف خود پس توهم مکن بر خلاف کن و سیجیء معنیها بر همان نحو است که پیش گفتم
از برای دانستن عدد مال وچیزی که رسید دارد که بر سد باو هرگاه سوال شدی از یکی که چند است خانه آن
یا سوال شدی که چقدر است مقدار راه اگنجه بدیت آمده است مرد مال پس ملاحظه کن خداوند خانه مال
وسهم المال وخداوند اهرا که گوئی آنکه قوی تر اند و او و جمکان فقهاء دوسی فرشان شیرت پیش گفتن
بده آن را دلیل بر عدد مال پس اگر بوده باشد دلیل عطاء روه مال اگنجه او در رهبطش پشید یا در موضع
بدی دلالت می کند بر بدیت آنان وه مال بیت لهم است واگر بهم باشد عطاء او در رشته اش عطای می کند
لایستدرم عدد عطیه خصوصی او فوریشده وروه را اگر بهم باشد ورخانه اش عطای می کند ای از زر درهم عدد
عطیه خصوصی او فوریشده در صدد واگر بهم باشد در رشته اش عطای می کند بیست از زر درهم عدد عطیه اش
فوریشده بهر زر دهم یعنی دلالت می کند هر گنجی بر قدر رشته اش عطای می کند در رهبطش
دنکان بدعطیه مساوی در رشته اش وه بدایر در رشته اش هر زر یا بر پس اگر بهم باشد که یک یا چ پس اگر کی
نصف از انچه ظاهر شده بود در اگر بهم باشد که یک محرق پس کم کی از آن بقدر وحراق که یک بقدار کی

از شش بود از زده در بهم مگر آنکه دو باشد از شش شش در بهم پس عطاء کرد بهت او را نصف اول از انکه دلالت کند بر
بر او واگر بوده باشد مابین کوکب شش پس عطاء کرده بهت او را ثلث واگر بوده باشد شش در یکدیگر عطاء کرده بهت
او در اجزای عدد از آن ملاحظه کن که کدام یک از عددها بخشها نظر می کند بعطاء او بیان کوکب وچه کونه بهت یعنی
انکه نظر کننده بهت بعطاء او پس بدیکه اگر نظر کند بیوی او سعدی زیاده می کند در مکان غریب بطیئه مثلی
در رشته وه چندان در بیت عدد چندان در طرف بهر چندان نوا سعدی بخس می کند بر این کوکب در
احراق کم می کند زیاده تا او را یا عطارد در بر قدر در رشش در اگر بهم باشد سعد راجع پس یکی نصف
واگر بهتری باشد روغی کند دیبل را چیزی وه بهر چند بخس کم می کند چیزی را وه بهر زمان کم یا شی دیبل را
که از وه بستد لال فهم بر عدد چیزی آن دیبل کرده وه می کند یا کم می کند در بیع ذو جدین پس بدان چندان که
آن عدد را دیبات که بیاشند بخسها انها که عطای می کنند مال را وه ها نا دیبلند بر عدد چیز رشش انکاه ناظر کنند
بسوی دلیل از انند پس وتلیث زیاده می کند در اجتماع کم می کند پس بدان این قول را واپس کوشت
واکثر هند اپس بگو از عدد آنند و تعداد ارض نمش پس اگنجه باشد مابین آنها پس مابا که سوال شده بهت از ان بشماره
اینی از بدان بهت عشرات یا مات یا الوف باب سیم در نظر کردن در امر قرض وهگاه بسوال کنو از مال
که در ذمه موری دارد یا خرفروزی داده یا شی نظر کن بسوی صاحب شم گو آیا متصل می شود بدلیل از خانه مال
سوال کننده پس بدیکه مال از برای سوال کننده بهت نه از برای سوال شده از و که بهت شاء اهم
واگاه سوال شدی از دین پس قرار بده طابع از برای مال طلبکار باشد یا غیر طلبکار و بهم طابع از برای مدیون
عطاء در مقرار از برای مال پس اگر نظر کنند بیکدیگر عدد نه بهم و عدد نه خانه عطاء در ترجیح یا تقابل
احراز وانهم که طلب کار رخت خواهد کرد واگر نظر کنند بیکدیگر از ثلثه و تسدیس بهم و انهم که در یکدیگر
وه شرح انهم خود با یکدیگر واگر نظر نا شنده غنی نبنه او او در اتصال نزدیک قرار یا گرانی مابین انها می بیند
و شناخته او را یا کسیکه با و بستی دارد یا نظر می کنند او بسوی او وه می شناسند عدد او و اگر بهم باشد عدد موجود
و دلالت می کنند بر یکدیگر و اگر بهم باشد عطاء او بسوی او بسوی مال پس بر یکدیگر طلبکار بهم اگر کش پس را بر خود او

باب سیم از بیان لفظ خبر و امر و خبر آنکه گاه باشد که سوال باشد گاه سوال نباشد از خبری که در آن است یا امر
یا نهی است یا سوال نباشد یا از امید باشد یا ترجی آن باشد از زبان آن اصل پس نظر کن بود و صیغت لفظ
و قرائن کلام از زبان که در وقت باشد پس اگر هیچ از زبان در وقت نباشد پس اگر لفظ امر باشد او را
بطلب پس گیر اجابت نامیدن پس اگر اراده باشد چیزی از جمله زجر یا دعا که موثوق آن ثواب آن سائل پس بیاید خداوند
طلب و قرائن خداوند بیت قرار داده باشد و مربوط بسوی دعوی از کسی که مضرت به آن آید و گواه آنکه مضرت بدان جایگاه
ششم و دوازدهم اند از گواه آنکه پس خبر قرائن است و این بگذاریم خوب و اگر ملکی آنچه نداده باشد بر آن گواه باشد نوعی که ملکی که
از دعوی کرده که ثبت شهادت دارد و اگر اراده باشد خبر یا خداوند خداوند طلب در وقت دعوی در وقت یا که پاک باشد از زبان سوال نفی
سبب زاده سائل که قبول نکند او را پس خبر قرائن است و اگر سائل نشده از وقت بسنده سائل که قبول نکند او را
پس بگفتن که بر باشد از خبر انگیزند و لکن باطل خواهد شد و باتمام گواه نرسید یا اگر تو دعوی خواهد شد از قضاوی
و اگر سائل نشود خبر بسنده از جمله یا ان نفی است و بهترین آن است که آن ستاره بخشی باشد دلالت می کند بر وزن و خبار
خود اگر سائل نشود قرار خداوند طلب از وقت بخشی که قبول نکند او را پس خبر باطل است و اگر نه ایم شنیده خداوند طلب
وقت لکن سائل نشود بسنده که دارد باشد پس اگر آن ستاره سعد باشد فاضل بشنیده صاحب طلب را
پس خبر دار باشد که نفی اگر وقت طلب خواهد و اگر آن ستاره بخش باشد و مال اگر قبول نکند صاحب طلب را
پس نه بگفته خبر باطل است و اگر خداوند طلب از مثل باشد سائل بگوکب پس نظر کن با اتصال کوکب با همان طرف
که پس اگر هم پس اگر هم باشد از زبان اوست اشاره و وقت در اتصال کواکب باد پس خبر قرائن است و اگر نه هم باشد
خداوند طلب و وقت و سائل نشود و باد و وجود نبود وقت بسنده سائل پس بدرستی خبر و وضع است بگو اگر قبول
کنند آن کوکب خداوند طلب را و اگر هم باشد آن کوکبی که قبول می کنند خداوند طلب را همان سائل خداوند طلب
پس نظر کن اگر سائل نشود خداوند طلب بخشی که قبول نکند او را دلالت می کند بر آن خبر و اگر سائل نشود بخشی
که قبول نکند او را دلالت می کند بر آن خبر و بر هم باوزن کار را بر زبد بر سر پیشنهاد بر وزن از خبر حاجت
مسند و اگر هم باشد آن بخش سائل نشود کند خداوند طلب راه می یابد بر وزن از خبر حاجت دیدار باطل و اگر نشد

قمر

قرار گاه خانه است بر این باب دلالت می کند بر کوکب خبر که قبول از خداوند طلب و هم چنین دلالت می کند بر کوکب
خبر اگر سائل گردد قمر بسنده زجر که قبول نکند او را و اگر نه سائل نشود قمر بسنده در وقتی که قبول کند او را
پس طلب بیل دیگر سائل باد او را همان کوکبی که خانه است و بهترین وقت باطل است و بدترین وقت باطل است اگر هم باشد اگر کوکب وقت دانچه
سائل نشود باد قمر بخشی باشد که قبول نکند قرار او دلالت می کند بر بسیار هم زدن خبر بعد از زجر بعد از زجر بعد از استدن خبر بگو اگر سائل
قبول نکند قمر او را قبول کند پس خبر قرائن است بعد آن که نظر این قبول از طلب باشد یا نشد پس نظر کن در آنها
اگر نه متصل به قمر پس آن باشد از خوشی در قرائن دعوت پس خبر باشی هم و آنها رسید و آن خبر صلاح و آنها رسید
پس اگر نه بخشی خوش باشد از کسی که قبول نکند او را یا اگر نه راجع باشد و دلالت می کند بر آنکه خبر قرار طلب
گاه نه متصل نشود بلکه گهی که منقطع باشد از طلب و دلالت می کند بر آنکه خبر دوغ و آن گاه نه اگر کوکب قبول نکند
او را باب چهارده و سیصد و نهم باب در بیان انصاف قمر بخشی که او را صیغت او بخشد یا بعدی که او را منقطع باشد
در موضع بدی و دلالت می کند بر آنکه خبری که آنست بقیقتش خبر خواهد آمد و به کوکبی که نزدیک قمر گواهها بدین منقطع
بودن قمر از خداوند خانه هش دلیل بر به اهل بدین خبر که هر دو قمر آنست اتصال قمر بخداوند خانه اش
یا بعدی از طلب که آن دو در وقتی باشد که دلالت می کند بر اهل شهر خبر و متحقق بودن آن و اگر این اتصال
به بخشی که نزدیک باشد و لکن خداوند خانه قمر آن سعد ساقط باشد پس فضل از آن خبر اهل دارد و وضع طلب
یا اگر نه آن خواهد شد در دیر شفقت اگر گاه خداوند خانه قمر یا سعدی که قابل نه به قمر است از برای خبر باشد
و دلالت می کند بر متحقق خبر و قوی دلیل بر متحقق خبر و در آنست بدون آن که بدون طلب آنست یا ثابت جمله
یا اگر نه خداوند طلب را خاطر طلب باشد و منقل به قمر خداوند خانه قمر یا سعدی و در وقت باشد پس اینها دلالت می کند
بر مفلوج شدن بر حاجت شناختن حاجت خبر بدو از اگر خداوند طلب و متحقق شدن در آنکه خبر باشد از خداوند طلب
و خداوند خانه قمر است از طبیعت متحقق اینها و دعوت موضع آنها از زنگی از خداوند آن حول اوضاع و از موضع خداوند آن مبدع
پس اگر سعد باشد دلالت می کند بر بدرستی طبیعت بعد و اگر بخشی باشد و دلالت می کند بر بخشی
بر وفق طبیعت بخش و اگر چنانچه خداوند طلب تحت الشعاع باشد و نباید این خبر بنیاد که اگر خود هم نماند نشد

آن داور اگر چه مشرق باشد یا در خانه نهم باشد یا از آن بیشتر باشد یا در قوس اگر کاه شمس تا نظر تقرب باشد و اگر تا نظر ابعاد باشد پس جزء طالع باشد و آن جزء در میان مرد باشد و نه رب بیشه آن جزء و آنچه از درجه طالع نگفته نظر ملکی هر کاه طالع از درجه شقیه مجموع الطلوع باشد و غیر ممتزج در درجه مقیله مجموع الطلوع باشد دلالت می کند بر کسب جزء حضرت مدار اگر خواز حاضر باشد که مشتاق و موافق رسائل شده و سعادت بها آن یار شده یا اگر جز از حاضر باشد که سبب خلاصی سائل شود و بخشنده ماشهادت دهنده باشند و بدا اگر از برای سیم و نهم و حادثه آنها و از برای قمر و دلالتی باشد بر چیزهای چنین سهم الهلاک پس اعانت بخواه از آنها که تو را در ساعد حفظ کن که در وقت سؤال تو در کوار باشی از آن طالبای ثابت در روز اگر در ثانیه دلالت باشد یا ششم یا هشتم یا دوازدهم پس خبر دهد ترا بر آنکه این ساعت در سر ته خانه ساعت سقط انه از طالع و اگر در غیر این ساعتها باشد پس خبر دهد ترا بر آنکه این ساعت در سر ته خانه ساعت سقط انه از طالع و اگر در غیر این ساعتها باشد پس خبر دهد ترا بر آنکه این ساعت در سر ته خانه ساعت سقط انه از طالع

برج چهارم از طالع و اگر خداوند نوبت از نوبتهای آن برج باب چهارم از برای نظر نمودن در وقت آن و در زمین و در زرع و بنا و غرس خانها و آن دوم از برای نظر کردن در امر تحویل کردن ملک و جاذر یا پس از برای نظر کردن در امر ودیعه و گفتها چهارم در دلالت خود نمودن آیا دفینه خواهد بود یا نه و آن که عدد ال

از برای نظر نمودن در زمین و زرع و غرس خانها و دکاکین و کارستانها و خانه آنها و آن شش فصل است زیرا که آنچه در حرب شناختن آن در این باب این است که نگاه کرده شود در فصل اول امور ضد یعنی از مطلب و در فصل دوم آیا باشد آنچه را که سؤال شده است از آن یا نه و در فصل سیم آبادی و خرابی آن در فصل چهارم مقدار و قیمت آن که چند است در فصل پنجم که آیا مشفع خواهد شد یا نه و در فصل ششم موقوف خواهد بود بر شروع نمودن در شروع بر این مطلب **فصل اول** در معرفت دلیل بر این مطلب که شروع نمودن در شروع بر این مطلب که آیا باشد که سؤال کننده را مقصود حاصل شود یا نه پس گوئیم که هر کاه سؤال کننده از آن زمین یا خانه یا موضع یا غیر آنها سؤال کند و بگوید که مطلب من این است آیا باشد که مقصود من حاصل شود یا نه پس نگاه کرده شود در طالع و صاحب طالع و قمر و صاحب قمر و صاحب چهارم و قمر صاحب چهارم و قمر را اگر در بیت خود باشند یا در بیت یکدیگر باشند یا در بیت صاحب طالع و قمر را اگر در بیت خود باشند یا در بیت یکدیگر باشند یا در بیت صاحب طالع و قمر را اگر در بیت خود باشند یا در بیت یکدیگر باشند یا در بیت صاحب چهارم

بیرون آوردن آن و خلاف اقوال در این باب **فصل اول** از برای طلب نمودن ملکانی و دیعتا که بجهت حفظ
دوان بهگاه سوال شده از تو زوال فوق شده یا از چیزی از احوال بگیره که فوق می نماید پس صورتها در بیانات
گرده و دیگر اینها پس درست کن طالع را بدرجاست دقایق و به بارنگ ترین حرف بود در نظر کن که چگونه است سوال
سائل پس اگر سوال فهم است زوال پس بیا نگر زده که تو خود فوق فهم و دلال عمده انا که در کار فوق نموده
یا انگر زوال پرورنت که فوق نموده یا از زوال برادرت که فوق نموده یا غرض ایشان رنده همچنان میکه توئی موجب
رضا چیست داند یا انگر سوال از ودیعه است که مقیم دارد و کرد رفتن خانه است مشد و لکن نمیداند که در
کدام موضع از خانه است یا انگر سوال از ودیعه مطلق می کند و در کت می نگرد پس اگر ماهیان نحو ودیعه را سائل
از تو پس قرار بده طالع را از برای سائل پس اگر ودیعه از زوال ادست رفود فوق فهم و فراموش کرده
پس نظر کن بخانه دوم از طالع و اگر زوال بلادرادست پس نظر کن خداوند بهمان را که چهارم خانه
مال برادرادست و اگر از زوال پرورادست پس ملاحظه کن خداوند خانه مال پدر را و همچنین در بیان قارب مشتری
بده خداوند خانه مال آن کس را که ودیعه از دست و میل بان اگر دراقع نگهدارنده ودیعه باشد یا در طالع یا در اوتاد
موضع مرخص از طالع پس بتحقیق که ودیعه در خانه است و اگر میل در طالع باشد یا در بیع خداوند طالع پس
بتحقیق که ودیعه در خانه نشین و دادست و اگر در عاشر باشد طالع یا عاشر خداوند طالع باشد پس ودیعه در خانه
است که در ان خانه شغول شغل و عمل قوی تر و اگر در چهارم طالع یا چهارم موضع خداوند طالع باشد پس ودیعه
در خانه نشین آباد اجداد و خویش پدر ادست یا باشد یا انگر ودیعه در وسط خانه ادست اگر از
بری او خویشان نباشد بلکه ملاحظه کن که چگونه است اتصال ثمره خداوند طالع و میل بنگر آیا میان
آنها نظر قوی است یا نه و در رخش است یا نه یا از زده رخش بتحقیق که این اتصال و قول دلالت می کند
بر نظر یا انگر سوال که از زوال است اگر از رخشی باشد پس بتحقیق که ودیعه نزد کسی است که او را دوست
و او نیز او را دوست میدارد و اگر از رخشی نباشد پس بتحقیق که ودیعه نزد کسی است که او را دشمن
میدارد و اگر میل بسوی طالع نباشد پس ودیعه از دست رفته است و اگر میل بسوی طالع باشد پس ودیعه
نزد کسی است که او را دوست میدارد و اگر میل بسوی طالع باشد پس ودیعه نزد کسی است که او را دشمن
میدارد و اگر میل بسوی طالع باشد پس ودیعه نزد کسی است که او را دوست میدارد و اگر میل بسوی طالع باشد
پس ودیعه نزد کسی است که او را دشمن میدارد و اگر میل بسوی طالع باشد پس ودیعه نزد کسی است که او را
دوست میدارد و اگر میل بسوی طالع باشد پس ودیعه نزد کسی است که او را دشمن میدارد و اگر میل بسوی طالع باشد
پس ودیعه نزد کسی است که او را دوست میدارد و اگر میل بسوی طالع باشد پس ودیعه نزد کسی است که او را
دشمن

باشد آن دلیل مشترک است و حال آنکه او در یکی از آن دو خانه مخوص است پس دفینه نقره است در یکی از آن دو خانه یا دفینه مس است و حال آنکه او در یکی از آن دو خانه مخوص است پس دفینه مس است و در دیگری نقره است و دور دار بدین نحو است که از دو یا سه برون می آید باشد آن دلیل عطارد باشد و در دیگری از آن دو خانه قطعا باشد پس دفینه نحاس است یا کتم است یا رصاص است باشد آن دلیل قمر است یا شمس است و اگر این دلیل نباشد دلیل خانه ای مخوص باشد پس طالع که آنجا باشد یا آنجا که قمر متصل می شود یا آنجا که متصل می شود بآن کوکب و هر گاه زحل شریک عطارد باشد و دلالت بر هر دو خانه دیگری باشد و حال آنکه یکی از آن دو دلیل باشد دلالت می کند بر هر یکی دفینه نحاس است یا شمس است و دفینه کتم است و اگر زحل و عطارد نباشند در طالع و هر دو خانه دیگر پس دفینه نحاس است و دفینه کتم است و هر گاه بجز هر سه نوع دفینه را پس نظر کن بجوزا و سنبله در کجا از طالع و هر دو خانه دیگر پس هر کجا از طالع و هر دو خانه دیگر بجوزا و سنبله بود پس دفینه نحاس است و هر کجا از طالع و هر دو خانه دیگر بسنبله بود پس دفینه کتم است و هر کجا از طالع و هر دو خانه دیگر بجوزا بود پس دفینه شمس است و اگر در هر سه جا بجوزا و سنبله بود پس دفینه نحاس است و دفینه کتم است و دفینه شمس است و اگر در هر سه جا بجوزا بود پس دفینه نحاس است و دفینه کتم است و دفینه شمس است و اگر در هر سه جا بسنبله بود پس دفینه نحاس است و دفینه کتم است و

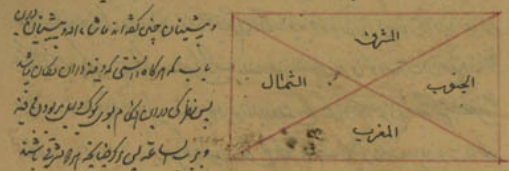
المشرق
الشمال
الجنوب
المغرب

ماه	حمل	ثور جوزا	حوت
جدی		سرطان عقارب	
قوس عذب	میزان	اسد سنبله	

مشرف		شمال
مشرف	شمال	مغرب
مشرف	شمال	
جنوب	مغرب	

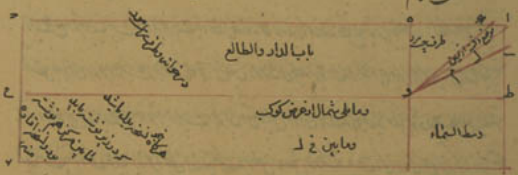
باب الدار والطالع
وسط السماء

در موضع حادی باشد دلیل است بر آنچنان مقوط و اثر باب مثلثات او از مواکز و حال آنها در تحت اشتباع باشند
با ایشان باشد فوراً و بسط السبا و دلیل است بر عدم حمل او ان صاحب عاشر در موضع نکاح ناظر باشد یا بحوه
دلالت می کند بر حمل و دلالت او ان قمر و ارباب مثلثات او در بیوت کثیرة الاولاد و حال آنها در بروج ذکر
باشند دلیل است بر کثرت اولاد و بکثرت شمرتی زن آنها و سقط و از دست دادن بیوت است بر عدم حمل و اگر
اگر خود نیز مخوی باشد با ایشان و بودن آنها در اوتاد و در حالتی که تمام باشند از نحوسی و دلیل است بر حمل و اتصال
قمر از بازشان و از فقره اجتماع با مستقبل بر نحسی دلالت می کند که حاملیش او لاد در مقابل ذکورت
در بیوت او و دلیل است بر او ان حمل حامله بودن او و بر بیوت او از کواکب و دلیل است بر بحوس حدوث و طرق آن
این هم آن است که گذشته تو از شمرتی تا زحل و اسقاط تو و از طالع قول ارسا که ثابت در سا فیلسوف اگر قمر با شد
طالع بر برج ذی جسد یا نهیه طالع در برج ثابت یا لا خیر و دلیل است بر حمل و اگر قمر با شد سعدی در یکی
از اوتاد و در بیوت خود یا در بیوت پس سمین دلالت می کند بر حمل پس اگر کاملا با شد و ان وقت
پس بودی حامله و او با شد بعد از زایل و اگر قمر با شد بنحسی در یکی از اوتاد و در بیوت و او در عدد دوازده در
این وقت با شد یا در نهیه او پس بیشتر و اگر چنانچه از بیوتی قول نقص ملاکه ثابت لفظ را تا تمام
که نظر کن بیم تمام را پس اگر چنانچه در او سعدی با شد پس او البته است و اگر نه با شد در تمام کوکبی نا کامل
بیشه و ای مکلم لبقی اهل علم در وقتی است که مولود سوال کننده از زن خود و بستی آن سوال کننده
پس بدرستیکه موضع کوکب در او در دلالت می کند بر آنکه زن البته است بر پسر و اگر چنانچه بروج تمام بیت
نحس با شد و همچنین از کواکبیکه در او نباشد پس آنچنان است بر ختر و اگر زن او با شد پس البته است بختر
فصل سیم در نظر کردن در امر بستی و آنکه با نام او آنها رسید یا سقط فاحشه با شد یا نکاح نامشروع
پس نظر کن از زن حمل و تمامش بسوی حامل پس اگر بروج با شد و محرق با شد و اسقاط با شد و نحوی
با شد از جهتی از جهات فاحشه کوئی دلالت می کند بر انها حمل او بقول با شد و حمل او بقول با شد
و حال اگر او مخوی با شد یا محرق با شد یا در بروج یا اسقاط دلالت می کند بر فحش و در تمکین کل یا او مقرو

و حاجب بختر را پس اگر تمام با شد و بنحسی از نحوسات او نباشد و حمل او با تمام او نباشد رسیده و اگر نه سقط با شد فوراً
از زنان و حمل با شد یک دلالت می کند بر فحش و حمل الفاظ قبر صاحب طالع بسته و بس قطعی که قول کند او را
دلیل است بر فحش و اتصال قمر با حمل بسته و راجی دلیل بر بسیکه کم یا مقرو او و بر یکی بیشتر با شد قمر بقول
و صاحب طالع چند الوضع و قوی است و او را پس دلالت می کند بر او تم کثرت فرزندان اگر قمر با شد قمر زیادتور
و حال اگر او در مقارن بروج با شد یا منحل یا و دلالت می کند بر سقوط حمل و مردن زن او چنین بروج او را کاه نظر کند
بسوی زحل و در هم منحس خصوصا در عقرب و دلالت می کند بر سقط و اگر او با شد بختر با اکثر از زحل و در حالتیکه
مستقیم با شد بر زحل و حمل او ناظر با شد از وقوع طالع و دلالت می کند بر فحش و حمل زن بجهت زنا کردن او و
با صاحب بیت او از تربیع یا مقابله از غیر نظر سوء و دلیل است بر فحش و حمل در حکم مادر کثرت بعضی از اولاد بعضی از اولاد
کی بود و زحل طالع و کوکبی که در او دست پس اگر چنانچه بختر در او با شد و دلالت می کند بر عمر و دلالت پس اگر
چنانچه بختر در او با شد و دلالت می کند و حمل او با شد و دلالت می کند بر عمر و دلالت پس اگر
سعدی ناظر با شد با و متولد او با شد نزد بعضی یا نیز زحل از او در حمل او از دهان آتش و اگر چنانچه آن بختر بروج با شد
از غیر نظر سعدی تولد می او سقط یا زنده پس می برد و اگر در او از زحل با شد نیز نظر سعدی میبرد بحکم
و در و ما و نیز قول ارسا که ثابت در سا اگر چنانچه او با شد بختری در سقطهای او و چهار گانه در نهیه و تمام با حفظ او دلالت
می کند بر سقط و اگر ناظر با شد بروج از نهیه و تمام الارض یا از ترشی پس زن او با و از بیشتر فحوی و ناکام
و در رحمت و لکن شقی بقبل میرسد و اگر چنانچه نظر او مشتری اسمین دلالت می نماید بر سلامتی دلالت
و ما و در و زنده و اگر نظر او بخش سمین میرسد یا در مشقت کمی و سالم می ماند فرزند و اگر ناظر با شد
عطا و در و سمین دلالت می کند بر سلامت فرزند و دلالتش در رحمت بر ایمان عاقل و او با و او با بود
و اگر ناظر با شد قمر اسمین فرزند با بود مبارک بر پدر و ما در و میرسند بخیر کثرتی و اگر نظر نماید زحل
اسمین پس اگر قمر با شد بنحوسی او با بود و اگر چنانچه پس بیشه اخلاقش بشه اخلاق زنان عاجز بود
و اگر نظر کند زحل سمین بیت بر او در و زنده و اگر نظر کند بر حمل سعدی پس بیرنگ بود کثرت او در خواهد بود

از صاحب جامع منفصل شده یا نشده باشد پس بر رسول متبع رسالت فهم در جهت فهم کتاب فرستنده
و اگر با انواف از صاحب جامع صرف از صاحب جامع باشد ان رسول پیام دریافت نموده دلیل رسول
نبوده باشد و فواید گفتن ایشان چنان پس حکم کن در پیام بر متبع پس بر تحقیق که رسول پیام نبوده دلالت آن ثابت
و طلبت صاحب جامع اگر نبوده باشد پس بهتری ثابت خواب او و اگر گفتن باشد پس شریعت خاص او و اگر اتصال دلیل
رسول تبلیغ گفتنی باشد یا نقل او بعد او قبل از انقراض ایشان از صاحب جامع پس بدرستیکه قطع طریق
شده است بر رسول پس اگر این اتصال قبل از انقراض از صاحب جامع باشد پس قطع طریق قبل از رسیدن
رسول است نزد کسیکه رسول نزد او فرستاده شده و اگر اتصال بود از انقراض از صاحب جامع باشد پس قطع طریق در
برگشتن او نهاد بود و اگر نه هم گفتن باشد پس راه خوف ناک است در آن روز دانسته در اگر چه فکی نگوئی ثابت شد
پس توانم حکم بر فکس کن **فصل دویم** در انکار بر یکدیگر نوشته شده است از برای نقل آنچه گفته شد یا نشده یا علی ما آورده ایم
پس فکر کن بعد از حکم پس اگر موقوف شده است بر تبلیغ و متصل شده است به صاحب جامع پس رسول خواهد گشت او را
و اگر نه پس از صاحب جامع منفصل شده است بر او پس از انقراض صاحب جامع پس رسول خواهد گشت او را
و اگر نه پس از صاحب جامع منفصل شده است بر او پس از انقراض صاحب جامع پس رسول نخواهد گشت او را
و قاعده ها هرگاه از نزول سوال شده از ربوبها قاعده ها که آیا رسیده از نبوتی که قدر فهم اند یا نه پس نگر کن نقل صاحب
طالع و فکر پس اگر هرگاه ها آنها یا یکی از آنها منقل شده صاحب جامع پس میرسد بمقدار آن و انه نشانی اگر صاحب
صرف نشده از وجود یا کونی پس در این هرگاه بر مقدار طبیعت آن سعد یا نحس و قدر زیاده او از ملک و قوت صرف
او حکم کن در اگر صاحب متصل باشد بسود پس علامه شده فهم از رسول بسوی او یا در نفعه بگوید و سلام قبل در اتصال
صاحب طالع بقدر نحوی باشد پس منتقل آن است بر مقدار طبیعت آن سعد یا نحس صرف و حفظ او از ملک و قوت او
و ضعف او پس حکم کن ان علامه شده و اگر سوال کننده از ان گشاده و یقین گرفته باشد که رسول نبوده است
و اخلاق شده آیا ملاقات فهم کن اگر نه و او فرستاده شده بسوی ما نه فهم پس یا یکی از این علم دلیل یا یکی که متصل شده اند صاحب
اهم طالع یا امری از دلیلین متصل شده صاحب طالع پس مرضع تحقیق پس بر تحقیق که ملاقات فهم است او را و اگر نه چنین
باشد پس حکم بر خلاف آنچه اگر یکی متصل نیست قابل شده از برای متصل پس بر تحقیق که موافقت فهم است که رسول نبوده است

یا رسول از طلبی که گرفته آن آمده است و قول طلب فهم است اگر چه که اتصال قول او از نفی نبوده پس بر تحقیق که رسالت نیامده است
یا رسول از نبوت قول فهم است و لکن عدم جسته از نفی طلب اهمیتی است از نزع مع که او اگر که آن نفی گوید از آن عدم جست است
کرده است بازن او تعالی و اگر چه که سوال از نزع جست رسول نبوده که او تا بر گشته است بانه پس علامت کن اگر ان از دلیل یا یکی از نبوت
از دلیل نبوده از اهم یا از زنده و متوقف نباشد از صاحب اهم یا آنچه متصل نباشد صاحب اهم یا در او نیامده
پس بر گشته است رسول و از یکی نوی آید پس اگر جامع نشده است دلیلین یا یکی از آنها را سود دهم فواید او در آنها
و اگر جامع نبوده باشد از دلیل

دخل — مشتری — مریخ — شمس — زهره — عطارد

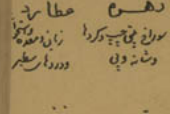

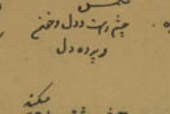

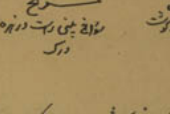

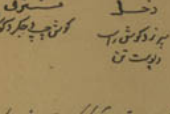

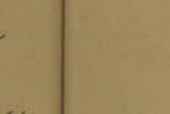

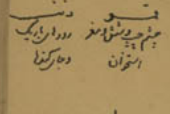

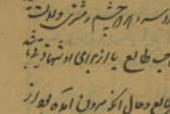

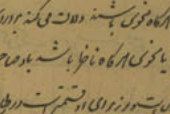

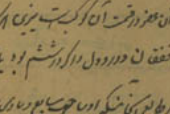

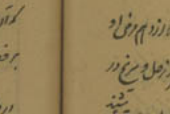

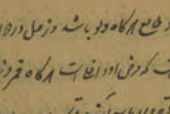

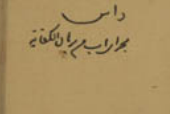

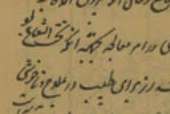

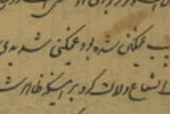

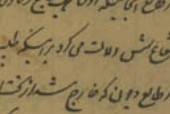

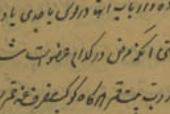

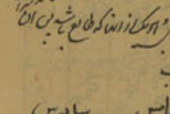

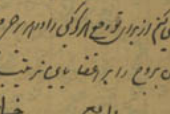

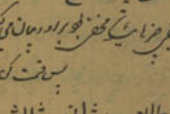

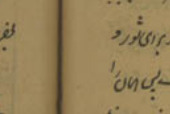

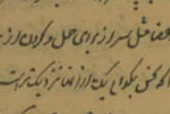

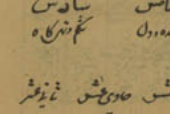

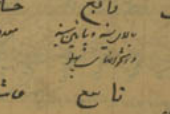

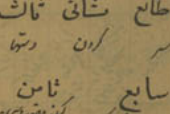

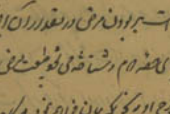

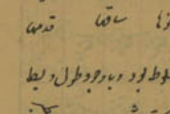

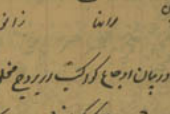

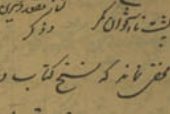

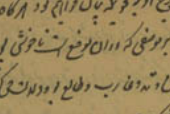

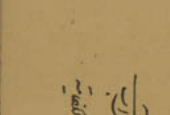

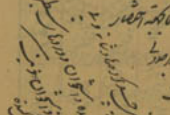

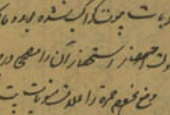

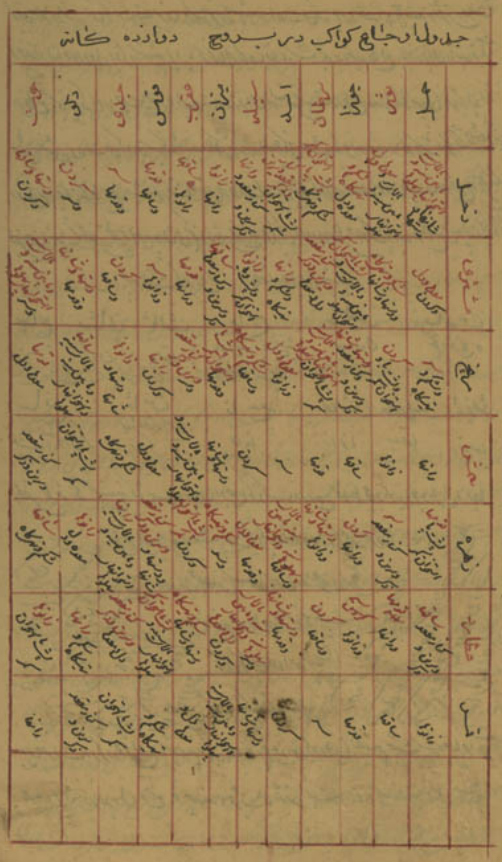
جدول طالع کواکب در بروج دوازده گانه

دلالت می‌کند بر هلاک حضرما اگر شش دارشتم او دشمنی دارد تا باشد یا دارد مهمات شش پس یقین کن که این دلالت بهلاک حاسدین اگر شش دارشتم او دشمنی دارد و قمر او نور کند نورش را بشتری دلالت می‌کند نیز بر مرگ دشمن اگر ماه را در قوس کوکب یابشتم صاحب طالع پس مریض شود و نباشد و بمیرد اگر بیرج عقربه دلالت می‌کند بر بسیاری مرض و زودی مخت یا نباشد و بهلاکت و بیرج مجسمه دلالت می‌کند بر وسط و بیرج ناطبه دلالت می‌کند بر شدت و هرگاه خداوند بیت قمر سعد بود یا ناظر بقمر و قمر در مریض بیرج باشد و ناظر طالع بود و طالع نیز سعد باشد و ناظر طالع دلالت می‌کند بر سرعت سلامت او و اشتدن مریض و مرگ مریض او و مخت یا نباشد او و دوا و نفعت دوا از برای او و دلالت می‌کند بالجمله بر یکی از این شش که از برای او مرتبه دارد از نباشد یا بشد یا بچشم او هم بر او دلالت می‌کند بهتر از برای آن است که نظر کند صاحب طالع بهتر چیزش یکی از این اوضاع صاحب طالع در دلالت بر مخت و فنا و آن است که ناظر او باشد و نحوس و هلاک او در برج قوس پس یقین کن که این دلیل است بر سرعت هلاک حضرما اگر مخت از برج مهمات قوس بود هرگاه صاحب طالع یا صاحب بیت قمر قوس بود و آن دو ناظر بود بطالع و مقر و بقطع اشعه شریه قمر دلالت می‌کند بر شدت مرض بود و مخت حضرما و اگر قمر در برج حوت پس اگر دیدی که نحوس اتصال دارد بسعود یا ایشان را پس بدان که مرض بطول انجامد و مخت دلالت می‌کند بر بهلاک هرگاه متصل گردد قمر بزحل و وصال کند او را و باشد بیرج ثابت دلالت می‌کند بر بهلاک بطول مرض و اگر متصل گردد بزحل شرشه قمر دلالت می‌کند بر سرعت مخت مریض حضرما اگر مستقیم قمر بود پس بدانکه مخت او از برای قمر آن است در مقارنه نحوس سعود مختلف او از نحس صاحب ششم در طالع و وصال کند بعضی از اعراق و دلیل است بر هلاک مریض حضرما اگر متصل بقمر شود او طالع بود هرگاه در طالع بود و صاحب طالع محترق بود و نحوس ناظر بود بقطع اشعه دلالت می‌کند بر موت مریض و شدید تر از برای حالی مریض آن است که برج دلیل بر مرض بود و در روز فوق الارض بود یا اگر دلیل مرض زحل بود و حال او تحت الارض بود و طالع مؤنث باشد یا اگر در برج مؤنث زحل خداوند طالع و فی الارض بود یا مریخ بود و تحت الارض بود و برج مذکر بود یکی از این

اوضاع باشد از برای قمر آن است که در روز تحت الارض و در شب فوق الارض بود برج مؤنث و هر زمان که قمر دلیل مرض بود پس نظر کن با جزای اشعه شریه او و حال او در مقارنه بنحس و قطع او در برج پس اگر چنانچه ناظر باشد در این هنگام با نحسی یا اگر در اشعه شریه او باشد دلالت می‌کند بر یکی مرض هرگاه متصل شود قمر بطرف دیگر باشد خداوند شعاع شریه نیز او با عطارد و قطع او تحت الشعاع بود و نحس ناظر باو دلالت می‌کند بر هرگاه نظر کند زحل بقمر و قمر از او بنور در برج سرطان باشد او پس شده است این از نظر صاحب طالع و برج هرگاه ناظر باشد بقمر و قمر ناقص النور باشد اشد است از نظر زحل اتصال قمر صاحب طالع صاحب رابع در صور یکی نحس بود و در وقت دلالت می‌کند بر هلاک شدن برادری پس اگر در وقت نباشد و لکن ناظر بود بطالع دلالت می‌کند بر بیماری در برج چنانچه ناظر طالع نباشد پس ملاحظه کن قمر را که آیا متصل می‌شود بنور از اتصال صاحب ششم یا صاحب چهارم بسعودی یا نحوسی پس اگر متصل می‌شود دلالت می‌کند بر سرعت نجات از مرض حضرما اگر آن سعد او نه طالع یا خداوند بیت الاتیه یا صاحب بیت قمر قوس بود یکی ناظر باشند از طالع پس یقین کن که نزاکت فاجر کند و در این موضع بنظر سعد بقمر از عزاتصال در حکم بسرعت مرض متصل قمر در بیت شانزدهم از سعودی که او نه او دلالت می‌کند بر سرعت بهبود مرض پس اگر چنانچه آن سعد ناظر بود بطالع بدون آنکه دلالت می‌کند بر این که بود مرض وسط و نه بود و در کار ناظر باشد پس یقین کن که بهبود مرض متصل بطول دولت مرض و نه بود قول اخیر کلی گفته است بقمر از یکی که ناظر بود بیرج ششم دو حالی و قطع او و قمر در صاحب طالع پس اگر چنانچه یا متی اتصال او بیرج منقلب ساقط از او نادوسام از نخستین و اخراق دلالت می‌کند بسرعت یا نباتی از مرض و تندرستی و اگر بخلاف نه ذکر بود و نوع حکم بر خلاف آن قول منقلب کفته است پیلوس که هرگاه ساقط باشد قمر از صاحب بیت طالع قمر از طالع یا او نه و دلالت می‌کند بر وقت مدت امر و مریض پس نظر کن در این هنگام بهبودی او تا اگر پس اگر قوی باشد او اتمام یکی نحوس یا در وجود سقوط قمر و صاحب بیت او و دلالت می‌کند بر هلاک مریض اگر چنانچه یابد او کند اگر چنانچه سعود در او تا قوی باشد بیه دلالت می‌کند بر سلامت قمر و صاحب بیت او ساقط باشد یا نباشد و اگر بهم چنانچه طالع بر برج مذکری که در آن مخصوص به مرض

از برای چار از هر بخشی و مدار آن زیاده تر بت ملاحت یا مرکزی یا سیلان قوی یا پر و اگر نظر نمایی
زرهو و در این وقت بقدر و مریخ نقع می بخشد او را سیلان قوی و طایل خواهد شد از برای مریض و اگر
و اگر حدوث مرض در آب باشد پس زحل شده است بر مریض از هر بخشی هر گاه برسد یا مقدر در این او قات
و مدار آن زیاده تر شده است از سیر و یا مدار و نیتی که در وقوع او حادث شود و پس منع کند او را از خواب
و شکستن در استخوانها و درد و در مفاصل و از سکم و اگر نظر کند سعد بخش پس ملاحظه کن که کدام یک
از آنها قوی تر است پس بگوئی که غالبت امر بر چیزی که دلالت کند بر آن قوی تر پس اگر یابی قمر را
در اوج حدوث مرض از آنها نور و ضوء آن بخش یا مریخ پس اگر بر سد قمر به تربیع یا سیر آن را در یا
مقابله آن در چهارم مرکز است بر مریض اگر بر سد به تربیع موضع یا ستدای مرض یا مقابله آن و قمر از به
آنور نیفتد در هنگام رسیدن آن با آن موضع و ناظر بود بقمر زحل نر منکانه خواهد بود از مرگ و خواهد جست از آن چه
در ابتدای مرض قمر ناقص در عدد باشد پس اگر زحل ناظر باشد بار در آن حال اهرا نه مبتدا خواهد شد
مرض بر مریض دیگر پس اگر یابی قمر را در برج حدوث مرض نابش و بتحقیق که موازی شده شمس را
بیفتاد از هم باشد از حد تربیع در زیاده و دور تر عبارت از آن تربیع پس اگر گاه قمر بحد تربیع موضع مخفف
و ابتدای مرض رسد یا بحد مقابله موضع مخفف و ابتدای مرض و اگفتند سوء شایع خواهد بود از طرف ها
می یابد بر یعنی از مرض در آن او زمان نکشد و اگر نحوی شایع خواهد بود و اگفتند هلاک می شود بر یعنی در آن
هنگام بلا شک فصل هفتم در شناختن کیفیت اطلاق بر یعنی بدو بر خود آن از میان مرض و غیر آن از آن حال او
نظر کن در آن با یک حظ اثنا عشریه بقرآن اگر یابی آن را یا زحل دلالت می کند بر یعنی بتحقیق و قوع
خون او پس اگر زحل راجع باشد دلالت می کند بر جمع خواهد بود کلام او و اگر حظ اثنی عشریه بقرآن
بود دلالت می کند بر قلت یعنی و قوی تر بخش بدان امر مرض و اگر حظ اثنی عشریه بقرآن مشترک تفق
دلالت می کند بر هر یعنی در مرض پس اگر ناظر باشد در آن هنگام مشتری بقمر موضع خواهد بود یعنی
بر دو یا دو مصیبت اگر حظ قمر با زهره بود مگر یکی گرد بر هر یعنی از هر او در مشتری و اگر حظ قمر با عطارد

بود

از پس ملاحظه کن حال عطارد را پس اگر بخت الشعاع بود و بری از نحوس پس دلالت می کند بر تب کرم و اگر نظر نمایند
بخوی بعطارد خواهد گرفت مریض را به یان فصل هشتم در وقت ادریس مریض و مردهای باز نظر کن از برای مریض
بطالع حیات ان وقت پس بگوئی که اگر صاحب حیات ان قسمت از منتهای حرارتش بگذارش دلالت بر مردن می کند
و این هنگامی است که از نحوسان نمی آید از حدود اول قسمت پیشتر حرارتی باشد که در حدود اول است اگر زیاد کمی بود یا کم
از دشمل اگر از برای عطارد بیت و چهار درجه است و از برای زهره چهل و شش درجه و سی و یک دقیقه است و از برای
زحل شش درجه و هفت دقیقه است و از برای مشتری یازده درجه و سی و شش دقیقه است و از برای مریخ چهل و نه درجه
و سیزده دقیقه است و از برای قمر کمتر است از زیاده در دلالت بر وقت آن هنگامی است که هر گاه بقیه شده از
برای او در حدود اول از زیاده دلالت شش هفت درجه و چهل و هفت دقیقه و شش و بیست و سه دقیقه و هر گاه که بقیه
مانده کرشه در آن حالت آن کمتر عمری است که جمع می شود از برای آنها از اختلاف کل اختلافات و هنگامی
که می خواهی این چیز را بیابی در باقی حالات پس اگر دانستی اختلاف آنها از فلک مدویر یا خارج و کم کن پس از
برای شش درجه و بیست و سه دقیقه است و از برای قمر کمتر درجه و یک دقیقه است و از برای زحل شش درجه و بیست و سه
دقیقه است و از برای مشتری یازده درجه و سی و یک دقیقه است و از برای عطارد بیست و دو درجه و سی و یک دقیقه است پس اگر
چیزی که صاحب حیات اقامت کرده باشد

الباب السابع من الطلاق وما يتعلق بمسائل وهي ستة عشر بابا باب اول از برای نظر در امر تزویج
و بودن آن باب دوم در سوال مرد از اهلش و زن از شوهرش یا بیسیم در سوال از تزویکی یا زنی که آیا
نصیش شخص یا نه باب چهارم در سوال مرد از خواهر یکی از ایشان که صاحب شوهر است یا نه یا بپنجم
در نظر در امر کسیکه گمان میرود شده یا بششم در نظر در امر مردی باب هفتم از برای نظر در امر خصومات یا هشتم
از برای نظر در امر عیوب باب نهم از برای نظر در امر سوال از کسیکه گمان نشده یا نه زنی یا نه یک باب دهم
از برای نظر در امر خارجی که متحقق شده یا نه آدم ملکی یا ناقص بنده و امثال ذلک باب یازدهم از برای نظر
در امر عده باب دوازدهم از برای نظر در شهر یا مدتی که آیا رسیده یا نه آن زن یا نه باب سیزدهم از برای نظر در آمدن شوهر
و غارت آوردن باب چهاردهم از برای نظر در امر شرکت باب پانزدهم در دانستن حالهای از قبیل زنا و مادری
در خانه و امثال ذلک و شش باب پیش تزویج در امر کسیکه فقد شده و از قبیل ذی یا بیادل از برای نظر در سوال از
تزویج و در آن هشت فصل است فصل اول در بودن تزویج یا آگر نباشد باب دوم در دانستن آنکه آیا نه شوهر از کی
فقد شده سیم در دانستن آنکه تزویج از برای مرد بتر دیوانی تر است یا از برای زن چهارم در دانستن اتفاق
آن در موافقتشان پنجم در دانستن آنکه کدام یکی زودتر تزویج چهار کننده هر گاه مدتی معلوم آنها را
ششم در دانستن نکاح خود و شق بجریان هم در دانستن فرق حالی تزویج یا حالهای شدن از زن هشتم از برای نظر
در بیان آنها از عوام و در دانستن فرق بکر یا زن زنا کار فصل اول از برای دانستن بودن تزویج یا نه و سوال
شدن از تزویجی که آیا ممکن شده یا نه نظر کن اصابع دو چشمش مفروض عنه آن پس بگردان انها را در سایل
و سایع در چشمش مفصل به قمر ادیل سئول عنه پس اگر دور شد میل بیاضش مراد و ایشه و مرزن را نهره بود
پس تزویج کن او را یا او فرزن و مرد و زن میل سیاهی هر شه کدام کرد میل زن فوق بیاضه بود مسمی مراد و ایشه
بیاضه یا قمر و مفروض عنه آن و مرز میل در چشمش بیاضه یا صاحب سایع پس نظر کن که چگونه است انتقال صاحب سایع
یا قمر از سایع و مفروض عنه قمر مفصل به آن و نزدیکتر شدن پس اگر متصل شود صاحب سایع یا قمر را سایع متفرض عنه
قمر مفصل به آن یا باشد صاحب سایع یا قمر در سایع و دلالت کند بر نظر یا نقل یا کنه از آن سوال کنم بدلالت آنکه در سایع

والمستقبلين اگر اتصال از تربیع یا مقابله نباشد دلالت کند بر آنکه این بدبختی و تعب و رنج در کار او اگر متصل
مدبر سابع باشد یا متصل به مقر عنصر فرخنده آن یا باشد صاحب سابع در طالع و دلالت کند بر نظر او آن بدبختی
یا موجب مسئول عنه بر این خاصه اگر اتصال تسدیس یا تثلیث باشد پس اگر باشد این قرینها تمام گوی این امر مستحکم گردد
و قوی باشد و اگر نباشد قرینها یا باشد باین اتصال تربیع یا مقابله یا نباشد باشد در وقت دیگر اتصال دهد اگر نه ناقص
باشد دلیل اتصال پس نظر کن بتحویل مدبر سابع را پس اگر نباشد قرینها پس رد انور یا جامع انور یا ناقل انور به
همین دو دلیل اول گردانند پس نظر کن بشهادت قمر پس قرینهایش دلالت کنند بر نحسهای که رسند بر
بروج تربیع خاصه اگر قابل قمر سلیم باشد و هنگام قمر ناقل نور او دلیل باشد یا نظر نحوسش از نحسها دلالت کند
بر آن دانه و دزد کننده گمان و مستقبلین بنقل و جمع نور دلالت کند بر نظر طالب مکتوب یا ران و مرسلها
و هنگام قمر واقع نشود بر اشعاع طالع و یا سابع باشد نزدیک و قابل اثر باشد دلالت کند بر فوت امر
و نظر اوش دارد اگر دلیل بر آن تربیع از قبول قمر باشد و قمر اثری نشود نیز دلالت کند بر ابطال و فوت امر
اگر رفع کند قمر تمام تدبیر فوت را بگوی که در عاشر دلالت کند بر علانیه بودن این امر و ظهور و شهرتش خلق باشد
لکن آن دلالت کند بر آن تربیع نحوست فصل دیم و در دانستن اگر تربیع نحوست بدان که باطل تر و ازرجه
باطل مرشو پس نظر کن بدرازان آنچه گفته شد مقابل تر بهم ازان دو دلیل پس اگر نحوسی یا ساقط نشد و ام
بدرازرس و کنفی بودن این پس اگر نحس مقیم در جدیم ام شتم باشد بطلان از جمله دهم باشد و اگر صاحب ششم
باشد فساد از جمله هلاک و کون و پیشه بودن جسد قوت و قرت سائل باشد و اگر صاحب دوازدهم باشد
پس از جمله بستی جسد زن و اگر صاحب رابع باشد فساد از جانب پدران باشد و اگر کوکب تربیع مدبر نباشد
از جانب پدر و خانواده او و اگر کوکب تربیع نحس باشد از جانب مادر و خانواده او و اهل مستقبلین بگوی در
یابد نحوست بر دلالت جویها ی آنها و اگر ایشان نباشد کوکبی که قطع نور کند بین دو دلیل باشد فساد از جمله
جویها خانه آن کوکب که آن را دوری بینی و اگر صاحب دوم باشد از دهد و اگر صاحب سیم از جمله
برادران و اگر صاحب چهارم باشد از جمله پدران و اهل آنها و پنجم اگر زن بیشتر لهو و برده دارد

ولوی

امری یا از ازای مرد ولوی باشد و فساد از ان باشد و اگر صاحب سیم باشد از جمله پسر صاحب یا عماری باشد و حفظ
اعتبار کن با تربیع را و اگر گفت از اگر کوکب متصل بین دو دلیل باشد فساد از جمله اول باشد و اگر کوکب متصل نور
سعد باشد و آن از ازای مرد موافق باشد پس دران جمله خیری باشد و صاحب تمام گوید و در تربیع بحسبی که قطع نور
کند نحسی قاطع باشد که صاحب ششم یا شتم یا دیم باشد و از دهم باشد و اگر تربیع ثابت باشد
و در تربیع موای آن بیت نر باشد در گرفت فصل سیم و در دانستن اگر تربیع هنگام دلالت کرد دلیل بر ادن
آن آیا مرد را موافق تر باشد یا زن را و هنگام ویرا نحوس را نحسه به نحوس دلالت کند بر ضرر مرد و اگر زهره را و یا
نحوس پس ضرر و بلا بر زن باشد و اگر صاحب دیم قمر را نحوس یا ساقط کرد صاحب ششم یا دوازدهم یا عاشر را
پس ضرر رسد بزن و در دهد و دلالت کند بر هوازی آنها و سختی و بجا که رسد بآنها بر قدر رجعت ایشان و آن نحوس
دان تربیع را اگر گوشت قمر از تربیع نحوس مقابله آنها باشد و قمر در وقت باشد دلالت کند بر فوت خانه آنها و رفتن
روشنی را اگر نظر تثلیث یا تسدیس بهم باشد شقی که رسد آنها را بسبب قمر و بیماری را اگر قمر را نه باشد دلالت کند
بر مرگ یکی از زنها و شدتش آن بود که در طالع باشد و بعد از ان در وی شود اگر هم نظارت نه در تربیع مدبر باشد بمرد و نخوش و سخت
رسد یا بمرد و اگر در تربیع نحوست بزن رسد زنی را اگر در تربیع از جمله دین باشد نظارت نه هم را رسد آن خوشی
را اگر از نظارت بد یا تربیع باشد پس نظر کن در نه کردن میع قمر و تاخیرش پس هنگام پس آن برای زن یا مرد و اگر
بجای نحوسی نحوسی باشد پس ملکی که گوید را دهم گی در تربیع و وقت بد بود موافقت بطول مجت بدید پس بهتر
و هم گی بر زیادتی و ان و خرداری خاصه اگر قمر در تربیع ثابت و در نه باشد پس آن از تسدیس باشد پس مرسد
از جمله استان و مرد ان و در تربیع اول از نوردیش و دوغ باشد و در تثلیث اول بسیده دلالت
یا بعض اولادی که برای او بهم رسد و در وقت بد از زمرد زنان و در تثلیث یا تسدیس دلالت
یا بسیاست سلطان و در نه قرار نه از عمل بد خبر رسد این سار و فصل را هنگام یافتی او دهم را در تربیع مدبر
و او دهم زن را در تربیع نحوست پس آن خبر باشد برای هر او هنگام نهم و قمر در تربیع نحوست پشه ان تربیع
را و برای زن بد و موافق تر باشد و هنگام در تربیع مدبر باشد برای مرد موافق تر باشد و هنگام نهم

درجه قول اورس دلالت کند بر آنکه دختر آبا بکر است یا نه و دلالت کند بر آنکه شوهر او را بکر یافت یا نه و بر آنکه
که نشسته پس اگر دلالت کند بر موصوف زهره پس این زن زانیه باشد یعنی هم خود را بر هر که خواهد
پس اگر فرقه مجتمع باشد زایل شود بیع موصوف پس این دختر بکر باشد و اگر از این دلالت موصوف نشد پس این
زن از مردم از جمله دختران باشد و یا او جماع کرده باشد مرد و او زنا کند یا پسری و اگر از این بیع موصوف
بعد کواکب که بسعد شهر نحوست اخوت مکلم پس این زن باشد یا او را شوهر دیگر باشد و رئیس بیع موصوف پس او را دو شوهر باشد
و اگر ناظر باشد بیع بر تسع اول یا خداوند تسعه اول از مطالع باشد یا باشد و ان یا رئیس تسع پنجم یا ناظر
باشد بآن از ناظر تا بیند که محرق نحوست پس او زانیه باشد و لکن چاکند از مردم و اگر از زوال شبه بران حمله
پس بآن زن علل فرج او ما کنند یا ساحقه یا زنان کنند و اگر مشتری قوی آن زن صادق باشد و شهادتهای او در اگر عطارد
باشد پس او دوات دار و پیرکو کار را که بر خانه موی صوت او دوست کرده او پس اگر قمر باشد پس بر زنا
و زهره کاری دهد آن زن را پس اگر تسع بیع باشد و ناظر باشد بآن زهره موقوفی او را کشتی یافته کواکب
دار و زنان را و لکنی مقتضع نحوست و اگر تسع مشتری باشد و ناظر باشد بآن قمر پس او جوانی باشد مطلع شده
بسبب او دشمن خانه او نحوست اگر تسع قمر یا عطارد یا زحل باشد و ناظر بود بآن مشتری پس او صاحب خانه و دشمنه

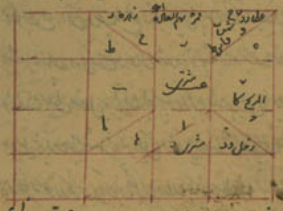

ولکنی بر عکس باشد مثال آنرا اگر تسع بیع یا ناظر تسع بیع باشد و مشتری کواکب را در بروج شمالی
یا واقع انقلابی بود مشتری کواکب را در بروج شمالی و در بروج منقلب باشد و در بروج ثابت
در جای قوی پس دلالت کند بر آنکه شوهر او از تسع بیع
باشد و انقلابی قمر مشتری یا بیع بود بود از آن
بیع صاحب خانه قمر پس دلالت کند بر

بیع کاندر شمال در اول امر دایی از قبل آمرته باشد از فرقه اخر آن مشتری خانه زهره و از فرقه قبل قمر بود از آن
از صاحب خانه زهره پس دلالت کند بر این بر آنکه ناظر بآن جایت از فرقه دلالت بیع خانه قمر را در مرتبه طالع اگر آنکه
در وسط آسمان بود از فرقه سقوط مشتری از زنان خانه زهره صاحب بیع دلالت کند بر آنکه دلالت کرده زن شبه

در یکی بیت از فرقه انتقال عطارد بر خانه زهره دلالت کند بر آنکه دیانی یکدیگر او را از فرقه بود عطارد و مشتری را
در خانه زهره و در خانه مشتری دلالت کند بر آنکه ایشان از یکدیگر خانه نداده باشند و چون ناظر از اختلاف بیع
ناظر باشد و ناظر باشد قبض یابی بر تسع پس دلالت کند بر آنکه ایشان برادران باشند مرانه را و اگر خانه یکدیگر
و از فرقه سقوط عطارد از مطالع بود بدان مشتری در نظر طالع دلالت کند بر غریب بودن برادران و از فرقه سقوط قمر
نیز از ناظر نه بر زهره دلالت کند بر علت مرانه نیز و قوت بودن ترتیب استقامت سیر مشتری است قمر از فرقه بودن
زهره در خانه مشتری دلالت کند بر آنکه او زانیه است و دلالت کند بر آن که بودن ایشان امر از جانب امر او باشد
بغیر رضای ایشان و از فرقه اگر مشتری کواکب است در نظر طالع باشد دلالت کند بر بودن این برادران
شش ماه پیش مشتری در بیع دال بر شهود بود و از فرقه بودن عطارد و در بیع منقلب شرف زحل یا در بیع منقلب
شرف دلالت کند بر حب برادر بکدیگر و از فرقه نظر شرف بیع حمل در ده شرف دلالت کند بر آنکه مرد کار زنان بود و جدا
غریب یکدیگر از فرقه سقوط عطارد و در اول زوال در بیع منقلب مطلع خانه از عمل خود بر سد ان را در بلخ او دلالت
از فرقه بودن مشتری در شرف قمر در دو بیع ثابت دلالت کند از برای برادر بزرگ بر شرف کار نیک نشود
از آن تا آنکه پرده در یکدیگر این شرف او را رسیده است از عطارد از فرقه بودن مشتری در شرف قمر پس دلالت کند
بر آنکه ملکی است که شرف زیبنده او را و اگر کوکبی از مشتری در شرف قمر پس دلالت کند بر آنکه ملک کسی است که
شرف زیبنده او را و اگر سیر نحوست مشتری در شرف قمر دلالت کند بر آنکه او از اهلیت ملک باشد پس نظر کردم
در موقف سنن مرانه بیع زهره و از مکتش تحت الشعاع او سعد در نوزده درجه یافتم آن را با کوکبی نایب جز کوکبی
از آن دلالت باشد پس برآمد چهل و نه سال و دیدم که از زوال پس نظر کردم در زوایای موقف تا زوال پس دلالت کرد
بر آنکه او بقوم رفته و نکاح نموده از فرقه بودن بیع زهره در تربیت و از فرقه بودن عطارد در خانه
زهره و زحل در خانه عطارد دلالت کند بر آنکه زوجی که نکاح کرده آنرا از فرقه بودن او فهم و از فرقه بودن زحل
در نظر زهره در بیت موت دلالت کند بر موت زوج اول و از فرقه بودن ذنب در بیع زهره دلالت کند
بر آنکه نباشد مراورا ولدی یا پرنده فرزندان او شمال آن یا فتیم در این مسئله صاحب طالع و زحل را

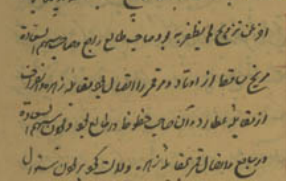

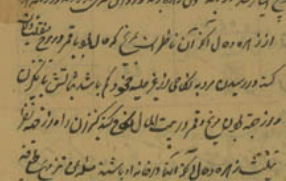

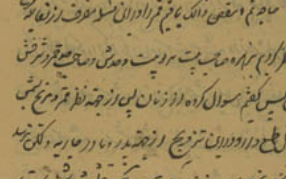

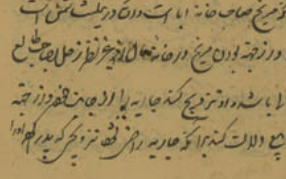

از جهه نظر زحل صاحب سابع زهره تربیع زحل دلالت کند بر آنکه تزویج بدست جاریه باشد و آن مخوب باشد
اوفاده فقد داکراه لفوذ بر حرفی از جهه یعنی زحل در یازدهم و نظر زهره از شرفش بآن غیر آنکه ساقط
زهره دلالت کند بر آنکه شریف باشد اورا و نه پستی از جهه یعنی شمس صاحب طالع از خانه زهره دلالت کند
بر انس مابین زوجه اورا از جهه یعنی زحل در بیت آرجا و یعنی مشتری شمس در خانه شرف می باشد در اول اثرش
سهولت تا آنکه بشنوند او را مردم و این از جهه بدرد خور باشد مثال آن نظر کردم در این مسئله با شش

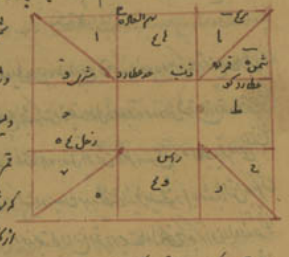

شمس صاحب ثوم طالع و صاحب هشتم آفتاب در شانزدهم قمر
و شرفش زاده مفروض بقرار این که ساقط طالع و صاحب طالع
دلیل بر دلالت کند از جهه یعنی شمس در خانه قمر و قمر
قمر از زهره یعنی بر آنکه مسئول از تزویج کرد یعنی باشد
که شوهر همین شود آن از جهه دلالت کند بر شرف و شرفش بر روز
از آنکه اشیع از جهه یعنی عطارد از برج شیر دلالت کند بر آنکه
رجوعا آمده شود که بیانه آنها و آن غریب باشد از جهه دلالت کند عطارد و صاحب او را و از جهه یعنی از برج اسد شمس
فقد دلالت کند بر آنکه او زن باشد و آن زن کنیز که چرا که نظر کند بآن از خانه اش آن در حیث عبید باشد
و اگر ناظر فی الجمله گوزا می کنم که آن مراد آسان باشد و از جهه یعنی زحل ناظر طالع و ساقط او صاحب طالع
بر آنکه مسائل اهمی باشد و از جهه یعنی شمس زحل از خانه زحل که مراد از جهه یعنی کند بر آنکه او صاحب درجه
سلطان باشد و در شمس باشد و از ذلایل آن و از جهه نظر مشتری از تثلیث مطلوب زهره پس دلالت کند بر آنکه
جاه و ملک فی الجمله او را و اغراض یکه زحل از تثلیث باشد بر یکی لقای او را و از او و از جهه نظر تثلیث
برج بر زحل صاحب عاشر دلالت کند بر رسیدن شرف او بشرف سلطان و قرب او و بر کنار آن از جهه
المغرب بر زحل در برج فرزنه و از جهه آنکه زحل مجوبی از او بر طالع و از جهه صاحب هشتم در خانه
از تثلیث خانه فقد دلالت کند که زن بکر فرات تر باشد از مرد و از آنکه زن موصوف بقدر است و از جهه تقوس

از جهه خانه زن دلالت کند بر آنکه آمده شد اول از غیر جمیع خانواده باشد و از جهه او زن و از جهه دلیل آنها از برج
و اجابی همه دلالت کند بر اظهار کردن هر یک از زنها بدیگری فی الجمله و اما از جهه اتفاق ایشان مشترو
جوز از پنجم برج دلیل آنها دلالت کند که مراد آنها زنها او بود و باشد بشرین موجودین و از جهه او ان عطارد صاحب
خانه جوز از ششم خانه بش ساقط از آن دلالت کند بر آنکه بعضی اولاد آنها مرده اند و از جهه المغرب برج ملی
و رابع و ساقط صاحب طالع از اولاد و هم بودن صاحب برج فی الجمله تخت اشعاع دلالت کند بر سقوط اولاد مطلوب و آنکه
متوفا شده باشد از جهه الف قمر از زهره دلالت کند بر بودن زن بمرد یعنی آنکه سبب سقوط از زهره او صاحب خانه آن
او بر شرف خانواده اش بیان تزویج فی صفحه آنکه هرگاه سوال شده از صفحه زیبا پس وصف کن آن را
از کوکبی که در رابع او پس اگر خالی باشد و رابع از کوکب پس از جهه برج صفحه و حلیه اش اگر بانی نفس را
در طالع و دیگری او در رابع پس بگو که بانه او در مناظر شمسی یا تهتی یا کشوری باشد و علت آنکه بیان آن
عدم مناسبت جوی بقمر و الفال آن و جایش و صاحب ساعت نیز ان شاء الله تعالی خواهد آمد و اما تزویج
گفته است اگر متصل شود صاحب طالع و صاحب سابع دلیل باشد دراوتاد و صاحبان آنها ناظر یا باشد و متصل
باشند باز زهره در اوتاد او زهره او تزویج دلیل پیش است اگر متصل شود قمر بزهره در آن قوی باشد بقول آنکه شود
و قمر همین باشد ما سیجیئ اگر متصل شده زهره بشمس در رابع شمس در طالع متصل باشد و شمس قول آنکه شود
و ناظر باشد بآن صاحبش و در آن متصل بدر ساقط باشد خاصه هرگاه غایب باشد از زنها صاحبان آنها
مطلع کند و در تزویج و در تزویجها شود امر و دان تزویج پس گسسته شود و باطل گردد و باذن الله در آخر بحث من زهره
صاحب سابع دراوتاد باشد بغیر الفال و صاحبانشان ناظر باشند قوی تر آنکه شود مطلوبان تزویج
و سعت شود امر و دان تا آنکه نویسندی باشد از ان پس تمام شود باذن الله و فتنش کما هو المطلوب شود و بیلق
دلال بر تزویج نوبتی شیرا باشد این یا ایام یا شهور یا سنین قولها ۲۱ العقد عدد بها پس اگر خواهی از
که آیا عفیفه باشد این زن که خواهان آن شده یا نه نگر سوال از زحل او شده یا نه یا زیر ناظر کی صاحب طالع و زهره
و قمر را پس اگر یا هی آنها در برج شا بته و سعود ناظر با آنها پس این زن بکر باشد عفیفه و اگر کوکبی

دوان جهه کوکب نظر کند که ب قمر گرداند آنی یا قمری او رسیده باشد تا آنکه از طلب او برآید اگر باقی طالع را بمستقیم الطلوع پس آنی هر جا که فرض کند قمر بمرجع دوم مستقیم باشد پس آنی را بکی قول کند در گذشته شده باشد و او را از آنی او آورده پس اگر ناظر باشد قمر بمحل گرفته رفته و حس نحوی بمرجع آنی فاصله باشد که بهم از تقاطع برسند و او را اجتماع باشد و اگر ناظر باشد سعود بطالع قمر سعود باطالع قمر باشد پس آنی فاصله چه اندک یا بسیار از سه درجه که فاصله کوکب ناظر طالع باشد و قمر که آنی بر او دوست یا بد و او را رعایت کند که کار کارش و اگر نحوی رزده و حسان کند یا او را اگر در هبوطی گرفته از سه انور او الحد و باشد گمان بیت که یاور برسند و اگر قمر ناقص باشد نحوی بر او دوست یا بسنده و اگر در آن وقت یکی باشد پس بهره آنی از طلب می‌گذرد بمنقلب چه اگر او را دوست یا بد یا بد آنی او را زده و بسبب بد او را حس و اگر فضل نحوی قمر در وقت که گرفتن او بمرجع در عرض ناظر نحوی بمرجع قمر مشترک یا منفصل نحوی بحسب طول و دلالت کند بر شدتی که بر سد یا دوم باشد بر آنی که او را زدن چرخی که بر سد گریزد از عقوبت و آنی بر او دوست می یا بد و او را حس می کند و اگر ناظر باشد سعود و نحوی چون بقمر دلالت کند بر گرفتاری آنی و اگر بگریزد بسنده یا فرار کند از بند و طالع و قمر یا صاحب خانه او در مرجع منقلب باشد پس آنی نحوی او را بگرداند و اگر ناظر باشد نحوی بقمر گرفتار نحوی آنی را دوستی گرفتن او بند و اگر قمر ممکن آن کسی بر سد و یا بد او را شدت عظیم و اگر خانه باشد طالع از سعود قمر یا سعدی بنشانه او را وقت که کوکبی ناظر باشد بمرجع و قمر نحوی پس آنی و مثل باشد و اگر کوکب او مشکل باشد و اگر کوکب او نیز بسعد یا بد بصفت او نحوی از آنی ناظر باشد طالع و قمر از کوکبی ناظر باشد بملاسعود او را از بدی نجاته بدین طالع و قمر پس آنی بگرداند و کسی را دوست نیابد پس اگر سعود ناظر باشد و زمرجع از حدین منقلب بر گردد آنی را گرفتار نحوی بلکه بیاد آورد و بر سد نکاح آنی او را دوست یا شد و اگر ناظر باشد نحوی قمر طالع پس کسیکه کوکب نحوی در آن وقت سید احی نحوی و اگر مرجع ناظر باشد بطالع یا قمر دلالت کند بر آنکه بر نحوی او را دوست یا بسنده نحوی ناظر طالع باشد بر دوست یا بسنده بدرستگاری و اگر باقی در وقت که گرفتن او قمر را در طالع بیم بر آنی او را زد خواست نحوی او را بیم و هراسی نرساند و اگر باقی زهره را در مرجع بقسم آنی

دوست خانه باشد و اگر باقی ماه یا عطارد در مسدس آنی در هر مرجع که باشد در دوم از اول آن مرجع و قمر ناظر باشد بآن آنی سه درجه یا کم او را دلگیر بسنده و گمان می کنند و لکن در دوست از آن سیصد و شصت و پنج گاه کوکب باشد از قمر آن کوکب در عقب خانه نحوی باشد چه دلالت کند بر آنکه او نزدیک است پس اگر ناظر باشد بطالع و قمر یعنی نحوی ناظر کن پس اگر قمر در وقت که گرفتن در محل باشد و طالع در محل باشد یا او را یا هم تا قمر یا او قمر آنی گرفتن نحوی باز گردد او نحوی او را بکند اگر قمر بطالع در مرجع باشد پس آنی را دوست بنابند و بگریزد و اگر ناظر باشد گرفتار نحوی بمشقت بر سد و او را زیان دوست بنابند و اگر طالع و قمر بنصف اول جوزا باشند پس دوست بر او بنابند مگر در آن دو روزه و مثل آن چه در وی نحوی بمرجع از جوزا و او را خشنود و اگر در دو درجه نصف آخر جوزا باشد نحوی او را دوست بنابند و اگر قمر طالع در سرطان باشند پس بر او دوست بنابند لکن بنده طویل و اگر کوکب نحوی در عبادت خانه و اگر قمر طالع در نصف اول اسد باشد آنی او را خانه نحوی ژرف بزرگ مرتبه لحوق و بسته می شود و گرفتاری او را و نزدیک آن مرد است اگر قمر آخر اسد باشد گرفتار نحوی بزرگی در گرفتن طالع در سنبله باشند پس گرفتن او سخت و دشوار است چه او را بر مرجع و اگر قمر در طالع در سرطان باشد گرفتار نحوی و در آن خانه که از نزدیک چشم او آنی فاصله و بگذرد نیاید و اگر قمر در طالع در مرجع پس گرفتار نحوی در زمین باشد گرفتار نحوی و در آن خانه که از نزدیک چشم او آنی فاصله و بگذرد نیاید و اگر قمر در طالع در مرجع پس گرفتار نحوی در زندان

کاه بیت کرمان تو در کرمان صاحب خانه به بیشت طالع یا قدیس آن باشد سعید دارد بیت از یا مان آن اگر
متصل تو بخانه طالع و سرحس باشد و اگر مصرف باشد از صاحب دوم از زمین یا صاحب ششم یا صاحب ششم متصل
بخانه طالع باشد و صحت باشد خیانت سال از هر جا که صاحب خانه قمر بآن متصل شود به سعید یا مان خانه در آن وقت
اتصال بهلکتی بعد از آنکه صاحب خانه قمر ناظر آن باشد و اگر بر خلاف این باشد نه نیز بر خلاف آن حکم کن
و اگر یا فی قمر را محوی این صاحب ششم یا صاحب دوم خانه بدست بود شر است که پس بمنده و آن را نامه
اگر نحس باشد و ناظر طالع باشد و اگر قمر مسعود باشد نیز همه یا بستی خانه و دوست آدمی این آمده که فوت
بیت بر تلف کردن او و اگر متصل تو این سعود طالع یا ناظر باشد یا متصل باشد قمر طالع اعتماد رود کند خانه را
و اگر قمر در آه مایلی باشد یا نحس بود سلامتی آمده پس اگر نحس ناظر باشد بطالع نه ناظر راستی و متصل شود قمر
بخانه طالع رومی گوید که در کار اتصال قمر طالع ترسیع یا تقابل باشد یا آنکه گوید شد را و خانه یا شقت باشد
و اگر از بیشت یا قدیس رو یا شد یا شد و اگر قمر در طالع باشد یا آنکه گفته شد در یا مان آن خانه و اهل خوشی باشد
اما در کی بهت پس دلیل موضع قمر است هر جهتی که ترسیع دلالت کند در بعر که قمر در آن بهتر از رابعهال فلک پس
در آن جهته باشد موضع گم شده و همچنین در جنب هر جهتی که ترسیع دلالت کند در بعر که قمر در آن بهتر از رابعهال فلک پس
با نکته دلالت کند بآن صفت ترسیع قمر فکر کن که صاحب خانه قمر را پس اگر در ترسیع نحسی باشد پس آن از موضع
روان بهت و اگر در ترسیع حرکت از ترسیع بهتر و چون حال چنین بود گوید در یا نا باشد که مانند این حیوانات
در آن باشند و اگر در تربیع باشد پس در جایگاه دوگانه باشد و اگر قمر در روح منسوب بهوا باشد
و چون قوی در خانه باشد که در یا یان باشد و اگر در سهد باشد در جایگاه باغ یا شهر یا بستان
باشد و اگر در سرطان باشد در جایگاه نزدیک بآب باشد یا ماهی که انداخته باشد و دوابات خشکی حیوانات
آبکی و اگر در عقرب یا در جایگاه هوا موز مرده از آب که گوشتی نرم و جایگاه زهار در و خشک و آبگاه
که آب آن خیزان و پس رشید یا صید گاه و هر دو اگر در دو تا نه از ترسیع آسیب دلالت کند بر جایگاه ریسمان
و نهر عظیم و وادی بزرگ و اگر در آخر جدی باشد یعنی در نصف آخر جایگاه چوخ یا زدهم چون ناظر کن خانه قمر را

اگر انسی باشد در جایگاه آتش پیشه یا در نزدیک جایگاه آتش کاری کنند و اگر در ترسیع آب باشد خوب باشد یا در
نزدیک جایی که آب درست می شود و اگر در ترسیع هوا باشد در جایگاه باد یا جایی که در آنجا باد بسیار است و اگر در آبی
در جایگاه که چرمهای کرده آنجا باشد یا حاصل ارض و اگر در ترسیع منقلب باشد پس زمین تازه است یا زمینی از سنگ
و آب و آبادانی که جایگاه دشت و کوه است و اگر ترسیع ثابت باشد در زمین دشتی باشد که عمارت کردن
و آبادانی آن نزدیک است و اگر در وقت حفر بدن در زمین بپ رکه نهاست که ابتدای خرابی و شقت آن است و ران دشت
و که و زمین ناهموار است یا در مختلف اللذات باشد و اگر قمر با صاحب طالع در یکدیگر باشد و با بین آنها
ازی در جه بیشتر نباشد پس طالب با کم شده باشد در خانه بش و اگر بیشتر باشد از زی در جه نا شقت از در جه
طالب یا خانه آنست در یکی شهر و اگر بیشتر از شقت از در جه باشد تا نود در جه پس در راه است طالب یعنی
در سفر پس اگر در یکدیگر باشد خانه بسیار و در است اما سبب کم شدن اگر انحراف طالع از زحل باشد
یا صاحب طالع در نحل باشد سبب فراموشی صاحب خانه باشد که کجا است جایگاه آن یا اندوهی یا بیماری که از
روی باشد و قوی تر در آن دلالت آن است که زحل جامع باشد و اگر انحراف صاحب طالع از زحل باشد یا در خانه نان آشنا
سبب ترس و بشتاب زده یا کم چشم و بم آتش یا در شن و اگر انحراف زحل از مشتری باشد یا در خانه مشتری باشد
سبب ناز و در زده و جع و یا بفراموردی یا وزنده او یا حکام او یا حکام شرع بر ملک بر طرف کردن ناخوشی و اگر آتش در
یا در خانه او باشد یا مید یا در کلیسا و یا در پناه آن نشسته باشد یا نامور و نعمت دار او باشد آن
و اگر انحراف از زهره باشد یا در خانه زهره باشد سبب شراب خوردن و یا زنان و یا نظر خطرای بنگر
یا سبب زنان و زن کردن باشد و اگر از عطارد باشد یا در خانه عطارد باشد سبب نسیان و خیانت
کردن و دشنام یا بیماری یا تجارت و اگر نباشد صاحب طالع را و نه انحراف ماه نه انحراف باشد و باشد از آنجا
قریب این کم شدن آن است که نوشته آن چیزها را زیاده کنند یا کم کنند یا از آن یا از بولان و فاصله
و خانه مکان و ان در کرمان صاحب طالع مصرف باشد از کوکبی و حلول است در یکی خانه مصرف خانه متاع بده
حال آن چیزها و حکم کن بر حسب آن و اگر یکی از زمانها کودیل بهم باشد بهتر انحراف صاحب طالع

در جمیع حدود و احکام کن بران النواظر الی عطارد هرگاه ناظر باشد بقیه از کواکب عطارد صاحب حد
اگر آن کوکب شمس باشد کتب علم دین پیرایهای ملوک و مشایخ و دانایان چرا باشد از طلا و اگر ناظر
قمر باشد چزا باشد کودرانها کتب حیله بازی و داد و ستد و علم فلاحت باشد و مانند این و شاید که در انها
نقره باشد یا کم و در آن نقره باشد و اگر ناظر زهره باشد کتب چزها باشد که در آن یا نقشها و صورتها
یا کرته باشد و شاید که در انها نقره و طلا باشد یا از نقره و طلا باشد و اگر ناظر باشد باین صفت در
کشش مشترین و اهل فقه باشد و زر آنچه ملوک میدارند و زینت می کنند بآن زنان و ترش باشد و در آن بوی خوشی
باشد که در پیرایش بینند باشد و اگر کوکب شمس شریف باشد مشک و عنبر و عود و مانند آن و اگر ناظر برج باشد
ناظر انها نقره باشد که در انها کتابت باشد و در آن امور تاسیر جی باشد و آنچه مانند آن و اگر ناظر بآن شرف باشد
خلعتهای ملوک باشد که در آن بیاض و نقش خوانده و در آن حدیث و اگر ناظر باشد زمانی که
بود کتب علم و سحر و شعبده بازی که در آن سیاه نگارند و شاید که در آن ظرفها آهن و کند و در آن کتابها
بآن زهره بریخ باشد از آلات لهو مانند عود و طنبور و بربط و صنجها و آلات شرب و بینه و جامها
و شراب نفیس و اگر ناظر بآن زهره دشمنی باشد زیور زنان و مهمانی که میکنند زنان از زری پوشیده
و پنهان از بیگانه زنان باشد که بآن زینت کنند و قیطان بینند مانند زیور و عطر و اگر ناظر باشد بآن
برج شاع عطارد صاحب حد شود بآنچه ملوک کرده اند و در آن بلند مرتبه پس اگر ناظر برج ترش
باشند و آنها بود سلاحی از سلاح ملوک و آنچه ملوک داشته باشند از زیبا و زشت و آنچه این در اگر
ناظر قمر و برج باشد از آنچه بلند مرتبه کنان و اهل طارات صلاح داشته باشند از روز آهن و مس و آنچه
بآتش راست کند و از آنچه از برای اسپان افتد تو و اسپینی برج بره قوای جنده کوکب اگر ناظر باشد
بر جسم شاع آنها در ناظرهای مفرده و در آن اگر کوکب که ناظر باشد جنده قمر را پس ناظر باشد جنده قمر آنها بود دلیل
بر آنکه این چزر از جوهر پاکزه بلند باشد تازه باشد و اگر منزل به باشد که باشد در آن برج
آنچنان باشد که پیش از جنت و بعد از جنت باشد و آنها بود دلیل کند خوبی و اگر مستقیم باشد مستقل آنچنان

و در [illegible]

مدرت باشد و اگر در برج باشد بیع الشمل باشد و شکسته و عیب دار باشد از جزء تاریکی و آن بر وقت آنکه
بیدلون در اگر در برزه باشد قوی فهم و گران بهای آن جنس باشد و اگر ساقط باشد از آن جنس صنعت غر فهم
یا قیمت بشد و اگر در میل رتبه باشد از آن جنس یا نه صنعت قوت و از نفاق آن جنس فاسد و علم از نفاق اندک
سود و باشد و آنها بود صحیح و نیکو و اگر بخوبی باشد صناعت قبیح و حقیر یا آن جنس بی شمار شود و آنها بود
مواقی جنس فاسد و اگر در برج صاعد باشد از جنس خفه تغیر فهم یا دار او مانی شبیه شده که کار جنس دزاع شد
و اگر بر خلاف این باشد از نظر مرجع حکم کرده در وقت نظر صاحب حد و در اسپینی شهادت حجتی
باستقامت و برع صناعت و آنچه مناسب حتی بران از صنعت قمر در جمیع آنها و اگر قمر باشد
شاع از آن باشد و مخلوط باشد از طلا و گوهر و اگر زیاد النور باشد نازه تر و اگر ناقص النور
شاع غر کفه و زنده باشد و اگر از اجیدین باشد شاع او چزنیت و هم مخلوط یا سه چزیا چهار چز و هم چنین
هرگاه طالع ذو جسدین بود شاع او چز باشد یا یک چز که بقبر از آن بلفظ آورده چون زنجر معرفت علی قیاس
علاوه مال و زی که شهرت دو بود چنان بشمار از زر و نقره قمر تا در جه حد عطارد و اگر آن در بیت ماهین خفه باشد
شاع پیش از یکبار باشد و اگر فرد باشد یکبار باشد و چون می گوئیم نظر کند او و امر کرد بآن استدلال الجمله بر جنس شاع
مانند صاحب حد قمر و صاحب خانه او سهم السعاده و صاحب حد و وجه عاشر و اگر آنها چیها یا معلم انها بیشتر از
از جمله شهادت در برج او چنین یا پیرار او لاد باشد شاع بیشتر از یکبار باشد و اگر غر ان باشد
یکبار باشد و اگر برج او هم ثابت باشد شاع طاق باشد و اگر منقلب باشد مکرر از یکبار باشد و اگر
از جنین شاع خوب باشد و اگر صاحب حد هم در درجه اول برج باشد شاع از خفت یا طایع باشد
و همان یکبار او باشد و اگر در درجه بازغ از خفت طایع بیت کم در بین او و صاحب باشد که قدرت در زمان کم
نظر کند او طالع و از هبوط کوکب اگر یکبار باشد شاع یکبار باشد و در برج اگر کوکب زین کوکب باشد
شاع اجبار باشد و اگر از این کوکب باشد و آن در نهم یا ثمن عشر یا ثانی عشر باشد شاع نه باشد
و اگر بدین کوکب نظار باشد نشو و نما بود و اگر زحل باشد سه یا دو و نیم بود و اگر این کوکب شتری باشد

دارد بهم باشد کوکبی در طالع هرگاه طالع ازاین حروف باشد ع ا ا ا ا ی د د ا و ی ا ی ی ی ا و
ا ه پس این ۱۲ زده حرف هر یک یا زعددی باشد و درگر طالع ازاین حروف باشد صا ه ها د ا د ها ا ما ما ما
جا د ها ما و ا ا ط ها د ا د ها ما ها ما ها ما ها ما ها ما ها ما ها پس این پنج حرف ازهرای
هریک ازاین ها یا زعدد باشد و درگر طالع از حروف این باشد و ما از برای آن ازعدد پنج شد که
درگر طالع ازحروف این باشد آ می از برای آن ازعدد پنج باشد درگر طالع ازحروف این سی باشد
ازبرای آن ازعدد شصت باشد و درگر طالع ازحروف این صح باشد برزبرای آن ازعدد هفتاد باشد
و درگر طالع ازحروف این ح باشد برزبرای آن ازعدد صد باشد و درگر طالع ازحروف ملا این باشد
ازبرای آن ازعدد صد و ده باشد و درگر طالع ازحروف این ند باشد کاکا کی پس برای آن ازعدد صد و شش
و من جان فهم کرد ازبرای قو حروف زا د ب ا ب ا ب ا

خانه مطلوب است مشتش باشد و اگر طالع این خانه زهره باشد در خانه کل باشد یا باری فروش و آلات سود و اگر یکی
از این اولاد نیز بیع آید باشد و در آن زحل باشد یا طالع عدی باشد و در آن زحل باشد پس آن جای خلوه باشد آن
باشد و اگر در آن بیع باشد یکی از زحل حمام باشد یا آن خانه و حانه آن در بیع باشد و در آن بیع باشد
آن منزل مطبخ است یا آشپزخانه و اگر یکی از بیع همراه باشد خانه در غرفهای سرا باشد و اگر عطارد و در آن خانه
در خانه مرغها خوانده بود و اگر یکی از عطارد در زحل باشد در خانه کوشه باشد یا در پهلوی خانه کوشه باشد
و اگر طالع بیع آید باشد یا قمر در دوم در بیع آید باشد خانه شراب باشد و اگر قمر در میزان باشد منزل در خانه
قوانه باشد و اگر قمر در اجسد بین باشد خانه نان در دور دیگ یا دیگهای مدار که قمر محوی از زحل باشد یکی از آن دو در
بسته باشند یکشته باشد و اگر محوس بیع باشد یکشته باشد یا آشپزخانه باشد و اگر طالع بسنبله و عطارد
در آن با هم باشد در خانه کتبی یا علم باشد و اگر زحل در طالع یا با هم باشد آن بیع مقدم باشد خانه در
بلندی سرا باشد و اگر بیع غایب باشد خانه در دوری زمین باشد اسپیغن می گوید در سلسله صفت نمرنگ خوانده
بگوید یا صفت قمر نگ که در آن سائل متولد شده و اسپیغن تولد نکشته است در آن نظر کن بوضع صاحب طالع
آنجا بیع طالع و دلالت کند از جهات بسته دلال کن بآن برجهار متاع پس اگر صاحب طالع در بیع عرضه است
در جهه شرق خوانده بود یا اسپیغن اگر در بیع عرضه در جهه مغرب بود اگر با هم باشد در بیع شمالی پس در جهه شمال
و اگر با هم باشد در بیع جنوبی پس آن در جهه جنوب باشد از مقصد و صفت آنهر که بآن رسند و نشنوند تفحص
از کیکی که در طالع باشد اگر قمر باشد بر راه است آن را در راه بوی نگوید و اگر مریخ باشد راه خوف ناک و اگر
عطارد و مشتری در زهره باشد در راه ناموس است که در آن نگذرد باشد و اگر زحل در راه و در پس اگر خواهی
بداند که چند فرسخ مال را برده نظر کن کوکبی را که در دور طالع است و کوکبی که ناظر باشد به نهر یا دریا یا
طالع اگر شش باشد برده چهارده فرسخ و در شش راه یکباره رفتن تر و در خشکی باشد و اگر عطارد چهارده فرسخ
و آن با سپیرا بخ باشد و اگر مشتری بهمه فرسخ بود در راه جای دزدان باشند و اگر زهره دوازده فرسخ و در آن
راه آب بسیار و صعوبت نکند بزه باشد و اگر بیع غایب در راه نزدیک و در آن نزدیکی خانه آبادی باشد یا خانه او

و اگر زحل شش نیست بیع یا برجی دیگر این را بیشتر دکانها و خوکی بزرگ یا رنگ باشد پس اگر در طالع کوکبی نباشد
و نه صاحب نهر و در آن ناظر باشد به نهر و دریا طالع نظر کن به برج طالع و دور نه چه قرار زحل و
منسوب بآن حرف باشد قطع راه باین عدد از فرسخ برده و در همه راه که باشد اگر طالع محل دسد باشد
مال در کوه باشد و اگر در مشتله مانده مال در آب باشد یا نزدیک آب و اگر کوتر باشد یا خوش نزدیک آشیانه
و تموز و اگر جوزا باشد مال در بوستان یا باغ انگور باشد و اگر کاو و میزان بسنبله باشد در خانه باشد
و اگر حمل باشد در زمین یا درخت یا کوه و اگر در طالع یکی از این نهرها یا یکی از کوکب شکسته باشد
یا یکی از صاحب حیدر بآن و نهر یا ناظر به نهر یا دریا بآن قوی باشد پس اگر آن کوکب شمالی باشد در خانه علوی و
فوائد آب یا ران آبشان یا خانه عبادت یا خانه تجارها و خانه شرق بود اگر قمر جنبه یا چاه آب باشد
خانه مال یا یکی که قمر منسوب بآن است یا جایها که خشت پخته یا آبکینه در آن کنند و آنکار کلی و جمله و اگر عطارد
در وسط بازار یا خانه قماشها و عطر فروشان یا نزدیک بستان یا بلور خانه و اگر مشتری در خانه معلمان
یا آنکه تعلق کرسی نشسته یا رکنک رزان و عباد از آنها زده و اگر بیع غرب در آن زهره در خانه لهو و یا جای
و جای میگو و زنان صاحبه و خشخاش یا جاهای که یک یا چاه که گوارنده گواه های زر گران یا بوقلمون فروش را
از جانب اسپیغن مغرب و اگر زحل در خانه آبهای حیله یا قفلی نه یا جایها که دوشان از آبی ظاهر شود یا جایها
که در آن خاکی که رویه و سنگ ریزه باشد و جای بستن آهو و نیز یا مقابل و نشنه آن و از جانب
اشمال باشد و اگر از طرف راست جنوب بود بر صورت بیع و دلالت آنجا بر کوه و مجرا و آب چه حال که گفته شد
و اگر یکی از بیع حمال در آتشخانه یا کلخنی یا خانه آتش کاری یا جای سوزنده و از جانب شمال
از جانب چپ جنوب و مزاج ده و دلالت کند بر آب یا بر جهات بدلالتی مردمی که طالع باشد یا هر دو که از زنها
کوکب ناظر باشد پس اگر طالع شرقی باشد و در آن کوکبی هزیمت باشد پس طالع از اینال شده نظر کند
بطالع که بر حرض شرقی بود یا بخلاف مسلط شدن بر راه زن و اگر صاحب هم در خانه اشتراع
و دلالت کند بر تفاوت شدت بر راه زن و بهتر آن است که ناظر باشد بآن صاحب طالع به دلالت کند

از بحث الشعاع قمر در بیع اول از خود آن دلالت بر کودکی و در ثانی بر بلوغ و در سیم بر جوانی و در چهارم
بر مهر و ششم دلالت کند در بعضی کتب طالع و دهم را بر کودکی و دوم و نهم را بر جوانی و سیم و در بیع چهارم
غارب و چهارم را بر کهولت و پیری و قد الارض صاحبا و گویند عرات زحل هرگاه مشرقه باشد در اول تشرقی
پس دلیلست بر کودکی و در اساس بران کهن منظر و در وسط تشرقی و دنیات در صورت بران و در آخر
تشرقی کهن مردی باشد در صورت پیران در اول مغرب پیر باشد در آخر تغریب بسیکنه ترابت المشتری
در تشرقی جوان است در تغریب میانه سال در اول تشرقی تازه جوانست در آخر تغریب کهن عرات
ذهره و عطارد در تشرقی در وقتی که راجع باشند زنانه اند و عطارد در کودکی در وقت تغریب
عطارد در وقتی مرد زنانه در اول کهن مردی باشد کفته اند هرگاه خواهی بدانی که زان باشد از زنان یا مرد
نظر کن کوکبی را که از ذهنیات است که ملکش تحت شعاع شمس باشد یا آن را که ملکش تحت شعاع شمس است
حساب کن روزان باش پس مجموع آن را بر اربعه فرو نه بیفتد آن را اضافه علوه الیه شمس در بیع
دوم بیفتد از سرش پس اگر عدد سال باشد یا کمتر تا نوزده یکی را پس اگر مرد آمده باشد
و اگر نه تا نوزده شش و عشری نوزده را بیفتد پس هر بیع سدسی عشر شده و اما قمر پس بنگر
از مولدش تا آن پس اگر آنچه نامیدگان را پس ان سدس عشر باشد کفته اند نظر کن کوکب در طالع یا خداوند
صاحبدلیان و مهر طالع باشد و ناظر باشد بدیکان و مهر خود پس آن دلیل باشد بر سن سارق و اگر
مشترک باشند هر کوکب بیشتر در وی دلالت خطوط مزاج بوده دلالت کند را پس اگر آن ناظر فرد عطارد
و بیع زاده جوان باشد اگر شرقی و ذهره پس میانه سال نزدیک کهولت اگر این زحل و خمس باشد روز و میانه
سالیات شناخت اگر آنچه ذکر کردیم را بجای آن نظر کن بکدام اصل این دلیل اگر به نهایت دلالت کند
و بصاحب هیلاج دلو کوکب عزیز بود و طالع بود و متصل بشعرات اگر باقی امد اورا در بیع نوزدهم اگر دوزده نظر کن
در اربع دوم بیفتد از سرش پس اگر عدد سال باشد یا کمتر تا نوزده یکی را پس اگر مرد آمده باشد
و اگر نه تا نوزده شش و عشری نوزده را بیفتد پس هر بیع سدسی عشر شده و اما قمر پس بنگر
از مولدش تا آن پس اگر آنچه نامیدگان را پس ان سدس عشر باشد کفته اند نظر کن کوکب در طالع یا خداوند
صاحبدلیان و مهر طالع باشد و ناظر باشد بدیکان و مهر خود پس آن دلیل باشد بر سن سارق و اگر
مشترک باشند هر کوکب بیشتر در وی دلالت خطوط مزاج بوده دلالت کند را پس اگر آن ناظر فرد عطارد
و بیع زاده جوان باشد اگر شرقی و ذهره پس میانه سال نزدیک کهولت اگر این زحل و خمس باشد روز و میانه
سالیات شناخت اگر آنچه ذکر کردیم را بجای آن نظر کن بکدام اصل این دلیل اگر به نهایت دلالت کند
و بصاحب هیلاج دلو کوکب عزیز بود و طالع بود و متصل بشعرات اگر باقی امد اورا در بیع نوزدهم اگر دوزده نظر کن
در اربع دوم بیفتد از سرش پس اگر عدد سال باشد یا کمتر تا نوزده یکی را پس اگر مرد آمده باشد
و اگر نه تا نوزده شش و عشری نوزده را بیفتد پس هر بیع سدسی عشر شده و اما قمر پس بنگر
از مولدش تا آن پس اگر آنچه نامیدگان را پس ان سدس عشر باشد کفته اند نظر کن کوکب در طالع یا خداوند
صاحبدلیان و مهر طالع باشد و ناظر باشد بدیکان و مهر خود پس آن دلیل باشد بر سن سارق و اگر
مشترک باشند هر کوکب بیشتر در وی دلالت خطوط مزاج بوده دلالت کند را پس اگر آن ناظر فرد عطارد
و بیع زاده جوان باشد اگر شرقی و ذهره پس میانه سال نزدیک کهولت اگر این زحل و خمس باشد روز و میانه
سالیات شناخت اگر آنچه ذکر کردیم را بجای آن نظر کن بکدام اصل این دلیل اگر به نهایت دلالت کند

ذهره هرگاه دلیل این باشد دلالت کند که زان است پس اگر مشرقه در بیع دوم نگر روز و نهار است و اگر مشرقه
یا روزی کرده باز نیاید و اگر نه ذهره در بیع دوم نگر بشب و در اول و نوزدهم است و اگر نه در بیع سوم نگر
دلالت کند که مرد زن است اگر در بیع دوم اشتر باشد و صاحب بیع دوم اشتر باشد زن خواهد بود در بیع دوم نگر
دلالت کند که برزگر است اگر در بیع اشتر باشد مرد است و اگر نه غیر است زحل اگر غربیه باشد بیع دوم نگر و در خمسش
پس ان را در دو بیع است در بیع دوم نوشت و خواهد باشد یا پیران مشتری اگر شرقه باشد و در بیع دوم نگر
مرد باشد و اگر غربیه باشد و در بیع دوم نگر و در بیع اشتر باشد یا در بیع اشتر پس ان زنی باشد
در صورت زنان و هشتمین باشد دلالت بیع دوم نگر هرگاه شرقه یا در بیع دوم نگر باشد سیر باشد و اگر غربیه یا
در بیع دوم اشتر باشد پس مرد و شری باشد طالع چون نگر باشد صاحب اشتی مرد و زنی باشد کفته اند هرگاه
طالع فرد باشد بعضی نگر است در اربع بیشتر پس زن باشد و اگر دوان کوکبی باشد یا ناظر باشد و صاحب بیع
به نهبر مرد یا در بیان قوی آن کوکب او را بدلالت پیشه پس اگر آنها نگر باشند زن و نگر است اگر خوشت باشند
مرد خواهد بود و هرگاه بیع طالع و هفتم در بیان ذکر باشد آن را در نگر است اگر علمی باشد پس بیع کوکبی
مدرسانی فتح سارق که گزارد است پیشه مجمع است یا تاویلی باشد بدانکه دلیل این هرگاه سعد باشد دلالت کند بر
آزاد و بطون سارق هرگاه نحس باشد دلالت کند بر آنکه آن بنده است هرگاه در ششم از خانه خود باشد بنده است هرگاه
باقی دلیل بر زوال در صورتش یا او تاد یا زایده النور زوده در استوا و معتدل الجسم باشد مدرکه را طلبش باشد
یا ساقط باشد دلالت کند بر مفقود یا اورا و هنگام در بدن او نوشتی باشد در کودکی دلیل این زحل باشد کوکبی که
صاحب باشد دلالت کند بر جهت دزدی که متصل باشد بکوکب که بر بط دلالت کند بر سبب دزدی او و نظر کن بدلیل این
اگر زحل پیشه روز و تیره رنگ باشد یا کفتن او چنگ و سیاه باشد و بقعر چشمها او زرد باشد بدکرکه
یا کج کرده بلا غیر صاحب بیع سیال دوم از خانه خود در بیکنش نزدیک باشد بر دزدی خواهد بود و هنگام سرقت
سوخته و داده جبه کرباس و شلوار کهنه مطلع عمر بشد بر زنوش کسی دزد را نگر کرد اورا
یا بیکدیگر در زخم خوشش و هرگاه شقیقه کشیده روان باشد از زنوی و دندان و نافض دکاهل و خلقی و هرگاه

پس آن را بر بیشه که سوال شده از آن باب آورد که شهر نقطه ک مورد فلان جا برج طالع را پس نگاه دارد آنها را
و همچنین نگاه دارد مورد فلان جا جدد طالع و مورد هر کوکبی را که می یابد آن را در همان جا جدد
در درجه طالع پس هر کوکبی از آنها را که در همان جا شرف مورد طالع باشد پس یکی از مورد فرش اول و هر که باشد
در همان طالع در رابع پس یکی از مورد فرش سوم و او نقطه ک بر مطالع پس اگر طالع شده باشد از ملکدرجه تا
پانزده درجه پس یکی از جمله مورد فرش اول را و اگر طالع شده از پانزده درجه تا سی و درجه پس یکی از
مورد فرش دوم را پس اگر چنین بود آمد از برای تو از مورد طالع دو جدد طالع دو کوکبی که بیابد
آنها را در همان طالع در جدد خویش پس آنها مورد فلان بیشه که سوال شده از آن فصل ششم در شناختن
مورد فلان از برای استخراج هر کدام که سوال شده از آن ملک دلیل را از کواکب و نوای آن دلایل
آن بیت که از برای آن یعنی در طالع باشد پس بیشه در خانه خویش یا شرف خویش پس اگر زحل در خویش یا شرف خویش
باشد حمل یعنی بآن در اگر خانه باشد در خانه خویش و شرف خویش ملک یعنی شتر را پس اگر شتر چنین بیشه ملک یعنی
برج آن را اگر خانه ثور برج چنین ملک یعنی ثور را پس اگر خانه ثور شرف چنین بیشه ملک یعنی
چنین پس ملک یعنی ثور را و قرار او عمل چنین کنی بدانکه اگر نباشد چنین ملک یعنی ثور را پس اگر نباشد نه او
در هر خویش آن چنان بر عکس دلیل دوان است پس هر یکی آنها را اگر طالع شده از برج طالع پس آنکه
طالع گاه رسیده مقدار معلومی که آن را بر آنچه باقی مانده از درجهای که در خویش از درجهای
از مقدار معلوم آن چیزی که باقی مانده از درجهای که در خویش از درجهای که در خویش از درجهای
پس حفظ کن آن را پس بعد از آن بنگر که بر سر آن دلیل بر ملک کدام است آنها را در جدول پس آنکه رسید
ضمن کن آن را بر آنچه باقی مانده از درجهای که در خویش از درجهای که در خویش از درجهای
چنانکه اندازه ای در اول پس آنچه باقی مانده بعد از جمله مورد فرش پس بیشه پس علامتی که بر سر آن دلیل
دلیل در خویش پس آنکه بر آنچه طرح کن آن را و آنچه باقی مانده پس حفظ کن آن را که آن مورد هم باشد
یکی از آنچه را که بر سر کوکب دلیل آن را در درجات چهارم پس آنچه رسید مقدار کنج آن را بر آنچه

باقی مانده از درجهای که در خویش پس پس آنچه را آنها طرح کن آن را و حفظ کن تا بگوید آن را پس آنچه تمام نشد بر آن مورد
چهارم باشد و ممکن این کار را در آنجا نهاد بر تا شهر فلان طالع و حفظ کن تا بگوید آن را بعد از آن مانند آن در آن
پس یکی از طالع و از دوم و سوم یکی بگیر تا آخر شهر فلان تا آخر مورد فرش بجای آنچه از او دوم کن آن را تا آخر آنچه
بیابد بر تمامی مورد فرشه هر آن پس آنگاه نظر کن در همان عدد مورد فرش که سوال شده از آن پس آن مورد باشد
یا هم چون غیر آن پس نظر کن که چه قدر باشد میان طالع تا هم که سوال شده از آن و میان طالع پس بنگر از آن میان
مورد و مورد هم پس حفظ کن این را پس آنگاه خواهی دانست مورد فرش را که چیست آن پس نظر کن که چه قدر باشد تا آنچه
از درجهای قدر حد طالع از برج از برای مورد اول پس اگر تمام نیکا یا زیاده پس آن الف باشد و اگر در جهای غیر آن باشد
پس بنگر از آن را و ملک حساب برج هم را پس اگر یا نیاورده باشد پس آن دوم از مورد آن تمام باشد
و اگر باشد در جهای غیر آن پس بنگر آن را و ملک حساب برج هم را پس اگر یا نیاورده باشد پس آن دوم از مورد
و آن تمام باشد و اگر باشد در جهای غیر آن ملک سیم از مورد را و برج هم پس اگر در جهای آن چنانکه گفته شد
مانده از برای تو تمام نیامده پس آن سیم باشد از مورد فرش و اگر در جهای غیر آن باشد پس ملک چهارم را از
مورد او چهارم پس اگر در جهای غیر آن باشد پس ملک کن پنجم از مورد فرش را چنانکه وصف کردیم از برای تو
از دوم طالع ششم از مورد فرش را از دوم و اگر شود در جهای غیر آن باشد پس ملک کن ششم از مورد فرش را چنانکه وصف کردیم از برای تو
چهارم و آن پنجم از طالع باشد و هم از مورد فرش را از سیم طالع و هم از مورد فرش را از سیم طالع چنانکه
آن نگاه نشده باشد بیازدهم مورد فرش را از سیم طالع و آن نهم از طالع باشد و در سر دوم طالع را
بر عاشر مقدم دارد و در سر دوم طالع را بر تاسع مقدم و تا خر لفظ بیشه دوم تا خر او باشد و در هر یکی
از مورد فرش از سیم رابع و آن ششم از طالع باشد و بر دوم از مورد فرش را از چهارم طالع و چهارم از مورد فرش را
از چهارم از مورد فرش را از چهارم طالع و از مورد فرش را از چهارم طالع و از مورد فرش را از چهارم
و آنها غایب باشد و همچنین از مورد فرش را از پنج طالع و همچنین را از پنج طالع عاشر و دوم از مورد فرش را
از پنج طالع دهم از مورد فرش را از پنج رابع و بیست یکم از مورد فرش را از ششم طالع و بیست و دوم از مورد فرش را

از ششم تابع و بیست و سیم از حروف را از ششم و شصت و چهارم از حروف را از ششم رابع و پس بدین سبب تا آخر حروف
از برای هر برجی حروف مذکور پس آنگاه در هر دایره‌ای چنین برابر یکدیگر پس طالع‌های جمیع حروف را پس ثبت کن
آنگاه بایستاده بر قوسها که باقی پس آنگاه جمیع کواکب را از برای تو پس شمار را از آن مبدأ تا به کجا بیابد بمقدار عدد اسم آن کس آن
آن چنان باشد که کواکب اگر شده از آن در این حالتی که در وقت تصحیح حرکات طالع و حالتهای دیگر مذکور در تحفه
چه آن جا به تمام و صحیح باشد یا بسقوط کن پس اگر طالع یکی از حروف تو در حوت باشد پس نظر کن برب آنها
و رب شرف در شیشه اول آنها در برج عقرب آن پس نگاه کن اگر آنها ناظر باشند بطالع یا در حالت آن پس احتیاج کن بدان
بگذر از نامهای آن آیا اگر آن خط باشند از درجه طالع پس عمل آن بکن و عمل آن باشد و قتی که ناظر نباشند
پس اگر این طالع ناظر باشد پس آن حرف اصل باشد از عمل پس اگر صاحب شرف ناظر باشد پس آن حرف دوم باشد و اگر صاحب
مثلثه ناظر باشد پس آن حرف سیم باشد و اگر صاحب حد ناظر باشد پس آن حرف چهارم باشد و اگر صاحب وجه ناظر باشد
پس آن حرف پنجم باشد و اگر از شرف در طالع مریخ خط باشد حرف اول را بگیر و اگر قمر در زهره باشد حرف دوم را
بگیر و اگر طالع اسد و شمس و میزان و عقرب باشد پس از برج حرف اول را بگیر و از زحل و عطارد حرف دوم را و از شرف
در زهره که در مرتفع حرف سیم و اگر طالع قوس و جدی و دلو و حوت پس بدین سبب که ذکر شد از شرف و مریخ و قمر حرف را
و از زحل و عطارد حرف سیم را و از زهره حرف اول را اما عمل بدین نحو

الثور ... الاسد ... السنبله ... الميزان ... العقرب ... القوس ... الجدی ... الدلو ... الحوت ...

المشترین از حروف ... و از زحل ... و از زهره ... و از مریخ ... و از عطارد ... و از قمر ...

پاورقی

پس چون طالع ثور

ازان حروف در نهیر یا طالع ثور و از چون طالع ثور

ازان حروف باشد

و اشعر عشریه پس آن برشی آن چون باشد

که وضع یکی از شکل از ممال مثلث آن تخراج

اما من مثلثات و نظر کن چه را محترق شده

از حروف در چه عارض می شود و ازین از کواکب سعدی که حول کجا نه یا به آیه و نحوسی که بسبب آنها وضع محترق شود

پس بران این را بر نظر کن پس اگر عدد باشد از چه وضع کردیم پس این احصا می نمود تا کم نقصان کنیم آنچه را

بیرون آمده از زمرای تو از حساب

فصل یازدهم

الحمل	الثور	الجوزا	السرطان	الاسد	السنبلة
الميزان	العقرب	القوس	الجدي	الدلو	الحوت
شمس	قمر	عطارد	زهره	مريخ	مشتري

بدل

درکتخراج اسم وزن و عدد عمر از جمله موضوع کذا نهاده جهت بهمه را دو اسقی محرقه و سلیمه حروف را

و اختلاف اقوال را که شده است که نهیر چیزی عدد چیزی را یا مال و زیاده شده را یا عدد حروف اسم را

پس نظر کن بطالع که چه قدر طلوع کرده از درجات پس بدرستیکه مثل این مدت شمرده آن چیز را که طلوع کرده

نهیر اول را از نهیر پس ازمرای آن ازمرای حروف آن چون باشد که بیان خواهیم کرد ازمرا را قدر را اگر

کتابخود را که مختلف شده عدد نهیر دو دارد و بدر نگاه دار اقوال آن را و مزاج بده هر دو را پس تو

چون

کفرانه دیکران کهطفرا ران بشه دوددوددد جبه ماوی موما اخرتان اهل الزبره هوماوی
العرفه طوفا فی عما لوحاها ۱۱۱ آتاسک الحی جلمی غفر رودادنوا کفرانه دیکران بکمراورا
دوتا اود الزبانه فی نوی نو کفرانه دیکران بکمراورا ای ناوی نو اکلیل فی نوبهای
کفرانه دیکران بکمراورا ای فوبهل بهی نام کو کفرانه دیکران بکمراورا سوبها ۱۱۱ عجده کالموجلج
سعدالذابح حوماحودة سعدبلع حوجکا موکفرانه دیکران بکمراورا کفاسر حوحی حو سعدالسعود
کالمحیو لحی کفرانه دیکران بکمراورا کفالحی لموکا سعدالاخبیه حوساموکفرانه دیکران بکم
دارا لموساسا سوفع القدم سعسودی کفرانه دیکران بکمراورا سعی سودا فی نوع المؤخرة دو
کفرانه دیکران بکمراورا هدوقا ثا احی رش حوحاحی الشرطین حوحاکا کفرانه دیکران
بکمراورا اموحاحوما بطین لو لا لو حروف جمع اوازه کانه حمد وتقرب دران دراطا
طاه ماده نور مراورا لو لا لو وجاه ناه ما بوزاد سبزه دیران مراورا نوناه نادهلران مراورا اوحاه
لموکاه بیعت دراورا اماه ماده نادها کفرانه مراورا حادد را و نوس دوت دران را ماباب ماتو
جدی مراورا ساساثا دلو مراورا ساساثا یافشانه نفس وروف شریفه دلو بزه وجزیه دخانه اماهلهدینا
شریفه ماوهلهلوما بزه لحی ساماه یاه بزه ماح هوالح ثوابی اول شس راباشه

دوم ذهره دراسیم عطارد چهارم قمر بخیم زحل ششم مشتری راهفتم مریخ دراشتم راس رانهم ذنب را
دبان کنج ازدوازده خانه بیت دشت نزل اهرگاه دراتها کواکب نیشته کهچکونه نظر می کنند قعر لیفر

۱۴۱۹	۱۴۱۹	۱۴۱۹	۱۴۱۹	۱۴۱۹	۱۴۱۹	۱۴۱۹	۱۴۱۹	۱۴۱۹
						۱۴۱۰	۱۴۱۹	۱۴۱۹
۶۶۱	—	—	—	—	—	۱۴۱۳	۱۴۱۳	۱۴۱۳
۶۱۴۹	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶	۱۱۱	۱۴۱۹	۱۴۱۹
۶۶	۶۶	۶۶	۶۶	—	—	۱۴۱۳	۱۴۱۳	۱۴۱۳
۶۶۱۹	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶	۱۴۱۱	۱۴۱۱	۱۴۱۱
۶۶۱						۱۱۱۶	۱۴۱۹	۱۴۱۹
	۶۶۱	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶			
الطرف	النثر	الذباح	الخمس	الدلو	الحوت	الطرف	النثر	البطن
بیجر	الحمل	الثور	الجوزا	السرطان	الاسد	السنبله	المیزان	العقرب

دیکه نیشته افراق بس ازان باب ادکن مرشحه سهم فرق ازاران ملک دزمهاه دان دهمارنوع فرش ملکش اکر
اکر شهر اوراسطه نه بعزاق یا خونه دهاران نشسته یا دهاخانه نظرکن دروقت سوال بوضع زحل برنج دشس بس
دان ملکان هریک ازانها راکب باب یا یکی دیکران که هریک ازانها درچه تمرتبا نشسته دزمانزل قمر بس ان منزل
محرق باشته ازان کس یا جماع یا انچه ناظر باشد ازمنازل بقا بوده تربیع ازان منزل محرق باشد زمنازل
به نحوستی کوی پی ازتربیع منازل دان شکل قبل منازل ماموی ان پس محرق باشد وشنیده تر آن نرتا باشه
که محرق شود یا جماع بس اکر آن بوده محرق بس آن به تربیع بود ازان منزلها که در تربیع بود ازان که دور زند
اکر مرتبه یا جماع مرتبه دراکر محرق شود منزل زاوه نیه عنوی محرق می شود ازجمله افراق اشتر نزل کفر ناظر باشته
ان منزل دا ازجمله آن منازل دا بهتین باشه بران منزلها که باشد دروزاویه دیکر که کبر باشه هرکاه محرق شود ازجمله
افراق افضل به نوشش مریش چیز اینها دلالت الدمحرق نوشک هرکاه دان شد شوی ازان نحوی دمنزلها
پس نظر کن هاران منزل راکه محرق شده زیکه راکه محرق شده ازان نحس بجمله نظر به یا تربیع پس اکر باشه
راجماع اسم ملکه که نظر کند ازبرای اوپس محرق شده این ستاره ازاسم ان ملک که اول حرف ازجماع اسش
چه آن نمرزبر ادت پس اکر محرق شد اسش دفاصله یا جماع هلاک شهان ملک بموت یا نقل ام چنین دلیل قوی
دزمین نهاد اکر جماع یا نظر نه اسم مردمان آن ولایت کوئی باشد مهتر دخان یکی چه این فاصله وضع شده برابهتری
نه بزیر پس اکر محدی کنج بزیر یا خطا کنی دوکاه محرق شود ازجماع اسش سوال حرف اوما که آن اسش باشد
رسیده اوا اسرد دخانه شده اوا دشمنش دعوده کشته شده دسمین اکر سوال ازمریض یا محبوس
هلاک نشده اکر محرق نشده ده حرف اول ازنام اسش که آن اسش بشد پس بشته یا اوبدوفعل پیشه کهته یا نوشی
دوا شدنش آن بت که محرق نشود یا جماع اجای اسم دیکه محرق نشود حرف اسم او هم آن یا جماع هلاک نشود
دا کر محرق نشود اسش محرق نشده بزیر اسش که آن اسم اجای اسم باشد نظر نه یا جماع پس آن نکشت دللا باشه
دا کر محرق نشود ازهم ملکه یکه کر نزاع بان ملکت است فحصش هوالاعلم ازپرسش پرسد آن ملکی یکه را نوشی دیکه نکشد
دان ملکه که محرق شده ازپرسش ملکه بدان ازشهری که پرسد ملکه کرنش یا مالکش یا ملکش یا خوشش یا خوشش دانش ان

فصل ۱۰ در شرح درج ماه و شمس و مشتری و زهره و عطارد و زحل و طالع و رأس و ذنب و سهم السعاده و سهم الغیب و سهم الشجاعه و سهم النکاح و سهم المرض و سهم الموت و سهم الاخ و سهم الاب و سهم الام و سهم الولد و سهم الزوجه و سهم الخدمه و سهم الاعداء و سهم الاصدقاء و سهم الملک و سهم الاستقامه و سهم الرجوع و سهم الاقبال و سهم الادبار و سهم الاستیلاء و سهم الاستقلال و سهم الاستظهار و سهم الاستعانه و سهم الاستغاثه و سهم الاستشاره و سهم الاستخاره و سهم الاستعاذه و سهم الاستغفار و سهم الاستسقاء و سهم الاستنصار و سهم الاستفتاح و سهم الاستختام و سهم الاستودع و سهم الاستقبال و سهم الاستدبار و سهم الاستیناس و سهم الاستئذان و سهم الاستئناف و سهم الاستئناس و سهم الاستئجار و سهم الاستئجاب و سهم الاستئجاز و سهم الاستئجاع و سهم الاستئجاف و سهم الاستئجاد و سهم الاستئجاب و سهم الاستئجاز و سهم الاستئجاع و سهم الاستئجاف و سهم الاستئجاد

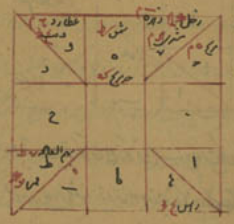

چون این فصل مشتمل بر چند مطلب است و هر مطلبی از آن محتاج به شرح و بیان است لهذا آن را به چند قسم منقسم گردانیدیم و هر قسمی را به یک مطلب مخصوص گردانیدیم تا هر مطلبی به تمامی و کمال ادا شود و هیچ مطلبی ناتمام نماند و هر قسمی را به یک فصل مخصوص گردانیدیم تا هر فصلی به تمامی و کمال ادا شود و هیچ فصلی ناتمام نماند و هر فصلی را به یک باب مخصوص گردانیدیم تا هر بابی به تمامی و کمال ادا شود و هیچ بابی ناتمام نماند و هر بابی را به یک مقاله مخصوص گردانیدیم تا هر مقاله به تمامی و کمال ادا شود و هیچ مقاله ناتمام نماند و هر مقاله را به یک کتاب مخصوص گردانیدیم تا هر کتاب به تمامی و کمال ادا شود و هیچ کتاب ناتمام نماند و هر کتاب را به یک علم مخصوص گردانیدیم تا هر علم به تمامی و کمال ادا شود و هیچ علم ناتمام نماند و هر علم را به یک صنعت مخصوص گردانیدیم تا هر صنعت به تمامی و کمال ادا شود و هیچ صنعت ناتمام نماند و هر صنعت را به یک حرفت مخصوص گردانیدیم تا هر حرفت به تمامی و کمال ادا شود و هیچ حرفت ناتمام نماند و هر حرفت را به یک پیشه مخصوص گردانیدیم تا هر پیشه به تمامی و کمال ادا شود و هیچ پیشه ناتمام نماند و هر پیشه را به یک کار مخصوص گردانیدیم تا هر کاری به تمامی و کمال ادا شود و هیچ کار ناتمام نماند و هر کار را به یک شغل مخصوص گردانیدیم تا هر شغلی به تمامی و کمال ادا شود و هیچ شغل ناتمام نماند و هر شغل را به یک عمل مخصوص گردانیدیم تا هر عملی به تمامی و کمال ادا شود و هیچ عمل ناتمام نماند و هر عمل

زهره
د
ط
ح
ا
ه
ب
ج

بصاحب طالع و صاحب سابع یا دلیل طالب مطلوب پس نظر زمان که ناظر میباشد ان هر صاحب چهارم را با دلیل
غالبه را در تربیع یا مقابله یا مقارنه دلالت کند بر انقطاع حضرت و شر رسیدگی را که مراد از ناظر میباشد
و اگر مشاهد نباشد و شبیه باشد پس بقول دلالت کند بر انقطاع حضرت و شر رسیدگی را و اگر نباشد
بقول و همچنین باشد اگر یکی بیکدیگر ندهد هریک از آن هر زمان کاره و هرگاه مصرف شدند دلیلها که دلالت کنند بانقطاع
نزاع حقی از بعضی و مخلف نباشد بر جایگاه که این دلالت دارند نباشد بر قضا و دلالت کند بر انقطاع حضرت

باب هشتم از برای نظر در امر جنگ و ران بسیار و مقدمات است **فصل اول** ظاهر کردن خانهای مردلالت بر اسباب
جنگ **دوم** در انچه باشد هر انچه بسیار کرده و صفت انها **سیوم** در انچه میباشد بسیار کرده و صفت انها و همچنین صفات و
همچنان و نشانهای بافتران **چهارم** در صفت بسیار کرده و همچنین انها و در انچه بسیار
و خبرانها از خانهای ران هر **پنجم** در انچه بسبب بستن جنگ **ششم** در انچه صلح یا جنگ یا جایگاه
هر ان و اگر دو یا نه و دشمنان **هفتم** در انچه جای جنگ و صفات ان **هشتم** در انچه انکه نظر
از برای کدام یکی باشد و دیگری نباشد بسبب ان **نهم** در انچه انکه غنیمتهای از برای کدام یک باشد
دهم در انچه وقوع جنگ **یازدهم** در انچه انقطاع جنگ **دوازدهم** در انچه خلوط و دشمنان گرد امیال
کننده اهل جنگ و بستن از بعضی از انچه ان خلوط و دشمنان و خلاف الا کار و قول اهل هست **فصل اول** در امیال
کردن جایهای دلالتهای بر شهای جنگها با کدام بندی از هر یک و باشد بسبب اینکه یکجایگاه و دیگری نی
که مقصود باشد و در اجرای جنگ مثل جنگ بکشتن یکی که بر سد و در انچه بر سد صاحب چهارم را بسبب نظر کردن
از برای ان در طالع و صاحبش و از برای ای و صاحب دلیل و غالبه و صاحبش و از برای ثمن بسبب کردن باشد از برای قوی
بسبب کردن مصرف هفته قرار امین طالع و صاحب بشر و مقبل به قرار امین از برای اخر و صاحب بشر و نظر کردن برج را
که صاحب برج و هر بسبب بسبب کردن مصرف هفته برج را مین سابع و مقبل به برج را مین ثمن و بان
اینکه برج مصرف بفتوا را بسبک از اگر یک مگر از حال بشر مگر انها بالا ترند از ان بسبب نظر کردن بان مگر یک

یا نظر بسیکند برج و کدام یک در حاشیش از برج مگر باشد بسبب ان مصرف هفته باشد و هر کدام از بر حاشیش از برج
بیشتر باشد بسبب ان مصدر بشر و اگر قرار مصدر بگویی باشد از غیر انصراف بسبب کردن متصل به قرار امین صاحب هشتم
بسبب کردن صاحب هشتم را مین از برای ان بسبب اگر باشد از برای ان انصرافی نباشد از برای ان اتصالی بسبب قیاد
کن صاحب طالع و سابع و ثمن هر کاه ناظر باشد قرار طالع بسبب کردن صاحب طالع و صاحب برج هم
و انچه دوم باشد دلیلهای بشکر نباید الا از ثمن بگویی که در حاشیه باشد صاحب هفته صاحب هفتم را صاحب
هشتم و اگر یکی از هشتم باشد دلیلهای بشکر از ثمن بسبب انچه در حاشیه و دیگران حاشیه را و صاحبش را و جار قسرار
و جار برج را و دلیل بر انچه جار برج بحران و دو بر طبقه و رسیدگی و حکم کردن باشد و از برای کدام باشد و دیگران
و صاحبش را و صاحب خانه برج و صاحب هفته قرار دلیل بر حرکت ایران او و دیگران طبیعت برج برج
طبیعت اگر یکی که مصرف هفته برج است و طبیعت صاحب برج برج و جای برج از طالع او دلیل بر سبب
حرب **فصل چهارم** در انچه باشد انچه جار برج شود و مین سابع و بسبب هفته نظر کردن حاشیه و طالع را بسبب اگر یا طی
ران قرار و دلالت کند بر آمد و شد رسولان مین سابع و مین و همچنین اگر دران عطارد باشد دلالت بر آمد
و شد کنندها و نامه ها و اگر برج باشد دلالت کند بر جنگ ظاهر و هر چه بسبب اگر دران زحل باشد دلالت
کند بر طول و بستن و در انچه مین ان و نها انکه زحل شود از جار هفته خاصه اگر نباشد مر زحل را در انجا
و انچه باشد انست که راجع بسبب ان دلالت میکنند بر بودن اتصال چند و نه یکی انکه باشد فروع بسبب باشد
مر حرب را و اجرا یکی و اگر دران بشتری باشد دلالت کند بر صلح مین او و در انجا زحل باشد از زود
کسی که بشتری بر نزاع است الک است یعنی صاحب ال در جانبان باشد و سایر اسباب ان و اگر ان
زهره باشد بسبب مثل ان است از سکون حرب بسبب بدیها و زنها و شادان و هر کاه نباشد در حاضر
کردن بسبب نظر صاحب عاشر را مقام کوکب عاشر و حاشیه و هر کاه ناظر باشد عطارد برج
متصل باشد باشد مر از اد دلالت کند بر امد و شد و بستن مین از حرب و اگر عطارد و زحل با هم

پسر پسر گرفته نگه کرده باشد پس اگر ناظر باشد عطارد از تربیع شمس پس او را از
نزد بانیان پس اگر برج ان شمس باشد که ناظر باشد پس گرفته شود سرکرده ان لشکر پسر باز رود مگر ان در
پسر هر کاه زحل در برج شمس باشد یا جای شمس پسر نظر کن که از برای که باشد ان برج پسر کران برج باشد
پسر از جانب بانیان سرباشد ما سرد میباشد از عطارد هر کاه در خیر و ند باشد و هر کاه قمر با برج باشد
یا با کوکب متصرف شده برج از کمانه باشد پسر نظر کن اگر عطارد رخت انداخ باشد پسر دیده یا نه که میباشد
ان دو اخذ سرخطا اگر عطارد راست قی باشد پس دیده بان بسکر زد و اگر عطارد در برج خر جسن باشد پس
دیده بانها که امد سنه کرسنه و جین و لشکر خنده ظفر باشد پسر اگر یا بنی شمس از طرف برعطارد پس دیده بان
برسد از جهت فرق برج و اگر از طرف نخواهان هر پسران سرکرد از پسر اگر تخت عطارد را در برج باشد پس
بدرستی که کسی که او را انس میکند مرد سی باشد بزرگ مرتبه و اگر یا بنی ثابت ای طالب مطلوب را نخواهد پس فرمان
باشد در میان بانیان قتل رسنه باشد و اگر یا بنی مرد را حافظ که ناظر نباشد و برج غالب باشد از ان
دو پس بگوی که هر دو فرق کرا است او را نه هر جنگ او را و مرا فقه میکنند و دور را بر یکدیگری بینند و اگر سر در برج
عاشر بگوی که میان در هر خواهان رسیا باشد و طرف نخواهد و ان خاصه اگر قرار یابد از متصل برج باشد
و ان مژده باشد و با تمسر در عاشر باشد هر زمان که یا بنی شمس از برج با در برج پسران با شد یا متحول شود
بعاقبت سرد و در سد او را از ان فرعی خاصه اگر جی که و ان باشد شمس مطلب بود و اگر یا بنی سر در یا شد در
عاشر یا در خانه که شاه و ان شنده سرد یا متحب خانه بیضی باشد سر صاحب عاشر را یا یا نا ظر را یا با شد کران
سعد باشد یا باشد این سعد بسعد پسر یا خانه خود یا ظر کرد کان میباشد محض از برای ملک مهربان برادر تابع او را ی
او و اگر یا بنی در یا او در هم نحس و ا با سعد راجع و ضعیف و پس شده ملک و در کران در خانه او تعقب کننده و باشد در
فکر و اندیشه خاصه اگر باشد با ملک در هشتم از شمس یعنی یا باشد عطارد و در جنب یا شمس پس ان دلالت کند
بر انکه ملک یا بنی ای یا بر انش در او صاحب جرد و هشته و اگر قمر یا باشد هر کاه در هشتم از شمس و از قمر در ان طالع او از

ع

سایع در ان برج یا شد دلالت کند و خواهان سیا بر ان در او کرده و ملاک بر هشتن باشد پس اگر باشد خل
بجای برج دلالت کند بر خرابی شهرها و نهب مال بر نجوم هر جها و هر کاه باشد صاحب دوم و صاحب هشتم
تمارج با شکه مکرر باشد و لفات بین انها و اگر سهم العنب در خانه برج یا در تربیع برج یا شد بدین نوع قتال

فصل بیستم در دانستن صنف لشکر و سر کرده و نیجاعت شان و بین بانیان و تابع بودن ایشان
با غیران نظر کن با در صعب نهای سایل بسترلی انها که وصف کردم از برای قرابس کسی که باشد اله
او شنوده و در هفتم از خطها از نجوم دلالت کند بر بسیاست و باک نفعی او قوتش و کسیکه اله او مخالف
ان باشد دلالت کند بر ضعف و سستی و بد نفعی و هر کاه صاحب دوم با صاحب خانه صاحب طالع تمام
باشد بنظر دوستی صاحب طالع دلالت کند بر مناصحه یاران بر سایل و شنده و کسنده و اگر ناظر از
از تربیع باشد پس سان باشد با دوستی و افهام و مناصحه و پیشه من باشد از برای خواهش بر دلیل او اگر
او له احوال سایل در بروج حافظ باشد از برج صاحب طالع با دلیل بنده اگر کوکب پس با خواهش
منافع بد باشد او را دلیل ان بر او را دشمن دارند و دشمن او باشد که باشد در رد و از دهم با هر نهم از
برج ان پس بیشتر بگوی در جانب دشمن و از سقوط اله اخوانش از دلیل او و هر کاه مناظر باشد بر دلیل
با دی را سلاله اخوان عدد از مقابله یا تربیع دلالت کند بر جنگها از ان و کرده که سخت باشد سنه از
دوم و بلیت بر فوت سایل مشتاق و هر کاه مساعات باشد صاحب خانه هفتم زیاد شود در فوت
یاران دشمن و سهم الهماد و هر کاه محافظ شود اله احوان سایل را دلالت کند بر فوت احوان سایل
و اگر ان در خانه دوم باشد پس کسب و نفاذ امر بابه و اگر در خانه برج باشد پس سلاح و الات حرب باشد
و اگر در خانه زهره پس بکاهها و شناسها و اگر در خانه عشر یا شد از امرال و ریاض محبس کن و هر کاه در دوم
چند کوکب سعود باشند دلالت کند بر گرفتن یاران بنده کسنده و محبس کران برج کبر الاولاد باشد
با منقلب و ان سعدی بود یا باشد و جدین و هر کاه در دوم کوکبی در خانه خود باشد و نیز قوی بود پس لشکر

صد و از مناظره اله دوم

باد مرخاب حق باشد و بخاجان و جوانمردان باشند و اگر راجع باشند یا خفی دلالت کند بر کذب ایشان
و بد اعاقبت ایشان و کاشف ایشان و اگر مریخ صاحب چهارم باشد و در چهارم باشد یا در طالع
پس ان دلالت کند بر محفوظ ماندن یاران یا دی و غرض ایشان و بر کشنده و ماندن ایشان در دخول
نقصی یا دی بر ایشان و از جانب یاران و بهران است که ذنب و عطارد در دوم باشند بسیران دلالت کند
بر ضرر و تخلط از سفلگان و خاکاران و بهر گاه صاحب طالع و صاحب چهارم مشرقی باشند و جای لشکر ان
دو با صاحب چهارم باشند دلالت کند بر ظفر و اگر اتفاق افتد که قمر با ذنب و عطارد باشند دلالت کند
بر زیادتی قتل و خونها و سوراخ کردن و همچنین باشد حکم در دوم و کوکبی که در ان باشد از برای مطلوب
و اگر صاحب عاشر با صاحب هفتم سعدی باشند و اتفاق افتند در دوم دلالت کند بر مفتحی از برای یاران و از جانب
یاران مطلوب و بر کشتن ایشان بسیاری باشد که مسئول عنه بان صفت باشد دلالت کند
بر صلح خاصه اگر صاحب طالع و ثلث صاحب سابع باشد با ان در حالتی لشکر و هر دو مشرقی باشند و بیاشند در
میانه ایشان مریخ خوبی و نه زحل و ذیل عمها و نه عطارد و بهران چون چنین باشد دلالت کند بر صلح
بایشان و در اسباب صلح احتیاج باشد باستفاضت و اگر کوکب ذیل و اگر مسئولا از خود گیرنده و سایل
باشد و کسی گوید مریخ در حالتی که ان صاحب ذیل بود صاحب طالع را از عداوت و خصومت باز دارد
و در ان لشکرش در رسیده و نزدیک بوقوع رفت معد و ضعیف پس اگر صاحب طالع در سابع باشد و محرق نباشد
با خود را رسیده باشد بان بسبب کسی در جهت بر رسیده و نخورده بر گرده مشهور اگر کسی گوید از زحل از چهارم و اول
جلین پرسید اگر زحل صاحب ششم باشد و رسیده و نخورده با او بر گرده و اگر صاحب چهارم ان محوس باشد در چهارم و بسیر
خوف بر سر گرده اصحاب مشهور لشکرش ایشان باشد از انکه ذکر کردیم خاصه اگر کسی مریخ باشد و ان صاحب
هشتم و پس قتل بسیار خود از لشکرش اهل مشهور و همچنین پس بگیرد از لشکر خارجی اگر باشد از انچه وصف
کردیم و اگر نحوست اب و هرم از عطارد باشد و ان صاحب خانه سوت باشد ان در مزاج مریخ

باشد
باشد بر سر یاران مشهور از لشکر مشهور اطاعون و وبا یی که عام باشد و اگر زحل باشد و ان عاون باشد با مریخ
از برای خطاء و بر سر ایشان را بلد و هر شجه و پسر ندان از ایشان خلقی پس اگر سخت بر صاحب دوم
یا صاحب طالع و ان در طالع باشد یا خاب از سابع باشد حلول کند یا یاران مشهور نابسر شوند انچه
وصف کردیم و ایشان در مشهور باشند و در لشکر خود شان باشند و اگر این نحوست بعطارد و بر صاحب ششم
باشد و ان در هشتم باشد و بر صاحب ششم و ان خاب باشد یا خاب باشد از صاحب هشتم حلول کند بر ایشان
مشهور لشکر دشمن یا یاران ایشان انچه ذکر کردیم از وبا و فوت در لشکر گاهش و اگر ضرر رساند مریخ بسابع یا خاب
باشد از صاحب سابع و از طالع و صاحبش و باشد در برج آتشی برسیده شود در لشکر دشمن همچنان سوخته شود
و همچنین اگر ضرر رساند مریخ بطالع باشد و خاب باشد از صاحب طالع و صاحب سابع و باشد در
برج آتشی پس بسوختن واقع شود در مشهور و اگر این ناظر باشد دشمن انکه ناخوشی رسد با و در مشهور گاه
اراده کردی بسیکه بدانی در کدام یک از دو فرقه میباشد مشهور بین پس نظر کن بصاحب دوم و صاحب
هشتم پس هر کدام که باشد در اوتاد و در شرفش و خانه شرفی باشد از ایشان و در برج مشقلب باشد باری باشد انچنان
و صاحبش نزدیک باشد و در میان ایشان باشد از جهة نظر پس در هر طایفه که ان دلیلش باشد
مشهوران باشند و در اوازه باشد بفعل عجیب و صفت پیش و در لشکر و جنب انها و نیز انها
پس نظر کن ابزای شجاعتان و بدلیل انها از انچه وصف کردم در لشکر ان پس در هر کدام
که نظر کنند بان صاحب خانه ان پس اگر ان شجاع بران و با باشد پس اگر صاحب خانه یکی از دو دلیل
مریخ با شد و ان ناظر باشد بان از دستی پس در جنبش شجاع باشد مگر انکه بقایلی برگردد بخوی خود
و اگر نظر از تربیع یا مقابله یا مقارنه باشد پس ان پس و که این پس باشد مباشر شود قتال انچنان خوی خود
و انکه ناظر نباشد بان از دو صاحبخانه او مناصح نباشد انطایفه را کسی که والی باشد انجا از ایشان ترسناک
و اگر یکی از دو دلیل که راجع باشد پس در جنبش عصیان کار باشد و او صاحب خانه نحوست باشد از جهة یا از ناظر

دهریک از دو دلیل که مستقیم باشند و سعد باشند و سعود و دلیل صاحبش صاحبان کار باشند سخواهند یکی دین
دهرکدام که تحس باشد یا نحوس بود و رابع پس صاحبش سخواهند ساطل و هریک از دو دلیل که سرقه و قوی باشند
دلالت کنند بر قوت صاحبش و بسکی چرکانش و هرکدام که غربه باشند ضعیف بود و دلالت بر کدورت و کی زیاد
و هرکدام از دو دلیل که ساقط باشند از صاحبان خط و ربع از جهت و شرف و سعد که باشند انصاف کش
و مارانش و هرکدام که این دو باب ناظر باشند بان پس از دو اتباع و مارانش از بطقات هر دو مانند که دلیل
انها باشند که کوکب ناظر او کوکب که ساقط باشد از دو دلیل پس صاحبان دلیل پس نشینی کند او را
از مردمان کسی که دلیل ان کوکب باشد و انجا از برای ان باشد از بیوت فلک و جهت انجانی که در مرتبه او باشد
از برج دلیل نابانی و ربع هرکاه مضرف عن برج از برج مطلب بود دلالت کند بر انقلاب سایل یا بادی از هرکه
و کم باشد شانش و اگر از برج محمد باشد دلالت کند بر اکه از بخره کار باشد و دایم بر کرد و دنا کوشی باز شد و
برجع نکند و اگر در برج ثابت باشد دلالت بر ثبات و وی آدمی بجنگ پشتانه نرسیدن و هرزمان که فی
در شد و قال طالع را در برج مطلب خاصه جدی پس صاحبان قال انها که شد از انشان باشد صاحب جدی پس
و بسکا باشد و انشان در جنس واحد باشند متنون الطبع باشند و بکر دند از امر انچنان نیکه بتدا کرده باز
از ان و اگر بانی از اثابت پس امر در از ثبات باشد چنانکه گفتیم از مضرف عن برج از برای بادی حیوان دو و هرکاه
باشد یکی از دو دلیل هرکرد اکه در خانه پس پس صاحبش از اهل بیت فلک و مقابل کند از ملک خود و اگر در فرش
باشد پس او فلک نزدیکی باشد و اگر در شکنه کشش بر پس او از اولاد از نهاد باشد از کسانیکه کرامی باشند از ملک
و اگر در حکمش باشد پس او نیز از اولاد از نهاد باشد و لیکن کمتر رتبه نزاز اول باشد و اگر در وجه باشد
بست نزاز حد او و هر زمان که اصد دلیل من و بعضی از و بهار خود پس صاحبش مقابل کند از جهتکه بیت در فلک
و او عاصب باشد از خانواده و شان و بلند رتبش و فی باشد که از سبوط خود یا دایال خود و جایگاه عداوت خود
باشد خاصه هرکاه ناظر نباشد بان صاحبخانه پس ان دلالت کند بر کراهتش و در ذهن ایشان از دو راو

پس نظر کن از زان کدامش از طالع ایا ناظر باشد که کوکب از برج عربی که سعادت دهد از ایا قوت دهد یا کمتر
بجانب او پس ان دلیل باشد بر بستگانت امر او در زد و ترش و یاران هر ما باذن خدا پس نظر کن بر بیت
صاحب طالع و صاحبش پس اگر اینجا سعدی باشد و یا یا از ناظر طالع یا ان ناظر در نمانی باشد پس نگری او را به
بادی اهل مزبکه کوی آید پس بنگر اگر کی بادی ایشان کند پس بنگر چه باشد جوهر ان کوکبی که اعانت کند
طالع و صاحبش را و درجه ناحیه بشد ان جزاکه اگر شمس باشد ان در حمل باشد او در سایر اما کن خانکه پس بکی
انکی باشد که اعانت کند بنگر ایشان را بامی باشد از امر و شرفی زیرکه مرتبه و اگر ان سری باشد پس عطا یا از
خویان و ماند ایشان و اگر زهره بشد فریاد رس ایشان جوانی باشد و اگر عطارد باشد پس کتابت ایشان
سبب زیسنده فلک یا کمل او باشد و اگر ان قمر پس فریاد رس آمده شود از جانب کسیکه افتد از شود از برای او
بفضیلت و اگر بانی برج از بیرا بعدی و نظر داشته باشد نظر سکوتی طالع و قمر پس حلد در رای لشکر او در جانب
امرای بزرگ کی بکه بشد بعبا دایشان رسند و بسعیهن اگر بانی فعل او در شه فرش او بعضی از خلوتیش و
ناظر باشد بطالع بنظر دوستی امر او در از طالع بهره بشد پس غلامان ایشان بهند از ارباب فرمهای و مکرد
جلد انصراف برج از مکانی که فرهش ان بشد و بان قوت باشد و باشد که سیر کند بجانب قوتش خطش
و جانیکه فرمش ان باشد پس دشمن نباشد از زمینهای پوشنده بلکه بعضی از ایشان از بعضی بشد
پس اگر برج جدا شود از مکانیکه فرمش ان باشد پس دشمن از زمین عربی بود و بودن صاحب طالع و دلیل سایل
در دوازدهم دشمن دلالت کند بر فرار دشمن باذن خدا صاحب سئله در شهر خود صاحب طالع با دلیل سئوال
عنه هرکاه باشد در دوازدهم دشمن دلالت کند بر فرار دشمن باذن خدا سن ان در نظر کن چه از برای دشمن
سن دو کرده پس هر دلیل که سرقه باشد دلالت کند بر تازه کی سن او و هرکدام که غربه باشد دلالت
بر بزرگ سن صاحبش کند پس در کار خواهی دشمن بنگر براه و بر او از سالها پس نگر باین دلیل دشمن را تا بان
شمس و دلیل او بر طریقی که ذکر کردیم و باب دشمن و دوشمنت کن از انجه ما بب بود و دلیل او پس بنگر

ان عدد آمیخته باشد و ایچه تمام نبود پس هر یک از ایشان را جداگانه قسمت کن از آنجا که قسمت کردی در اول پس انچه باید پس ان ها بهم بندد و اگر خواهی پس یکبار از ضرب دوازده یک یک های از برای هر سی یک از ایشان بیابانه باقی مانده را بر پس ان عدد سالهای عمر بنگر **فصل پنجم** در پرسش سبب حربی و دشمنی نظر کن از برای ان برج مریخ و طبیعت صاحبخانه ان و جای مریخ از دوازده طالع و کوکب مشرف عنه مریخ پس اگر مریخ از نهم طالع باشد پس جنگ از جهته برادرین و کار با دشمنی و نگاهداری ملک یا بروات و خانون راستی یا عبادت یا نذرها و اگر در سیوم باشد دلالت کند بر انچه خانون خال را امر دهد و امر خدای خال یا بندد یا بین خویشی و از ان دور و از کمان زمان و اگر در ششم پس از جهته مردی که بنده و بسته زمانه و دستی و در هر یک از ایشان دلالت کند بر انکه حرب نباشد و بر انکه یکی بسوی ایشان رفته نوشته فرمان کشنده را و طایفه را که در دیار دیگر ایشان دور باشند و دلالت کند بر اکثر سبب اولاد و اوکسان و اهل ایشان باشد و در پنجم چنین و در چهارم از جهته زنی یا بستهای او در هشتم از جهته خبر گریختن یا بیرانی و خبر مکه کشته و در دوازدهم از جهته مال و در دهم از جهته ریاست و بزرگی مال اوری پس نظر کن که مریخ در خانه چه کوکب یابندان و از چه کوکب مشرف نود پس اگر در خانه خود باشد و انصرافش از خط راست نباشد نظر کند بان بفوت پس خال از جهته نامه های کاغذی یابندگه امده و رسیده گفتن ایشان پس همچان آید و خال یابند و بسته خال ایشان از جهته مکر و حیله و خوب و اگر مزاج عطارد بهیچ سود یا کوکش یابند یا در خانه ان یابند پس صحبت ایشان و محافظه ایشان بجهته طبیعت انکوکب یابند و هر کاه عطارد در خانه مریخ یابند دلالت کند بر طلب ایشان یا طلب او را و همچنین بگری مزاج باقی کوکب پس اگر مریخ در خانه زحل یابند و انصرافش از ان بود یا نظر کند بان زحل بفوت پس خال از جهته دشمنی کهنی یابند کوشیده زهن و املاک و اگر مریخ در خانه مشتری بود و انصرافش از ان بود یا نظرش بان بفوت یابند پس خال سبب اولاد و دین از جنب سبب مهدی یا مهتری و طلب مریخ عطارد مرگ یابند و خبر تر از استهاد ستان است که انصرافش از عدد بسته زیرا که نزدیک بود مرا او را از عدد مرگ و ان

انصراف واقع شده و اگر مریخ در خانه شمس و نظر شمس بر مریخ بفوت یابند پس خال از جهته پادشاهی یا سبب بدران بسند و اگر در خانه زهره بود یا مخالطه زهره یابند پس خال از جهته زنان و دختران یابند یا بجهته خواهش مال و غنیمت و ان اگر مریخ در طالع یابند پس خال بجهته امر زندگانی و مکانش یابند و اگر در هشتم یابند از جهته مصرف و دشمنی بود و اگر مریخ تحت الارض یابند پس خال بجهته امر نهانی یابند و اگر مریخ در جنب قمر یابند و انصرافش از ان یابند و نظر شمس بان از فوت یابند

پس اگر مریخ در هشتم یابند — پس خال بجهته خوهرانه یابند که بین ایشان بود

مریخ و برجیش مصرف — عنه مریخ را پس سبب امری را که خال

و اگر بنصرف مریخ از هبوط یابند — پس خانه کنندگان طالب عدل و خیر باشند و اگر مصرف یابند از نحوسش پس

کشنده ستم — و باطل او اگر مصرف نود از خیر صاحب جبله و متصل نود بشر صاحب جبله پس هر فرقه در یکی از یابند پس اگر مصرف نود از خیر صاحب جبله و متصل نود از صاحبان جبله پس نیابند از یک جنس **فصل ششم** در ایمن بودن صلح و حرب بین هر گروه نظر کن بدلیل طالب مطلوب پس ان دو اگر متصل نوند بدلیل پس نیابند ان دو در جایه صالح یابند و یکی از ان خبر خواهی کند دیگر را و صاحب چهارم در جای عدو یابند و ناظر یابند بان خبر دلالت کند بر صلح و سبب ابتدای صلح از دافع ضرر اگر اتصال بزیج یا مقابله یابند و یکی از ان خبر قابل یابند دلالت کند بر صلح بعد از نزاع و دشمنی ان مقابله یابند و اگر صاحب طالع در نزد این دو رابع یابند یا صاحب طالع و سابع در یکی یابند پس ابتدای صلح از مطلوب بود و دلالت کند بر دخول طالب زمین مطلوب را و تاکید کند بشتر یابند هر کاه صاحب طالع بیت خانه یابند در خانه بازخت صاحب سابع و اگر با اتصال بزیج و مقابله و قبول یکی از ان دو رابع یابند ان قابل بود یا ان در معنی یابند که ان از برای اینکه قبول کند از خبر ترافی یابند مثل همیر طمش هیشم هشتم یا بیرا زدهم پس ان یار و نود یا صاحب پس و یابند نفسش بر جوهر خانه انجا یکه ان در ان خانه یابند و اگر در

ببیند یعنی که او را پس نگیرد یا مثل او را اگر در هشتم یا ببیند این کند او را پس نکند او را و اگر در دوازدهم یا ببیند نهم این کند او را پس جهش کند و ملاقات کند از او سعی مثلاً بود طالع حمل و برج او عقرب بود ساعط از طالع و زهره صاحب نظر در عقرب مقابل مشتری و بیان پس دلالت کند بر آنکه این کند او را پس نکند او را و اگر آن در دوم بود و این سیگر او را پس گرفت بهش او را اگر زهره راجع بود دلالت بسیگر در زمان پس بعد از آمان و بیان مثال یکی هر کاه نظر سعادیا تربیع بهند هن ان دو قبول و هر کاه سعدی را روند ببیند و از برای آن شهادتی یابند در هر ضمن و صاحب طالع و نظر مقبل یابند دلالت کند بر جمع و یابند جنهای صلح و طلب از آنکه متصل بود یا بعد پس اگر متصل یابند دلالت کند بر جمع و یابند جنهای صلح و طلب از آنکه متصل بود یا بعد از تثلیث یا تسدیس اما متصل از آن دو بعد از تربیع پس اگر چه خواهد صلح را بسکن طلب نکند از تربیع و اگر کوکب سعدی نورد پس یابند آن سعد داخل غرفه بین دو طالع نفع صلح مردی که نا فرمانی نکند او را و پس صلح یابند آن هر طالع نفظر کن یابن سعد که چه یابند جوهر بهش و چه یابند بیت خانه بهش که ناظر بود او را طالع پس آن صلح از جوهر این سعد یابند و خانه بهش یابند پس اگر صاحب چشم یابند دلکشش بود و او را اگر صاحب صلح یابند او را اگر صاحب یازدهم پس در بهش یابند و اگر آن سعد زهره یابند از زنان بود و اگر صاحب طالع یابند پس ملک بود و هیچ هن پس صاحب یابن کوکبی او که بهتان دو پس یابند پس اگر سعد یابند پس ان مصلح عاری یابند که در خاطر بگیرد خلاف او را و اگر کسی یابند مصلح مردخدا و بلندی یابند و اگر ان در نظری خود بود پس او مردی بود از اهل بلد که او معروف یابند پس بگوی در قدر بهش و مرتبه بهش و سعادتش از خالقی که ان سعد بران یابند و قبال او را و یابد او در شرق و غرب او را ستعانه و رجوع و جلب و غیر جلب او را اگر غرب یابند در هر ضمن پس او غرب یابند در سنه و اگر یابد بهش مقبل یکماه بهش یابند پس او مرد پس سبب صلح غربت پس او جمع یکند بخانه بهش پس هر کاه خواهی که بدانی که کدام یک یابل تر یابند بصلح پس نظر کن یکدام یک از هر دو ان سعد یابل تر یابند بر اعانه طالع یا بع و هر کدام یکی تر اعانه

ان بیشتر یابند پس بصلح از برای او ناصح تر یابند و در امر بهش سعی کننده تر یابند و برا و مهربان تر یابند و نظر کن بسعدی که بهتان دو کوکب یابند پس اگر مشتری یابند پس ان صاحبان نه بهر یابند و از زمان بزرگان و سرکردگان و اهل لشکر او را گران زهره یابند پس ان از صاحبان خزانه و نظر فتان یا از اهل یک عبادت کننده یا از اهل خرقت و سردت و از یاب لذتها او را گر عطارد یابند پس او نویسنده بود او را گر قمر بود پس او مردی یابند که بسیار رونده و در جستن عمودی یابند او را گر صلح برج یابند پس او مردی یابند صاحب سخن و شجاعت و نظر کن صاحب خانه این کوکب را پس مزاج بده و طبعش بطبع سعد حاکمه چه گر او هم بهش او را چند موضع چه او را گر در خانه زحل یابند و دلالت کند بر آنکه مصلح از بهران یابند و مانند آن یا در خانه مشتری از صاحبان کرم و دین و صفات پسندیده و در خانه مریخ از صاحبان شجاعت و صفات عرب و در خانه شمس از خانواده یا پادشاه یا سلطان بزرگ و در خانه زهره از ارباب فرقت و مردان ارباب لذتها و در خانه عطارد از صاحبان نه بهره و ادبان و طبیعیان و در خانه قمر از عوجان اخبار و اصحاب قاصد او طبعشان نظر کن بکوکب دلیل جمع صلح که بچه خانه از فلک سیگر نظر بر آن پس مزاج بده طبع خانه را گران سیگوید یابند نظر از خانه بهش بطبیعت کوکب دلیل بگوی بران اگر صاحب طالع پس در بهش خاص یا وی بگرد یابند او را گر صاحب دوم بود پس بعض یاران او یابند او را گر صاحب سیم بود پس بعض برادران یا خواهران او یابند او را گر صاحب چهارم یابند پس از جنس پدر او بهش واجداد بهش و اگر صاحب پنجم بود پس از اولاد بهش یا از کسی که او در تربیت بهش بمنزله اولاد بهش یابند او را گر صاحب ششم پس از خالهای او یا کسی که از جنس خالش یابند او را گر صاحب سابع بود او را چون از جنس اصدقا یا مخالطین او و اگر صاحب ششم بود پس از یاران مخازن او یابند او را گر صاحب نهم یابند پس از صاحبان دین و فقهان سفرهای او و در اهل بهش و اگر صاحب عاشر بود پس از ارباب سلطانش یا هنرش و اگر صاحب یازدهم بود پس از یاران سلطان یا دوستانش و اگر صاحب دوازدهم بود پس از دشمنان بهش

هرگاه مریخ در برج از صاحب طالع و صاحب سابع نگرد باشد سعایت کند میان ایشان و طایفه مردمانی که فساد
کنند میان ایشان و سعی کند بشر پس اگر ان زحل باشد پس شخصی باشد با مردمی و در شکری بلندی اگر مریخ
باشد پس مردی شدید الغضب و خونریز بر صفت مریخ و صفت صاحب خانه ان که بان نیکو نظر کرده باشد
و روز اگر که هرگاه باشد صاحب طالع و صاحب سابع در یکدرج از بیت سهم السعادة پس باشد ان دو صلح
و مصرف شود و بادی منقبت باشد من اگر ناظر باشد بعضی از انها بعضی از تربیع و نظر تسدیس پس نگرد پس نظر کن
بعد از خون و کشتها و بد بهار هرگاه صاحب طالع و سابع هریکی از انها در خانه خود باشد و نه منقل باشد
و نه ناظر سکد یکدیگر دلالت کند بر طلب انها تا که جنگ را صلح کردند و هرگاه صاحب طالع و سابع هر دو در خانه
باشند و نباشد یکی از انها در بیستی از نظر طرش و باشد برابر و فوت دلالت کند بر صلح و پیوستن هرگاه منقل
صاحب طالع بصاحب سابع و ان راجع باشد و قبول کند صاحب طالع را دلالت کند بر نگستن حرب میان انها
و نا تمامان و اگر صاحب سابع منقل شود بصاحب طالع و ان راجع باشد هم انها قبول کرد پس پیوستن نگسلد
حرب و نباشد پس نظر کن بکران و دزان و کوکب منقل شود بر طالع پس اگر دزدان با اتصال
و قبول دوقدی باشد و عزمی و اگر ساقط باشد از طالع ما طل شود و نگسلد حرب کران و دزان و اگر
در موضع نظر طالع باشد خواهد بود از او و کر حرب و نباشد از او حربه و اتفاق نخیزد حرب بعد در حال
باشد دلالت کند بر صلح مگر انکه نحوست باشد و نا کید کند بیشتر بود و اگر مناظر نباشد از دوستی با مفرق او
از انها از دیگری هرگاه دیدی میان انها صلح را پس نظر کن بسهم صلح و صاحبش پس اگر واقع شود از جزوی
پس از او باشد صلح و اگر خلاف باشد صلح نکند پس نظر کن باو اگر با فی سعود را پس با سهم الصلح یا در خانه مریخ
یا تربیع خانه مریخ دلالت کند بر انقطاع حرب بعد از صلح و اگر در این خانها نحسی باشد و این نحس در سبوطش
باشد و مقیم بود پس ان بدتر و سخت تر باشد مر عداوت را و حرب را و هرگاه صاحب طالع و صاحب
سابع مناظر نباشند او خبر تولی یا کوکب سعدی فارغ کند نورانها را و نقل کند بر انظر بی که وصف کردیم یا در

کند نور

کند نورانها را طلاقات کند یا سایل یا بادی نزاع و عداوت بسختی و سخت تر ان است که باشد بنظر مقابله
یا تربیع پس نظر کن از برای داشتن حرب مریخ پس اگر ان در شرف باشد یا شرف شمس پس قتال عظیم
شود و بزودی پس اگر با این درخانه نحسته نشود ان قتال و بزرگ شود تا انکه شنیده شود در شرق و غرب
و اگر در طالع چنین باشد خواهد بود قتال پست تر از انچه گفتیم و پیوستن سابع کمتر از طالع باشد
و اگر در رابع باشد پس باشد در قتال دوامی و بسیار شود جنگ در ان فصل و اگر مریخ در برج ثابتی باشد
و نباشد در وقت خواهد بود قتال چند مرتبه و با مردم بسیار و اگر در برج منقلب باشد خواهد بود قتال شدید
در سول هرگاه شکد یکدیگر بیش از حرب و تجدید کنند بیش از اول و اظهار کنند عناد را و جلادت را
و بسیار شود با ان جاسوسها و بسی که آمد و شد کنند بین دو کروه پس اگر انجا سعدی باشد دلالت
کند بر نگستن حرب و نا کید کننده تر از انست که حمل و جدی باشد و اگر مریخ در خانه بیش باشد
بیش باشد خواهد بود قتال بسیار کمتر از انکه در شرق و شرف شمس بود و اگر در سبوطش باشد بزرگ شود
قتال و منقضی شود در زمان کمی پس خبر دهد بر قدر انچه هستی از قوت مریخ و ضعفش و اگر مریخ در مقعد باشد
یا مقارن بسعد از برای کوکب مقیمی یا منقلب باشد یا بقبال یا انصرافی خواهد بود قتال چند مرتبه و بطول
انجامد قتال و اگر نباشد مریخ مقیم و باشد شاهد نده بموضع کوکب سریع السیری باشد قتال یکمرتبه و منقطع
شود بزودی و اگر در خانه چنین باشد خواهد بود سخت و مشهور و اگر در طالع باشد خواهد بود کم و باشد عمرش
رسانده بهشت و اگر چنین در سابع باشد دلالت کند بر صحبت با نیکدلان و بسیار شیار را و در رابع دفن
شوند هر کشتها و باشد در ان فرجی کار نهانی و گمان کردنی و نظر کن بسهم المغیب را که کجا هست و از
صاحبش را چه موضع باشد پس اگر ان بسعود در تربیع مریخ یا مقابل او بود دلالت کند بر طول کشیدن
فاصله اگر نحس در درجات اثارش یا هبوطش باشد پس طولانی تر باشد سببش گفته تر بود و نیز اگر
سعد که بمریخ نباشد راجع باشد دلالت کند بر حرب پراکنده و محرکه شش است که باشد از غیر صاحبان چنین

و نظر کن نیز سهم السعاده و سهم النظر را پس اگر باشند با صاحب سهم السعاده صاحب سهم النظر و بوده باشند در
طالع سعدی دلالت کند بر نظر او بر ای یاری دادن او و اگر این دو خوب باشند دلالت کند بر نظر مطلوب
و اگر یکی غریب بود و ناقص باشد تحت الشعاع دلالت کند بر نظر ملک و موکد شرش بحسب که شمس در وتد باشد
یا در جای سهم السعاده یا بخم و بهترین بحسب که مشتری باشد یا ان و شرفه بود در وسط السما و در یازده یا
در وسط السما سعدی باشد و صاحبش سعد باشد مقرر از برای همش باشد بر ما کره کی ذات رهنمان
باشد گردکان یاری ایشان بر ملک را و اگر صاحب یازده بحسب یا بخمی باشد یا بوده باشد سعدی منحوس دلالت
کند بر بدی حضرت خواطر شدگان ملک و فاد لیشش و تفرق ایشان و موکد شرش بحسب که اتصالی میان یا تمامی
برج شمس یعنی یا اتصال قمر نسبت و عطارد یا شمس پس ان دلیل بحسب بر بدی خواطر ملک و فلیشش
و عدا و تیش برج دوازدهمی برج شمس یا قمر یا برج طالع دلیل کند قتل بسیاری پس اگر اینجا زحل باشد
دلالت کند بر خرابی در این بلاد یا در ملک مطلوب هر کاه برج شرفه باشد خواهد بود قتل در جانب شرق
و ظاهر و اگر برج تحت الشعاع باشد گرفته شود جندکس را در قتال بغرب و اگر عطارد ناظر کند از
بسعد و نباشد میان ایشان اسیران بانگ نرسند پس اگر نرسند ان بنهاده شود بر طرف عنه برج زاد و حالتی
که برج نیکو جای باشد پس ظفر از برای ایشان باشد و اگر عکس شود پس بر عکس حکم کن و اگر قمر
یا برج یا بر طرف عنه برج یا متصل ان بوده باشد در حد عطارد و یا بحد ان ناظر ان و یا بنده ان تحت
الشعاع پس رسول او کند مدد رسد گفتن و دشکر گرفته شود و اگر عطارد شرفه باشد اجتماع بر وده شود که
باشد از رسول بسالم باشد رسول او که [illegible] در برج و اجتماع بین نباشد رسول دهروز کرده چند نظر باشد اگر
نحوست عطارد و از برج نباشد پس نشان مرگ بسیار ان و شتران و شتر و های لشکر و اگر شمس باشد پس از
عرکه یا شر کجا و اگر کمل کننده عطارد و مخالط شرکا باشد پس بدرستیکه بدیه رسد از شهر و
دیه کاه نظر کند قمر عطارد و از برج دهمی ناظر باشد بان پس هر کرده شود و اگر شمس ناظر باشد

بگوی

بگوی کی ناظر باشد بان عطارد و از برج پس اسیران لشکر یا باشد اگر برج ناظر باشد بعطارد و اگر فته شود و اگر راه لشکر
بنگ کن و اگر عطارد ناظر باشد از ترتیب بحسن باشد پس نشان بحسن و اسیران لشکر یا پس اگر نظر کند بحسن
را از نظر دوستی باشد اسیران و لشکر نشش و ایشان و اگر ناظر باشد بانحس سعدی عطارد و خلاص شوند
در خفت اسیران و بعد از انکه شکر و خوب بیشتر از عطارد و هر کاه و غیر وند باشند و فاذ ریمن هر کاه قمر
بعد از وتد باشد و هر کاه زحل مزاحم باشد و هشد پس صلح یا بند و بنازعه و یکدر و اگر شمس یا بند
پس تمالک شدن فهشدار و اگر قمر بشد پس نشان صلح کنند و بر تسلیم زمین از برای یکی از
دو فرق و اگر عطارد و مزاحم یا بند پس صلح یا بند بدشمنی و اگر زهره مزاحم یا بند پس بشفقتها باشند خوب
و هر یکی از ان و هر کاه بحسن شود و دلالت کند بر فا و ایجاد ایشان باشد و اگر صالح باشد دلالت کند بر صلح
و ان چنین و اگر دو دلیل طالب و مطلوب در خیب و تدی باشند و یا یکدیگر تربیع داشته باشند و نحوسش ناظر
باشند یا نباشد از تربیع خواهد بود بر ایشان یا انکه یا یکدیگر نزاع داشته باشند و اگر اتصالی فهشد کوفتی
از ضربه دلالت کند بر بسیاری قتل از کروهی که مکلف غیری از ایشان را و اگر صاحب طالع بحسن یا قمر
مکلف یا بند و اتصالی فاضله از طالع پس قتل در کرده شود اکثنده یا بند و همچنین باشد اگر صاحب مثلثه
برج کوفت در طالع باشد و نا یکدیگر مدبر باشند و اگر ان بحسن یا باشد عطارد و در طالع راجح پس
اگر یا بند انجه ذکر کردیم در غارب یا از صاحب غارب پس یکی در مطلوب یا از اکه کفتیم و اگر هر دو در پس شوند
از اداء دیکی از ان و خصوص شود از دیکری پس هر دو غیر کامل باشند در حرب و خواهش کنند در فه
کردن حرب را و اگر طالع شود صاحب طالع که ان برج باشد باستقامت بر سر یا رجوع پر حرکی و دران باشد
صاحب طالع پس برج سران دو در سیر و علامات دیکری بشتاب رود و پس بری خصم دیکر و برسد
بلا و خصم پس خصم غارب شود و صاحب ان بلا و اگر ان مثل برج در حمل و بحسن در حوت باشد و یا بوکب
را کریسه کند و راجع شود پس کر اتفاق کند در میان ان دو کوکب سعدی پس بر سنی که داخل میشود در ان

نها بگیرد صلح کنند بر دست او پس اگر کجای ان سعد کبی باشد همان دو پس رسول همان دو خرب دهنده باشد
اگران کوکب در جای عزت نباشد ان رسول رسغلکان نباشد و اگر در جای خود باشد پس رسول از خویشان
واهل بیت باشد و اگران عطارد نباشد پس ان رسول پیشه یا صنعت کار نباشد و اگر زهره باشد پس
از خدمت کنندگان در راه خدا باشد و اگر قمر باشد پس با زنی نزاع کننده و اگر شمس باشد پس ان
پیشه با بر کرده باشد و اگر زحل باشد پس شیخ کهن روا گر کوکب باشد پس ان مرکزه لشکر باشد و اگر مریخ
باشد پس ان مرکزه حاجب سنت و نجاح کار باشد و نظر کن ان کوکب را که راجع است ان هفتم
پس اگر صاحب طالع یا صاحب سابع راجع باشد و با نسه نوردای یک از ضع کننده ان و نظر کن سهم
مخرب که کرفته میشود پس انها را از مریخ تا بقردانه اخته سرشود از درجه طالع پس از ان سنهالات جوزا سهم
اسئله پس سهم مخرب هرکاه ملابس شود در مریخ را دلالت کند همچنان کردن مخرب و اگر حاجبش بیرنی بود در
وتد بود و کسی که واقع شود ان سهم در جبرخش خواهد بود سنها را برای و نظر در خیمه و جبر طالع در ربع ذکر
سقبل باشد و جبر غارب در ربع سرشت مدبر باشد و ان دو را برای مطلوب باشد نظر کن معرفت فی
صلح ازبرای معرفت وقت صلح پس اگر دلالت کند بر صلح پس اگر دلالت از سعدی باشد کوتاه
کند و پس بلین زاد و ندای پس باشد در طالع یا کاسنه خواهد بود ان صلح در ابتدای عداوت و اگر سابع
باراج بود پس ان بعد از سنت باشد و خواهد بود در ان جبر رسنهالات بجوی از درجه طالع تا درجه
پس اگر درجه طالع در طالع یا بخانه از برای همسایه قمر نهاده و باشد در طالع خواهد بود وقت لا پس
اگر در درجه طالع بسنه خواهد بود وقت صلح در میان و در این بینی باشد که هر دو بقول ایستاده
پس سر کنه بقول بعضع کو کبی که قول کرده و از تا پس ان یا بسب نزد از طالع حزی یا باشد یعنی نزدیک بطالع
باشد لا سابع و رابع پس ان دو بعضی با خر باشد و اگر کوکبی که قول کند زایل باشد پس در ان ناخیر زیاده تر
المسئلة هرکاه سوال آرنده باشد که بر خستی انها را در وطن خویش که ایا بکدیگر را دعا فات سر کنند یا

واقع شود بر ان انها قایل پس طالع از برای سایل باشد و غارب از برای قوم مطلوب پس اگر دیدی
در کوکب را که متصل میشود بر سد اثبات را جل و اگر کوکبی نقل نورکند بر ان انها ملاقات کنند ان را
خیل بهم و اگر باقی جاحب دوازدهم متصل شود بصاحب طالع همچنین نیز پس میکوی و اگر مناظر نباشد
در دلیل نقل بکند بر ان دو کوکبی ملاقات کنند و خیل انها پس هرکاه نباشد بر خ در اوتاد یا در
وتد در اوتاد حاجبان بروج ملاقات نکنند و نباشد میان انها حربه و ان وقتی باشد که متصل نشوند دو
دلیل هرکاه صاحب طالع در هشتم در اخر درجات برج که خواهد داخل شود در سابع و سابع از برای کوکب
همسر طالب باشد و محرق نشود در ان و نحس نشود در ان و دلالت کند بر نظر لشکر خاصه اگر در طالع سعدی
باشد و همچنین باشد حکم بر وقت رحلت پس اگر قمر در ابتدای سیر لشکر زایدالنور باشد
و متصل شود بسعدی پس نصرتش سهل آسان باشد و نظر باید بجبرش خاصه اگر قمر طالع در برج ششم
الطلوع باشد پس ما بروج صعود پس شکل باشد و بدخاصه بقدر از انها و بروج ذوجسدین معوجه
زیرا که ثبت که تمام شود امر انها و هرکاه قیستی مشتری آورد شرف یا بنهای شخوص در خانه ششم یا فرش و
حاجبش برضی باشد پس از بر یک سوال کند از ان کسی که نظر شد از ابدسنه مذکور و سنهها را کرده
بشود در ان کار او قوت می یابد در ان مثل قوت ایشان و محمود باشد در ان امر و انتفاع یابد
شمس در طالع در حالی که ان صاحب طالع باشد یا صاحب خانه بیش در بعض حظوظش باشد خواهد بود
عزیز و معظم و قوی کلمه بیش اگر ان در سنه تحویل شب باشد شمس متصل باشد بسعدی یا در جایکاه باشد
جبر نظر کنها پس اکر باشد سید قوم و مطاع و توانا خاصه اگر در سنه فرش باشد یا باشد صاحب خانه بیش
در موضع معروفه و نباشد تحت الشعاع و نه راجع و نه خالی نظر از قمر باشد چه بسا از برای سفر زده
این فصال و خبران باشد و بد باشد که قمر متصل بحد بیش باشد یا متصل بحرش بود یا ناقص ان در برج
قبل الطالع باشد و بوده باشد نحوس یا باشد در درجه جوزهر خاصه هرکاه نباشد از برای ان بخیر

دستور از این جایگاه که ذکر کردم بسپرد که صاحب سابع تحت الارض باشد و صاحب طالع در طالع یا عاشر باشد
پس عمارت کننده در این بقعه نظر باید بسپرد که علامتی کند بهشهر یا صاحب چهارم یا صاحب
سابع را در چهارم و صاحب طالع سعد باشند یا ان در عاشر باشد چرا که قمر از اکران صاحب سابع باشد و تباشد
نحوست بسیار و بسنده از برای سفر پیش باشد پس ان بنگرد باشد و همچنین عطارد و اگر اب اساعد باشد و
در خانه بشری باشد یا خانه سعدی و نباشدان تحت الشعاع باشد پس ان نیز خوب باشد پس اگر یافت
زهره را در طالع ناظر بسپرد یا در خانه خود و یا بشرف پس او نیک باشد از برای سفر و بسنده اگر سنهر یا عطارد
باشد نهر بشرف است که یزمن در عاشر باشند بر کاه قمر بشرف آشمس باشد و نسبت با کی که قمر در طالع آشمس
عاشر هر کاه بسایل ان ملک باشد از خانواده ان ملک باشد یا سر کرده باشد و اگر شمس در طالع باشد نیز
و قمر در سابع در نرسیده باشد بمحمد همتلا و باشد ملک سایل یا کسی که بزرگ باشد مرتبه او و باشد سوالش از
کرشمن عهدی و کشودن سنهر یا ملکتی پس چاره حکم را باید که ظفر یابد و غلبه کند بر دشمن خود و همچنان اگر
شمس تحت الارض باشد و صاحب شرف طالع یا صاحب بیت طالع باشد یا صاحب عاشر یا صاحب شرف
عاشر و همین قمر همین شمس در دوازده درجه باشد که متصل نشده باشد بهشهر از همچنان اگر یافتی قمر را بهشهر
شهر در طالع پس حاجت قضا شود و رسانی و صلاح دین و سان شود راه فصل سابع در دانستن
جایگاه حرب و صفت ان نظر کن از برای ان برجی که در ان باشد مرخ بعد از انکه باشد ان صاحب طالع
یا صاحب سابع یا هر از اشعاعتی یا ان در عاشر باشد پس اگر در حمل نشسته ان باشد پس این برج جنگ باشد
که اراده سپاه کنند پس نگر کی که خانه چهارم یا صاحب چهارم از همین برج و اگر در برج ابیض
باشند که انها نور و شکسته ان باشد پس از همین جوازی که باشد در ان دریا و کوهی اگر ان نور باشد پس در
جایگه که ابی ستا جایگاه زراعت و میوه باشد پس از همین جوازی که در ان باشد و اگر سنبله باشد پس در زمین جوازی که زراعت
شود و در ان یا جایگه متعفن کنند بده یا جایی اگر جدی یا سنبله باشد پس در زمین جوازی و جایگه که آب کنند کنار ای نیزار

لوجد

که صاحب رخسان باشد یا نزدیک حوض و چشمه من مشتمل حمل زمین درشت با هموار یا انکه جلوگیر
کوه و جراکاه کوهستان باشد یا پایانها و دره های صعب و زمین های که بیشتر برزه باشد و مکانهای بلند
و کوههای رفیع و خس کوهها و بیشتر صاف و جاهای که آب داده شود و در وقتی که شهرهای که در ان
سکنا کنند ملوک و هر جایگه که مشکل ان چند کونه باشد و اگر در جوار او شیشه ان باشد پس در زمین ازرا
بیشه کاه یا زمین شکسته جوار کوهها یا ریگ زمین و تلها و جولانگاه وحشیان و جاهای صید و میزان
مزرعه یا بیکه در سرهای کوهها یا زمینی که مشرف شود بر اطراف یا بر ضع انکه جوار راه کیرند و لیوضع نیز
و آب جاری یا جایکه آب کشند یا ران مرغ ابی باشد یا جای شراب و اگر در زمان مشتمل ان باشد
پس از نزدیک آب یا نهرها یا دریاها یا کرها یا بوستان یا خرابه ها و حوت در نزدیک رهای نهرها و دریاها
و نی زارها یا جایکاه رود پس نظر کند بر ج پس اگر دراز نما و باشد دلالت کند بر ان حرب در بهتر جای
که بر جشر را باشد از بقعه ها و اگر ناظر باشد بر پست تر از بقعه های ان برج و اگر زایل باشد ناظر بطالع پس
وسط از بقعه های ان فصل ثامن در دانستن انکه ظفر دهد حرب از برای کدام یک باشد و چکونه باشد
ان نظر کن در ان بدلیل های طالب و مطلوب هر کدام که قوی تر باشد و نیکو تر موضع پس ظفر بر صاحب ان را
باشد و بداند که کوکب علوی قوی تر باشد از کوکب سفلی در باب قتال و مبارزه پس اگر دیدی یکی از جمع
دلیل را کوکب علوی و ان در وتد باشد و مقبول پس خبر ده بظفر صاحب ان دلیل مکر انکه داخل شود
در احراق یا متصل شود بان صاحب چهارم و اگر یافتی صاحب طالع را دلیل پس اعلی ساقط و صاحب سابع
یا دلیلش را در وتدی پس حکم کن از برای سایل بکسب با انکه نظر کنی که بکدام متصل میشود صاحب چهارم
چه اگر متصل شود بستاره در وتدی که قبول کند از اخاصه اگر قابل نور بکوم علویه دلالت کند بر قوت مطلوب
و ظفر بر سایل بر خلاف کوکبی که متصل شود بان صاحب چهارم و اگر صاحب چهارم قوی باشد و متصل شود
بنجم یا خانه که کونت زاید از این مطلوب همتله قوی باشد یا در جایکه ان کوکب در موضع ننکرد باشد پس ان کاه

سنجل گرداند اگر موضع ضعیف شود پس همچنین پرسد ضعیف باشد یا نحوست یا بد صاحب سایع یا محترق شود پس از زوال ان هلاک شود پس اگر متصل شود در برجی که ان در وی باشد مگر کلی پس تحویل وه از برج دوم پس نظر کن در اتصالش و حکم کن از برای تحویل بتمامه مگر هنگوی جای و سلامت از گوید فرار رسانند و بدار از برای حکم علویه چرا که دران نیست که غیر از علویه را باشد قوی مگر بار گشتن از جهة انچه جمع شده از فضل و قوت از انها را در اینجا نیز باشد نصف بر جهار آسمان صاحب سایع در وقتی که ان دلیل مطلوب باشد هر گاه بسنده در طالع دلالت کند بر فوت سایل چه ان باشد مغلوب باشد و بهتر انست که نظر کند بان صاحب طالع و متصل شود بان صاحب سایع پس ان دلالت کند بر فطر سایل در همین وهر گاه صاحب طالع متصل شود بصاحب سایع پس سایل فطر ابد نیز بر علوی لیکن بجهد او مگر پس گر اتصال جایز تربع باشد خواهد بود بفطر بعد از دشمنی و نمازعه صاحب طالع در هفتم که متصل شود بصاحب سایع دلالت کند بر فطر دشمن بر سایل اگر نباشد اتصالی دلالت کند بر زیادتی قوت صاحب سئله بسنبهای قبله هر گاه صاحب طالع در گرد بر فوت عنه فرعلوی بسنده دلالت کند بر زیادتی قوت صاحب سئله و غلبه کردن او بر دشمن خود خاصه اگر هر دو منقول بسنده یا یکی منقول باشد و همچنین صاحب سایع و متصل شود فرا دلالت کند از برای دشمن بر سئل ان اتصال صاحب سایع بصاحب طالع و دلیل بر فوت سایل باشد و اتصال صاحب طالع و دلیل بر فوت عدو باشد صاحب طالع در ششم یا متصل بصاحب ششم خانه که در وی باشد دلیل بر بر هلاک سایل یا بادی صاحب سایع در دوم یا متصل بصاحب دوم یا بصاحب ششم برجی که وی در ان باشد و دلیل بر در هلاک دشمن و بسنده بدرش است که باشد اصحاب این خانها بخیر قول کنند بدین بر دافع را هر گاه یافتی یکی از دو دلیل را که گفتیم گرده از انواع یا بگیر گرده حاصل را خاصه اگر بگیر گرده باشند هر دو را از نظر عداوت پس صاحب ان دلیل شود و صاحب دوم و این در جهای بجنبش باشد و اتصال بگیر بان اگر برج در زایچه باشد در نماز باشد کشنده شود و صاحب طالع بر هر دو باشد و اگر برج بگیر کند از اول ششم پس بهتر بنهم دوم بهتر ششم کشنده شود پس

پس اگر بگیر کند او را از دوم پس گیرنده شود بحیله بسبب اصحابش و یارانش خاصه اگر برج در دوم باشد و صورت قابل او صورت برج انجا باشد که دران باشد برج و اگر بگیر کند او را از ششم و برجی که دران باشد برج انسی بود گیرنده شود بسبب بندگان یا هم چنین اگر از برج جهارم یا بان باشد بسبب جهار پایان و اگر بگیر کند از او را از دوم گیرنده شود بسبب دشمنان و مخالفت یا بسبب کار گر که بگیرد از پس او و گیرد ملک خود را بسبب خود و بگیرد هر گاه شدن سفلگان و اگر برج بگیر کند از او در برجی که ناظر باشد بان برای او نماد دهد بسبب ان از جهتی پس قابل باشد بانها هستی یا بر جای مثل ضد و انچه مانند ان باشد و اگر نهم خانه سرای یا قبر باشد پس بسبب ان سنت و دروغ و اگر خانه زنبوره باشد پس بسبب نکاح یا بها یا بر جوب باشد پس اگر خانه برج باشد پس سفر یا نقل و حرکت و اگر در خانه عطار باشد پس بر سبب یا بها یگیرد او را اگر بگیر کند از او از جهتی پس بسبب اله و بلد و اگر باشد که بگیر کند از او از زیادتی پس بر سبب اعوان سلطان و دستان و حرص بیاری که بسنده دارد او را و اگر بگیر کند از او از جهتی گشنده شود بسبب برادران و سفر و اهل سفر و اگر بگیر کند او را از دوم یا متصل باشد دلالت کند بر ضعف و شکست صاحب دلیل و هر گاه صاحب طالع ان دلیل طالع باشد و ششم باشد متصل بر نهم یا بصاحب ششم خانه که دران ست دلالت کند بر سبب بندگان صاحب سئله و همچنین فرا در ششم یا متصل شود دان بصاحب جهتی که در ششم باشد و اگر صاحب سایع در دوم باشد یا متصل بصاحب دوم یا بصاحب ششم برجی که ان در وی باشد پس دشمن بسبب برادران و دوستان او اگر صاحب سایع متصل شود بان و از طالع پس ان دلالت کند بر انکه سایل خواهد کسی را باشد که بسبب عدو را هر گاه متصل شود صاحب طالع بصاحب عاشر یا متصل شود بان صاحب عاشر و باشد انجا قبر دلالت کند بر فوت سایل از سلطنت پس ناظر شدن بحسبی که سنازعه کند با او بهترین ان باشد که قابل او نمادی باشد و باشد هر دو را روند طاعت بیاورد ان دشمن را زبسیده شود از او بر سبب سایل و هر گاه بسبب یکی از دو دلیل او روند یا بندی یا بگوشش و هر دو در برج متغلب باشند دلالت کند بر هلاکش بعد از ظفر یابی

از دوم گیرد

در کاه منقل شود و یکی از دو دلیل کوکبی از دو ندی صاحب وندی و بهتر است که باشد در وندی که دلالت
کند بر قوت صاحبش و هر یکی از دو دلیل کو میل کند بان صاحب عاشر یا قمر و میل کند بان سریع از دو سعدی پس
مراد و بهتر است کسکار برای ظفر هر کاه سعدی در طالع باشد و صاحب طالع نزدیک در شرفش در حاجی نیکو از
طالع پس ظفر مراد می را بود و اگر نحس در طالع باشد بعد از وندی از دو سعد طرفی باشد پس ظفر هر مطلوبرا
باشد و کر کدام نیست که باشد در سابع و مطلوب را سعدی و صاحب غارب در شرفش باشد و ظفر کن
در ابتدای حرب و فرمان لشکر بحال زهره و نحس و قمر و سریع و حاجی انها و منکلهای انها پس قمر در طالع
و سریع در سابع یا سریع در طالع و قمر در سابع پس یا وی کشته شود یا نیکبخت خورد یا بسیار نزد و اگر زهره در غارب
باشد پس ظفر مطلوب را باشد و در طالع مر طالب را هر کاه در طالع نحسی باشد و صاحب طالع منظور
نحسی باشد پس هزیمت بر صاحب طالع باشد پس اگر منکف باشد پس هزیمت باشد بزودی و اگر در پای
شمس و منکف اورد و زمنهزم شوند انها چند هزیمت کشته هزیمت شوند انا مکه کوفت بشمس و در وقت
و هر کاه منکف شود یکی از دو دیر پس ابتدا کنند کان منهزم شوند نظر کن دو دلیل طالب و مطلوب را
که کدام یک از دو تد با شند پس او با شد بهتر شش اوی و با او از نزدیک و اقاقی و اگر هر دو اضافی کنند و او او
پس بر دو فرقه صاحب یا وی و صبر کردن بر حرب با شد و هر کدام که نظر شش منهزم شود خواهد بود او ضعیف
و دلیل نزدیکتر و کمتر از پس هر کدام که هزیمتی با شد در جایش با شد کم جلد نزد و کمتر با شد او را در اک بیکه منهزم کننده
با شد برای بسنده و هر کدام که واقع شود زحل رد و بهتر شش با یک شود و بهتر شش را نظر کند بان با شد
کمتران دو از مال و منهای را از منحوسش بخلاص و هر کدام که بخس شود صاحب او بهتر شش نزدیک و شود
کم شدن اعوان و اگر بخس کنند مراد را یح با شد از عداوت و خاصه در اوتاد و با دوم طالع نزدیک شود
برادر اگر لشکرش هجوم بر سرش نایند انکه بکشند او را پس اگر ناظر با شد بسعدی خلاص شود از قتل و اگر
واقع شود صاحب طالع در هفتم در جاه که او منظر از نحوس با شد با خرابی با حرب نرسیده شود بزودی پس نصر

یا بادی بهتر شش و لشکر انها و اگر ضرر از سریح با شد بیکه بسیر نزود و کشته شود و دست و نحس و اگر ناحس زحل با شد
نرسیده شود بر او بسیری و طول جنس و اگر زحل با دلیل صاحب خانه موت با شد نرسیده شود بر او در دو
در دست ایشان و اگر بکجای صاحب طالع صاحب دوم جنس با شد پس موت بر رسای لشکر و انها
بندکان لشکریان ایشان با شد از سر کشته شدن خاصه اگر سریح ناحس صاحب جنس هم با شد پس اگر ان
نحس زحل با شد پس خوف از بسیاری سر با شد پس اگر والی رح مستقیم با شد یا بخه کفته شد بمرد و در دست
دشمن و اگر صاحب طالع در هفتم با شد قوی و مستقیم و مشرقی و اعانت کنند از سعود و صاحب سابع
و سابع مضرور با شد بهتر شش و خاصه اکنه صاحب سابع در بهوت ساقط با شد از بروج و صاحب طالع در حظ
یا مثلثه یا بهتر شش و بهتر شش و ان ناظر با شد بشش پس اکنه مرکزه با شد اکنه کان یا مدبنه صحیح بیکه لشکر ان
را و قتل بیکنند و ان و اسیر بیکنند و غلبه بیکند و اگر صاحب هفتم یا بهتر شش محرق یا شد در تحت اشعاع
یا در اوتاد یا سریح یا بعقارب ان کشته شود و بهتر شش و نحس و بهتر شش پس بکوی اگر قوی صاحب سابع و مضرور
نحوس صاحب طالع با شد و صاحب سابع در طالع با شد و سعد و سعد یا بسند از او ان نصرة با شد و بهتر شش
ازان غایب با شد و صاحب طالع ساقط با شد خاصه که در سبع بطن با شد پس جلد و فتح کند شهر را یا لشکر
کاه یا دی او سیار کند و ان کشش و سر او کشته بیشتر و مکرره اضاء بهر کاه سریح یا صاحب طالع یا شد
یا در اوتاد یا کشش و هر زمان که دیدی صاحب طالع و صاحب سابع را متاوی رفوت پس نظر کن که کدام یک
ازان دو کشهادت دهد سریح یا عطارد پس مراد را با شد نظر پس هر کدام که مراد را کشهادت دهد
زهره او را و تد پس مر حاجتش با شد نظر و هر کدام که کشهادت دهد مراد را عطارد را با شد صاحب بیت
و دیدار کر عطارد و سعود قوی با شند و غایب با شد از ان نحوس پس هر کدام از لشکر کاه قوی نظر او نحوس
رسد از نزدیکتر شش بسیاشش و قوی تر شش کند مراد را احد اسباب ان هر کدام را از دو مخالف که با شد بهتر
کننده با شد و بهتر ای دیکر اسباب و خروج در حرب و نزدیک شدن بکسی که خروج کرده بر او در

خواهد بود اول بر ظفر و اقوی اگر کسی که برابر و زایل خارج شود پس مغلوب شود و اگر برابر مغلوب پس او غالب باشد و اگر مساوی باشند صاحب طالع و صاحب سابع در جمیع حالات بر ناظر نباشند و زوال و ابتدای حرب و بانتدریج ساقط و غارب از آن دو بطول انجامد چنانچه باشد که جاری شود چنانچه مراجعه واگر ناظر باشند خاصه در اوتاد باشند و بیع در اوتاد باشند و بیع منقلبی شهر شود حرب طویل شود و بلند شود در آن تنهایی که دهی و بالا گیرد ایشان ذکر او از زده صاحب طالع و صاحب طالع در حاشر و دلیل باشد بر یاران ملک انصراف قرار صاحب سابع و اتصالش بصاحب عاشر دلیل باشد بر ظفر عدو و نظر کن ما بچه کفتیم بمرجوع در اتصالش پس هر دلیل که اقرب باشد بدرجه فلکش پس آن غالب بود و هر کدام که بمرکز سخت اوجش باشد پس صاحبش مقهور شود انصراف قرار اگر کوکب عاقدی و اتصالش کوکب ناقض دلیل باشد بر ظفر با وی بر سایل و انصراف از کوکب ناقض و اتصالش کوکب عاقدی دلیل بر زیر ظفر مطلوب نظر کن از برای معرفت کثرت قتل و ان حرب با بیش از آن بقعود و حاشش و جایش در وقت باشد احوال از قتل و تهیان هر زمان که خواهی بمکانش با تربیع یا تثلیث اش یا بمقابله اش پس متصل شود یا بمحاق شود یا بمصروف شود از آن و دلالت کند بر جلوگیری حرب همچنان آمدن امر بر مخو دلالت کوکب ناظر یا بنظر فرش یا اتصالش و هر کاه قرار ابتدای رسیدن خبر متصل شود بکوکبی پس بکوای بر کیفیت قدر آن کوکب و کیفیت مکانش هر زمان که مقهر شود قربان و بناظره ان و نزاوار است که بداند که هر اله شهری را اکه بر سر آن بجنگ آمده اند و صولد بزرگ این شهر و سر و رئیس را پس نظر کن اگر بیع نازل صاحب باذنب و رجای شش فرا باشد در اینصورت یاران شهر یا بر طالع شهر یا طالع بر یاران یا در بناء بر شش فرا و طالع باشد همچنان ایشان بر آن شهر و بر آن سر و رئیس شر بیش اگر صعود را نباشد پس حال بد بود و اگر رئیس بحضرت در سنگاری و در حبس باشد دلالت بهزیمت کند هر کس که از وده و رجه ثور زاده و رجه اسد شرقی باشد و از وده و رجه اسد تا وده و رجه عقرب شرقی خوانند باشد و از وده و رجه جوزا شمالی باشد پس نظر کن بیع که باشد در تحول

سال عالم و این قسمتها پس رد و رنده بدشمن از این جهته بر او و از ظفر و غلبه باشد و این از اسرار قول ایشان دکه بهت نظر کن که کدام از دو دلیل بر او و لایت تحویل سال عالم باشد یا تحویل ولایت سال از آن و انچنانکه شد ما باقی دلالت که منوبا باشند پس او غالب باشد و بر او و اصحابش ان قوی تر شهما و تنها باشند که باید هر کاه بیع از قسمت نزدیک از این قسمتها باشد که بتواند شد بتقال از جهته شرق و خارج منوب بشرق و هر کاه در قسم دیکر غربی باشند از ملک بیرون باشد اکنند بتقال خارج مغربی و همچنین ساعت جهات باشد که بتواند اکنند خارج انجانی که در جهته محل بیع نباشد از جهته های چهارکانه انجانکه وصف شد تنها در یکجای قرار او ران پس جاکه باشند از برجهای سرتی و غربی و جنوبی و شمالی پس رد و رنده از دشمن از انکه انجمنه بر او و از ظفر و غلبه باشد بر او و رنده از نظر ان جهته پس شرقیه تنها سه برج بهاری باشد و جنوبیه سه برج تابستانی و غربیه سه برج خریفی و شمالیه سه برج زمستانی و فحص کن نیز بر چیزاکه در ان هم باشد چهارم قسم هر قسمی هفت و جه و پنج پس قسمت اول از برای جهته همین برج باشد و دویم از برای جهته برج دوم و سیم از برای جهته برج سیم از جهتها و چهارم از برای جهته برج چهارم از جهته ها و فحص کن که دران باشد قرار جهته قسمت جهات رد و رنده از این جهته بدشمن خود باشد بر او و از غلبه ها و ارتفاع سترهم کرد بکه در نیمقام مثالی از کتب بارع نقل نمینمایم

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۶
کتابخانه

دوم از طالع و آنچه مناسب است آن سند و دانش با بیت اول از برای نظر کردن در سؤال
از سفر هست که آیا خواهد بر دیا نه دوم در دانش نظر در سؤال غایب است که آیا خواهد آمد یا نه و چگونه است او
سیم از برای نظر در امر کسی که او را از شهر رانده اند که آیا برخواهد گشت یا نه چهارم از برای نظر در امر گمشده که آیا
مرا وار هست که عاقل خود را باز جوید یا نه پنجم از برای نظر در سؤال از علمی یا جهلی مانند کیمیا که آیا صحیح
یا نه و آیا نصب او خواهد شد یا نه ششم از برای نظر در سؤال غایبی که سائل دیده که چه بوده و چگونه بوده و صفت این

الباب الاول از برای نظر در امر سفر و در آن نه فصل است اول در دانش مراضع اولیه بر اسباب سفر
دوم در دانش سبب خروج مسافر و صفت کسی که سفر زاید و در طبیعت مردم سیم در دانش آنکه
چگونه خواهد بود حال مسافر در سفرش و آنچه طلب کرده از جهتهای خود هشتم در دانش غایب امر مسافر
از این سفر هفتم در دانش وقت آمدن مسافر از این سفر هشتم در دانش حال مسافر در وقت نزول
بلده مقصود و مدت اقامه او در آن بلده و برآمدن او از آن نهم در بیان حکم اهل هفت بر سفر مسافر فصل
الاول از برای بیان کردن مراضع اولیه بر اسباب سفر هر گاه سؤال از تو شده از سفری که اراده
دارد و سایل که آیا خواهد شد یا نه و چگونه باشد حاکم بس طالع و صاحبش و قمر را از برای مسافر
برج نهم و صاحبش و برج را از برای سفر و استعاث جوی سیم لهاده و رب لهاده و صاحب سیم
سیم و قرار ده خود برج نهم را از برای راه و برج هفتم و صاحبش و سهم لهاده و صاحبش را از برای
زمینی که قصد آن دارد و صاحبان این سه را نگو که در نهم بوده بیند و صاحبش نباشد نزدیک این دلیل
است و طالع و گوکبی که در آن باشد بخور و دلیل بر زمینی که از آن مفارقت کرده برج دوم را از برای
مالک که او را باز مانده و حاکم در آن سفر و صاحبش را از برای جهتهای دوندالارض و صاحبش را
از برای جهت ارسش و اگر با بنی قرار قوی در فرضش و از برای آن اضافه و انصراف بیند بس قرار ده
سفر عنه قرار دلیل بر آنچه از او مانده و بر سبب فرضش او و در این سفر دلیل امری که طلب کنند در سفر در

نهری که

کتابخانه ملی

نهر که قاصد آن هست و کسی که قصد او کرده از اصناف مردم فصل قمر را قرار داده و از برای فرضش در آن
سفر از صاحب خانه قمر هستند لال کن و از برای قضای حوائج او و اخوذ و قمر و از برای دانش آمدن او از این
سفر از هبوس هستند لال کن و موضع قمر از آن و هبوس بین از تربعات شمس و دلیل بر گوکبی که بجوی طالع در
بلده مقصود دارد و شنبه بس نظر کن بموت و دارنده کانه را و بگردان طالع را دلیل بدین مسافر در سفرش برج دوم
را از برای دانش سیم و را از برای قوت در پیش چهارم و را از برای چهار پایان که با انها آمده و هفتم از برای
سیرش در راه و هشتم از برای آب خوردن او و هفتم را از برای تهار و بیندها و هشتم را از برای سایبانهای خانه
در فضای او در آب خوردنها و نهم را از برای آب دیگ او در راه و دوم را از برای کار کرده او و یازدهم را از برای
نفع و تجارتش و دوازدهم را از برای لال و قرار و دارها خرد اران و نظر کن در این جایها و بردن سود و خرسی
در انها بس حکم کن در این مطالب بحسب آنچه می بینی انشاء الله تعالی الفصل الثانی از برای دانش سبب خروج مسافر
و صفت آنکه قصد کرده از اصناف مردم در سفرش نظر از برای این مطلب اول یازده سفر و اول طالع بس اگر
متصل نبود اول طالع یازده سفر بس سائل بر آن باشد و بداند سفر نجوا هش خورد و اگر اتصال او در سفر را بیانه یازده
طالع بس سائل خرج باش من سفر بجهة امری باشد که رغبت ترک آن بس اگر زحل و عطارد با یکدیگر از آن دو
مقابل قرار بیابند دلالت کند بر دوری آن سفر از آن که اراده آن دارد بس اگر سهم السفر و سهم السعی با هم بیابند بجوزه
ناظر بیابند بدان بس با مسافر مال بسیاری بردن نبود بس اگر این در شرف با خانه سعدی بیابند بس برای
آن مال خطری عظیم هست بسیار باشد و اگر سعد نه خداوند آن نباشد و نه صاحب جدران بس با مسافر همان نبی
باشد و اگر ناظر بیابند سود و بدان از نیچ یا دوان نخواهی باشد بردن و دوبار سفر نخواهد بود اگر کیوان نحس برج بیابند
و برج ناظر با شد و طالع و روی با شد بس بردن و دلیل اگر بگیرد از با و ناهی با خبران و اگر سنبله بیابند
و زحل ان بر و با ناظر بدان با شد بس مسافر میگیرد از فرضی با علم شخصی که طلب او میکند که بنده است از
جنس بندگان بس اگر ناظر بیابند بدان سود و نحوست جسما از نیچ بس خبر دهنده با یکدیگر محفوظ باشند بس نظر کن

نیز تقویم پس اگر از خالی السیر باشی پس نگری که ببرد از برای طبیب جایز یا امر خیر را اگر باشی قرار از صرف از زحل
پس نگری که ببرد و ناخوش حوال که بیماری باشند از برای او عارض شده باشد که ببرون ببرد و یا کسی از اصحاب
قوی میکند و اگر صرف از برج نباشد اراده قرار دارد و اگر صرف از شمس باشد ببرون ببرد و بسبب ملاقی و اگر
از زهره بسبب امر زنها ببرون ببرد و اگر از مشتری پس بمال ببرون ببرد و اگر از عطارد ببرون ببرد و بسبب علم و تجارت
پس نظر کن بمقبل به قرار کرده خانه قرار بسنده اراده دارد که سیاحت بسنده و سیر زمین خود و اگر در منزل ارضی باشد پس سیاحت
بسیار میکند و اورا دران علاقه بست دیگر باشی آماده و اگر اتصال قمر بمقابل سعدی باشد پس ببرد و ان مسافر
که معارضه مخاصمه و منازعه کند با عارض تو از انها اورا و اگر ان اتصال تسدیس یا تثلیث باشد ببرد و بسوی دوستان
یکجهة خود و اگر متصل بقمر مشتری باشد بسوی اشراف ببرد و اگر زهره بسوی زنان ببرد و اگر برج بسوی ارباب
حرب و اگر زحل بسوی پست رتبه کان باشد کان و اگر عطارد بسوی ارسنده کان یا دانشمندی و اگر شمس
بسوی ملک و اگر متصل بقمر در خانه خود باشد پس اگر بقصد او مسافر ببرد و از اهل این سرزمین باشد و اگر در منزل
خود باشد پس او در اینجا غریب بست و لیکن در اینجا وطن کرده و اگر در برج غربت باشد لکن اندک استقرار
کند و اگر ثابت باشد از ان شهر برنیاید و اگر متصل بقمر نباشد و در اضافی اول پس شخص مقصود از ان
بلده مقیم است و از ان بلد برنیاید و اگر در اضافی ثانی شخص در دل باشد در اقامت و حرکت همچنین اگر در
وتد باشد شخص مهجور و موقوف بست خاصه در وسط سما که یاد شاه باشد و در سیم و دوازدهم از بست
رتبه کان و بند او همچنین صاحب خانه ان اگر متصل بقمر بود نی ناظر باشد یا در وتدی از اوتاد طالع باشد
شخص مسروف باشد در انسرزمین و الا نخواهد نمی باشد و اگر ناظر قمر نبود از بلیث یا تربیع باشد شخص نگریزد
و بسنده باشد در ان سرزمین و اگر از برج بشخص بنام وتد سوم باشد در اینجا و اگر از خانه شخص ام دوم
اینجا شخص را از بند و صاحب مخاصمات باشد و اگر سیاحی ناظر مرتو بود ترا ان ما صاحب خانه خود در اینجا باشد پس
شخص ستمکار است که غضب بقوی زود میکند و اگر در این وقت متصل بقمر دی در طالع باشد یا ان غضب

کرده املاک بشتاب زده او کرده یا غیر در برزد که سلطنت بنیان دخل کرده و اگر در بازده هم یا جزء هم باشد امر ال بنیان را
غصب کرده بسنهاوت بطبیعت برج متصل به اگر ناری باشد پس غضب امر ال کرده و اگر از ارضی غضب املاک کرده
و اگر هوائی دخل در سنهای بنیان کرده و منازعه و مجادله با بنیان کرده و اگر مائی در مغرات و ابهای بنیان
دخل کرده **الفصل الثالث** در بیان انکه سفر تمام شود یا نه نظر کن بقمر اصاحب طالع هر کدام از ان دو که
در وتد باشد یا ناظر طالع از اد لیل قرار دهد و دیگری را معین ان پس نظر کن یا اتصال انها اصاحبی نه سفر پس اگر اتصال
بین کی از ان دو صاحب بیت سفر باشد دلالت کند بر سفر و اگر با این صاحب نهم در طالع یا صاحب طالع و زهم باشد
دلالت کند بر زودی این سفر و هر گاه صاحب نهم در وتد باشد پس سفر زود یک شده پس اگر صاحب طالع که دلیل است
قبول کرده و صاحب بیت سفر را یا تمام بسیار این سفر و هر گاه اتصال میان صاحب طالع و صاحب بیت سفر تربیع
یا مقابله بوده باشد خواهد بود این سفر بر خلاف و اگر اتصال بصورت باشد خواهد بود یا نع و اگر نع تو بیت و گاه
خواهد خواهد بود بسیار و خوشنود و بصیر خواهد و اگر مناظر نباشد صاحب طالع که دلیل سفر باشد دلیل سفر
لکن دکند کوکبی نور دلیل طالع را دلیل سفر دلالت کند بخود سفر پس اگر این نیز نباشد لکن چون صاحب طالع
مقبول باشد دلالت بر سفر در انسان صاحب پس اگر دشمن باشد بر صاحب بیت سفر دلالت کند بخود من
امر این سفر پس اگر هیچ یک از نه گرارت نباشد لکن میانه طالع و دلیل سفر اتصال باشد یکی کی کران دو از ین
کوکب ناظر بیت السفر باشد دلالت کند بر سفر و الا تمام نخواهد و اگر نباشد چنین و لکن صاحب طالع متصل
باشد از وتد طالع یکی کی ان بری باشد از نحوسین دلالت کند بر سفر و اگر شخص قابل باب طالع صاحب نهم باشد
باشد نیز دلالت کند بر سفر لکن با عم خواهد اگر نع کند صاحب طالع یا دلیل قوت باشد بر خود و اگر یکی وتدی
سفر کند و اگر نع کند قوت باشد بر خود و اینجا یکی کی گیا در استهاوته نباشد و در سفر و در نیچه طالع باشد
دلالت کند بر غم و اندوه و بیج در کار که این شخص دشمن دلیل باشد بحجب طبیعت باشد چون صاحب نهم
باشد چه در بصورت با اکه بیرون از بلد سفر شدت و بحثی بار رسد و اگر صاحب طالع در نهم باشد یا در سیار طالع

و صاحب مغرب قول کند قوت و ندبر قرما صاحب طالع را دلالت کند بر سفر و اگر صاحب طالع در سبعه طالع باشد
و قول کند قوت قمر را در سبع طالع دلالت کند نیز بر سفر لکن بدنوادی و مشقت و هرگاه صاحب طالع قمر را در بیت
السفر هم قبول باشد لکن ناظر نباشد بلکه هر دو نوری از این هر سه ناظر باشد بطالع یا بیت السفر نگذرد
در این حال پس نخ یل و مال مشکوک را نظر کن که جگونه خواهد بود و هرگاه بدلیل سفر و دلیل ساکن هر ناظر باشد
و در طالع نحسی نباشد که از او خلاص این امر نباشد و ان نحس و نحس باشد صاحب طالع یا صاحب سابع او انخواهد بود از سفر
و این از جهت صاحب مشکوک بنده که نخواهش خود ناخوشش او و این سفر او یا عارضه از برای او بهمرسد که یا
سفر نبود او را و اگر ان نحس در عاشر باشد یا سابع او و اخبری از سرزمین مقصود یا جهت مطلوب برسد
که او را از سفر باز دارد و مانع شود و اگر ان نحس در عاشر باشد او را شغلی عارض شود از شغلهای سلطان یا کسی
که بر او مسلط باشد و اگر ان نحس بان صفت در چهارم باشد حادثه شود حادثه در آخر کار که قادر بر حرکت
و اقدام بر سفر نباشد و هرگاه صاحب طالع مقبول نباشد بجبگان و دلالت کند بر سفر و در آخر او ای ان
نوع گویی باشد که دشمن او باشد بجبح بر و بحرت و دوازده گانه بنگر سه دلیل اگر نحسی از جهر بروج این کوکب اگر صاحب
نهم یا دوم یا چهارم بود او را صاحب دوازدهم مجبور سفر و یا بسبب دشمنی او را بحبسی رسد و اگر صاحب نهم باشد بس بر او
ترست که این کوکب نحس باشد چه در بعد او را بسیار خلاص باشد و همچنان باشد دلالت قمر بس اگر قمر
کند قوت نظر خود را بکوکب غربی که در نهم باشد یا بصاحب این دو خانه که در بروج غربت باشد دلالت
کند در سفر خاصه اگر قمر در نوری باشد که دلالت کند بر سرعت کوچ و حرکت صاحب نهم و طالع هر دو در نهد
بودن دلالت کند بر حاجتی و امری و قمر در نهد اگر مراد تو باشد و اگر قمر با وجود این دفع کند قوت و نظر خود را بصاحب
بیرم که در غربت باشد یا بکوکب غربی که در این خانها باشد دلالت کند بر سفر و هرگاه او دکند قمر در
کوکب نوری را بگوکبی که در زایل الرتبه باشد دلالت کند بر سفر و هرگاه طالع خانه زحل باشد و زحل در خانه خود
باشد سفر کند و اگر زحل نوری سفر نکند و اگر ناظر باشد سفر خواهد کرد لکن در ان ناخوشی و بیماری باشد

و هرگاه اتصال و انصراف قمر از نحس یا شقیت یا بند نباشد و بسفر کردن و اگر از بیم باشد نباشد
براعاده و اگر از مخالفه باشد دلالت کند بر بدحالی بصعبت تا کوکب یا بل رسد تا انکه ان کوکب از بیم خود زایل
نبود و اتصال قمر زحل و نوری با ناظر دلیل است بر سفر و قمر خانه که اتصال قمر بیم باشد اتصال قمر بیم
ناظر بطالع و دلیل سفر است لکن با هول بسیمی و اگر این اتصال شقیت یا بند نباشد سفر بزودی بود اتصال
قمر بکوکبی که بین ان و طالع باز ده درجه باشد و این کوکب سفیر باشد و راجع شود و همچنین در طالع مشکوک را باید
دلیل است بر سفر و این قوی و دلیل است و همچنان اگر کوکبی زایل باشد از عاشر تابع چه این نیز قوی است در
دلالت لکن مرتبه اول ثبت و موقوف است دلالت ان بر سفر برانکه از برای کوکب شهادتی باشد از سفر
بان نحو که صاحب طالع با شد با صاحب نهم بسیرم یا قمر باشد یا مریخ با بهم بسعادت یا باب باعانه بود و باشد
یا چنانکه مذکور شد قمر بوی متصل باشد و هرگاه بود دلالت بر سفر از اجتماع کوکب مذکور در دو بیم
دال بر سفر و ان در بیع چهارم عاشر بسابع است مقابل ان پس محتاج بزیادتی نهمنی و نه چهارمی اما هرگاه در
در دو بیع دیگر باشد دلیل لالتش ضعیف است و دلالت کند مگر با جتماع سه نهما که زاید باشد بر هذر
مذکور و نظر کن با دلالت بهوش کاذه مذکور اگر جمیع انها با یکی که چند شهادت داشته باشد در دو بیع اول باشد دلالت
کند بر سفر و اگر در دو بیع دیگر باشد و دلالت کند بر اعاده و اجتماع سه شهادت دلالت بر سفر است که صاحب طالع
صاحب سهم بسعادت باشد و متصل بقمر باشد یا انکه صاحب طالع قمر باشد و یا این قمر صاحب سهم بسعادت باشد
یا مر قمر را مثلث طالع باشد و از جمله دلالت بر اعاده است که صاحب طالع یا صاحب تابع مجامع باشد صاحب بیع
او در طالع یا عاشر یا با تابع و اگر یافتی او را بیع که کوکبی را که قضیی او باشد یا صاحب خانه خود یا متصل ان باشد یا بوده باشد صاحب بیع
در طالع یا عاشر یا تابع و اگر یافتی او را بیع که کوکبی را که قضیی او باشد یا صاحب خانه خود یا متصل ان باشد یا بوده باشد صاحب بیع
است و هرگاه قبول کند قمر را که کوکبی را راجعی دلالت کند بر تمامی سفر هر چند قبول دلالت بود و الا صاحب کند
مگر انکه شهادت دهد صاحب طالع که در ان هنگام دلالت کند بر سفر کردن و اگر شهادت ندهد دلالت

کوکب سیاره فلکی دلالت کند بر سفر بر ذاتی و اتصال قمر

کند بر سعی و جهد او در امر سفر و پیش نخواهد رفت و هرگاه کوکبی که دلیل بر سفر راجع باشد دلالت کند بر
رجوع کارد و گویا که این سفر نخواهد بود و بدو ترجمه نکند که در ملک قرار خواهد یافت یا خواهد
دلالت کند بر دشواری امر و مجملا پس در ست بود کار و زود دست بسعادت کوکب بنا بر و اگر در طالع
برج ثابت باشد و در عاشر یعنی زاویه هفتگانه شرف بود بر سفر و جهد او پس سفر بود پس بر طرف بود
و تمام نشود و قول بطلمیوس که گفته است نظر کن بقمر اگر بسفر شرف بود از سعود و متصل بود پس بر طرف بود
الوند دلالت کند بر رفتن سفر و اگر چنین باشد و قمر ساقط بود از وند پس کوچ کرده و اگر قمر شرف بود
از سعود و متصل شود بمحوس سفر کند و چنین اگر ساقط باشد از وند و قمر چنین باشد و اگر قمر طالع صاحب
خانه قمر او صاحب خانه طالع در برج منقلب باشد و طلوع کرده باشد در برجی که پیش از ایست سخن سفر کند
و اگر صاحب طالع و قمر فاسد باشد و برج ثابت بود و قمر شرف بود از محوس دلالت کند بر بگشتن از فتها

الفصل الرابع

در دانستن وقت سفر نظر کن بطالع پس اگر از باز ده درجه کند سه دلالت
کند بر کوچ پس اگر در ان سعدی باشد صاحب ان خانه ان برج پس مقدار وقت از برای هر درجه از
انچه مانده از بازده که سه بیش از ایست و اگر سعد صاحب ان برج نباشد هر درجه بچهارده روز باشد
و اگر نحسی بر این صفت باشد هر درجه های باشد چه صاحب ان برج باشد یا نباشد و اگر دلالت کند
از اتصال باشد نظر کن که مفارقت کند متصل از متصل به و کی برسد صاحب طالع با قمر خانه سفر
یا برسد صاحبخانه درجه طالع یا جمع شود صاحبخانه سفر با صاحب طالع یا قمر در طالع چه آن حالات دلالت
کننده اند بر وقت بودن سفر نزدیک یا دور

الفصل الخامس

در دانستن حال سافر در سفر
و انچه مقصود او ست از حاجت نظر کن بقمر و صاحب طالع در هر موضع که هست و بنگر بنظر رب البیت قمر
و قبول سایر دلیلهای سفر که وصف کرده ایم جداجدا این دلیلها تنها دلالت کند مر انکه این سفر بیارکه
باشد یا صلاح در امور و اگر نحسی در این دلیلها دات دیدی پس ان را نقد رحکم کن بکی صلاح امر و اگر

لاف

بخلاف کن و اگر یکی کوکب صاحب شهادتهای بسیار باشد همه را بران کن و در همه و در خبران نظر کن
و اگر دلیل سفر چه یکی را چه بسیار مقبول باشد بحسب موضع بحسب قبول کردن قمر دلالت کند بر بسیار کی این سفر و اگر
مقبول نباشد پس سفر دشواری و ناخوشی خواهد بود و همچنین اگر صاحبخانه قمر او قمر ساقط باشد دلالت کند
بر ضیق حاجتی که قصد کرده و بسکلی این مسافر بر خواطر انکه او را قصد کرده که ملاقات کند همچنین صاحب طالع
اگر بنظر عداوت ناظر باشد و هرگاه که کوکب متصل بقمر بانکه در سابع هست با صاحبخانه قمر او صاحب خانه قمر
با بطلی بنحوس دلالت کند بر دشواری رجوع کار و در سفر زوال و نهم دلالت کند بر رنج و بیماری در سفر و رنج
در نهم دلالت کند بر خوف و فزع و رعب قمر در نهم دلالت کند بر دل بری و آسیتی از صاحب دلکی و آشنا
کردن کاری که باز داده ان رفته و قطع شده مبالات بان عطارد بمحوس در نهم دلالت کند بر خوف خانه و حضرت
در دوستان و نسب در نهم دلالت کند بر رسیدن نفع بر خلاط امر سافر و همچنین از جانب منزله و از ان
زهره و مشتری در نهم دلالت کند بر رسیدن نفع و سرور و خوشحالی در این سفر اب الساقه و نهم لسان و صاحب
خانه انها اگر در موضعی نیکو باشند و بری از نحوس دلالت کند بر رسیدن مال و سود و کرامت بر اهل این
سفر و ازای رجوع از ان هرگاه قمر اید المور باشد دلالت کند بر رسیدن مال سود و کرامت و هرچه بسفر جاز
در رسیدن بحاجتی مقصود و اگر ناقص باشد بر خلاف این خواهد بود و هرگاه قمر از نهم سعدی باشد پس سفر بر مراد
باد موافق باشد لکن انچه از خبرها بر سد در انجا از برای غرض باشد و هرگاه اتصال قمر سعدی باشد که دلالت کند بر
سفر پس حتمی ال ان سفر نیکو ست و خوش بر چون قمر رسید باین درجه که اتصال ان دران بود باشد
حتمی پس نظر کن که این بخش قمر با او چه مخالفت دارد و چه بخش ست و جای ان در طالع است نگر کجا ست
چه اگر این بخش در طالع اصل ناظر باین بخانه نگرد و بر سافر دانع شود از جایگه گمان نداشته باشد و اگر در
اصل ناظر باشد بمخالفت نگرد بر او دارد و سود از جانب مقصی که ما او صانع برده و در کمین بوده و اگر در ابتدای طالع
بوده ناخوشی بدین او رسد و اگر در چهارم ناخوشی از جانب اهل دار او رسد و در عاشر از سلطان بوی ناخوشی رسد

دهم گاه اختلاف قمر از کوکبی که با او در برج همین از وی نحس باشد نامرغوبی دارد سعود بر او از جانب تا که گذشته
از همین هر گاه رفع مذبر دوخت کند صاحب طالع بصاحب خانه سفر بعد از آن بکوکبی دیگر که در همین با او باشد
بحسب خانهای دوازده گانه از مقارنه یا مقابله یا تربیع پس پرسد سفر واقع شود یا نه قدر اعداد است
کوکب اگر صاحب تسلیم باشد بجاری و اگر صاحب دوازدهم بود از جلس و زندان و دشمنی مهم و خصومت اگر صاحب تسلیم
باشد هم مرگ بود خاصه که این کوکب نحس بوجه ملاک شود و اگر سعد باشد سعد بود او خلاص باشد صاحب تسلیم
دوازدهم اگر نحس باشد و قبول کند مذبر صاحب طالع و بعد از حاجتخانه سفر دلالت بر سعی کند از جانب راه
زنان و دشمنان و اگر ناظر باشد از طالع بر او هم خلل باشد و اگر از ثانی ناظر باشد دلالت کند بر خرج و مال
دهمین تربیع اول یعنی طالع دلالت کند بر خرج و بدن و تربیع ثانی بر خرج و مال و ثالث بر سختیها و خوف
قمر هر گاه صاحب طالع باشد با صاحب خانه سفر با صاحب سابع با صاحب سلسله طالع پس نظر کن که سعد اگر
متصل تا از این برج بروان رود پس حکم کن بر اندازه انچه می بینی از دلیلهای سعد و نحس و دلیلهای دوستان
و دشمنان از جمله کوکب هر گاه قمر فرودی متصل بحوس سعود یا مقابل یا مقارنه یا تربیع خاصه که از نقص تر زحل
نحوس باشد با در زیادت قوی برج چه پس سایل نکبت یا رسد و اگر زحل باشد هم مرگ باشد و اگر مریخ
هم کشش و اگر فرودی نباشد پس از سهل باشد و نظر کن که این نحس در کجاست اگر در همن طالع
رابع است سختی و ناخوشی در راه بوی رسد از جوهر این نحس و اگر در همن سابع و عاشر برسد بوی این
همه کشش از خویشان رسد و اگر در دو ربع باقی باشد در بلده مقصود این بلیه بوی رسد پس اگر ناخوشی را
راه حکم کردی پس اگر نحس همن طالع در رابع بحد بطاره در جانب همن طالع نحس را و اگر در ربع مقابل
در جانب همن نحس و غارب پس نظر کن که چند یک تر و در چه بست ائمه باشد مادر ربع با نحس باشد از
همین نسبت همن سفر همی که از آن برائده یا اراده ان دارد خواهد بود در جائی که بوی ان ناخوشی
خواهد و اگر خواهی صفت موضع رسیدن ناخوشی را بدانی نظر کن که نحس تر در چه برج است اگر در سنبله

ناری باشد در کوهسار این بلیه بوی رسد و اگر در شمله زاید در بیابان مشهوری و اگر در هوائی در نزاری و بسته
ان و اگر در مائی در نهرها یا اب گاه یا جوفها پس اگر سعدی این نحس ناظر از موضعی قوی دلالت کند بر ادا
وی از این ناخوشی و ظفر بر دشمن و او که با او برخورد در راه و اگر بر خلاف این باشد تو نیز بر خلاف این حکم
کن و اگر این نحس از خانه خود باشد این دشمن که از وی ناخوشی بر سد از اهل آن سوی زمین باشد که از انجا
ناخوشی بوی رسیده و اگر در شمله خود باشد مر ان شخص را در ان زمین علاقه بسیار و مدتی باشد که انجا
امد و شد بسیار کند و اگر در مغرب خود باشد و از اهل آن زمین نباشد پس اگر صاحب خانه ان نحس بوی
ناظر باشد اندر شمن شخص معروفی باشد و ان کم نام و مجهول بود پس نظر کن باین نحس اگر ناظر باشد بصاحب
طالع یا صاحب سهم السعاده پس هم از این ناخوشی بر خون و زندگانی او باشد و اگر بصاحب ثانی هم
بر ماشش باشد و اگر بصاحب چهارم یا صاحب دهم ناظر باشد هم مرگ باشد چنانکه گفته شد و اگر بغیر انها ناظر
باشد پس خوفی بر جهات مسافر نباشد سعد در حاضر دلیل است بر سلامتی حاجتهای در این سفر نحس در سابع
یا با صاحب سابع یا با صاحب طالع یا با صاحب خانه قمر در انها بقسم یا بشد دلالت کند بسفری و درنگ در
این راه انتقال قمر بسعدی چه بتربیع و چه بمقابله و چه بسایر وجوه نظر وجه درک کن ان سعد را در برجی
که در ان سعد پیش از انکه از این برج بروان رود دلیل باشد بر صلاح این سفر و در وی شدن حاجت
پس اگر ان سعد از برجیش بروان رود پیش از انکه قمر بوی رسد دلالت کند بر فوت غیبت از وی خاصه که قمر
نحسی را درک کند و هر گاه در وقت سوال در سابع یکی از هفت دلیل باشد دلالت کند بر سفر سایل خاصه
که سعد باشد و اگر در سنبله نهاری برج از هفتم باشد سفر کند و برا و هم دشمن باشد و البته ترسی
بیابد پس نظر کن باین حد که برج در ان باشد پس اگر باین حد زحل ناظر باشد از خبر نظر مشتری و قمر
پس با خوف اینجا زاد و بمنزل بروی نازل شود و یا انکه چون رسد از اینی و اگر ناظر نباشد مشتری
باز بره از حدی بان حد پس نزدیک خبرهای هولناک لکن در نیابد ازا و مرا و از نظر از حد بحد است که در نیابد

هفتاد و درجه و نود و درجه باشد چه این از تربیع بهتر باشد که تربیع بخوسعد ناظر نباشد دیگر برابر بخوسعد ناظر باشد و هم سعود برای اهین سنا بوده گفتند این امر هولناک و لکن باد خفری نرسد و اگر برج در مسئله لیلی در هفتم باشد سفر کند سایل از ما خوسعد بهاک مذکور سالم ماند و اگر سعود و نحوس با هم ناظر باشند پس ناخوش گذرد باشد از اینکه مذکور شد و اگر در اینکه مذکور شد از مسئله نهاری نه در خانه خود باشد و نه شرف و نه اوجه و نه در مسئله و نه در خیر خود و نحوس ناظر باشند بوی برنجوی که مذکور شد پس سیاه گشته شود یا جراحتی بوی رسد که سالم نشود پس اگر این برج بزیده اعضا باشد چون اسد و ثور و دلو و سنبله برج باشد عضوی از وی قطع شود و اگر در هفتم قمر باشد بر سروی بزند راه زنان از نشکافی چون جایا که ابا زوی بزند و جبران پس اگر سعود بوی ناظر باشند بسخات یابد والا بلاک شود و در هر حال بود ان قمر در هفتم ضرر مالی بوی رسد خاصه در مسئله نهاری و اگر زحل در هفتم باشد در نهاری سفرش بطول انجامد و در اول همی بوی و قیمت مال مثال و خیری وافر تحصیل نماید لکن اگر برج منقلب بود سفر زود بی شود و اگر ناظر باشد بزحل برج کم گذد از مقدار خیری که مذکور شد و بزنگرد و از سفر تا خیر کرده خود را نشمرد و با برای اهین مشاهده نماید اگر برج موسخ بود و خیر باشد و اگر مذکر بسر و اگر ناظر باشد باین حد سعود و نحوس باهم این خبر که ذکر شد بوی رسد لکن با طول باشد و اگر در مسئله لیلی چنین باشد اگر مسافر زن باشد بلاک شود مگر اینکه سعود ناظر باشند و اگر مرد باشد بوی در دو تحاصل و درد کرده و بسنانه رسد و اگر سعود و نحوس ناظر باشند باهم در مسئله لیلی پس برک و اله خود را بهند اگر برج موسخ و خیر و اگر مذکر بسر و اگر در هفتم بشری باشد [illegible] از این سفر مراقی نباشد اگر مسئله نهاری باشد در این سفر زنی یا کنیزی که باشد او را نه باشد تحصیل کند پس اگر در خانه با شرف سخن باشد یکی باشد بهرت و مال و زیبایی او در این سفر بهره برسد و اگر مسئله لیلی باشد نیز بهمان طرق است لکن کمتر و نظر کن باین حد که مشتری در انست اگر نحوس در تربیع وی باشد بهره از آن زن نبرد و اگر سعود ناظر باشند با آن زن

فاطرانی

نزاکری و مال بسیاری بهره ساند و اگر مشتری صاحب شکنه شمس باشد در مسئله روزی بسلطنت برسد و اگر نحوس بوی ناظر باشد بتربیع کم کند قدری از آن که مذکور شد با ذن الله تعالی و اگر در هفتم زهره باشد سفر کنند و در این سفر کرم بسیاری کند و خوش گذرانی و لهو و لعب و اگر مسئله لیلی باشد در رنج باشد این کرم در هیولای نعمت باشد و اگر در برجان در ضعف و فجور باشد و اگر در شرف باشد روزی شود او را اهلی و مالی و اوازه در مرتبه و اگر در مسئله لیلی از ارباب شکنه قرار باشد در این سفر توجهش بسلطنتی و یا ثروتی رسد از جانب زنان و نظر کن در تربیع زهره جایگاه گفتیم را اول پس اگر سعود بوی ناظر باشد خیر بسیاری زیاد شود و اگر نحوس که کنند از آن خیر و بسیار که ذکر شده و اگر مسئله نهاری باشد سفر کند لکن بدنام باشد و مردم بروی حسد برند و اگر ان برج نه خانه و نه شرف نه بهره باشد آنچنان شود و مفهوم شرد بان از جانب غربا باشد و اگر خانه یا شرف وی باشد از جانب نزدیکان باشد و اگر در هفتم شمس باشد در مسئله نهاری اگر این برج خانه یا شرف نباشد در این سفر غمی بوی رسد و از طرف اهلش سخنان بد بوی رسد و اگر زن ندهنده باشد قصد بدی در امر زنان کند دیگر اکنیزی که زنان او را دشمن دارند و اگر نحوس از تربیع بوی ناظر باشند شر زیاده شود و اگر سعود ناظر باشند کم شود و بهر حال بودن شمس در هفتم جایگاه گفته شد به باشد و اگر در هفتم عطارد باشد در مسئله نهاری و زهره در این حال در جای خود باشد و موضع مدار از برای هر ششم باشد و دوازدهم سالم نباشد گفتگوی بد و اگر زهره در این موضع نباشد تحصیل علم نماید و عقل و خردمندی زیاده شود و اگر این برج جوزا باشد علومی که منوب بنجوم است تحصیل کند چون رمل و خوانندگی و خیاطی و اگر سنبله باشد تحصیل علومی که نسبت بارض باشد نماید چون فلاحت و کتابت و اگر در خیر این دو برج باشد دلالت بر علمی دارد و خواهد کرد پس اگر سخنی در تربیع وی باشد از خبر کم کند و اگر سعود زیاد کند در خیر و امر عطارد و جنبهای در روز و شب یکی باشد و اگر قمر در نهم در مسئله نهاری برج باشد در این سفر تربیع بسیار و تعب بسیار بدی بوی رسد و اگر سعود بوی ناظر باشند

از شرکم کند و اگر نحوست ناظر باشد بدان سود بس ارسد بدتر باشد بس اگر زحل ناظر باشد با قمر یا
رسد از وحشی که بیابانه باشد چه موضع برج وحشت دارد اگر زحل ناظر باشد در مسئله ضایع دلالت کند بر طول
و نا خوشی عظیمی و اگر در مسئله نهاری باشد چنانچه برج در مسئله لیلی دلالت کند بر رسیدن نوایه
و اگر برج نهم جدی باشد یا حمل و ران سفر را بسود و با مرد یگر صاحب بیت بسلامت باشد و همچنین
زحل در مسئله نهاری اگر روح میزان باشد یا جدی یا دلو یا بروی صدیق شود که صاحب زین و آب اقطار باشد
و اگر بلیم باشد باندازه موضع بخش بر ران بخش یا قمر دلالت کند بر شل دلالت نظر فصل شستم در احوال
غایبست مر مسافر را در این سفر نظر کن بچهارم و دهم و چهل و صاحب خانه قمر بس اگر منحوس باشد دلالت کند
بر فنا و غایبت بطلبیدن بس کجه اگر قمر در وقت مسئله در طالع یا عاشر باشد و در دو پیکر فرخنی باشد و صدی
برزیع یا مقابله قمر نباشد از این سفر سالم برگردد و اگر بخود مذکر و اگر بخود مذکر قمر در سابع باشد هم مرگ بر او باشد یا رسد
با نا خوشی عظیمی و باید از این سفر برگردد و نگران که زیع منقلب باشد و نظر کن بجو هر برج قمر چه آفتی بهر که برسد از
جنس آن باشد یعنی باشد آن برج باسبابی یا منوب بجهار پایان یا عران و نظر کن بسهم از زمانه که در روز از
زحل گرفته شود از برج و در بیت یکیس و برطالع افزوده شود بس اگر ناظر مجمدی نحسی باشد بوی نحسی برسد
رسد صاحب عدد اگر برج باشد از آن باشد و بسلطان یا دشمن اگر زحل باشد از ترک و نظر کن صاحب عدد
قمر و شمس را اگر نخت الشعاع باشد یا بوی زیع نحوست دلالت کند بر فسادی یا موسی بدر و داد یا قضی از
جانب اهل ایشان و اگر یا بنی قمر را صاحب عدد در حدش یا قرب از آن یا بتعاون آن و بهر بند صاحب عدد
حدش نباشد با آنکه قمر تعاون شمس یا شد یا در بوقتی بهر اضع نا شایسته باشد و آن یا زده موضع باشد یا موضع
مقارنه نا شایسته بس هر گاه واقع شد قمر در یکی از این موضع بس نظر کن که چه کوکب بوی ناظر است و چه با شد
صاحب عدد آن بس موضع قمر نیز له صاحب عدد صاحب عدد نیز له روح و نظر کن که این موجب عدد در کدام است
و چه کوکب با دست و چه کوکب بناظری و در صرف کیفیت عمل نظر کن و رب عدد قمر که با قوت ناظر

وی چه بر بیت قمر دلیل عمل است و حدش دلیل صاحب عمل و صاحب عدد دلیل عاقبت عمل اگر در برج سعدی
باشد یا قمر با نگه در نهاری مشتری بوی ناظر باشد و دلیلی بزه بس در عمل سبب صلاح باشد بس اگر در
او نا صالح سود باشد و انها با قمر باشد یا بناظری بس جان وی در سلامتی باشد و امر صاحب مسئله با نگه
ابتدای امر مرده رو بزیادتی باشد و اگر صاحب عدد در جاه صالحی باشد بسعدی یا بناظری بس عاقبت
بخیر باشد و همچنین عاقبت جان وی بسلامت و عاقبت باشد و اگر بجای سود نحوس باشد بس بخیر انجامد ان
دلیل باشد فاسد شود و اگر ممزوج باشد نزاظر بس اولا در امزاج بده و حکم کن با قوی قوت در بدن برای
بسیلی باشد در روز از بزرای نهاری و از برای ان باشد که در اقوی موضع فلک باشد و اقوی از ان کوکبی است
که در شرف باشد و نظر کن بکجا میتر که در بیت خود باشد یا در صعود خود بس انجه چنین باشد اقوی باشد و دوست
یا بیت باشد یا شرف یا مثلثه یا حد خود یا وجه یا عطیش بس اگر یکی صاحب سه خصلت باشد از قوت و یکی
صاحب دو خصلت بس سه از بر صاحب سه خصلت باشد و همچنین اگر یکی الصیب در نوا جد قوت میتر
باشد از باقی حکم بران باید کرد و عدد ارا مر بر بنست باذن الله تا فصل هفتم در احوال دشمن و دشمنی
از مسئله فرض نظر کن در اخطلت میتر عطا بس اگر یافتی قرار در ابتدای مسئله که سود از جایی بگوی نظر
ناظر باشد و سیقیم باشد انها بس ابن باشد این بر سلامتی سافر و عزت بر وجوع وی و همچنین در انهای
اگر مشتری بشمس ناظر باشد بس من گوید باشد و اگر ناظر باشد بانها بجای سود نحسی دلالت کند بر بطلان و یک
و گر فسادی و حبس و اگر صاحب طالع در چهارم باشد و نحسی بوی ناظر باشد در این مسئله و در حبس باین صاحب طالع
سود و اگر از زیع با مقابله نحسی باشد بدان نظر سود دهد بفضل یک گفتن باشد و نحسی اگر بوی ناظر باشد بتربیع
دلالت کند بر دشواری وجوع و بدیدن بر گردد و هر گز بجا ان دلالت بر بلا و ضرری کند بوی باشد خاصه اگر
مشتری بوی ناظر نباشد و اگر هر دو نحس باشند و در ان برج بس نوع این ضرر کند قمر مشتری یا بجمله
چنانکه گفتند اگر سعود در ابتدای مسئله ناظر باشند بتربن دلالت کند بر سلامتی و در احسان صاحب مقصود

درعرض رجوع اگر برخلاف این باشد برخلاف آن حکم کن و اگر در ابتدای سفر عطارد با قمر باشد و بشری
برتثلیث و یا تربیع انها باشد دلالت کند بسلامتی وی در عرض رجوع بشرش و اگر در برج یکدیگر
ناظر باشند یا هردو باطلع ناظر باشند دلالت کند بر برگشتن از سفرش مگر انکه نقض کند این دلالت را نظر
نحوسین و اگر دو نیر از طالع ساقط باشند و یکدیگر ناظر نباشند یا هردو از سفر اخر سفرش نیابند چه برگردد و اگر یکی
ناظر باشد یا نباشد سعود قوی دارد نحوسین بری باشند نظر کن بدو موضع تربیع شمس چنانکه یاد کردیم پس اگر
در بعضی از این سه موضع زهره با بشری باشد پس دلالت کند بر عرض و عجلش بعافیت و اگر در بعضی از این سه موضع
نحسی باشد پس مراجعت پس بعید باشد و اندیشه نه در وقتی باشد که نحس از این برج برآید و سعدی بر نشستگاهای
ان نحس که در ابتدای سفر بود و قمر نیز تربیع با مقابل جای خود که در ابتدای سفر دران بود برسد یا انکه
در این وقت که گفته شد از برای وی تزلزلی و تردد در این سفر پیدا شود یا انکه برگردد و بمنزل خود
هرگاه شمس بیک موضع که در ابتدا و هشت یا بنظر ان موضع نیز طا انکه از نحوسین نقبی و بری باشد و هرگاه نحس در تربیع
یا مقابل شمس باشد و سعود نیز ناظر باشند و قمر متصل بحسن باشد پس ان اتصال دلیل بر عزت و بلا و سلامت عزیز
باشد مگر انکه بعد از عبورش بر این ناحیتها دلالت کند نظر سعود بر رجوعش پس نگاه کن و این رجوع وقتی باشد
که شمس نیز بجهای موضع خود یا بموضع خود رسد و قمر در تثلیث یا تربیع موضع خود یا بموضع خود در سد قمر در جهای
سفر اگر طالع باشد دلالت کند بر طول سفر خاصه اگر بیت زحل یا حدش باشد زحل صاحب طالع اگر
در بیت السفر باشد دلالت کند بر انکه در سفر بقدر دو دره زحل مانده زحل سری که وندی باشد و برج
دلالت کند بر طول مقام در سفر و بانی که ایک نیکنه باشد باندازه حرکات انها فصل هشتم در
دانستن حالش در بلد مقصود و آگاه او و برگشتن وی نظر کن نیز از برای عزت مانده نفس و بطلوان از روی
حاضی که مسافر داخل در بلد مقصود است پس طالع وقت برا و راست کن پس نگر صاحب برج ثانی پس اگر
راجع باشد دلالت کند بر عزت رجوع بفور و اشتدان حاجت و بقعر بیش از انکه فرصت یابد از برای

جوابی

چیزی از حاجت خود و اگر در رطاق ثانی از جهتش باشد پس بر گردد نه بسیار بزودی نه بسیار بر یکدیگر در باید
حاجت خود را بعد از نا امیدی و اگر ستیم باشد و سعود بوی ناظر دلالت کند بر برداشتن حاجتهای وی
در رجوع وی بسلامتی و غنیمت و اگر شرقی باشد بزودی و اگر غربی باشد نه بجلد بطوی و اگر در طالع باشد با
عاشر با هاوی عاشر دلالت کند بر صحت و سلامتی و کامروائی و اگر در هفتم باشد دلالت کند بر شفای مریض
و مرضی که از ان نجات یابد و اگر در نهم با سیر جا باشد پس رنگ نکند دران بلد تا انگه سفر کند از ان
بقران و اگر در وندا رابع باشد و نحسی بری ناظر باشد با مقارن پس این سفر اخرش نیابد و هم بر گردد
بزودی در امکان و بهر صورت رجوع نکند و اگر مجموع قرا باشد با عطارد در برج زهره بری ناظر باشد
پس برسد بمراد خود حاجتی و نگشتگی بسایه یک دو اندوه ان گردد یا از نا خوشی پس اگر قمر در این وقت
در رابع باشد از این بلده برود اگر در وندی باشد یکدیگر باشد این نحسی نگشتگی از نفس باقی ماند در جداد
و اگر بجای برج زحل باشد دلالت کند بر درنگ و تاخیر در این سفر و بر انکه بزودی فرا نیابد و او را نقدیف
کنند و نسبت با بهوزنا ناموسی نمایند یا انکه بلیه بوی رسد و او را بزندان برند و مالش تلف شود پس اگر
ناظر برج که مذکر رسد از قوس باشد یا قمر که مجامع رسالتی را در نحوسش باشد برسد بوی ضرر و خواهد
با خشکی که چنانکه ناظر بهت بقمر از سعود و نحوسین پس حکم کن در این باب چنانکه وصف شد در
باب اول و بنگر کیفیت برجی که نحوسین شده در ان قمر پس اگر در نحس در برج چهار پایان باشد پس این
ضرر از وزندگان با چهار پایان برسد و اگر برج انسی باشد از آدمی و اگر ناظر باشد بر برج بقمر سعدی
بقمر ناظر نباشد پس بوی برسد کزیدگی یک و شکستن بر جوهری بر جی که در بهت پس اگر با این نحس
که گفته شد سعدی ناظر باشد خواهد بود از برای انچه ذکر شد از سعدی و اعتی پس نگاه کن و نگشتگی و جراحت
و داء باشد و اگر ناظر نباشد باقی ماند این ناخوشی تا بمرد فصل خامس در حکم اهل هند بر سفر و سافر
غایب گفته اند اگر بهت اگر بگاه سوال کنند از زوال ماندن این با انکه بدانی حاجت پس بدان در وجه طالع

و دلیل مسئله را بگو اگر دلیل مسئله صاحب بیت السفر باشد و صاحب حد طالع یا نه بهرام و جوش یا دربجان طالع باشد پس سوال از مسافر باشد و همچنین اگر دی دلیل باشد و در حد یا نه بهرام و جوش یا دربجان طالع باشد پس سوال از مسافر باشد و اگر همچنین باقی خط نها عزیه دلیل او در بیت السفر از مسافر پرسد و اگر صاحب طالع او در بیت السفر و صاحب خانه قمر او در طالع یا بنی دیگی از آن دو دلیل یا باشد از مسافر پرسد و اگر دلیل او در طالع یا بنی طالع نه بهرام رب بیت السفر یا باشد یا حدش یا وجش یا دربجانش از مسافر پرسد و اگر دلیل او رب بیت السفر یا باشد یا در بیت السفر باشد یا حدش یا وجش یا دربجانش از مسافر پرسد و اگر دلیل او رب السفر یا باشد یا در بیت السفر باشد و قمر در طالع یا باشد یا دلیل با سهم السفر یا باشد خط انا عزیه آن در بیت السفر یا باشد یا رب السفر یا باشد از مسافر پرسد و اگر طالع نه بهرام یا صاحب او دربجان یا وجه رب السفر یا باشد و قمر یا رب السفر در طالع یا باشد انها دلیل باشد با آنکه دلیل غیر انها یا باشد لکن انها یا رب السفر یا باشد از مسافر پرسد بلا شک و هر جا یابند دلیل بر وا لکن و اگر قمر یا رب السفر یا باشد یا در بیت السفر یا باشد و سهم السفر در طالع یا باشد از مسافر پرسد و اگر چنین یا باشد چه دلیل یا باشد یا نه در رب السفر در خانه بیش یا قمر یا باشد یا نه و طالع نه بهرام و حد او دربجان رب السفر یا باشد و اگر از مسافر یا باشد و اگر قمر دلیل یا باشد و سهم السفر یا دی یا باشد از مسافر پرسد و اگر دلیل در بیت السفر یا باشد و حد در طالع و حد رب السفر یا باشد یا رب الطالع در حد رب السفر یا باشد از مسافر پرسد و اگر دلیل خط انا عزیه ای در بیت السفر یا باشد از مسافر پرسد و اگر دلیل در طالع یا باشد و یا نه دی در بیت السفر نسبتی یا باشد از مسافر پرسد پس بگاه از هستی که از مسافر پرسیده و خواهی که بدانی که مسئول عنه غایب است یا او را در مسافرت و خواهی که بدانی حال او چیست پس اگر دلیل طالع دلالت کند بر مسافر و مسئلهم السیر یا باشد و اگر دلیل در طالع چهار زوج تواند بود اول آنکه در غیر برج غربت خود یا باشد یعنی بر جیکه در ان نشسته یا باشد و از اینجا متصل بغربت نبود و ثانی مثل این و ثالث آنکه از غیر غربت بغیر غربت بود و اگر جواب دلیل یا باشد پس سوال عنه از اهل خانه خود بیرون است و اگر ثانی یا باشد بسوی اهل خود برگردد و اگر ثالث

باشد مقیم باشد و اراده مسافرت دارد و اگر در این حال یا دی یمنی یا شد در عقب ان حد نشسته و از نزد اهل خود در راه است و اگر ان یمنی وجش دی و یا شد بخواطر آورده رجوع بسوی اهل خود در پیش گیرد و اگر راجع نشود و یا شد خارج از اهل و وطن خود و اراده مغربت وطن دارد و اگر این یمنی وجش و یا شد پس یمنی بخواطر آورده مسافرت بسوی غربت و مغرب یا شد لکن مسافرت کند و اگر دلیل در محاق یا شد در عقب شمس یا وجش دی ان پس مسافرت نکند و اگر نه وجش دی یمنی یا شد و قوی یا شد و نهایت قوت داشته پس شاید مسافرت کند و اگر دلیل راجع یا شد و بخواول یا شد پس خایف نشده و اراده مراجعت دارد و اگر یمنی یا دی یا شد از مغرب نزدیک یا شد و اگر بخوثانی یا شد پس او در بیت السفر یا باشد و یا گریخته و میرسد و اراده او دارد و اراده مراجعت دارد و اگر یمنی یا دی و پس اگر یا دی یمنی یا شد یا باطمان پس نزدی یا شد برای مسافر و اگر بخوثالث یا شد پس خایف یا شد و در میانه معارف خود میگردد و بخواطر آورده مسافرت بسوی غربت را دشوار خواهد کرد پس اگر یمنی و عقب ان یا شد میگریزند بسوی غربت و اگر یمنی وجش دی ان یا شد بخواطر آورده مسافرت کند و از آنند مسافرت و لکن مسافرت نکند و اگر بخوزابع یا شد مقیم یا شد و اگر یا شد بخیر و اراده مکه کرده و میرسد و اذیکی را و اگر یا دی یمنی یا شد پس یا شد و اگر یمنی وجش و یا شد پس بنفس مسافرت و راهی که کم کرده و اراده خروج داشته و بسوی غربت و یمنی رانده برود و اگر دلیل مقیم یا شد و بخواول یا شد پس در میانه اهل خود را نه کرده و از ایشان بگریزد و بخواطر آورده که بسوی غربت مسافرت کند لکن نمیکند پس اگر یمنی و عقب ان یا شد و از نزدان و یا شد و بخواطر آورده که با شد از نزدان برابر و اگر ان یمنی که در عقب ان یا شد فلک قمر فلک اهل یا شد بخواطر آورده فرا کند پس شد مکلم شده و اگر فلک نخت یا شد بخواطر آورده و لکن در فلک کند و اگر یمنی وجش دی اهل یا شد از فرا کند و بعد او در بگریزند و اگر بخوثانی یا شد پس او در خوف ان یا شد و غربت او را اراده کرده و بسوی اهل خود و نخواند و اگر یا ان یمنی یا شد پیش یا شد و اگر بخواست یا شد پس اقامه کرده و در اهل یا شد زندگانی و اراده کرده که بسوی

کپی دوم

غرضش سفر نرباید چه مثل سفتی کرده
همسفر زیرا نشاید لیکن خواهد رفت اگر
سخن قوی باشد اهل خود را اگر بلال را قهرمان باشد و
هفتم و خوشحال باشد نقل کند اگر در این حال بمیرد
از محاق پس از قرعه بقرعه حال بلال کسی باشد از عقب وی
ببرد و از قرعه بقرعه و در آنچه خود در پیش وی قرعه باشد پس اگر
قرا قوی باشد میان اهل خود باشد و قصد کرده و خواهد رفت و اگر کسی از وی نیست
جنین باشد لکن نخواهد رفت و اگر قرعه پس بوده و نام بسند و جواول بوده بسند بروان رفته از اهل
خود بوی غربت در رسیده بوی نشان پس قصد اقامه نکرده پس اگر کسی از عقب وی باشد بخواطر آورده که بوی
رود پس اگر کسی از وی باشد خواهد رفت و اگر قرا قوی باشد رفته است و لکن خواهد رفت و اگر پس وی نیست
سخن پس سخن آنها رفت و اگر قرعه پس بنام کسی که نام بسند و جوخانه باشد بروان ببرد از موضع غربت بجایه که از آنجا
باشد و اگر قرعه خانگه نه اگر بسند و جوخانه بروان رفته بوی اهلش و بوی نشان رسیده و اقامه نموده پس اگر
کسی از عقب وی باشد بخواطر آورده سفر را خواهد رفت و اگر کسی از پس وی نیست پس در حالت سفر باشد
و عزم میکند و بسر منزل باشد و اگر قرعه در این حال بسند و جوخانه رابع باشد پس بروان رفته از بلاد غربتی بوی باز آورد
و غربت پس از آنجا نه اقامه کرده پس اگر کسی از عقب وی باشد از قرعه بخواطر آورده بسر بوی غربت را

بخواهد کرد و اگر کسی پس وی قرعه باشد بخواطر آورده که سفر کند و بخواهد رفت و اگر قرعه پس ناقص الدور باشد بعد از
تمامی جواول باشد باز نه با ثالث باز رابع پس بران نحو است که ذکر شد در حق پس بوی سفر و بسر کردن
چه فضلان نور قرعه الا نقش پر بسر قوی باشد از استهلال آن و اگر قرعه در حالت محاق که جذب شمس کرده باشد
جواول برده باشد پس مجوس باشد و میانه اهل خود گاه در آنجا نیز صبر ندیده بوی غربت و اگر جوخانه باشد
مجوس و غربتی باشد گاه در آنجا نیز ندیده بجز بوی معارف او و اگر جوخانه ثالث باشد مجوس باشد از اهل خود آن
که او را از جای بجای نقل میکنند و اگر جوخانه رابع باشد مجوس باشد در غربت که او را غربت میبرد
و نظر کن نیز در باب سفر پس سؤال عن سفر رفتن و اگر نه نیز
بسفر نیز رود و اگر چنین باشد سفر کرده بمقصود برسد دانش آنکه
مسافر شب بخواهد یا دو دو هر گاه پس وی و جنبش و طالع و حاجب پس وی باشد شب بروان آمده و اگر
نباشد روز او اگر مختلف باشد پس حکم بران کن که شهادتش معتبر باشد و در وقت شب ساعت غروب نظر کن
بصاحب طالع که کدام ساعت باشد از ساعتهای منزوده در وقت شب ایام هفته نظر کن بصاحب عدد در جه
طالع شمس در روز سوال پس او را از یکی منوب بان کوکب باشد بسفر کرده و نظر کن بصاحب طالع اگر در اول
برج باشد در اول راه سفر کرده و اگر در اخر برج در اخر روز نشان او خواهد کند و اگر نباشد
هر گاه سوال شد از سفر که ایا تمام شود یا نه نظر کن بنجس و قمر و صاحب طالع و صاحب سهم السعاده و صاحب
اجتماع پس نظر کن اگر در بیوت ساقط نباشند سفر تمام شود خاصه که صاحب طالع متصل باشد بصاحب نهم بسهم
یا برج مربع ساقط نباشند از او تا او به هیچ وجه و الا ف دارند بر سفر و اگر حیلا جات بخانه در او تا و مایل
الا و تاد باشند و صاحب طالع و قمر متصل باشند بعضی از دلیلهای سفر که نه کرده شد پس اتصال صاحب
طالع و قمران او له و بوجهی که سفر تمام شود تا انگه گویا سفر کرده ولکن باطل شود و تمام نشود
پس هر گاه و الا نکرد دلیل بر سفر و خواهی وقت را بدانی پس ان بقدر ستاره در جهای اتصال باشد

بساعت یا بروز یا ماه یا انگه در زوایای این کوکب باشد بسوی جزو طالع یا قمر بایهم بسعادة یا بخروج کوکبی که سعد
اشتماع باشد از شعاع یا باتصال صاحب طالع یا قمر از برجی که در آنست بر برجی که مقابل سنده و باشد یکی از انها بسهم
السفر چه در این وقایت بسیار سفر باشد و اگر سؤال شد از حالش در سفر و انسی که سفر کرده نظر کن که در زمان
چه کوکب باشد چه اگر در طالع سعدی باشد او را خیر و خوبی باشد حرکتش از حضیض در زود ابتدای سفر و اگر در طالع باشد
این خیره خوبا بود در رسد در سفر در حالتی که ببرد و اگر در هشتم باشد در بلده مقصود رسد و اگر در چهارم و راه
در وقت برگشتن بسوی منزل و اگر این سعد مشتری باشد بسیار ان خیر و مال و ثروت باشد بر اندازه قوت
صاحبش فلکش از فلک بس اگر رئیس شمس باشد بس از جانب سلطانی یا ملکی بوی رسد این خیر یا کسی
یا صیدی بدو کهند یا کهنی کند و اگر زحل باشد بس از شایخ و آموزگاران قدیمه زیرهنا نفعی بوی رسد و اگر مریخ
صاحب بیت باشد بس از بن ارباب دیانت

یا کر نفس

و اگر قمر باشد از خادمان و رسولان

بر رسد

خیر بوی در سفر اما بن نکوکه فرح و سرور اید

یا زهره و روشنی و نیکو ذوشش سفر بد کند بس اگر حاصل
یا زهره و شمس باشد از جانب سلطان چنانکه وصف کردیم در خصوص ارسلطان و ارباب منزی و چنانکه ذکر
کردیم در خصوص مشتری حکم کن در بقای کوکب و همچنین اگر سعد در سابع باشد از انچه گفتیم از منفعت بوی در بلده مقصود
رسد بسبب ان بسبابی که نذکر رسد مگر انکه ذکر کند و همچنین در سعدی که در رابع باشد یا در طالع بسبب انچه
نذکر رسد حکم کن و اگر نه در رابع و نه در عاشر سعدی نباشد و لکن در سابع باشد بس بگوی که این
خیر بر رسد بوی در نصف راه که در طرف بلده مقصود باشد و مسافت تا بلده مقصود باندازه بلده سعد باشد از
سابع و اگر در سابع نه طالع و عاشر سعدی باشد از این خیر و منفعت در نصف راه که در جانب بلده خویش باشد
و مسافت میانه وی و بلده مثل بعد سعد تا باشد از طالع و اگر سعد در سابع باشد حکم کن بر اندازه
بعد ان از طالع و سابع مقدار ان مسافت باشد از بلده خویش تا بلده مقصود و حکم کن بر کوکب در سابع

ابهای

برجهای انها از فلک چه هر برجی از فلک دلالت بر نوعی از طبیعت و چشش دارد از انچه مثلا میگوئیم که اگر کوکبی از
سخن سابق باشد و صاحب وی از زحل بود و بوی هم مرضی دارد باشد باین مرض بوی و اگر بوی حیوان و خوب بحیوان
نیز نباشد چون خانه خوش نباشد بلکه انسی باشد و مسکره و حیله گران و مانند انها هم باشد بوی و اگر سیمای زحل
مریخ باشد و چنانکه گفته شد صاحب وی از زحل هم بوی و بر دی هم مرضهای حاره باشد یا از تب یا از غربا از تبها از
مرکه خود یا از روی خوف باشد یا از دواب یا از ارض یا هوام چون مار و عقرب و نحو و مانند انها و اگر بجای مریخ
عطارد باشد و بنا ظره زحل باشد یا بمزج او و خطوط ان خواهد بود ان خوف مردی از ظلمه و متغلبها و کمین
جنبهای نا خوشش و اگر امزاج با نا ظره وی مریخ باشد این مضرت از جانب رابزنان و دبیران کاتبان و کیسه
بران و مانند انها باشد و اگر عطارد ممازج زهره باشد بر سد این ضرر از جانب نساء و لهو و زنان و ابطه
خوبان که ارا باشد و ایشان بطریقه دشمنان باوی باشند یا بواسطه اهل که او ازان بدید آمده و جزان
جد مادری و جده پدری و اگر ممازج مشتری باشد و بمال گرفت بوی رسد بواسطه ان شخاص که نذکر کنند
و اگر ممازج قمر باشد بر سد بوی کسب و قسمت امرال بواسطه قومی که در زی قاصدان و رسولان آنجا رود چون
ادکه در میانه دشمنان باشند یا از جمله انسی هی که اهل و نساء او از انهاست و اگر ممازج شمس باشد بر سد بوی
فرح و بهجت و قسمت از جهة صید گران یا جایه نشستن یا کهانت بواسطه اشخاصی که نذکر رسد و اگر
کوکبی که منحوس بکند یا بسعادت صید ها از برای صاحب طالع و صاحب سهم باشد بس حکم بر مثل ان همینه کرده نذکر
گرانکه این از جهة باران و صید داری و اعوان سلطان باشد یا کسی که بوی تسلیم صناعتی کند و همچنین اگر صاحب
دهم باشد بس حکم مانند انچه گفته شد بواسطه صناعتی یا ارکش و بواسطه سلطان و اگر صاحب دهم حکم
همین طرق تست مگر انکه جمیع انها بواسطه امر زنی و کاران صدان و رسولان و مثل انچه حرکت باشد و اگر
صاحب هفتم باشد همان حکم بیان کرانکه بواسطه تجارت و ابزار ان نها و خصما یا خیران باشد
و اگر صاحب هفتم باشد همان طرق حکم باشد مگر انکه بواسطه اضداد و عاملین باشد یا امر یکه فقد کرده و بدی

که بسوی آن مسافرت میکنند یا برابطه اجداد و مال بندگان باشد در وصدقات و اگر صاحب خانه نیست باشد حکم
بهمان نحوست که گفته شد مگر اینکه برابطه بندگان باشند یا اینکه بنده خود باشد بشرطی تحصیل کند یا برضا و زبن بگوی
و امر جهانگ و قتوحات یا برادران یا مال او دلالت و اگر صاحب پنجم باشد حکم بهمان نحوست مگر اینکه برابطه قرار دهد
یا اجداد یا مال پدران یا برادران زنها و اگر صاحب چهارم باشد حکم بهمان نحوست مگر اینکه از جانب پدران
باشد یا برابطه مال برادران یا مال اعدای یا یا مال سفر و حرکت یا برابطه املاک و امور غیر منقوله و اگر صاحب
سیم باشد خواهد بود این از جانب برادران و سفرها و نقل و حرکت و اعدای یا و اگر صاحب ثانی نباشد
خواهد بود این از جانب جهة مال یا پدران و اگر در وجه سابع در وجه عشری باشد خواهد بود از
اززنان و اهل بلده مقصود و صاحب معظم و مقبول القول و رئیس و وجه و اگر زهره صاحب وجه سابع باشد
خواهد بود و از زنان و اهل بلده مقصود و صاحب معظم و محبوب القلوب و مشرق الطباع محبوب القلوب و برخوردار گشت
بسرور و شعف خاصه که زهره مناظر صاحب طالع باشد و اما انچه دلالت میکند بران سنری اگر قوی
باشد از جانب بزرگان و شهر خواهد بود و اگر در اهل او قوی نباشد از اوساط خواهد بود و اگر عشری
ساقط باشد خواهد بود این خبر از جانب کوچکان و اهل مرتبه کمتر و همچنین بگوی در باب زهره پس
نظر کن بصاحب چهارم و صاحب قمر و مقبل به قمر پس نظر کن که سعود یا نحوس باشند یا سعود و نحوس باشند
یا اهل او قوی باشند یا اینکه ضعیف باشند و ساقط یا راجع باشند یا مستقیم یا سرعت یا بطئ باشند

در خانه‌های خود باشند یا در غربت پس بگوی بحسب انچه می بینی

یا صاحب قمر یا مقبل به قمر سعد باشند بر سعد یا وی خبر نعمتها و

خانه دی در هر یک بر آن طریق که بیان کردیم در حالیکه عارض میشود او را در

سعد نحس یا نحس باشد بر سعد یا وی مگر وی در وقت ارسش بر طبع ان نحس و خانه دی از فلک ممانعه کند

و اگر که از اوله خانه راجع باشد خبری در او عارض شود

و ارسش محمل محاطه شود و کما

مستقیم باشند جمیع امور وی بر استقامت باشد و اگر ارسش راجع باشد بگوی

در بیشتر کارها نگه کنیم در راجع کو اگر مستقیم باشد بگوی در استقامت امر و حیا نگه گفتیم و مستقیم و اگر جمیع
اوله مشرق باشند بگوی و حکم کن از خبر و اسباب تجربه انچه دلالت میکند بران ان کوکب که مشرق باشد بطبع
و جبه و همچنین حکم کن در غربی بقدر انچه مذکور شد انشاء الله تعالی و همچنین حکم کن در باقی انها که در اوتاد
یا اهل الاوتاد باشند به ثبات و صحت و درست شدن کار و حکم کن درباره سوانح بزوال امر و گرگ
و انقاض و همچنین در باقی انکه در جلب یا بندبازاری انچه دلالت میکند بران و بر انکه اعانت یابد و در
در صلب بعدم استحقاق و دوری از میهنها نشان انه قابس اگر خواهی که بدانی که طول میکند این سفر
یا زود برمیگردد نظر کن بدلیل سفر که مستولی باشد بر او مساز پس اگر سریع السیر و مغربی باشد بسرعت
سیر میکند و رغبت یابد و اگر سریع و مشرقی باشد بسرعت سیر کند لکن نقیض دران سفر کم یابد و مستور
ظاهر میشود نظر کن بهمازج دلیل مذکور چه دلالت دی در این حالات که مذکور شد مثل دلالت دلیل
در وقت برگشتن از سفر و مصروف عنه دلیل چه دی دلالت در این حالات بمثل انکه مذکور شد در
وقت رفتن سفر یعنی ابتدای ان و شهادت بگوی ثبات بودن بصاحب مقیم و کثرت مطالع ان
یعنی اگر در برج ثابت و کثیر المطالع باشد دلالت کند بر طول اقامه در بلده مقصود و اگر در برج ذی جسد
باشد از سفر بسفری نقل کند و اگر در منقلب بود زود باشد بر گشتن بودن در سفر شرع این به انجا نظر کن
هر کاه دیدی دلیل سفر را راجع یا متصل بصاحب سابع که دی راجع باشد یا دیدی قمر را متصل بکوکبی
هم باشد که سفر بر هم خورد و رجوع کند پیش از رسیدن بری بلده مقصود پس اگر دلیل از مفاصل سفر و برگشتن
سعد باشد دلالت کند بر اگذاشتن این پرسش بجهة خبر مستقیم باشد و اگر نحس یا شد از جهة سفر و گرد هر که
که دلالت کند بر انقاض برج ان کوکب و موضع خانه دی از فلک اگر صاحب

سایع سعد ببیند و قبول کند صاحب طالع را بسعادت دلالت کند برانکه منفعت و خیر برسد وی را زقبل مقصود

بسر در اهل آن بلد — برمنفعت رسانیدن بوی اگر باشد صاحب سایع سعد

و قوی و ممازج سعدی صاحب طالع لکن صاحب سایع — خیر و منفعت

بمسافر نگرد جهت و عدم رضای ایشان و اگر صاحب طالع قبول کند صاحب سایع را دلیل باشد

بر اداری ایشان

ان و برعرض آن

قوت هر عضوش نظر کن

و مجدد در سایع — رسیدن قوت بایشان

برانداز قوت عدد باشد — قوت عضو صاحب حصه و احوال

وی باشد الی آخره و اگر ارباب بیت سایع مقبول باشد خواهد بود احوال او در آن بلد بر نحوی که کفایت امور کنند و نافع باشند و خود در آن بلد محترم بس باشد از اکثر اوقات و بیشتر باوقات اهل آن بلد خاصه و خاصه که صاحب طالع بری باشد از نحوس و بسعود صاحب سایع و اگر ارباب بیت سایع ساقط باشند دلالت کند بر ضعف احوال او و ضعف آنکه بر او اعتماد کنند و ارباب منفعت و مناصحت و دفع کردن از او از وی و خاصه که صاحب طالع و ارباب بیت طالع ساقط باشند بس نظر کن بتاسع اگر ذو جدین باشد یا حابس در برج ذو جدین باشد و رب البیتین بری نظر باشد بس سفر بر او سفر بود یا عارض شود بعد از این سفر سفای سفر خاصه که صاحب تاسع در بابل افتد باشد و اگر در بیوت ساقط باشد بس بیش از این سفر کرده مثل این سفر دیگر نکند از برای نوجند سال که مهنا کنی باشد و اهل حساب گردان از وند نهود سفر و نهود آفات و اگر نه نهادت صاحب طالع قوی باشد از نهادت

صاحب طالع قوی باشد از نهادت صاحب بیت سفر و نهادت برج و قمر مساوی بود اگر نه یکی از این نهادت و هم در طالع باشد بس در این حال نهادت این بنا زده شود و بر سه نهادت دیگری بر سفر دلالت کند یکی از انها در چهارم یا یازدهم باشد در طالع بس نهادت آن بر دیگری

و دیگری انصال و انصراف آن چه قدر بس و بشیش قرار آن کند بر سفر و دلالت

از بره صاحب بیت طالع سنده بود از سخت الارض و اگر در سخت الارض مسیر و نهوست خارج شود دلالت بیکرد با وجود فقد سنه نهادت نهای فانه بر سفر بس اگر خواهی عدد آنرا بسبب خوض سفر از حوض فرد از بره صاحب بیت طالع در باب السفر جمعا معرف سنده بود اندازه برج بس دلالت کرد که متوجه بسبب حرب و دعوی بود که عدد جمله عرب داخل بود بس از جهة بودن برج در جهت دیانات و بشیش از بره صاحب بیت طالع دلالت کرد بر انکه ایشان قوی باشند که بجهة نهند بسوی بن دعدیات و از جهة وجوع برج و دران مکان که بودن شمس در حمل برج دلالت بیکند که ملک نزل بیکند و نزل گاه ایشان و انکه ایشان بسبب حرب ملک از نزل خود در سنده در جهة

بودن زهره در طالع که صاحب عاشرست و قوت شمس و مرضیش دلالت کند بر ظفر ملک بر ایشان و اگر ایشان

که نمودند مثال بگیرند بودن صاحب طالع ساقط و ثامن در ربعی که دلالت بسگرد بر سفر و صاحب ساعت نیز زایل بود از عاشر بسوی تاسع و نگاه که دلالت بسگرد بر سفر و قمر مصروف بود

خواستیم که بدانیم که چیزی و پس یا نه تا نیز مرجع را

پس دلالت کرد بر آنکه سفر بعد از یخ روز باشد و از جهه رجوع یخ در

دویم طالع از طرف آنکه در اوتاد کوکبی باشد دلالت بسگرد بر آنکه در تک بیکند یا آنکه رجوع بسگند و قوت برجیش قوی باشد که شمس بموضع قمر در روز اول حرکت برسد و از جهه بطرف قمر از مشتری که در یخ عاشر است و اتصال آن یخ رابع در دویم دلالت بر قرب مسافت و دور بودن او و مقصود بیش و کمی از تک و اگر اتصالش زحل بگیرد بعد از طالع بسگرد و در بعد سفر و اگر چنین متصل نیستی بود در تک بسگرد و در سفر بیش کمی چیزی دلالت کرد بر رجوع بدون قضای حاجت مسئله دیگر از سفر

باقیم صاحب طالع را در موضع بیوت الاصدقا و در ربعی که دلالت بسگرد بر ایا

و رب السفر که مشتری بود و اجب الاخلا که دلیل سفر بود و قمر در طالع نور و سخت الارض در ربعی که دلیل سفر بود و متصل بود و در مکان خود و مشرف از شد پس یخ و خالی السیر و مکان پس دلالت کرد بقبول و اظهر شد مذکور بر سفر و رب الساعة که عطارد بود جنب در جنب السفر بود پس این نیز دلیل شد بر سفر لکن از جهه آنکه موضع صاحب طالع در با زده دوم بود و خیر مقبول بود دلالت بسگرد بر تعویق و یخ در کار و مقصود دی از جهه صدق یا ایران وجه عمل یخ جنب الاصدقا ثابت بود و چونکه زهره با یخ نبود و در جنب زحل زحل قبول نبسگرد زهره و یخ را و دلالت کرد بر آنکه سایل از زنی یا شد یا او مرادی نیابند چه زهره صاحب بیت ازواج بیشد پس نظر کردیم که چه کوکب ناظر است بزهره بنظر قوی پس یا قیم از هشتری که از بیت الولد بموضع دی

بان ناظر بود بتثلیث و دلالت کرد بر آنکه این فلت بموافقت و شرط بوسطه فرزندان زن بیشد و چون نظری در یخ نبود حمل نکرد بود و دلالت بسگرد بر آنکه از برای ان زن و پسر باشد از غیر سایل و از جهه نظر عطا صاحب بیت مشتری و صاحب رابع مشتری بشری دلالت کرد بر آنکه والدین او پس از سایل شهوار باشد و ذکر از ین بجهت استماع زهره و یخ بود پس چون وقت سفر را بدانیم پس کنیم که بعد از ده روز بعد از سایل سفر کند بشماره درجات میانه طالع و قمر در یخ منقلب مسئله دیگر از زهره

دوازدهم در مکان یک دلالت

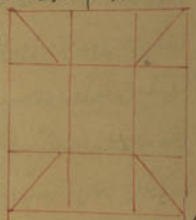

بیت سفر در خانه خود و مرکز دلیل سفر بود و اتصال قمر قبل پس یخ پس تسدیس زهره و هر دو در زمین بودند که بسفر دلالت بسگرد لکن این اتصال قبل پس فوت شد است بصاحب طالع پس دلالت کرد بر سفر اما در یخ هر چند نحس است لکن چون صاحب طالع است پس نظرش کمتر باشد و هشته بود صاحب ساعت در تربیع دال بر سفر پس یخ یک شهادت سفر بیشتر بود چه قرار چندین شهادت بر زوال کرد بر تمامی سفر مگر آنکه دران تردیدی و چیزی باشد از جهه انصراف قرار نکنی و اتصالش یعنی بغیر قبول و از جهه آنکه عدد درجات میانه قمر و یخ متصل به ده درجه بود و در یخ منقلب از جهه تربیع دریع سریع دلالت کرد بقطع از سفر بعد از ده روز مسئله دیگر با جنم زهره را در طالع که بمشتری از سخت الارض نمایند بود و در ربع دال بر سفر و مقبول بود پس

نظر مشتری صاحب طالع زایل از عاشر بیت السفر و قرب السفر در ربع افاده بود و انصراف نداشت چون زحل بود و ان در ربع سفر بود و اتصال نداشت دلالت بسگرد بر سفر و چون بری بود در جه غارب بود دلالت کرد بر سفر و موافقت میزان برای سایل و چون یخ صاحب طالع بر سایل

صاحب تلیش همچنین جمیع کواکب را بوی نظر بود بطرفی بیکدو دلالت کرد بر معروف بودن مسایل و مجرا
بودن وی در سر زمین خود و در نزد ملوک و چون در طالع بود
و در دهش عطارد بود دلالت کرد بر بکار از رسای فرستادگان
بود و معروف و نزد ملوک و آنکه در فرستادگی و در نزد یکی نزدیک کمال
بود و از برای رفتن کاملی بود و نظر بیکدو در جزای عظیم و در جزای نزدیک

و از جهة آنکه میانه قرب السفر و برج صاحب طالع سه برج و دلالت کرد بر آنکه سفر بعد از سه روز رخ خواهد داد مسئله
دیگر را فهم صاحب طالع را در یازدهم در چهار دلالت بیکند بر سفر
لکن از فضایش او را بشری بود بدان و در جائی بود که دلالت بیکرد
بر رفتن بجهت السفر واقع شده بود بعد از آن مفصل شد

و اطلع بیند چه بخش ناظر بیند بشری و از برج چه و چون
و حاصل از پرسش این نه فصل است فصل اول در دانستن مواضع اوله بر آنچه منوب است بجانب و در جانب
در دانستن آنکه غایب چه حاصل کرد و از مرکش بکجا رسید و سبب آن و در دانستن آنکه غایب از چه جهت غایب

شده چهارم در دانستن آنکه غایب زنده است یا مرده هشتم در دانستن مرض صحت آن نشتم در دانستن
انتقال غایب از مسکنی بمسکنی هفتم در دانستن آنکه غایب از کدام جهة بیاید هشتم در دانستن آنکه غایب بیاید
یا نه و جهة بیاید غایب از پرسش نهم در دانستن وقت آمدن غایب فصل اول در دانستن مواضع اوله
بر امورات و اسباب غایب بدانکه سوال از غایب مختلف میشود بس مختلف میشود جواب سوال مواضع اوله
چه سایل اگر چه بیند منوب بسوی غایبی نه او را اهتمامی را موری باشد چنانکه بر ای خبر رسد که کسی یا
او را بوده بر داشته برده یا از سلطانی که او را نشانده بان سلطان و همراه است وی غرضی و قصدی و شریک
نباشد با وی در ای بس اگر سوال باین نحو باشد طالع و صاحبش قرار داده بس سوال شده قرار داده بس اگر زوال
کرده باشد که مال را اخذ کرده یا بمانده رسیده محفوظ کن صاحب ثانی را یا ان دو کواکب در دلالت و اگر از سلطان
پرسد صاحب عاشر را یا ان دو کواکب نوع کن و همچنین در سایر بیوت بر ان طریق که طبایع انها دلالت
بس اگر سایل را اهتمامی در امر غایب باشد و سوال بیکند از غایبی که منوب باشد بوی چنانکه گوید برادرم
از سوم و صاحبش و دلیل کن و اگر گوید فرزندم از پنجم و صاحبش و اگر

بیت المال باشد پس غایب باید منفعتی

حاصل کرده باشد خاصه که سهم السعاده و حبیش از اشاره کند و اگر ان سعد صاحب سهم باشد که دلیل قادر است پس بگوی که اقارب با خذ کرده و با ایشان مواصلت کرده و اگر صاحب چهارم باشد بگوی که اطاعت کرده و اگر صاحب پنجم باشد بگوی که فرزند پیدا کرده و اگر صاحب ششم باشد بنده تحصیل کرده و مانند ان اگر صاحب دهم باشد بگوی که صاحب عمل شده و سلطنتی پیدا کرده و همچنین سایر بیوت بر اندازه دلایل انها و اگر منصرف باشد دلیل غایب کمتر باز انچه متحوس کرده باشد از انپس بگوی که رسیده بوی کمتر از ارباب این بیوت بر انطرف که وصف کردیم و شریک کن قرار با دلیل از ان شهادت بگوی چنان اگر نگوید حال باشد و فاسد نباشد دلالت کند بر صلاح حال غایب و اگر همسو طرف باشد پس غایب یا محبوس باشد همچنین اگر دلیل تحت الشعاع باشد همچنین صاحب طالع شرایع باشد و اگر از برای صاحب طالع که دلیل بود انصرافی نباشد نظر کن که بالذات طالع در جهت اطاق بگوی که بوی رسیده خبری بطلوع ان جهت اگر دلیل مقبول با مسعود باشد از جزی نرود باشد و اگر جنین نباشد کمتری از جوهر ان جهت بوی رسیده مثلا در ثانی اگر مسعود باشد بگو مالی تحصیل کرده و اگر منحوس باشد بگوی کمتری بوی رسیده بسبب مال و اگر در هفتم باشد بگوی زن کرفته و همچنین اگر منصرف باشد از زهره و اگر در ششم باشد منحوس باشد بیماری شده و اگر مسعود باشد بگوی از منویات سعد ان جهت خبری تحصیل کرده چون بنده و انچه ان اگر در دوازدهم مسعود باشد بگوی که چهار پایان تحصیل کرده

باب دوم در خواجه باشد و همچنین ملاحظه کن در همه بیوت

چون چهار و فرزند و برادر و مانند ان پس نظر کن بیت منوب بسوی انچه دلایع که اگر حکم کن همه بنگر پس اگر از برای انصرافی نباشد نظر کن که در کجا باشد از بیوت با همسایگان غایب که از دایل بر مسئول عنه قرار داده پس بنگر با دلیل از ان جهت تا در هر کجا مشغول ارکنی باشد که صاحب

همسایه را همسایگی کرد اشخص نباشد چنانکه او را خبر رسیده که شخصی مال او را برده یا مانند این نظر کن اگر طالع منقلب باشد دلالت کند بر شخصی شدن این خبر و همچنین اگر قمر در برج منقلب یا عالی بهر باشد یا مقبل همچنین اگر یکی از کواکب متصل بر بیت القمر باشد و ان در برجی قوی باشد پس دلالت کند بر ان خبر بقدر نظر تو که بوی رسیده و کفته اند اگر در برج ذو جسدین باشد پس خبر زود دهند باشد و اگر در برج ثابت باشد خبر دیر باشد هرگاه برج رابع منقلب نباشد و هرگاه در طالع در همین ساعت قبل از ساعتی یکی از سعد باشد پس طالب بر زمین خود و بسوی مال خود رفته و اگر در سایر اوتاد سه کانه یکی از ان در باشد نظر کن بسوی ان برج که منوب بکدام جهت باشد بان سمت رفته و اگر در هیچ کدام از اوتاد نباشد نه در وقت مسئوله نه قبل از ان در ان زمین که بوده اقامه کرده و اگر صاحب طالع و صاحب بیت مسئوله از ان دو در طالع یا بسته باشد پس وی آورده یا بدان دار هرد و یا یکی از دو یم باشد مال از یکصد شده که از او بدان اورا مشغول کرده و در همی شده بمقام خود و اگر هرد و یا یکی در هشتم یا دوازدهم باشد و همی نرسی و طالب بوی رسیده و اگر این هرد و یا یکی در غیر این خانها باشد از پس سایه باشد و دیر امدن وی و یکی باشد و اگر صاحب طالع در برج منقلبی باشد و این برج ظاهر باشد و فوق الارض پس غایب حریص باشد بر امدن از ان سرزمین و اگر در برج ثابتی باشد ظاهر بر امدن برای وی میسر شود و اما دیر گردد و اگر در برج ذو جسدین باشد ظاهر پس دو دل باشد و خروج میسر شود و قرار کرد و نباشد پس غایب اقامه کرده و اگر در دایل او نظر باشد زود برگردد و اگر در زایل باشد زود برگردد و بنگرد در فصل تحویل در ان وقت بر آمدن غایب که بشب آمده یا بروز نظر کن بدلیل غایب و نکر که از جه کرک منصرف شده اند اگر انصراف از کرک قبیل بوده بشب آمده و اگر از نهاری بوده بروز بر دن رفته پس نظر کن که دلیل غایب در اول برج بشب باشد پس اگر در اول برج باشد در اول روز بشب بر آمده و اگر در وجه ثانی در ثلث ثانی بر آمده و اگر وجه ثالث در آخر روز بشب بر آمده فصل چهارم در

پس اگر دلیل غایب فوق تحت الارض

باشد یا منحرف شده باشد هر دو با یکی از صاحب ثامن یا صاحب هشتم خانه دلیل و قرینه بر صفت یابند یا قرینه دلیل الالت کند بر آنکه منوب یابنده سایل صاحب هشتم خانه را لاغر کن که بان غایب نزدیک یا صاحب هشتم موضع دلیل او نباشد که یکی صاحب ثامن ناظر باشد بدلیل و قرینه پس اگر در این حال ناظر قرینه دلیل نباشد صاحب ثامن دلالت بر موت نکند لکن دلالت کند بر خوف و بر شدن و ماندن و اگر هر دو فوق الارض ساقط باشند صاحب ثامن از انها پس زنده است و اگر در این حال صاحب ثامن ناظر باشد و سعود از انها ساقط باشند دلالت کند بر موت و اگر سعود ساقط نباشند دلالت کند بر آنکه مرگ بر موت شده و لکن بعد سلامتی یافته رب طالع هرگاه تحت الشعاع باشد شمس صاحب هشتم باشد و اقتران در ان نزدیکی واقع شده باشد دلالت کند بر موت و اگر متصل نباشد دلالت کند بر آنکه بمیرد و همچنین نگری در قرینه بین طرفین است هرگاه دلیل غیر رب طالع باشد پس نیک کن بر ان طریق که تفسیر شد در پرسش سایر حالات رب الثامن در طالع یا رب الثامن بیت غایب اگر غایب منوب بسایل باشد در ان بیت دلیل باشد بر موت غایب و اگر از برای قرینه صاحب طالع اتصال و اقتران نباشد و هر دو با یکی از هشتم باشند غایب مرده باشد یا بر دو بیش از رجوع و همچنین دلیل غایب صاحب هشتی گردد باشد هرگاه در هشتم ان بیت باشد دلیل موت باشد و اگر در عاشر بخشی باشد دلیل دیگر ناظر باشد بدلیل پس غایب مرده است و اگر سعدی در عاشر و بخشی ناظر بوی پس نگرانده بر قول ما که آفت نظر کن هرگاه نحوست در هشتم باشد پس منجمی غایب رسیده و ضرری بوی راه و خوف بر گرد باشد و اگر صاحب هر طالع در دنه بهر چهارم باشد از طالع یا از بیت چهارم یا از هفتم از هشتم و نحوس ناظران باشند و یا به کلی که اسم ان غایب باشد حرف نیز از محرق پس غایب مرده باشد و گفته است خبر او اسکه نظر کن با رب سئله طالع یا دل ثانی ذات به ان ضعیف است اگر انها تحت الشعاع باشند یا در هشتم در

(۱۱۱)

دوازدهم و نحوسین انها باشند یا ناظر انها بنظر زجر پس غایب مرده است و نظر کن یا رب سئله شمس و روز و یا رب سئله قمر رب بقیه صاحب سئله اول و دوم پس اگر هر یک از موضع قوت یابند و ان طالع باشند و حاضر و سایع و حادی عشر و فاسس و رابع و ثانی پس غایب زنده است و اگر رب سئله شمس و روز و رب سئله قمر رب یعنی صاحب سئله اول یکی از این بوضع باشند و صاحب سئله ثانی و ثالث در بیوت وی باشند و ان سادس و دوازدهم باشند ثامن و تاسع پس غایب زنده است به صاحب سئله اول در موضع قوت یابند اگر قمر یا زحل یابند در رب و قمر زنده باشند بسوی زحل پس اگر فاسد باشد اگر زحل در منزل قمر باشد یعنی بعد سیانه انها کم از یازده درجه یابند نفع ندهد نظر سعود و بودن انها با قمر چنین باشد بودن قمر یا زحل رب و اگر یاوی نباشد این بخش در روز و مرخ یاوی نباشد یکی نگرنده نحوست از نظر سعود و بودن انها با قمر در سهمات بخوی از سهم سعادت و بودنش یا سعید باشد بخش نظر کن یا رب سئله شمس و روز و یا رب سئله قمر رب که یا بسهم ناظر باشند یا بر پس اگر رب اول ناظر باشد پس ان دلیل قوی است که بر ان دلیل غلبه کند مگر انکه تحت الشعاع باشد یا در ساقط باشد یا فی عزجه و لاشش و بخش و الحال شود و نفع ناخوشی کند و اگر دوم ناظر باشد پس سط باشد و اگر صاحب سئله سیوم ناظر باشد و بخش کمتر و انهات بخوی نیز از رب سئله قمر عاشر رب و روز و بدان برج لیلی و نهاری را نظر کن بر رب اول و ثانی و صاحب سئله ثالث را بگذار پس اول ثانی هر دو یا یکی از انها در ازدیاد باشند و اربعه باشند ناچیز یا جادی عشر پس باشد خاصه اگر یکی از انها در وتد دیگری واقع شود و در برجی چهار دیگر باشد اگر یکی از انها یا هر دو تحت الشعاع باشند حکم کن بهلاک غایب اگر دلیل بر خیر یا خیر و در برج خیر غایب باشد و وقوع ان اسرع باشد اگر در برج ثابت بود و در ان در یکی باشد اگر در وتد و جدین سیانه باشد اگر قمر در وتد باشد در وتد بسوی یکی باشد و سیانه ان بخش بشیر از یکدرجه نباشد خاصه که این بخش زحل باشد در سئله لیلی پس اگر زحل باشد خاصه که در وتد باشد چه دلالت کند بر فساد و موت و در اربع نیز چنین باشد مگر انکه سایع و انش

اقوی و اکد باشد در این امر پس طالع و هر کاه رونده باشد چنانکه گفتم در شب بسوی زحل و در روز
بسوی مریخ پس الصاقات ممکن باشد که قمر در حد سعد باشد و نحوست این حد ناظر باشند پس البته بحق و حرظ
غایب رسد پس اگر سخن زحل باشد و بخط مرضی یا برسد غایب بدو و اگر مریخ باشد در بخط برادران یا فرزندان
برادران باشند و مانند انها فصل پنجم در دانستن صحت و سقم غایب نظر کن که چگونه باشد حال
رب بیت سئوال شده یا مطلق دلیل غایب و حال قمر پس اگر هر دو ساقط باشند یا نحوس یا محترق در بخط
صاحب پاس طالع یا صاحب پاس موضع انها و قمر ناقص النور باشد و دلیل سئوال شده راجع باشد یا در
هبوط خود و دلالت کند بر انکه حزنی غایب رسیده و دلالت کند بر بی حالی و اگر بر عکس باشند
دلیل سقیم بود یا شرفه یا در رستخیز یا در خطی از خطهای خود باشد و باشد دیری نپاید از وی و اگر صاحب پاس
و قمر زاید النور در خطی از خطهای خود و در هبوط خود نباشند و نحوس نبود و دلالت کند بر سلامتی بدن غایب پس
نظر کن اگر صاحب بیت دلیل و رب البیت قمر از بیت خود یا حد شش ناظر باشند بسوی دلیل قمر و انها یا در
حد سعد باشند پس ان دلیل باشد بر صحت غایب و اگر بر عکس انچه گفته شد باشد نزدیک بحزنی اگر
صاحب طالع یا رب بیت السفر هر دو در چهارم یا هفتم باشند غایب مرافق باشد یا بر وی و اگر از یاب سئله
طالع یعنی اول ثانی یا یکی از این دو در رستدل نحوس باشند و رونده بسوی انها که نحوس
در شعاع داخل نشده باشند و هر اینه دل بازپرده در رجعت که بیش از پیش نباشد یا بعد از انها
پس غایب برخواهد باشد با جهم و غم و زیاده و نقصان پس اگر سعود ناظر باشند بلاک نشود در این
مرض و هم و غم و اگر ناظر نباشند بر بیت سئله و در رستخیری و در بیت بهره یابد هر کاه نظر نرسد
و هر کاه ناظر باشند بسوی مریخ وی کشتی و یک سعد بهانه نیز ناظر باشد نفع ندهد نظر بکید و مکر قوی باشد
فصل ششم در دانستن اتصال غایب از سفری پس نظر کن ببرج دلیل غایب و برج قمر که مرضع
غربت باشد یا برای مشرف انها چون بیت و اشرف بسئله پس نظر کن بر هر چی که انها بسوی ان متصل

بیفتد اگر برج مشرف باشد متصل شود غایب از بلدی که وران بود بسوی بلدی خود یا بلدی که وران غرب
باشد یا بلد اقربا و اهل و عیال خود و اگر بسوی برج غربت باشد متصل شود بسوی غربت و همچنین اگر دلیل غایب
یا صاحب طالع در برج دو جسد من باشد دلالت کند بر اشغال غایب بسفر پس همچنین اگر دلیل غایب متصل شود
همین مسئله از برجی بر برجی دلالت کند بر انکه غایب از بلدیست که قصد ان کرده و دارد او ده دارد که از انجا بلده
دوری از ان سفر زمین رود و همچنین هر کاه متصل شود صاحب طالع اگر دلیل غایب باشد بصاحب تاسع پس
غایب نیت و از خبران سفر از که بالفعل در ان هست و اگر دلیل غایب قمر در اوتاد باشد خاصه
سابع و رونده الارض پس غایب خانه کرده و بلدی که قصد ان کرده و اگر در زایل الوتد باشد بیک خانه
فرا بگذرد یا ان ابعد هر کاه قمر متصل باشد بکوکبی ببرج دو جسد من پس غایب از ان سفر زمین برون نشده
بسوی خبران هر کاه قمر رونده یا زایل الوتد باشد و منصرف از نحسی پس غایب در ان نزدیک بوضعی
دیگر رود و همه از زنده پس اگر باین حال در زایل الوتد باشد از مکان خود انتقال و تحویل کرده پس اگر قمر
منصرف از سعد باشد و متصل بنحس در مکان خود کمک کند و تحویل کند پس اگر ان نحس حال باشد تحویل
کند بگرامت یا در ابزنده ان بلد بر ند پس اگر سعود ناظر باشند منع کنند از این ناخوشی و دلالت کند بر
سلامتی و اکد الطمینانی

(از یعنی متصل)

فصل هفتم در دانستن انکه مرضع غایب

در مغرب و اگر در مشرق یا در جنوب و اگر

در شمال

باشد با دلیل در این پس غایب در همان جهت باشد و اگر مختلف باشند

غایب در میانه ان دو جهت باشد فصل هشتم در دانستن انکه غایب بسیار باید یا نه و قصد بیت
عزیمت دارد پس اگر غایب بمغرب باشد بسایل من برادر و پدر و مانند انها پس نظر کن در این باب باتصال
صاحب این بیت بصاحب طالع و اتصال قمر و صاحب طالع بصاحب این بیت یا بقل کوکبی در یکی از بروج مایع

گوئی خورد را چنان دلالت کند بر ابدان غایب و اگر چنین نباشد نباید و اگر غایب منوب نباشد باید
پس نظر کن بدلیل طالع و قمر و اتصال قمر و صاحب طالع و موضع قابل تدبیر ان پس اگر با شی صاحب طالع را
در طالع یا عاشر یا با نکه دفع کند تدبیر پرسش را بگوئی که در انها باشد دلالت بر قدوم سائل غایب کند خاصه اگر
متصل در عاشر باشد پس اگر گوئی در طالع باشد متصل بصاحب عاشر دلالت کند بر قدوم غایب بگر
انکه در ان نگی باشد و اگر صاحب طالع در سابع با رابع باشد پس در انیش دشواری باشد و در سابع آید
دشوارتر باشد دلالت کند بر خبر و در امر ماند کسی که در ان افاده کند و اگر متصل شود صاحب طالع در این ارکان
بگوئی که در طالع باشد یا عاشر یا متصل شود قمر همچنین گوئی دلالت کند بر قدوم سائل مگر انکه این گوئی نحس باشد
و غرب و خوال کند نور قمر را و اگر رب بیت قمر تحت الشعاع باشد یا با کسی یا بر ترجیح کسی یا بیش از نوع ثابت
باشد پس بورت غایب در ان مزربن نباشد مگر انکه سعدی از ربع اوی ناظر باشد بعد از ان خوف
نا خوشی کند و امید خروج وی از ان مزربن باشد و شماره کن بیست از قمر تا شعاع یا عکس یا سعدی که
از اعوانات کند پس اگر اول ملاقات با سعد کند بر جوع نماید بوطن خود و اگر کسی یا شد بر جوع نکند و در غربت
باقی بماند و اگر دفع کند قمر تدبیر پرسش را بصاحب طالع از طالع یا از یک طالع دلالت کند بر قدوم بزودی
و اگر از سابع و ما بعدش دفع کند طول کند تا داخل شدن صاحب طالع در عاشر طالع پس هر کاه صاحب
طالع ساقط باشد و دفع کند تدبیر پرسش بگوئی نمی پس این بدانند به ان یا بعد بطور بیند و گاه
منصرف شود قرار گوئی که در میره طالع باشد و متصل شود بگوئی که در خیمه طالع یا بیند دلالت کند بر قدوم
و اگر قمر منصرف شود از صاحب طالع و متصل شود بصاحب سابع و بوده باشد این اتصال از طالع یا خیمه
طالع بگوئی که در عاشر باشد دلالت کند بر قدوم و اگر اتصال قمر بگوئی راجعی یا بند غایب یا بد اگر
دلیل غایب در نطاق عرش یا بند غایب از جای خود حرکت کند و اگر در نطاق ثانی اول افاده کند بعد از ان

دلالت کند بر قدوم غایب صاحب

طالع هر کاه قمر را یا بند دلالت کند بر قدوم صاحب
طالع هر کاه راجع در زمانی یا جادی عشر باشد پس نظر کند بر سه پس اگر
بر سد دلالت کند بر قدوم اگر انکه تغیر کند بخشن یا بر سان یا بد و اگر در طالع یا عاشر راجع یا شد یا در نطاق
اول یا بند پس نظر کن که در این رجوع از طالع یا عاشر بر ون بود یا نه پس اگر بر ون رود و اراده بر امدن
کرده لکن افاده کرده بعد از عزم و اگر بر ون نرود و افاده پس طول کند و اندیشه شود و بعد از ان یا بد پس اگر
از برای صاحب طالع اتصالی حاضری نباشد اگر در خانه اش یا بند و دو قدم و همین روز باز آید و اگر صاحب طالع
غیر متصل در عاشر یا بند پس بر آمدن بیند و در آید و اگر در یازدهم بود نزدیک یا بند پس یا بدین زودی
از موضعش بر آمده و اگر در دوازدهم یا بند و حبس یا بند و بیهده آمدنش نیا بند و در سیوم یا بدن نزدیک یا بند
بود و اراده ماندن کرده و در چهارم اراده آمدن دارد و در پنجم برگشته بسوی ماندگان خود و اهل و طنش لکن
نه بجمله چیزی از برای او یا بند و همچنان اگر متصل شود قمر بصاحب پنجم شتاب کرده یا بدن بسوی اهل و طن خود
و اگر در ششم آید اندیشه غیبت و بسوی حبس مرض عارض و در هفتم بسیار زودی یا بدن نیاورد و نوبه طلا بهبود و در
هشتم بخواطر دارد که نیا بد تا انکه در همان موضع بمیرد و در نهم کربت در سولان بگرفتند و نیا بد تا انکه صاحب طالع از
موضعش تغیر کند و بجای دیگر رود و در دوازدهم تهمت کرفتار شود و در غم و هم و بلا یا بند و اگر دلیل
و دوازدهم یا بند خواهد داخل طالع شود پس غایب یا بد و نظر کن بصاحب نوبه هر طالع که راجع یا بند
از جای خود بر آمده و اگر از سابع یا بند اسباب سفر را درست کرده و مهیا بند و از برای بر آمدن و
اگر در سیوم بند بیرون خواهد آمد مگر انکه در بیرون آمدن هیبتی و دلکی یا بند و در چهارم نهوست بعد از جون
طالع شود یا بد در پنجم زودی بر آید و در یا قی خانها نمی ناظره ممکن بسل سابق بیفته شود و اگر در نهوست
خبر ناظره یا بند بیرون نیا بد از موضع خود و نظر کن بمناظره سعود و نحوسش پس بحکم کن بر انها بر طبع خانهای که
در انها ناظر یا بند و اگر ناظر یا بند طالع یا بخانه انش و در این حال که صاحب نوبه هر غیر ناظر است پس

بگردد و اگر ناظر نباشد بزنگرد و خاصه که در دوازدهم باشد در نگذرد از نظر صاحب خانه عشرة با نظر صاحب طالع
بطالع به آن دلالت کند در این حال بدین درود مکاتبت غایب و اگر خواهی که بداند که کتابت دارد
خواهد شد اگر بدی عطارد را در آخر فصل به دلیل طالع یا بانصراف قمر از عطارد
و اتصالش بصاحب طالع پس دارد خواهد شد در جهای اتصال باشد در سیمین

عطارد بدرجه صاحب طالع خاصیت و نظر کن از برای جانب ارسش در چهارم اگر شمس در آن باشد یا قمر
یا عطارد و نزدیک باشد همچنین اگر سعدی بچهارم یا بهفتم ناظر باشد و اگر برج رابع برج زحل باشد پس
ارسش بدرنگ زنا بترکشد و اگر بحث مشتری یا شد نصف دلالت زحل باشد در بطء و دلالت پسیار
در وقتی پسر و صاحب برج باشد و این در وقتی باشد که در چهارم کوکب عارفی نباشد زحل در چهارم مرد
دارست که هرگز برنگردد یا بسرد و اگر رب الرابع راجع باشد نیز چنین باشد و نظر کن نیز صاحب سیاع
اگر زحل باشد زود یا بسرد یا بعض باشد و همچنین عمل بسیار کن در سیار کوکب و حالات انها و هر کاه دیدی
شواهد افاده را در مسئله غایب و ابتدا یا باقیه یا باشی در اتصال دلیل غایب بکوکبی که در موضعی باشد که دلالت
کند بر خود و هم نظر کن با بن کوکب که صاحب کدام خانه ست از بیوت پس ان خانه سبب دلالت ان خانه باشد
بود که بوی ناظر باشد و اگر بقیه باشی دلیل ان خانه را از بیرون دلیل در موضعی که دلالت بر خانه بیرون اتصال
پس بسبب دلالت منزلت این موضع باشد از بیوت باز ان اعتبار کند که ست اگر در طالع یا خانه بهرجنس
یا در همانش یا با شاهزیه ان کس یا شد ان محرق بود پس بزنگرد این غایب هرگز و اگر رجوع کند بعد از
مدتی باشد و خبارت بسیاری بوی رسد و اگر ذو الجهارم کسی یا شد و کسی بوی ناظر باشد بزنگرد هرگز
فصل ششم در دانستن وقت قدوم غایب نظر کن برج طالع که کدام خانه ست اخلق ان جنس یا کوکب
نهاری بوی ناظر باشد بنظر تربیع پس بر کاه چنین باشد خواهد بود رجوع کسی از نزدیک و اگر کوکب
یا در دوازده راجع و اگر قمر در برج منقلب یا شد ارسش بر هم خورد و اقامه کند و اگر در ذو الجسدین یا ثابت باشد

بروج آید و تمام شود و سنبله ش حادث شمس تربیع مشتری و اپل برگشتن غایب و هر زمان که شمس از تربیع
بتربیع تحول کند غایب دارد زود تحویل کند مگر آنکه ناظر باشد بشمس و مشتری و دارد زود تحی پس بر هم خورد سبب
این شش شهادت بکری ارسیم و بعضی شش و صاحب شش و حرش پس اگر ناظر باشد از تربیع بتثلیث بوی شش
پس بگردان وقت را بعدد مطالع این برج بهر درجه یکبار یا یکگاه یا یکروز یا یکساعت نظر کن بصاحب طالع تبر
اگر در سه شش باشد پس اگر در دهش باشد پس فرارده از برای هر درجه که باقی مانده برای کوکب انه و جش شش
ساعت یکشش روز یا شش ماه یا شش سال

شود از جهدی دلالت کند بر انصراف

پس اگر بهدی باشد یا در تربیع سعدی یا بمقابلان

بر انصراف بزودی بر خبر غیبت پس اگر انچه از شمس و سهم گفتیم بگیرد پس زود خبر بگوش رسد
حکم کن و نظر کن نیز بنظر پس اگر در تربیع نحسی باشد و سعدی بوی ناظر نباشد یا انکه متصل باشد بحوس و بوی نظر
سعود دلالت کند بر شادی در انصراف و بر کشتن و اگر بعکس باشد بر عکس این حکم کن فی ان شاء الله
کفته ست که نظر کن بقمر و رب الساعة انکه قوی باشد پس اگر انکه قوی ست و میانه عاشر و رابع باشد یعنی ان
نصف که ربط ان طالع ست کر تربیت پس بشمار میانه طالع و از سنوی یا معکوس پس اگر قوی پس از جه
از درجات باشد بان عدد ساعت یا شد و اگر قمر قوی باشد پس ان درجات را بر سه زده خمس کن انچه برآید
عدد ایام باشد و اگر در ربع مقابل ان نصف باشد و قوی رب الساعة باشد پس بعدد درجات میانه
رب الساعة و طالع ایام باشد و اگر قمر قوی باشد پس خمس کن درجات میانه را بر بست چون خمس کنی
شهور باشد و مابقی ایام و اگر بسنه لال نباشد و صاحب طالع قوی باشد مسافر خواهد آمد وقتی که
صاحب طالع داخل حاشر شود یا وقتی که رابع شود و اگر قمر کیر استهاده و یا بسنه و قوی و صاحب طالع نه ناظر باشد
بطالع و نه بصاحب خانه خود و قمر ناظر باشد بصاحب خانه خود یا صاحب خانه بش را موضع قوی یا شد پس بکمر

از قمر تا صاحب خانه بخش چه برگشتن مسافر براندازه ان باشد پس اگر صاحب خانه قمر در موضع ها ی نباشد قمر
در موضع نیکو از طالع باشد و ناظر باشد بگوانه خود پس بشمار رجهای قمر و بخش را پس این بشمار قوت
قدوم و گفته ست که در اکثر وقت از دلالت رب ساعت اخذ میتوان کرد اگر در طالع یا عاشر باشد در بیوت منقلب
دلالت کند بر ساعات و در سایع و رابع اگر در بروج ثقیله باشد دلالت کند بر شهور و سنین پس اگر
در بروج منقلب باشد مربعتر شود پس شهور ایام شود و سنین سهور انشاء الله آنرا شناخته شود که اگر سعدی
در طالع باشد بانه بهرا در بجان یا خط تا عشریه طالع پس غایب بیاید بعد از نیج روز و این در وقتی ست که
حروف انها غیر محترق باشند و اگر صاحب طالع سعد باشد یا در ان سعدی یا باشد و ناظر باشد یا بین سعد
نحسی پس بگرد در نیج روز و هفت ساعت پس اگر سعدی در نه بهر یا چارم و در درجات وند و سعدی
ناظر نباشد یا در طالع پس بیاید نا و ماه و اگر سعدی در چهارم باشد و نحسی ناظر باشد بوی بجوع نکند هرگز
پس اگر نه بهرا زسعود باشد و سعود نیز ناظر باشند از هفتم و عاشر از برای سعد و نحوس ناظر نباشد پس غایب
در همین روز بیاید پس اگر نحسی بوی ان ناظر باشد یا سعود ضعیف باشند پس بیاید بعد از هجوز و اگر در عاشر
بتنهایی سعدی باشد پس بعد از نگاه بیاید و اگر در این حال نحسی بوی ناظر باشد پس بزود بیاید بعد از یکنال

مثال مسئله از حال غایب و احدانش و این مسئله قمر صاحب

هشتم در طالع و صاحب طالع در هشتم بود و نحوس از حد برج صاحب
و سعود در بخش و مشتری نحوس نیز صاحب سهم السعاده و صاحب خانه قمر
دلالت میکرد اینها جمله بر موت غایب و چون برج موت برج منقلب
بود دلالت کرد بر اینکه موتش بسکم و بخش بوده باشد از این ماه و چنین از بوده وقت اخراج صاحب
طالع در هشتم و از جمله اتصال بروج و بخش عطارد و صاحب ساعت دلالت کرد بر ورود خبر غایب و وقت
رسیدن قمر بعطارد و اگر این خبر صحیح نباشد چه قمر در زوال عطارد است و اتصال ان بعطارد در زوال نحس

باشد و اتصال از برج منقلب بمنقلب بود و چون میانه صاحب طالع و طالع نیج برج توالی بود دلالت کرد
بر ورود و خبر موتش بعد از چهار ماه و بود غایب بر اسباب بغیر انکه بگردد و زحل در بیت الاخوة بود متصل بقمر
تا من پس دلالت کرد بر ملاکش چون صاحب خانه من الاخوة متصل بود در بخشش بصاحب طالع دلالت
کرد بر ورود بسر غایب بر اسباب مدة یا در سال آینده در وقتی که میان انها اتصال واقع شود به رجعت

مسئله دیگر بود زهره صاحب طالع بد رجعت بیوت در وند طالع پس دلالت بر قدوم غایب کرد
و متصل بود قمر نیز زهره از حجم که جای دلالت برزو و آمدن غایب بود پس وی و اتصالش نیز بعطارد و صاحب
خانه بخش از همینه طالع و وی قبول میکرد قمر از بیت و شرف خود بخش
دلالت بسیکر در بسرعت قدوم و بود عطارد و مقسم از برای اتصالات
پس دلالت کرد که قدومش در وقت تبدیل بشکل عطارد و بشد
و بود ورود خبرش در ابتروز وقت رسیدن قمر باتصال عطارد
و اندیشه وقت استعانت عطارد و صاحب ساعت و صاحب خانه قمر باتصال صاحب طالع قوی کند
گفته ست نظر کن بصاحب طالع و قمر و شمس و سهم السعاده و مشتری بر اجتماع یا استقبال انجنا بیکدیگر
از نسبتی بود هر کدام اقوی باشد دلیل تست پس هر کدام در میانه طالع و عاشر باشد و سعود پس ساقط قمر از نصف
اول راه بیشد و اگر در میانه عاشر و غارب باشد و سعود و اخر فخش از نحسی نباشد در نیمه ثانی راه باشد در وقت
و صحت و سلامت باشد و اگر در مانند این مواضع باشد و سعود از نحسی نباشد لکن متصل سعد پس از نقل
مواضع مذکوره باشد از طریق و در غایت نباشد مگر انکه پیش از این بوی ترسی یا عقلی یا برضی رسیده بزاد او
نحوست منصرف عنه و طبیعت بر بخش طبع بر جمله خانه ان باشد ان خانه پیش که نظر وی بان نیکو نباشد
و اگر منصرف از سعد باشد پس خبری بوی رسیده ما بنظر بن که در نحس مذکور شده و اگر در نصف نحسی باشد و متصل
بصاحب سابع وی را قبول کند پس بخش از بلد او شده و بخبری رسیده و از نحوی و طلب خود و بهر گونه کی

متصل شود بدلیل عطارد که از همسیت خویش رو فی جوهر و طبیعت و خلق از فلک یا دان ابرسی که
که دلیلی که از نده بات پس اگر در سابع باشد پس از همان بلد باشد و سنز از حرکت کرده و اگر زایل شده
بلده خود و باشد از سابع و ثامن شده پس از بیت قوضع و برابر ده از ان و اگر اجع باشد بکری روی آورده و اگر زایل
از قوه باشد و راجع شد چنین بکری و اگر سعود نحوس باشد پس بکری بر وفق آنچه مذکور شد بجز بعضی از طرفین
او وقت قرشتن و اگر سئوال کرد که کی میاید نظر کن که چند درجه میباشد میانه و فقه که کوکب سابع شده و فقه
که در ان ستیغیم خواهد شد پس بر اورجه که عت باشد بگر روز یا بگاه یا بگسال بگیر بر وفق آنچه خواهیم گفت و یا یاب
مجموعین بقدر آنچه میانه جزء دلیل طالع باشد از درجات همان خانه روز باشد یا ماه از زه اتصال دلیل طالع
و شهادت بکری از قره صاحب طالع در جمیع آنچه وصف شد پس اگر سئوال از جانب و ممات غایب باشد
پس اگر دلیل سعود قوی باشد و احوال سایل قوی باشند و دلیل بری شده از نحوس بر اسطه اب ثامن
پس زنده باشد یا ون ابد و اگر نحوس باشد بر اب ثامن بمرده است و همچنین اگر از ان منصرف شده
باشد در وقتی دلالت آنچه نحوست بخشنده و هر وضش از فلک و محل دلیل از فلک بلد کیفیت بر ون او پس
اگر میانه در بخش باشد و در بیع ثابت خانه ثامن و ثانی عشر و سادس پس محبوس باشد پس اگر نحوست از جهه
اب اصاب ثامن دان در رضع خود باشد بمرد و در حبس و اگر محترق شود بمرد در بلد سلطان و همچنین اگر
نحوست دهنده صاحب عاشر باشد بحبس سلطان باشد و اگر نحوس کند دلیل اصاحب ثامن
یا محترق شود و در سابع باشد دلالت کند بر حبس او در بلد مضروه و اگر سالم باشد از این نحوستها و کند
بسوی او نحوس و اگر نحوس باشد باصاحب ثامن و در میانه طالع و رابع خانه که باین نحوست محترق شود بمرد در
وقت برخش مگر انکه خلاص کند از اسعد و نجات دهد و بر ابقوت و بره و باشد قوت صاحب طالع اسعد
از قوت انکه نحوست داده بوده باشد نحوست دهنده متصل النور و ضعیف پس سلامتی یابد بعد از جهد و
مشقت بسیار و سلامت یابد پس ون و نظر او سئوال از کسی که او را دزدیده و او را دزدیده کرده اند که او یا

عود خواهد کرد و بلده خود یا نه و سئوال غربت فرار خویش که یا باز خواهد گشت بلده خود یا نه هرگاه سئوال کنند از او اره که
با سلطان در بند افتاده و یا باز خاضی و محتسب شرعی نظر کن بقمر و وقتی که منصرف باشد از سعود و در طالع سعود باشد
یا انکه سعود ناظر باشند بطالع و اتصال قمر بسعود باشد خاصه هرگاه متصل براجع باشد پس شخص سلامتی یابد
و اگر شش بصلاح آید و عود کند بسوی بلده و وطن خویش اگر بجایی سعود جایگاه گرفته شده نحوس باشند پس حاجتش
بر نیاید و برنگردد و بسوی اهل و دلدش و اگر انصراف قمر از زهره باشد و زهره باشش یا باشد یا در خانه ان پس
برنگردد و خاصه اگر شمس ناظر قمر باشد بسعودت جه دلالت کند بر سرور و سعادت و ملک خوشدلی
ایشان از او و راضی شدن از وی و اگر انصراف قمر از عطارد باشد و آن خانه زهره باشد بزودی برگردد
و در این سفر خاصی از جانب زنان یابد اگر انصراف قمر از مشتری باشد و ان در خانه عطارد و باشش باشد
بسرعت برگردد پس اگر در خانه عطارد باشد بسبب نویسندگی علم و ادب یا باعانت دبیران و نویسندگان
یا بواسطه جلد یا که خواهد و اگر در خانه شمس باشد بواسطه آنکه ضبط کننده او و از ارکان و اشراف و جوان از طلب
کنند پنهانش کنند و مستر شوند و هر جند که دلیل غضب ملک است لکن باعانت نحوس دلیل سعادت
و نیکنامی و انصراف بسوی ملاکش باشد و اگر انصراف قمر از شش باشد و شمس در بیت باوجه سعود باشد
پس برگردد و لکن بعد از مدتی و همچنین در هر مستری که قمر از انصراف دارد مثل از مقارنه شمس یکری گردش
مسافر بطول کشد و تاخیر و مستر شود طول کشد مگر انکه مرجع مشتری اسلامتی او نحوس دلالت کند بر انصراف
در گردش بخیر و خوبی و اگر قمر در زحل باشد نشان از وطن در حمل باشد دلالت کند بر سرعت انصراف همچنین
اگر در جوزا با عطارد باشد پس اگر با شش قمر در اوج حد سعد باشد پس شمس و حال انکه مشتری باشد بقمر یا با
صاحب طالع در عاشر در خانه خود یا بعضی از خطوط خود جون شرف باحد باشد دلالت کند بر انصراف
و اگر با شی صاحب طالع را که حد سعد باشد و یا قمر بود دلالت کند بر انصراف همچنین اگر عاشر برج مشترک باشد
با حاجتش در جای تنگ باشد و مناظر با سعود نباشد و اگر خبر اجتماع با استلا بری باشد از نحوس و حاجتش

سعد باشد دور و ذنب پس دلالت کند بر اطراف و اگر تاسع و صاحب سابع را که شرف برتر شرق باشد و با او نوزدهم مشرق شود پس دلالت کند بر اینکه این علیه و شقی که بسبب او مبتلا شده بر طرف شده و از خاطر فرشته بکری خواهد شد و اگر صاحب طالع فوق الارض باشد بدستیاری باشد و صاحب راجع استقامت و جهتش بسوی بیت او باشد پس علیه بر طرف شود و بسوی بلاد خود و اگر باقی قرار گرفته صاعد شده بسوی طالع و محل بعد از آن منزه و پس این علیه بر طرف شود و لکن اگر قمر منصرف باشد از کنخی ان بخش و طالع باشد پس این علیه عظیم شود و اگر باقی بخش او از سابع پس بگوی بمثل این علیه و شدت و نیز اگر باقی قرار با بخش و طالع برج ثابت باشد چنین بگوی و اگر قمر ناقص النور باشد و باز حل پس طول کند مکث بخش او در این سفر و بسیار بود شفی و بکنی و بسیخن اگر قمر در صدر حل برج ثابت باشد و اگر با وجود این منصل باشد بشتری پس مکث بخش در غربت بطول کشد و اگر قمر و صاحب طالع در شش ها چهارم باشند بخت الارض یا ناظر باشد یا نه از حل بهر قسم نظر که باشد پس بسیخن بگوی اگر باقی قمر و صاحب طالع را از هفتم پس بدان که سفر بخش طول کشد و در غربت بسیار ماند خاصه بهر گاه نحوس باشند بخوسش و اگر باقی قمر از متصل نیز با عطارد و را یا با ذنب یا طالع و ان سعد باشد یا صاحب سهم سعد باشد و در طالع یا خانه بخش یا ناظر بخش باشد پس دلالت کند بر کسن او بسوی بلده خود و اگر باقی سهم السعاده را از هفتم یا ششم یا هشتم و صاحبش بسوی او ناظر نباشد یا ناظر باشد بمقاطعه پس علیه وی و سخنی او بطول کشد خاصه اگر بخت الشعاع باشد یا راجع و یا کنخی و افضل دلالت بر دو چیز است که سهم السعاده یا قمر باشد و بشتری در طالع یا خانه باشد و قمر در خانه نحوسش باشد یا خانه بشتری یا خانه

باب چهارم

در باب آنکه خواهی دانست که این شخص که از تو اراده تعلم دارد آیا باید تعلیمش نمائی یا آنکه باید بهمان نمائی یا او را فریب دهی پس نظر کن بقمر و ذهبسکه ان شخص بسوی تو اید اگر نحوس باشد بر حل یا برج یا یکی از اهف در طالع باشد یا بیکسر و عطارد بخت الشعاع باشد پس او را بجزی از علم چه اراده میکند دارد و مجادله با تو در این خصوص خاصه اگر عطارد و ناظر برج باشد پس اگر ممکن باشد

پس تو نیز تمسک کن بدان بعد و نظر کن در این باب تا بیابی طالع و عطارد که در یکی از طالع واقع شده و یکی از برج جا گیرد برج بر تو بسیج عطارد و باشد پس باید که بادی مخالطه کنی چه اگر مخالطه نماید بر سد تو بان سبب بکنجی و طلاء و اگر قمر چنین باشد دلالت کند بر اینکه از گرسنه از مجادله بیابانه تو را دور گشتری دیگر از طالع او دلیل خود و سابع را دلیل دی پس اگر ناظر باشد برج عطارد و در برج مغرب تو پس از دی تو خبری رسد و از تو بسوی شری یا از دی تو بشری پس اگر ناظر نباشد نه زحل و نه برج بسوی عطارد پس از دی او از تو بخبر رسد و اگر در برج مغرب بسوی تو بشری باشد و ناظر باشد بعطارد پس نگرگذار باشد و میانه تو او صد نجف باشد انشاء الله

باب پنجم

در نظر و اراء علمی و کیمیائی که ایا صحیح است یا نه و ایا سائل را نفع خواهد شد یا نه هر گاه خواهی که بدانی که ایا او نزد او شخص کیمیا یا علمی هست یا نه قرار ده طالع را برای سائل و سابع و صاحبش را از برای مسئول عنه و سهم را که بیت الهم سئوال عنه باشد و صاحبش او دلیل ان علم و نظر کن ایا سعود باشند یا نحوس شرقی باشند یا غربی ساقط باشند یا ناظر در و تند باشند یا مایل ارند یا زایل گردند و ایا مناظر صاحب سابع باشد یا نه چه اگر ناظر باشد و سعود دلالت کند بر اینکه در او هیچ علم صحیحی نیست خاصه اگر ناظر باشد از شکث یا تدبیس و یا باشد میانه او نهایت قوله و اگر ناظر تربیع یا مقابله و مقارنه باشد دلالت کند بر اینکه در بخش هنری نزدی باشد از این علم اجمل و لکن رسیدن بان متعذب و مشقت باشد و این در وقتی باشد که سعود ناظر باشند و اگر کوکب ناظره نحوس باشند دلالت کند بر تعذب در رسیدن بخیری از آن پس اگر سوال کند سائل از علمی که خود دارد و جنبهای که ایا صحیح است یا نه پس طالع و سابع را بیاب و فهم دلیل عیش پس اگر دو تا سابع سعود باشند یا صاحب سابع و ناظر باشد یا صاحب طالع دلالت کند بر اینکه نزد وی علم صحیحی هست و اگر دو تا سابع نحوس باشند یا نحوس باشد صاحب طالع و سابع دلالت کند بر کذب وی و نظر کن در صاحب سابع و صاحب طالع پس هر گاه هر دو متصل بسعود باشند دلالت کند بر صحت این علم اگر هر دو متصل باشند بنحوس دلالت کند بر بطلانش اگر متصل باشد بیکی از نحوس و دیگری متصل نباشد نگر کجا

دلالت کند بر فحوا و این علم و هر گاه مسئول معنو و باشد تاسع و حاجبش و ناظر صاحب طالع نباشد دلالت کند
بر بطلانش و اگر این علم صحیحی باشد و لیکن سایل از امید اندو و بان شعاع بهتر و باب شیعی
در باب خواهی که سایل از تو پرسد و خواهی که بداند یا نه و هکذا نه بهتر از پس طالع را
درست کن و به بین جای سایر بیوت و دوازده گانه را نهایت دقت و تحقیق پس نظر کن بهتر و نگر
که در ان چه کوکب هست پس اگر زحل باشد و یا ان ذنب باشد پس چیزی هولناک دیده چون مار
یا خواهد بعضی از چیزها یی که آدمی را انفجع و رسیدن آورد و نظر کن که زحل صاحب کدام خانه هست
پس انچه او را مهول انداخته از مضرات آن هست بوده و مثلا اگر صاحب او در دهم باشد انچه از مضرات
دشمن و بر این قیاس کن سایر بیوت خانه ان خانه که این کوکب بوی ناظر باشد و اگر مشتری باشد یا ناظری
در خواب دیده یا شخاصی بزرگ و اشراف را یا وزیری یا بزرگی از علمای پس یا قاضی و مانند این از طبع
مشتری و اگر مریخ باشد پس در خواب دیده که شکاری صید کرده یا متوجه قتال شده یا مجروحها یی کشتگان
یا غنیمه بسیکند یا کسی از خصم میرند یا کوشتی در خواب دیده یا اهنی یا جوزه یا شمشیری و مانند اینها از الات
از مدلولات مریخ و اگر شمس باشد در خواب دیده که در میان آسمان و زمین پرواز میکند یا با پاشاهی اسیر دیده
یا نوری مانند این از مدلولات شمس و اگر زهره باشد چیزی شکوفه دیده یا کوهری یا عروسی یا لهو
یعنی یا خوانده که و سازی مانند ان از مدلولات زهره و اگر عطارد باشد کتابی چند در خواب دیده
یا صندوقی آهنی که نماز میکنند یا دراهم یا متاعها یی چند یا چیزهایی که دراهنها صنعت یا شد یا کوهری یا گوهری
که نزاع میکنند و مانند این از مدلولات عطارد و اگر قمر باشد زهره یا زنی در خواب دیده یا زنی اگر در خواب
یا نهری یا جاه ابی پس اگر نبانی در نهم نگوکبی پس نظر کن بنگو کبی که در چهارم باشد بهمان طرق که در
تاسع مذکور شد و اگر در ان نیز کوکبی نباشد نظر کن بطالع و سابع و عاشر بعد از ان بشناسد و حکم کن
بر کوکبی که در این خانها باشد بهتر چنانکه مذکور شد یعنی تا کوکبی که در طالع مثلا یا کوکبی که در سابع هست نظر کن

و اگر نیابی در این خانها کوکبی نظر کن بصاحب این بیوت هر چه که مذکور شد پس حکم کن از انها بر انکه قوی
و اولی باشد بهشها دلیل باشد پس اگر نیابی انچه را که از جمله جهت دلیل باشد در دند دلالت کند بر بعضی
از جمله مضرات ان کوکب و اگر دلیل لونیه باشد بر وسائط مضرات و اگر در سرعت باشد دلالت کند
بر اوقی و بهت نزدیک مدلولات ان کوکب و اگر در این باب اینه اکتفی در نظر کردن بطالع و حاجبش و مرضی و
حاجب تاسع و اتصال وی بکوکب و انفصال کوکب بوی و بهشت برج قرار بعد از ان اینها را بحکم
ملاحظه کنی یا بدانی دلیل از جمله جهت یعنی انکه دلالتش اقوی شها نشش مشتری باشد یا ندازه حالتش در صعود
پس حکم کنی بران حکم صواب باشد و از خطا دور تر باشد فصل اگر سائل گفته است اگر در طالع برج باشد
در خواب دیده لشکری سلح گذاشته بوشش منظر بوده اند یا کرکس یا سر بردند کان را در خواب دیده یا کودکی را
یا دختر بکری را در خواب دیده یا طلا یا سیم که در این پیشه جهان نرم و در عاطه یا کل که خوشش بر باشد
و سرخ یا هر دو از مدرک یا جامه یا کرشت نازه و اگر مشتری باشد بر جمعی را در خواب دیده یا معلمی را یا عابدی
را یا عالمی را یا نشش پرستار را یا مردی یا زنی را که مسن باشد و اگر زهره باشد دختر بکری در خواب دیده
یا زنش یا یکانی نیکو یا پس فاخر یا زینتی یا ریحانه یا گل سفید یا سرخ و خوشش یک یا جماع کردن یا زنان یا مردان
و اگر در ان زحل باشد پس در خواب دیده یا طاقی را یا زنی را که کبت نه باشد یا پیرمردی را
یا جامه پیرکی را یا دراز گوشی را یا گاو دشتی را یا سایر چهار پایان را و از اینها گرسنه و اگر سمن باشد در خواب
دیده بستانیز را یا برگ درختی را یا برادران و خواهران خود را یا اسپها و چیزی از طلا یا سایر چهار پایان را
یا شاخ و اوراق اس اگر خضر باشد در خواب دیده چاهی را یا اسپ مانی را یا نهری را که جاری و آب بسیار
داشته باشد و تقضی اسپار یحنی و نان و ده رسقاله کردن مشغول شده و حوالی و جواهر و سبزه و سرایه که بر سبزه
و اگر عطارد باشد دیده که دکانی را و زنی را و مردی را که از برای وزنه باشد و قرطاسی و طلسمی نیکو یا کتبی
را در خواب دیده

خانه دهم از طالع و اخص صنوف مسائل است از مسائل و دران جوابست باب اول

و دران سه فصل است

از برای نظر کردن در علمی یا سلطنتی یا ولایتی یا ریاست و مرتبتی یا بایست که مرد یا سایل یا مطلوب بر سد بآنچه فصل اول در بیان آنکه آیا بر سد یا نه که سوال کرده یا نه و آنچه قدر ازان بوی خواهد رسید هرگاه سوال کرد کسی ازو درباره علمی یا سلطنتی که رسیده دارست که آیا بان بر سد یا نه پیش باید نظر کرد در این باب بصاحب طالع و قمر و صاحب وسط السماء که کوکبی که در وسط سماء عارض شود و شمس پس اگر ان کوکب عارض شمس باشد و مراد از ان اشعاع

باشد

باشد نیز ما بیانه ان و صاحب طالع اتصالی باشد پس حکم کرد بان امر باکه ازین مسئلت خواهد بود و مبتدا ازو باشد در طلب و بعد ازان خواهد شد و صاحب هیئت عظیم و مروت و جلال باشد و همچنین اگر بیانه صاحب وسط السماء اتصال قبولی باشد و قابل تدبیر ازان و ناظر باشد بکوانه خود و بخان خانه که بسند دلال شود بان و دلالت کند بر کون مسئول حضر صاحب کاه و مناظر انها بیت شمس از مکان صاحبی و قوی پس اگر نباشد بیانه بسبب اتصال دو اخری باشد یا اگر ان نباشد و کوکبی باشد که جامع نور انها باشد یا جامع نیز نباشد و بیانه انها قبولی باشد دلالت کند همه انها بر کون مسئول و اگر اتصال نشود قر صاحب وسط السماء طالع و اسبل باشد نیز و همچنین اگر منفصل باشد قر بصاحب طالع وندی و دلالت کند بر کون مسئول و اگر منفصل نشود قر صاحب طالع و وسط السماء و صاحب طالع منحوس نباشد بقبول باشد از جهتش و دلالت کند بر کون و بهتر انست که بیانه هر دو قبول باشد و همچنین باشد اگر منفصل نشود و صاحب طالع وندی بگوکبی که و شمن ان نباشد و اگر منفصل نشود صاحب طالع سعدی و هبت بسلطان یا بازو و طالع یا بافی انها و دلالت کند بر رسیدن بسلطنت و اگر بقبول نباشد از کوکبی که سالم باشد از کوکبی و اضراق و برجوع و دلالت کند نیز بر کون پس اگر قابل ان منحوس باشد برجوع و دخول در حد احتراق دلالت کند بر کون همگر انکه نهایت در حد باشد اگر نشد صاحب طالع بقبول یا باتصالی یا بقوی ما همچو قوی بیانه ان و بیانه صاحب وسط السماء اگر اوله کون بوسطه و بقوی باشد پس دلالت کند بر انکه سایل بطلب نکرده اینعمل را نکوذی قر و کل بطلب کند بیرسل شخصی که درباره او این عمل را بجای آرد پس اگر ناظر باشد قابل از وسط السماء و بری باشد از نحوست پس بر سد بان ریاست و اگر منحوس باشد باید باشد از وسط السماء پس مخلص شود و او امر بعد از طمع دران و منقطع ان امر نه بحسب پس نظر کن در اینوقت که چه قدر مانده هست از درجات بیانه قابل تدبیر و بیانه ان شخص تا انکه بر سد بر حسب نحوست و جهه قدر هست بیانه قابل تدبیر و دافع تدبیر پس اگر نرسید قابل تدبیر بحسن اول پس دلالت مردم دران علمی نزد او اگر قبول کرد تدبیر او را از عندی پس منفصل میشود بعد ازان پس

باشد پس اگر در هر اسبل و طالع یا وسط السماء جمع

قرار نظر کن اگر متصل شود بصاحب طالع یا صاحب وسط السما که سوال کرده خواهد شد و اگر متصل نیکی از
انها نشود و لکن مقبول باشد و بری از نحوست بر سد با مطلب لکن بسعادت مردم بسیار و اگر قمر بین
کوکبه نباشد و بوده باشد جامع النور در وسط السما یا ناظر باشد ان بساقط باشد و بیرون برود و از این رجوع
نماید اگر دو دلیل متصل شوند بان و بری باشد از نحوست و دلالت کند نیز بر کون و حکم بطی کمن بر کون هرگاه یکی
از اتصال صاحب طالع و صاحب وسط السما را تا هیجده نشستها یا کمتر بقدر پس اگر وضع کرد نوشت خود را باید بشتر از
یکی از ان دو پس اقدام کن بر حکم بکون و اگر وضع کرد هیچ یکی از ان دو مقبول نباشد دلالت کند بر کون و اگر
مقبول نیز نباشد و لکن بنحوست نباشد پس نظر کن بقابل و بهران اگر بری باشد از نحوست و نظر کند بنگاه ثوابت
پس بنگرد بعد از مطلب و اگر نحوست باشد یا بانچه نکو برسد از علم و دلالت قمر پس بنگرد بان مطلب هرگاه
اتصال او بسبعین در اخر بروج انچنانی که ان دو دلیل دران باشند و قمر السما وقتی نباشد دلالت کند
بر قعد از امر و بود تر انست که قمر نیز نحوست باشد و اگر وضع کرد صاحب وسط السما بصاحب طالع نسبت ان
دو کند از انصاحب طالع پس بنگرد بمطلب و بهتر انست که قمر شهادت دهد نیز از برای ان پس اگر
وضع کرد صاحب طالع بصاحب عاشر دو کند این نوزده صاحب وسط السما و صاحب وسط السما ناظر نباشد
بطالع یا وضع کند صاحب وسط السما نه بر نحوست او بصاحب عاشر و نه ناظر نباشد صاحب عاشر بطالع نگرد
بمطلب نخواهد بود تر انست که قمر نحوست باشد و هرگاه صاحب عاشر نسبت بمقبول باشد و در وسط السما با طالع
و زایل نباشد و قمر مقبول باشد از کوکبی که در وند باشد خاصه طالع و وسط السما دلالت کند بر رسیدن بمطلب
پس اگر قابل مذکر نحوست باشد ضرر رساند بشخصی که از ان سوال واقع شده و فاسد کند از پس هرگاه دلیل
کون از هر اتصالی که بیابد یا در نوری باجع نوری نحوست باشد پس باید بنگرد بمطلب بهوت و اگر در
ترجیح و مغالبه بیابد پس بنگرد بمطلب و بعقب خاصه اگر نحوس باشد ناظر باشد و اگر نظر کند ناظر باشد بوجود انچه کشف شده
بطالع و مغالبه گمان نیست که بیان بنگرد یا جائی از وسط السما و هرگاه بقول کرده قمر صاحب طالع نحوس را ان

بنگرد ناظر باشد بوسط السما و از ستارها تا بنگرد بصاحب اگر وند الا رخی یابد باشد و اگر نخلی یابد سکل نوز
غایت ان امر و اگر اتصال او صاحب طالع باشد بصاحب وسط السما پس سایل طلب کند

اکنون در نزل نوزیند و انصراف دلالت کند بگذر و بیشتر از حمل پس

حمل نوزده الا خلاصه پس اگر صاحب طالع در خانه خود باشد حامل مشتری و بر سر زمینی که در ان مسکن دارد و ان حمل حمل
خطیر باشد و اگر در شانزده خود باشد حمل حمل نیز کی باشد لکن در زمینی که محفظ او بر سر باشد و اگر نباشد
صاحب طالع در هیچ خطی از خطهای خود بر سر زمینی نباشد که در ان کرنام و بهر حال القدر بنگرد و هرگاه میانه او له
ناظر باشد و در قبول اتصال دلالت کند بر بیگانه و ان بخبری که از نسبا بسلطان قول

بطلبیس کند بهتر انست نظر کن بصاحب طالع و صاحب وسط السما که ان هر دو سعد نباشد با نحس یا یکی سعد و دیگری نحس
سعد بهتر و جای هر کدام از هر دو را نظر کن و حال انها را که کجا باشند و هنگامه چگونه باشد پس اگر طالع و در عرض باشد
و در اعمد و شهادت یار و ند باشد و صاحبان یا شد تبلیغی یا از وندی و نحس فاعلی میان انها
باشد بر سد بان ولایت و صاحب خبر تیاری دهد، به و جایا بد انچه را نجوانند و نجوانند و بهتر انست که قمر
نوری جامع نوری باشد یا عدل کند دلیل وسط السما به و جایت طالع بر سد بمقصود و اگر دلیل طالع چنین نباشد
و سعادت ندهد از همدی بقوله که سروی کند نوزاد از ابر وسط السما یا خط کند نحسی میانه دو دلیل نگرد هرگاه متصل
باشند بکدیگر بر سد بمطلب و اگر اتصال میانه دو دلیل چنان باشد که وصف ندادن از مواضع قوه باشد
و هر دو در وضع مزاعمه شهادت خود باشند و صاحب طالع نحس یا شد و صاحب وسط السما سعد نظر کن که کدام
یک قوی تر باشد بحسب موضع و کدام یک دلی تر ند بوسط السما یا کدام یک در وسط السما باشد پس اگر سعد اولی
باشد بوسط السما و قوی بحسب موضع و کدام یک دلی تر ند و متصل باشد بحسبی دلالت کند بر ولایت عاجله و قول
صدق و شکی ران امر و اگر پس هر دو بحسب بعض نباشند بشهادت بری رسد و قول بزرگ و دوران عزل بعض امور است
قبح و نا بخوشی در وقت و صول نه بر بان نحس بعد از سعد و اگر نحسی بدین صفت یابد که ذکر سعد با نه بوسط السما،

خواهد بود این از محل اختلاف و مجرد کلام و طمع در تحقق آن پس نگرانی بود و باز عقبان بلند واقع شود و اسعدت
جوی بقمر و موضع آن پس اگر در بیت الرجا باشد با در وسط السماء سعود باشد و بری از نحوست آن ستاره باشد
بر وسط السماء بیت الرجا بوده باشد صاحب بیت الرجا با وسط السماء سعود باشد و بری از نحوست و قرار صاحب
بیت الرجا باشد یا صاحب وسط السماء دلالت کند بر رسیدن با آنچه سؤال شده از سلطنت و دولت و اقبال
و در امور اگر صاحب بیت الرجا و وسط السماء هر دو سعد باشد و در موضع قوت و در اختصت خود

ایشان از او قرار گرفته

از این عمل پس آن سه

بیشتر از سلطه اهش نگریستن بروی ایشان بروی ایشان بکن اگر قمر و صاحب طالع و صاحب بیت الرجا و وسط السماء
بر اسطرلاب نما باشد و مرتفع نزدیک باشد کشته شود و در این عمل پس اگر سعادت و بهره سعدی بیت الرجا و از آن صورتی که
از او در هر موضع توقع باشد و کدورت ندانسته باشد پس بر اصلاح حال قمر و مرتفع کشته نشود
لیکن او را از آن عمل طرد و منع نماید پس بیرون رونده خوکر سخن و کفته است فالبس نظر کن بسم الله الرحمن
پس اگر ناظر باشد بان صاحب هشتم یا صاحب حدش یا صاحب بهش مناظر باشد جهار یا یکدیگر در هر شش
ابهر باشند بر سد بار سلطنت فصل دوم در رسیدن وقت سلطنت و عمل کفته است فالبس بر کاه
خواهی معرفت وقت رسیدن بسلطنت پس بنگر از درجه سهم السلطان شمس یا نهری هر کدام که
از ری باشد و در این هنگام پس آنچه جمع شده طرح کن از او از طالع بهر جا منهی شد از آنجا نظر نکاه دار
هر کاه شمس یا نهار رسید و سالم باشد از نحوست و آفات بر سد بان سلطنت و ران وقت نظر کن
از برای معرفت چنانکه نظر سکتی در اوقات سابر سایل کو بند با تقای با اجتماع
انها در طالع یا بوسط السماء هر کاه با تصال از صاحب انها باشد و نظر کن در وقت اتصال و پس بکران در جهای
میانه انها و از برج منقلب از برج مشرقی هر کاه فاضل سیر قمر باشد ساعات و بدانکه در برج ثابتی

ایام و در برج غربی مشهور بود و در برج شمالی سنین و در برج جنوبی ایام و در برج شرقی ایام و در قبلی ساعت
و در غربی شهور و در شمالی سنین و در برج ثابت در برج شرقی ساعت و در قبلی شهور و در شمالی سنین
و در غربی سنین باز کنی بطول انجامد و بدین ترتیب این امر بانجام رسد خاصه اگر فاضل بطلی باشد پس اگر بدین طرق
نظر کردی و تفحص کن احوال مشتری را و مراد شرح را بدرجه سهم العمل السلطنة هر کاه مشتری ناظر باشد بسهم
وقت سلطنت پس بر وقت که رسیدن بان درجه و جرم بان رسانیده بر سیدن بان عمل هر کاه مشتری قوی
باشد فصل سیزدهم در معرفت رسیدن بریاست هر چند بجشن جاه باز نظر نمایند

در موضع خود نظر کن که ذهبین باشد یا ذیابن چه کوکب کاهی از برای ان ذوبهین باشد و کاهی ذوبیار و ذابن هوش کوتاه باشد که اگر کوکب در وسط السماء باشد واقع میزه و شعاع ذابنده بین و ذکر بخش نوقی الارض پس ذابهیتان باشد پس این دلیل قاطع باشد بر انکه اگر بخش از امور عامه باشد خارج باشد و اگر دلیل سایل چنین باشد نوعی بود پس اگر سائل از نخله و بقدران پس منزله او رفیع و شان او عالی شود زیرا انکه بگرد از علما و حضرت یا بدحضرت غرزی و غالب شود و بر کاه و روند الارض باشد واقع شود و روند بین و بهره و ترجیح ان با یک زهبش تحت الارض پس ان ذوبیار ذابن باشد و بخشه باشد بسکوتل چه نوبخش و چهار شعاعش ذبیار طالع است پس بهتی ندارد پس صاحب ابن دلیل بر کاه ملک سرو فی باشد از منزله نوچهنده زا انکه بگرد و بدبختی مسکین ارسیده است بدانکه فضل ابن سهل نظر کرد در مسئله از برای این پرسیده که مفزع و معزول شد پس ذابت دلیل او در روند الارض پس خبر داد او را بر نزا که او هنگوست و بهتی برای او نیست فوا از مرد دیگر بشنوه مواجه شد و نظر کرد در مسئله دیگر برای ذوبهین پس ذابت دلیل او در وسط السماء پس خبر داد او را بر نزا که ظاهر خلیفه او خواهد شد و بر سد بامر نزرگ رفیع و مرتبه او عالی خواهد شد و بهین سبب ملقب شد بذوبهین پس همه ما مون تعجب میکرد و این بود جهت بر انکه طلب کرد علم نجوم را زانا انکه بسیار حریص شد بر ان علم مسئله عن مرضه ی ذابته

بود در صورت مسئله صاحب طالع و صاحب اول شش شمس
و بود در هشتم بجب بکان و بجب برج طالع و قرار بکان در
اعدا بود پس دلالت کرد بر انکه مسئول له در حبس ما غم شدیدی
باشد و صاحب شش ثانی در وسط السماء بود در برج منقلب و نیز
در سبوط خود بود پس دلالت کرد بر انکه بسبب نفع کردن
در شمس بسوی او در فرح کمی و خلاص و طمع بر ماست و چون مشتری در سبوط خود بود و واقع شد بر صاحب
طالع و صاحب شش و صاحب شرف شد پر ابوی در همین برج چشش از بردن بخشش از عرب دلالت کرد
بر سقوط او از انچه امید بان دارد و سقوط او شتی که بلاک شود و در ان و بر زوی کشته شود بوسله موضع صاحب
طالع و بودن صاحب شش در بیت المال المدت و استعلای از حمل صاحب سبوط طالع بر قرار بکان
دوازدهم از طالع و از جهة بودن قمر با پس دلالت کرد بر انکه این امر باشد با بلاک جماعتی از مردم از
جهة بودن زحل صاحب بیت الرجاء مستعلی بر قمر صاحب بیت العاقبه دلالت کرد بر بلاکش در انچه امید
دارد بان پس طلب کردیم وقت را و در این امر بودند که آیا غربا از طلک و از طالع فوزحل تنها و
غربا بود از بخش پس دلالت کرد بر انکه این امر در سال دویم چه برج زحل فرح زا هبین بود و این در وقت رسیدن
زحل باشد بکان مشتری ناقص السیر و از بخش در وسط السما پس اراده کردیم دانستن کیفیت قدرش و این
با قیم برج سوت راندی و طارد بارج کز بود و در انجا لکن بشعاع بود و ندپس دلالت کرد بر انکه مسئول در
سبیل بسیف و دلالت کرد استیلای زحل از موضع جهتش بار حل با بود بر موضع قمر و ندادت بیت الحرب
بر غرق در اب و مانندان و همچنین با قیم عبانا در این مسئله بود از برای عبدالله ابن بخش مسئله
عن سلطنة ابتلها بود در این صورت مسئله صاحب طالع بخش از جای خود فرو از طالع و صاحب
وسط السما برج ساقط و بخش از ان کدشته بود مگر انکه مشتری محترق جمع نور انها را بسکرد و قدر فرخش بود در

موضعی بگیرد از طالع مگر آنکه خالی باشد بود و متصل میشد در برج ثانی

بزهره و آن زایل الوتد بود پس نظر کردیم بزهره که با وجود
آنکه مذکور شد صاحب بیت بزهن و صاحب بیت رب الطالع
بود پس متصل میشد بزحل از مسبر طرفش پس دلالت کرد او بر وسط
موضع زحل را که سایل میخواست و برد و نزدیکی که طلب کند
برای او از سلطان پس محروم شود بعد از امید داری و نفع نمیشد بلد جمع النور هرگاه جامع محترق باشد

مسئلة اخری عن عمل فسد بعد ما طمع حصاصه

یافتیم صاحب وسط لهما را متصل بصاحب طالع مقبول
پس این دو شهادت بود و ناقص گردد سقوط انها از طالع
گفتیم شهادت را و ما فهم قابل را که ناظر نیز و بیت خود یعنی
طالع و در مسیر گردش طالع گوئی ما فهم قرار نشناخت
بر گوئی که ناظر بود بطالع از موضعی فهی پس دلالت کرد بر متحیر بودن آنچه سوال کرده بعد از طمعش در آن

مسئلة اخری عن سلطان ظفر اثر سائلا عنا

سئال عنه یافتیم صاحب طالع را ساقط غیر مقبول
و صاحب وسط السماء را در موضع مسیر گوئی انها ناظر
بود لکن متصل بود بزحل جمعا از حمل بر برج طالع
جمع مسیر گردان هر دو را و ما فهم قرار دادند خالی پسر
که متصل میشد را در دوم موضع خود بزهره که صاحب وسط لهما بود پس دلالت کرد اجتماع شهادت قرار شهادت
جمع نور صاحب طالع و صاحب وسط لهما که صاحب بیت بود بر رسیدن او بآنچه سؤال کرده الباب الثانی

در سند حاکی که در حمل خود است که ایا در سلطنت خود ثابت بماند یا آنکه سلطنت او بر طرف میشود و در معرفت
بقای سلطنت او نیز هفته طالع و حمل بلده حمل در ابتدای تبین قوا و ابتدای بیت و بیان حال عامل
و عمل او نیز مان خود پس از ان عمل و دران سه متصل است الفصل الاول در معرفت ثبات عمل و حال
عامل و آنچه بان برسد و دران عمل نظر کن بصاحب طالع و صاحب عاشر پس اگر متصل باشند و قابل تغیر
در وند باشد پس صاحب سلطنت بیرون نرود و از سلطنت خود و مفارقت نکند از ان و اگر قابل تغیر و تحول
بسیار طالع باشد از ان سلطنت مفارقت کند و باز عود کند و همچنین اگر قابل از ان و منقول باشد دلالت
کند بر عزت و جوهش بکرات و خوبی و اگر بوده باشد که بتمامی زکرده باشند از نه اتصال و لکن نزدیک باشند
بعضی بعضی دلالت کند بر زوال پس نظر کن در ان وقت بشهادت قمر پس اگر در برج منقلب باشد و گوئی نزدیک
نور بر می خیزد از منقول ان گوئی نیز نباشد با انکه ان نحوست باشد دلالت کند بر زوال پس اگر صاحب طالع
و صاحب عاشر بنین باشند لکن قمر انتقال کند گوئی پس سلطنت خود برسد پس اگر این گوئی نیز از ایلی سبعه منتقل
شود و در کرات دیرسد بنزد بعد از ان بمجرمی و اگر غیر منقول باشد پس هر دو باشند میانه تر و هم چنین نیکو
کرده باشد و اگر متصل شود صاحب طالع بصاحب مسیر طرفش میکند خود اهلاک شود و دشمنش بجای او عامل شود
و اگر صاحب مسیر وسط بصاحب طالع متصل شود در نفع بروی بیند و نکاری نکرده بوی رسانند و همچنانکه اگر هلاک
شود پس اگر صاحب عاشر متصل شود و بصاحب مسیر طرفش پس خود عامل خراب کند بلدش و اگر صاحب مسیر وسط و ندی
باشد پس کار دشمن بدشواری برگردد و بسختی بوی رسد نا انکه ببرد و این باب نیز دلالت کند بر عزل کند و هر گاه
صاحب طالع و ندی باشد و نه گوئی از قبول کند و اگر صاحب مسیر وسط بصاحب عاشر متصل شود و دلالت کند بر خوف
عامل هر گاه متصل شود صاحب عاشر بصاحب راجع و صاحب طالع و قمر فاسد باشند دلالت کند بر زوال و
هر گاه صاحب طالع گوئی نامی نفع ندهد بر کند ثابت باشد در ان عمل و بهتر انست که قابل تغیر باشد و غیر راجع باشد
از او تا دو بهتر انها طالع است و عاشر هر گاه صاحب طالع و عاشر متصل باشند و قابل تغیر باشند و غیر

نحوست باشد ناظر نباشد بعاشر پس صاحب این عمل عامل شود از جانب غیر سلطان زیرا که او را بر اعمال او ناظر نباشد پس اگر ناظر باشد بعاشر دلالت کند بر ثبات سلطان اول و اگر قرو نع نماید بگوئی قدری پس صاحب سلطنت از جانب خود معزول شود و مفارقت کند بر کناران ناظر باشد عاشر بکنان خود پس اگر قابل قرکس باشد و وندی دلالت کند بر قوت وی ماران سلطنت و ندوم بودن او و اگر کس قبول نکند قرار دلالت کند بر ضعف او در سلطنت و اجرای ان و هلاک شود بان سبب اگر کس در رابع باشد و اگر رابع نباشد وی صحبت کنند با او اهل حدیث و از بهشان سخنی بایدپس اگر با وجود ان صاحب طالع وندی باشد ظفر یابد بر دشمنان و اگر ساقط باشد بایشان بروی ظفر نیابد و اگر اتصال قر صاحب طالع باشد دان زایل نشود از قادپس نظر کن که ایا پیش از مفارقت قر بحسی برسد در سلطنت باشد پس اگر برسد پیش از مفارقت معزول شود از سلطنت اگر رابع برج منقلب باشد پس سلطنت زایل شود و بدترین اوضاع انست که منقل شود و قمر هر کوکب زایل از قادر هر جهت صاحب عاشر باشد و بدترین وضعها انست که قر منقل شود بصاحب رابع مگر انکه صاحب بیتش معاون باشد مر او را و بدترین اوضاع انست که قر در خانه خود باشد و منقل شود بر برج صاحب بیت طرفین از درجت زحل باشد و منقل منتقل از درجت زهره باشد یا عطارد و منقل شود بر برج یا بیطار دراما اگر منقل شود از درجت عطارد پس سهل تر است از انفصالش از طرف مشتری بر برج و دلالت کند بر خیانت کردش در عزل موضع صاحب طالع پس اگر در دوازدهم باشد یا ششم یا دوم دلالت کند بر قبح عزلش و قبیح تر انست که در دوازدهم و ششم باشد پس ستهم شود و ساقط شود و هلاک کسی که والی شود بعد از او پس اگر صاحب طالع با وجود ان قبول باشد پس ان کس بر طرف شود از او و بهتر شود و محبوب شود اگر مغلوب قبول نباشد و با وجود ان محبوس باشد خواهد بود که سابد از حدود بعد از عزل باشد از عزل پس اگر صاحب طالع مقابل طالع باشد یا برج دیگر که دلالت باشد پس خصمی در سلطنت اکش بر سد پس اگر منقبل باشد ظفر یابد بر خصم خود و اگر صاحب خانه صاحب طالع منقبل باشد و خود و غیر منقبل خصم و منازع را ظفر یابد و اگر صاحب طالع در خانه باشد خواهد بود ممدوح و محمود در میانه مردمان و قوی

سلطنت شود پس اگر منقبل باشد مظفر شود بر معاند خود و اگر غیر منقبل باشد خواهد بود قوی و غیر محمود و اگر صاحب طالع در چهارم باشد خواهد بود صاحب وعده و مهل در امور و کتمان سر خویش پس اگر منقبل باشد کوار باشد مر او را این قیار و اگر غیر منقبل باشد و اصل شود بر او حبسی و نقصی بحسب این قیار و اگر صاحب طالع در سیوم باشد دلالت کند بر وحشی و تامل در عمل خود و حرکتش در سلطنت خود و مملکت خود اگر منقبل باشد والا بشکند این کار را بعنوان ریا و اگر در ششم باشد دلالت کند بر دادن سلطنت بکش و اجال و حسن حال وی در سلطنت و بهر سانیدن اهل و دله در ان سلطنت و بهتر انست که منقبل باشد و نظر کن بنظر نحوم بصاحب طالع و دفع بیت خود و تدبیر خویش از نحوم و قبیلش از نحوم چه اگر منقبل شود صاحب دوازدهم بصاحب طالع دوستی را قبول کند پس عامل بر بندد و سخت تر انست که صاحب طالع در قادباشد پس اگر در رابع باشد پادشاه باشد و دیر باشد کشتن علی الرئس الاشهاد و اگر در طالع باشد از ان بهتر باشد و اگر در رابع باشد بنهانی از ان بر شود و بهتر در حال سلطنت باشد و در سابع بر او مسلط شوند اهل سلطنتش و از ایشان سختی ابد و بدتر انست که اتصال بمقارنه یا تربیع یا مقابل باشد اما تثلیث نباشد پس دلالت بشکند مگر بتقدیری و اگر صاحب طالع زایل قوی باشد و در بیت طالع و محافظه صاحب طالع زایل قوی باشد و در بیت طالع و محافظه صاحب دوازدهم بند شود در حال سلطنت تا انکه برسد بزمینی که در انجا حبس بیشتر و ذکر در بیابان طالع باشد در راه بند شود و اگر منقبل شود صاحب طالع بصاحب دوازدهم بعد از ان بصاحب ششم دلالت کند بر هلاک عامل یا سلطان در بند پس اگر بهوار صاحب دوازدهم بصاحب دهم برسد سلطنتی بعد از بند و بداکه برج نیز دلالت بشکند بر بند خانکه دلالت بشکند صاحب دوازدهم هر گاه صاحب طالع بنهد برج منازعه صاحب دوم یا ششم یا هشتم یا چهارم و صاحب چهارم دهم بودن بتر است دلالت کند بر هلاک در بند بان حکم دیگر هر گاه صاحب طالع منقبل شود بصاحب دویم و میانه انها قبول باشد

جمع آوری خرجش بسیاری و اگر قول نباشد مواجب وساعی باشد در جمع خراج لکن بدشواری و سختی بیابد و هرگاه متصل شود بصاحب سیم و با نهم تغیر کند بلد خود را و تنگی کند ارباب خراج گرفتن و مشغول شود بعمارت کردن از خراج گرفتن بستر کند هرگاه مقبول باشد والا داخل شود و برادخرانی و مال اندازد و نیز و تغیر کنند سر رشتش را و هرگاه متصل شود بصاحب دهم در میانه انها قبول باشد زیاد شود سلطنت او و محمود باشد میانه مردم والا ندرم بشد و هرگاه متصل شود بصاحب یازدهم دلالت کند بر ترقی سر او در رسیدن بازو و گرفتن دوستان و صدیقان دیار او ران در این عمل و بهتر انست که مقبول نباشد پس اگر مقبول نباشد بهست تر از این بشد و تمام نشود و امید داد و خدمت کنند بادی اخوشش و اظهار نیکوئی کنند لکن بحقیقت ندکشیه باشد و از وی اخلاص نباشد و سپختن اگر متصل شود بصاحب پنجم دلالت کند بر زیادتی او لاد خویش این بود دلالت اتصال صاحب طالع بصاحبان سایر بیوت اما اتصال صاحب ثانی پس اگر بخشی باشد با کوکبی عدو خویش باشد خرجش تحصیل نشود و مکرید بدشواری و سختی و سپختن باشد اتصال صاحب ثانی بازدهم دلیل مال خراج و اصل بیت المال سلطنت است و صاحب ثانی دلیل عین مال عامل و بر صاحب مال پس هرگاه دفع ندهد صاحب یازدهم بصاحب طالع یا صاحب ثانی مال بواز ابحضرت رساند و بیت المال یا رساند و برجوع کند و اگر اتصال صاحب ثانی بصاحب ششم باشد برود و مالش بسبب عملی گران و بالی شده پس اگر با وجود این نظر کند صاحب دوازدهم بصاحب ثانی عذاب شود بدین سبب و اگر صاحب یازدهم بدان نظر کند سالم ماند و بعضی از مالش را بیت المال سلطان عظم برند و هرگاه متصل شود صاحب یازدهم بصاحب دوم رسد بمال بسیاری از عملش و بسرات کداره و بر اهل و اولادش هرگاه ناظر باشد صاحب طالع بسوی انها بمان مال کوکب صاحب دوم اگر خرج باشد تفرقی کند بر چه را باید و بهتر ساند و اگر زهره بشد تنگ گیرد بر خود و خورد و خیرات از او اگر مشتری باشد تصدق کند این مال او صلاح بدهد و اگر عطارد باشد کند از انچه مصرف بدران و طلب تصرف بر کند

و اگر قمر باشد نظر کن بمتصل به قمر پس اگر خالی ابر باشد خرج کند از انچه مصرف تمام شود و میانه روی کند در خرج خود و هرگاه نباشد از برای صاحب طالع اتصالی و مخالطه که خبره بدارد از مال او اگر زهره باشد شغل کند و خوشش کند زانچه بود بطلب این مال و اگر عطارد باشد بتجارت کند پاین مال و طلب کند پس اگر طالع باشد سایل بر سر زمین خویش عامل شود و اگر زمانی موافقت کند بر خراج گرفتن و دانا باشد بمواضع خرج مشغول کند او را از ان جزوی پس نظر کن در سعادت و نحس کار از قبول صاحب طالع و نظر سعود بدوی و اگر در رسیدن بازو و گرفتن دوستان و صدیقان دیار او ران در این عمل و بهتر انست که مقبول نباشد پس اگر مقبول نباشد بهست تر از این بشد و تمام نشود و امید داد و خدمت کنند بادی اخوشش و اظهار نیکوئی کنند لکن بحقیقت ندکشیه باشد و از وی اخلاص نباشد و سپختن اگر متصل شود بصاحب پنجم دلالت کند بر زیادتی او لاد خویش این بود دلالت اتصال صاحب طالع بصاحبان سایر بیوت اما اتصال صاحب ثانی پس اگر بخشی باشد با کوکبی عدو خویش باشد خرجش تحصیل نشود و مکرید بدشواری و سختی و سپختن باشد اتصال صاحب ثانی بازدهم دلیل مال خراج و اصل بیت المال سلطنت است و صاحب ثانی دلیل عین مال عامل و بر صاحب مال پس هرگاه دفع ندهد صاحب یازدهم بصاحب طالع یا صاحب ثانی مال بواز ابحضرت رساند و بیت المال یا رساند و برجوع کند و اگر اتصال صاحب ثانی بصاحب ششم باشد برود و مالش بسبب عملی گران و بالی شده پس اگر با وجود این نظر کند صاحب دوازدهم بصاحب ثانی عذاب شود بدین سبب و اگر صاحب یازدهم بدان نظر کند سالم ماند و بعضی از مالش را بیت المال سلطان عظم برند و هرگاه متصل شود صاحب یازدهم بصاحب دوم رسد بمال بسیاری از عملش و بسرات کداره و بر اهل و اولادش هرگاه ناظر باشد صاحب طالع بسوی انها بمان مال کوکب صاحب دوم اگر خرج باشد تفرقی کند بر چه را باید و بهتر ساند و اگر زهره بشد تنگ گیرد بر خود و خورد و خیرات از او اگر مشتری باشد تصدق کند این مال او صلاح بدهد و اگر عطارد باشد کند از انچه مصرف بدران و طلب تصرف بر کند

ان پس ضرر رساند بکان و مالش پس اگر مقبول باشد خلاص شود والا متعرض اهل بلد شود ارزای عزل او
و نخواهد بود و نیات در سلطنتش پس اگر از اهل باشد سهل تر گذرد و صاحب عاشر در سابع دلالت کند بر ذکر
این ولایت و سلطنت و قرب و نزدیکی عامل اگر کسی که او را نصب کرده و تولیتش در سلطنتش و در عاشر
دلالت کند بر خلعت و تولیتش در عمل مگر آنکه نازل او از سلطان بزرگ که او را والی کرده کمتر باشد در صورتی
که در سابع باشد جه ان دلالت کند بر انکه عامل از اهل ان سلطان باشد و در طالع دلالت کند بر انکه
از اهل سلطنت باشد و اگر مقبول باشد دلالت کند بر انکه اباء و اجداد اش معروف بوده اند بسلطنت و جب
و در رابع دلالت کند بر انکه این عامل نو بسلطنت رسیده و از خانواده سلطنت نبوده پس اگر مقبول
باشد دلالت کند بر انکه بعض اجداد اش سلطان بوده و بعد ها شده عاشرش و سلطنتش دلالت [illegible]
طالع جه انکه وجه طالع دلالت کند بر حال حجاب و دربانان بواسطه صلاح و فساد پس اگر صاحب وجه
در شرفش باشد و در اوتاد دلالت کند بر شدت حجاب و دربانش سلطان و دوری ان از رعیت
و لشکری که هر کسی راه نیابد نزد وی و اگر در سبط و اماکن ساقط و بروج منقلبه سهل باشد حجاب او
و کم باشد پیش او و خوار باشد در نظر اهل بلدش و مستخف کنند ببرا و صاحب طالع دلالت
کند بر حال صعوبت ملک و عامل بر اندازه صلاح و فسادش پس اگر پسند باشد پس دلالت کند بر رفاه و
سعادت اقارب و ملک و عامل و اگر بروج مجدبه باشد بر کاهه در وی باشد قمر در قدوم والی و سبله دلالت
کند بر تفقد نمودنش از این بلد بسلد دیگر و عود نمودنی پس وی از راه و قت در عمل و عودش بان باری دیگر و بروج ثابت
دلالت کند بر طول اقامه او در بروج منقلب دلالت کند بر سرعت زوال و عدم عود وی بان سلطنت بلد
این بار هرگز خصوصا اگر نحوسی دلالت کند بر زوال و نظر کن از برای معرفت اقدار و قت عقد لوا
و از برای معرفت حال والی در و لایتش و معرفت مقدار مکثت او در عملش از وقت دخولش
و حوالش بر صفتی که در ان این امور واقع شود یا وقت کرشن عمدش یا سلکه است طالبس نظر کن

از برای والی و حالش از طالع و حاجبش و از برای حاجبش و انچه در ان باشد و قوت این عمل و خبر شش
و رنج و حالش و مرج و انچه جاری شود از برای این امور بر دست او از عاشر و حاجبش و هر کوکبی ناظر
نباشد بعاشر پس اهل بلد ان کوکب عصاکه کنند یا این سلطان را طاعت ایراد کنند و بسیهن
هر کوکبی که در دوازدهم باشد دلیل است بر دخول والی که برا هستوا باشد پس هر که مرتب باشد با ان
کوکب از ثلثیات سوم و چهارم منزله بسوی طالع یا بسوی نکان ان کوکب پس دشمنی کنند با این سلطان
و فا کنند با وی هر که با نحسی در عاشر باشد یا در مقابله ان دلالت بر عثرتش در این عمل و عزل
والی و سکاه و جه بر اندازه طالع سعادت بخش نظر کن از برای جانشین سلطان بطالع و کوکبی که در
وی دلالتی باشد و از برای عامل سابق از نهم و کوکب عارض در ان و حاجبش و از برای عامل بعد از وی
باز دهم و حاجبش گفته است طالبس هر گاه خواهی که بدانی که والی سابق به قدر سلطنت نمود یا کمتر از
شمس و از جه عاشر انچه باشد پس نگر از اوشتری پس هر جا رسد پس ان سهم السلطان پس نظر
کن که در جه حد کوکب است ان پس حاجبان حد اگر در رجعت باشد پس مدت سالها سلطنت بعد
ان درجات اگر رابع باشد یا محرق باشد یا محوس باشد در جهت نحوس و حدود انها پس مدت ملکش نباشد
مگر شهور یا ایام پس اگر خواهی دانی از جه طرف میاید والی قدیم صاحب وجه طالع که و کدام بر حسب
در بروج منقلبه بجهات اربعه پس از ان طرف آید اگر خواهی دانی بچه صفت باشد والی و از کدام بلد است
بنگر صاحب بارزوهم که در وجه کدام کوکب باشد اگر در وجه بحشری باشد از زمین عراق باشد و اگر در وجه زهره
از ناحیه جنوب باشد و اگر در وجه مریخ از ناحیه روم و اگر در وجه عطارد از ناحیه شمال و در وجه قمر از ناحیه ترک
و فارس و اگر در وجه مشتری از ناحیه هوک و در وجه زحل از جنس سندکان یا دری که قدر و نظر کن از برای زمنی
که والی بر است و بسوی ان میاید و مصور بودن و حال ان و از برای عاقبت امر والی و حالش از نهم جه
یعنی ان باشد دلالت کند بر صفت و قوت و رسیدگی ان والی و در عاقبت و لایتش بعد از عزل و اگر سندی

نیز ناظر باشد خلاص شود و اگر بان نحس نگرد ناظر باشد خلاص نشود و زیادکند شر باشد و خداب را و برادرهم

ثم ششم از برای دشمنانش

هلاک باشد و دیگر از برای اهل بلد از بهر از برای جدیدنعمتش از سیوم و از برای بندگانش از ده و از دهم پس هرگاه
نحسی یا شبی حکم کن سعدی را شده از جنس و نیز و دست کوتاهی از طمع و بیند خود و انتقلات سیانه او اهل
بلد و ماندان و دیگر از برای خیبان سلطان و معاملات و هفتم و حبیش پس اگر نحسی در ایجا باشد و حبیس
ساقط باشد و طالع و اگر بشرط خود باشد یا محوق یا رابع و بسیار ناموسش و اشش مروالی را و یا سیالانی
او را یا شان و اگر ناظره سیانه صاحب طالع و صاحب سایع باشد بمقارنه یا مقابله یا تربیع و تولی سیانه انها باشد
دلالت کند بر دشمنی عداوت و با ایشان و بر ستم و ظلم و جور و سیانه ایشان و اگر قمر لی باشد این دلالت
باین بشدت نباشد و گاه باشد که در اخر بصلاح آید سیانه ایشان و صاحح باشد بر ایشان زیرا و اگر ناظره پس
یا تثلیث باشد و قمر لی باشد دلالت کند بر رفت و ایشان از شهر و بر ایشان از غیر باشد نه از جانب
او پس اگر سعود از هفتم باشد دلالت کند بر ازادی و خیر و برکت که با ایشان رسد و از زمان دلایش و نظر کن
از برای اهل بلد نه حبیب سلطان از هفتم پس اگر دران بیکی از نحوس باشد دلالت کند بر ضرر رسیدن با ایشان
و اگر سعدی باشد دلالت کند بر ازادی و خیر و برکت و بر گاه طالع از حد و از نحس باشد و نحوس ناظر بحدود او
دلالت کند بر بدنامی و ناامنی و بدزبانی و فحش کردن یا ضعف در عمل و بر گاه سعود ناظر باشد بان حدود پس
این دلالت بر راست او و تمام شود همیشه گویند مردم او را و بخشش نام باشد و باید از عمل و بخشش زیادتی
و فضلی و اگر قمر باشد در ساعت و حول بنگان امارت یا احد کنین دلالت کند بر شکایت و گفتگو و حق
او پس اگر در وقت زاید النور بودن یا موضع باشد دلالت کند بر زوال زودی پس اگر بیج در هفتم باشد
و در طالع سعدی باشد گشته شود و در این عمل و اگر قمر در وقت جلوس و الی در مجلس امارت یا رئیس و قت
باشد و سیانه انها چهار در حبه باشند پس دلالت کند بر کسی ستانا که از و اندوه در حبه کند و پس و این وقت
خلاص می باشد از مضرت و هر گاه قمر سریع السیر در زیج راست باشد و بهره و در احد بخم و احد باشد پس غیر

ان

ازان نباشد و ضایع جلس شود و در ان عمل و تمام نشود و برسند با ان امارت و ولایت اگر قمر در بیج راست و قت
باشد و بلد سیانه انها سیزده و در حبه و هشت باشد و فضل باشد بجنس پس راست باشد و صاحح خود و این وقت
از برای ان عمل و اگر ضایع گفته شد قمر منحوس باشد و لکن در حبه زیج سعدی باشد عملش تمام شود و کشته نشود
و لکن غرق شود و بسلامت دارد وی و در این عمل زیج نماید و اگر در عاشر باشد سعد برسد از این حکومت بمنهای
ارزو و فضل ان و صاحب بیج و سعود باشد در این عمل و اگر بکای سعد نحسی باشد برسد بوی سختی عجیبی و اگر از
اموال جمع کرده از وی بگیرند بر سبیل ظفر بحداب و حداب سود پس بیج نه غضب سلطان بر وی و اگر بکشته نحس و
سعد هر دو باشند و نظر داشته باشند هر نظر که نزدیکتر باشد پس ان غالب و دیگر را نیز حصه باشد باذن به
و اگر در طالع نحسی باشد پس بدکند و برا و در ابتدای امرش و دلالت کند بر مرض و سختی با برگ پس اگر در ان
سعدی بکان نحس باشد و دلالت کند بر تندرستی و نجاح عمل و راستی کار و بر انکه نیز در این عمل و صحبها سالم رجوع
با هل و وطن خود و اگر سعدی در دویم باشد و دلالت بر جمع شدن اموال بسیاری از ان بلد و اگر راجعت الا خوه باشد
پس برادران و اصدقای او بر سند در این عمل بخیر و فضل کثیر و باید و از ایشان از روی خوشی او خوشی خود را
و اگر در حبه الولد باشد زیاد شود و اولاد و یا جاید ایشان و افزوده بعین خود و یا بیند ایشان در حکومت وی
خیر و خوشی و اگر در ششم باشد یا بد خیری از صید و چهار پایان و بندگان و تندرست یا باشد و در این حکومت
و اگر از ششم باشد اگر بسر در این عمل یا ابرو باشد و الا در سوال مردکان و سبب بیرات یا بد مال گیری
و اگر راجعت السفر بیند سفرهای وی عرافی بجای خود و یا شد و بسیار بیند سفرهای وی در این عمل و اگر در
جت الاصدقا باشد یا بد ظفر بر اعدای و خویش و خویشش و شود با صدقا و برادران و یا بیند ایشان
از وی خیری و اگر در دوازدهم باشد یا بد خیری از بندگان و چهار پایان و بازوی خود برسد و بارهٔ ایشان
خود و اگر در این موضع نحسی باشد پس از مکس بگیری در این امور نگوره و اگر یا فی قمر در حبه طالع از موافی در
صلاح و خشته اول را و در موضعی بیگ پس دلالت کند در صلاح این عمل و بیج ان و اگر در موضعی باشد پس حکم بر

حکم کن واگر در درجه مشرقی که در درجه طالع باشد فاسد بود در بخش ناقص قلیل باشد و گویند در خوی که مرد بست
زحمت کش و در سخنی همچنین صاحب سهم شریک صاحب طالع است و قیاسش مثل قیاس صاحب طالع است
نظر کن بسهم السعاده و صاحب آن پس اینها بنشند دلیل بر شوه و فایده و بنگر هر یکی موضع اینها و محاظ اینها
با صاحب طالع پس اگر ناظر باشد صاحب سهم السعاده و لکن ناظر طالع نباشد پس بدان عامل در سعد
همی کاری فهمند او را بسیار رفع کند در خبرها که خاصیتش زیادت و نشو و در اضعاف عمل کند و در خبرها که مضر
او باشد و اگر ناظر باشد صاحب طالع و صاحب شرف طالع بسهم مضاف بنشوند و اگر مشتری ناظر باشد
بسهم یا صاحبش پس برام بسیار زاید و باری او نماید و بباید از این عمل برج و فصل بسیار و هر کاه یا صاحب
سهم با یکدیگر حال و صاحبش را شرفی و صاحب طالع و مشتری ناظر بوی پس حکم کن در ناحیه برج سهم بهمی
که منسوب باوی از جهات بر رابطه عمل و حکومت والی بر جهت بسلامت و جهت کفته هر کس نظر کن در
وقت قدوم والی سعود و نحوس که کجا هست از ارباع فلک یعنی شرقی جنوبی غربی شمالی و بنگر که
والی از کدام جهته از جهات بلده داخل میشود و اگر از جهتی داخل شود که در ان نحوس باشند داخل شود پس بنگر که
در آمدن او نباشد و نیاورد و خبری و حکم کن بشومی قدوم وی و تشتر شدن در بلده بر اندازه طبیعت این نحس
و اگر از جهتی داخل شود که در ان سعود باشند پس در قدوم وی خیری باشد و بنگر که صاحب حادثه اگر نحس باشد
و باوی سعدی نباشد عمل کند بضرر و ظلم و اگر سعدی باشد که باوی نحسی بوده نیز بدین طریق باشد و بدیجای آورد
ولایت و حکومت انها را و ظلم کند مردمان را پس اگر ناظر باشد سعدی بان نحس و صاحب حادثه یا مجامع ان نحس
بر سد با اهل این بلده خوف از او و بدیکه از صاحب حد طالع و حادثه پس اگر انها حد نحس باشند و نحوس
ناظر دلالت کند بر ظلم والی و بدی حکومت او بر وفق طبیعت برج و نظر کوکب بری و اگر صاحب درجه اول
از ارباع در حادثه باشد و سعد بود پس این ملک مطاع باشد در میانه اهل بلده خود و مدینه خویش و جهته است که
صاحب درجه نصف طالع در ارباع باشد با انکه میانه این صاحبان عداوت و تشتیت بسیار جه این خبر باشد

ابانی

از برای ملک اهل بخش نظر کن به نیر نوبت در وقت قدوم وی اگر شمس باشد در برج و صعود در درجه مذکر
نهاری باشد پس حکم کن بموافقت این والی و آنچه عرض از برای اهل بلده همچنین اگر قمر در رابعه باشد و انها مذکر شبانی

مثال ظهور دین العرب و ابتداء الملک و بود این بنداری ملکی

قوی و دشمنانش بسیار و جایش عظیم و مرتبه ان جلیل و ملکات ان
واسع و عمر مدت ان طویل این دانستند اهل عرب بود و مانه
عطارد در ابو در طالع و کوکب بدین طریق بود که ثبت شده و

طالع اسد بیست و درجه است معزفته سلطان موضع علمه و الکواکب علی ما فی هذه الصوره

چون که اهل شمس بود و قابل تدبیر صاحب طالع و قوت ان و در
مرضی نیکو بود و صاحب العمل در وتد بود و در اقامه تا نیدا تم
بودند نیرین و صاحبای ان از کوکبی دلالت کردند این بر ثبات
در این سال بر انکه خروج از عمل در سال است در وقت پسندیده
سیزدهم درجه برج از برای هر درجه ای از درجهای برسیدن نوبت سال بگوزا که حاجتش در نهم بالنسبه بان واقع شده
که جهت بسنوات و دلالت کرد بر شش چون که والی بود بر انکه مدت اقامه نوزده ماه است پس بود در خبر بخشش بالفضای

ان مدت نزدیک رجوع برج در درجه بمشتری بان بنده خدای قدری عبد الله ابن الحسن سلیمه بودند هر دو نیر
در برج منقلب و برج که سریع السیر و الانقلاب بود و واقع شده بود در

طالع پس دلالت کرد بر انکه این دخول خروجهای والی بود و بود
زحل عزیز در عاشر نحوس بود از جهته برج و حاجتش و اتصال قمر
و وارد دهم مشتری صاحب یازدهم نصف قبول بود و قابل تدبیر ان نخست بر

الشعاع بود و اصل او احتراق در جهت زایل و چون او صاحب جهت الاخوان بود پس دلالت کرد بر سرعت اتصال

پیش واقع بود بسوی زحل بخط وسطی بود صاحب بیت العاقبه
که زحل بود بزهره صاحب طالع بمحوس بود مراورا بوسط تهماز
دلالت کرد بر قلت استقامت مراد و عرضت اندیشش چونکه قمر
در تربیع شمس بود و در سکان جنس که هشتم باشد مانب وداع
بصاحب بیت الاضداد و بصاحب ششم که در برج منسوب وی بود و بصاحب منسوب طالع که شمس بود
و صاحب بیت قمر که رابع بود و زهره صاحب طالع وی قرب برجوع بود دلالت کرد اینها همه بر انهدام
امر و کمی مدت و بدی عاقبت و حرب و هرب و قتل و بر انکه مدت اقامه او تا رسیدن قمر است بتربیع دیگر شمس
در رجوع صاحب طالع در رسیدن وی بشعاع و هشتمین ما بینهم عاینه مقدمه الحسن ابن زیدبن الباذ
وما یدل علیه بمدت مقامه فیها وما شاهدناه عیاناً چونکه بود طالع محمد و قمر نیز

در برج وی جدین دلالت کرد بر قعود وی از این بلد بفیران و
عود وی سوی آن بعد از این و چونکه قمر در عاشر بود و اقع شد شمس صاحب
نهم دلالت کرد بر سرعت سفر از آن و انکه اقامه بقدر سنین صغوی
قمر است یا ماه از آن بیت دیج و دوازدهست و بر انکه سفر وی از اوقات
نزول قمر است بدرجات سفر و انتقالش بصاحب سیم و از جمله بودن برج وی از جنب صاحب سیم دلالت کرد

مقدمه الحسن ابن زیدبن الباذ علیه من مدة
مقامه فیها چونکه بود قمر در برج ثابت و طالع نیز ثابت بود دلالت
کرد بر اقامه او بمکه بسبب دراسباب اقامه بجهة نظر صاحب بیت
قمری در رجوع صاحب بیت العاقبه با ثبات طالع دلالت کند بر
انکه این خرقدم وی باشد و دلالت کرد بر انکه رجوع نماید بخلاف خویش بواسطه مهمانی که وی را در اصفهان باشد که چون

ارسش سبب شکست خوردن لشکرش بزرد ال عمل وی در وقتش وزن وطاقات قمر بود بحسن طالع عاشر
و دخول صاحب طالع در تخت الشعاع بعد از هبت و سه روز و همچنین با ثبم بعیان مقدمه قاسم بن عمل بن

و انکه دلالت کرد بران از مدت دلایت وی بود زهره صاحب طالع
در طالع و قمر در مکانی نیکو و باز دهم دافع خود کرده بود زحل صاحب
شرف طالع و هشتم ان پس دلالت کرد بر انکه اقامه تمام سال بود
و بر انکه مدت بقدر رجا نیست که میانه شمس و برج هستند از وجهای
طالع هزار و صد و یکماه چه هر دو در برج وی جمع باشند و میانه قمر و احراق نزدیکتر مثل این در جات دان در جات
در جمله هست و بود برج صاحب برج ثانی و اهل دراحراق پس دلالت کرد بر زوال ارسش از سال ثانی
پس خود جنس از عمل بود و بعد از این مدت رجوع برج صاحب هشتم ارسال بیم مدخل الحسن

ابن زیدبن جهان و دلالة مقامه بود برج صاحب طالع نشرقه
در رابع شمس و شرقی که قابل تدبر قمر بود نیز شرقی بود و قوی در یازدهم
پس دلالت کرد بر اقامه در این سال و بر انکه مدت اقامه او بمقدار
سالهای شرقی قابل تدبر قمر باشد لکن دور جنسدان بدان قمر
در صاحب عاشر در برج ذو جسد بود و بنده و این هبت دلالت کرد بر انکه صاحب بیت دویم بود و در بند
دشمنی و قوی و قابل تدبر قمر دلالت کرد بر قوتش و انجنبش ارسال دویم بود و چونکه صاحب سیم در سیم
خانه خود بود و مکان نقل و حرکت و راجع نیز بود دلالت کرد بر خروجش از مسکنت در سال سیم و بفرار از خو
بجمله مقابل صاحب شمس و برجنبش دلالت کرد بخوبی بر وضع صاحب ثانی در یازدهم و خوشش بر تدبر قمر در
جمع احوال علیه کرا نکه رجوع عطارد صاحب یازدهم دلالت کرد بر کمر خود خروج و دخول اعراق بر او مقدمه
الحسن بن محمد العقیقی بجرجان و اسر و قتل چونکه منقلب بود از نادر و زایل بود و شمس و صاحب

از انها دارد شده و از جهة بودن نحس در بیتی که بلی جهة انچنان باشد که از انجا به آمده و بر انکه اقامت دارد و چهل و نه روز باشد و عدد ایام بروج قمر دلیل از جهة انکه قمر در برج ثابت بود و بثبات طالع دلالت کرد بر انکه اقامت فوق عدد سالهای قمر بود از جهة چنین باشد

الباب الثالث المنظر في المسئلة

عن مقدر نظر سنگی و از انجمله چون صاحب طالع سستد پس اگر رفع قوت و تدبر خود و انچه گوئی و تدی است صاحب این سلطنت ثابت ماند در سلطنت خود و بهتر انست که قابل تدبر در حالت باشد چه دلالت کند بر ثبات سلطنت و پس اگر این نباشد نظر کن بقمر پس اگر این چنین نباشد دلالت کند بر ثبات قاصر که قابل صاحب تدی باشد و قمر نیز در وتد باشد صاحب طالع اگر متصل شود بگوکبی که در نهم بیستم باشد یا بصاحب انها پس سنگ کن در خروج طالع از محل پس اگر بعد از این متصل شود بگوکبی که در وتدی باشد دلالت بر رجوع بسلطنت خود بعد از خروج و بر خوبیش از محل و اگر متصل نباشد قمر بصاحب طالع و طالع و این زایل باشد از انها و پس نظر کن که پیش از انصراف قمر کدامین بوی برسد یا نه پس اگر صاحب طالع منحوس شود و غول شود این سلطان و برکاه متصل شود قمر بگوکبی عرب در نهم بیستم یا بصاحبان انها که در موضع عرب باشند ارسلطنت برگردد و اگر عرب نباشد چنین نبود و نظر کن با انصراف و اتصال قمر به شهادت انها مثل شهادت رب طالع در این موضع برکاه قمر منصرف شد از پس متصل شد بزحل یا بعکس صاحبت کند و چنین برکاه متصل منصرف شود از عطارد و متصل شود بمشتری یا بعکس بر کند و شود از سلطنت پس اگر بینی قمر بمتصال و انصراف در همان برج نباشد پس بستعمال کن این طریقه را و نظر کن برای جمیع اموری که بپرسی زوال نهار از محل یا ابل یا زایل باشرکت مهتمی یا غولی یا اجری یا عمران صاحب طالع پس اگر مقبول باشد مفارقت کنند ان امر را و اگر مقبول نباشد لکن در وتد باشد پس اگر متصل شود بگوکبی تدی پس مفارقت کنند این امر را یا بگوکب در وتد باشد پس نظر کن با ان گوکب متصل اگر در خانه خود باشد یا صاحب وتدی باشد پس این سال برقرار ماند پس تحویل مده بکمال و نظر کن در

دلگوکب منحوس ان صفت که مذکور شد و اگر صاحب زایل باشد و متصل شود بگوکبی وتدی پس صاحب مسئول خوش دارد این امر را و لکن زایل شود زمانی بسیار بگوکب در وتد باشد پس اگر متصل نباشد یا وجود انکه صاحب تدی باشد مفارقت کند مگر بگوکب صاحب چهارم باشد پس مقیم باشد و دلالت کند بر بودی طالبت و شدش انست که نحس باشد و شهادت بحوسی از قمر با انچه گفته شد پس اگر شهادت دهد بصلاح امر بصلاح باشد و الا فلا و اگر صاحب طالع زایل باشد مگر انکه متصل شود بگوکبی از وتد پس شرکای او و محاسن عزیمت کنند و انکه او را اگر انقطاع حوادث از شان و اگر صاحب طالع در وتد باشد و متصل شود بگوکبی که زایل باشد و قبول کند او را پس نظر کن با ان گوکب اگر صاحب تدی باشد پس صاحب سئوال همیشه در رنج باشد از فراق و لکن بهتر از تا وقتی که این گوکب در وتدی از اوتاد باشد و در ابد جدای این سال ایمن شود از فراق و رنجش بر طرف شود و با انکه بگوکبی شود و سال پیش از این مگر انکه صاحب چهارم با شد و نحس باشد و بهتر انست که زایل باشد چنانکه گذشت و برکاه صاحب طالع وتدی باشد و متصل شود بصاحب نهم یا صاحب بیستم پس سایل مفارقت خواهد کرد از انچه سئوال کرده پس اگر صاحب طالع منقول باشد باز گردد و الا برنگردد و اگر گوکب متصل نحس باشد یا مفارقت خواهد سخنی از بزودی مفارقت کند مگر انکه صاحب طالع و صاحب بیت متصل به هر دو زایل باشند و برکاه صاحب طالع از گوکب سعد به بیند و متصل شود بگوکبی نظر کن ببودن ان در اوتاد و بقبال گوکب بوی از اوتاد و غیر اوتاد و بحرکت مرصف گردم و بدانکه گوکب سعدی زبردی دست برهنه از انچه دارد و ضعیف باشد یا انچه دارد پس شهادت بحوسی از قمر صاحب طالع پس اگر مقبول باشد دلالت کند بر ثبات و الا اگر متصل شود بگوکبی که در وتد باشد و مقبول باشد و خود را بسعد بیند که صاحب وتد نباشد پس دلالت کند بر زوال و انکه گوکب در این برجست و اگر این گوکب صاحب تدی باشد دلالت کند بر ثبات مگر انکه منحوس شود چه در این وقت دلالت کند بر فراق بعد از ثبات و فساد بعد از صلاح و اگر متصل به قمر صاحب نهم یا بیستم باشد پس سایل برخیزد از عمل خود و مفارقت کند از انچه سئوال کرده پس اگر قبول کند از انکه گوکب عمل بوی را و شود و یا باید بهتر از انچه در

واگر قبول نکند از او کوکب عمل بوی رود شود و با باید بهتر از آنچه داشت و اگر قبول نکند از و بخش باشد باید بعد از برامدن از عمل بخشی باشد فی و اگر قرمتصل شود و بکوکبی که رب طالع باشد که او را قبول نکند و نه صاحب وتد باشد پس سایل مفارقت کند از آنچه سوال کرده بزودی و طلب شهادت کن با آنچه گفته شد از صاحب طالع واگر بکی از بخشین در وتد باشند و صاحب طالع زایل و اینها عزیت باشند در این مواضع دلالت کند بر زوال امر او اگر متصل شود صاحب طالع با قمر کوکبی که در وتد باشد لکن منحوس بود دلالت کند بر ضعف و امر او بعد از استقامت و غول بعد از بهبودی قائمست مگر آنکه آن بخش آن کوکب را قبول کند یا بخش الباب الرابع از ارای نظر در وقت بر خواستن سلطان از عمل خود و دلالتش بر حال وی هر گاه سوال واقع شود از سلطانی که برابد از جنبش که ایا چه باشد حالش پس نظر کن در آن باب در وقت برامدن یا دقت سوال از آن پس اگر طالع کمی؟ دویم نباشد که شهادتی برای آن نباشد پس از آنچه واگذاشته از اهل سلطنتش فادی باشد اگر برج تو در جهت مقابله یا سنا رفعه یا سر جنس آنش اگر زحل بود از زاده زمان یا غرقی و اگر آن بخش مقبول باشد ضرر زیاده وصایع باشد و اگر مقبول نباشد و در سبوط خود باشد دلالتش بر فاجتر بود و اگر صاحب چنان راجع باشد فاسد بتر باشد چه دلالت کند بر اشغاض امر او و فساد و نظر آنچه ذکر شد حکم کن در باره سعد از صلاح و نیکنامی حسن سیالش را آنچه واگذارده از اهل اسباب سلطنت و هر گاه صاحب سابع در طالع باشد پس سلطانی ملاقات کند از آنکه قصد کرده در راه و همچنین اگر قمر متصل شود بکوکبی راجع اگر صاحب طالع و قمر اگر بخش باشد بهمو نحس باشند بکی از آنها دلالت کند بر عزم سلطانی در راه و همچنان بخش اگر فوق الارض باشد این طلبه بوی رسد در حالت پرسش اگر در بخش عاشر واقع باشد و در حال پرسش اگر سیانه عاشر و طالع باشد و اگر تحت الارض باشد این طلبه باز ماند کان وی رسد در حال پرسش اگر آن سیانه طالع و رابع باشد در حال پرسش و انصراف وی اگر سیانه رابع رسیده باشد قول هرمس او برامدن رسول خبر ان کعدات که اگر قمر منصرف شود از بخشی متصل شود بخشی دلالت کند بر خوف هلاکت در راه و اگر این بخش از هشتم باشد بخشی

دیگر از پرسش وی آن باشد پس پرسد وی را آنچه اگر متصل البه زحل باشد به بیماری و مرگ وی باشد بقتل و اگر از اصدقین متصل شود بسعود پس آنکه او را از دستاده کسی یا نظر کند که وی را بقتل رساند و اگر نظر تربیع باشد بقتل رساند و ابا نماند این از اسباب و نظر کن بحسب قوی علت که ایا نظر دارد به برج دوست خود به بیماری که وی را بسوی او رسد و بر او رسد زهین و علتش سختی باشد نه دماوی که وی را گمان کند او را بعد از آنکه این قرار داده او را اهل بلدش و از ناده شمرده می کند پس اگر متصل شود قمر نیز بخشی بحید یا نظر با برسد بوی در روز سیوم از این وقت و قمر در جنوب یا وسط نقاشش یا با بط یا با دنب باشد و بخش وی مستقیم باشد و مسئول عنه صاحب مدینه باشد مگر در این وقت اعتبار بدهد بسلطنت و ملکی و پادشاهی نباشد چه آشفتن دارند او را اهل عملش هر چند بروخ اظهار خدمت نمایند الباب الخامس در سوال از آمدن سلطان غایبی از سفرش و برگشتن بر سر عملش که ایا خود بسکند یا نه و چه باشد حالش هر گاه از رجوع سلطانی سوال شد نظر کن در این باب باتصال صاحب طالع و صاحب عاشر پس اگر قبول نباشد یا متصل نباشند و فاعل بود از اینها ناظر باشد بطالع شرا قرار کند نور صاحب طالع را بکوکب وسط اینها آن پس رجوع کند بسلطنت خود و همچنین اگر جمیع نورهای سیانه اینها باشد پس اگر اینها نباشد نظر کن باتصال طالع اگر راجع باشد رجوع کند بسلطنت خود و همچنین اگر قمر متصل شود باصاحب عاشر و آن ناظر باشد بهیئت خود و همچنست که با این قرار رجوع منقلب باشد چه دلالت کند بر سرعت رجوع و اگر صاحب طالع راجع نباشد نظر کن بقمر اگر واقع کند بهر خود را بکوکبی که در طالع یا عاشر باشد یا صاحب دلالت کند بر رجوع همچنین اگر واقع کند قوت دهد بر پرسش و الصاحب طالع و اگر صاحب طالع در عاشر باشد یا صاحب عاشر بنظر بوی برگردد در سر عمل خویش و همچنست که متصل باشد از بهن طالع بوی هر گاه متصل باشد صاحب عاشر صاحب عاشر صاحب بخش هر چند هر دو در وتد باشند یا متصل باشد باصاحب طالع یا صاحب بخش دلالت کند بر زوال سلطنت پس

واگر صاحب عاشر در برج منقلب باشد و متصل شود بکوکبی که در ربط اسما باشد و عاشر زایل نباشد و قبولی میانه انها باشد برگردد بر سر عملش و اگر متصل شود بدلیل سلطان بر سنوز دلیل بیت العاقبه و مرجع کند بعمل خود بخلاف انکه متصل شود بدلیل بیت العاقبه عزل شود و اگر بر عکس باشد نابت ماند بر سلطنت خود و عطا شود بسلطنت دیگر و اگر متصل شود بدلیل سلطان بدلیل سفر عزل شود و همچنین اگر متصل شود برب العاقبه بدلیل سفر و اگر متصل شود برب الطالع عزل نشود و بیابد او را سلطنتی نیکو طلب و اگر منصرف شود صاحب طالع از صاحب بیت قبت او شود سلطنتش نوعی هر گاه زایل شود صاحب بیت هر گاه متصل شود بوی صاحب عاشر در وقتیکه متصل باشد بصاحب سیم عشر و صاحب طالع دلالت بر فساد سلطنت و براکه والی شود بر ان سلطنت عدوی صاحب سیم و هر گاه قوی گردد هر شش اگر کوکبی که در ان طالع باشد از برج خود برخیزد و اگر بر خواسته باشد زیاد کند در سفرش و اگر قمر مقبول باشد باز برگردد بر سر سلطنت خود و اگر غیر مقبول باشد زایل شود سلطنتش و اگر قمر در برج منقلبی باشد و ناظر بصاحب عاشر و ان کوکب قبول کند از ابرکرد و بسلطنت خود

الباب الثانی عشر فی سؤال از صحت سلطان

که ایا نفع بر بدن یابد و چگونه باشد حالش و دران سه فصل است اول در انچه میانه انها رود و بدد از اتفاق و دوستی و هجران دوم در دانستن مفارقت وی و مقدار صحبتش سیوم در دانستن رشوه و فایده که از جانب او بوی رسد فصل اول هر گاه سئله از زاده صحبت سلطان و یا انتهای بوی باشد که ایا بر پاید حال در ابن اداره یا از انجا که واقع شده نظر کن در ابن باب بموضع صاحب طالع و قمر و صاحبش و نظر کن بموضع سعود و نحوس در صورت زایچه از طالع دیگر که بحکم متصل شود در سعود و نحوس پس اگر بابی صاحب طالع را و موضع قوت از فلک و متصل بصاحب عاشر و هر دو بعد باشند میانه انها قبول باشند یا اتصال بتثلیث یا تسدیس باشد دلالت کند بر صورت سلطان یا او دیگری که متصل بوی و بر وصول منفعت از جانب وی و اگر اتصال بمناظره میانه انها در سختی باشد که انها دشمنی باشند

دلالت کند بر منفعت بسیار خاصه اگر دلیل خود با شند بر قدر قوت انها بموضع انها از فلک و اگر بابی قرار متصل بصاحب طالع که سعد باشد و قطع کند میانه انها چیزی از نحوس همچنین باشد و در دلالت بر جنس صحبت و وفای سلطان و سر دشمن بوی و اگر بابی قرار از نحوس و صاحب بیت قرار سعدی که در طالع یا با صاحب طالع باشد پس بگذار دلالت قرار و نهاد کن بر انها چه دلالت کنند بر سخت کبری و ملاقی فی الجمله از سلطان پس عزل کند او را و اگر پس اگر بابی صاحب طالع و صاحب قرار فاسد دلالت کند بر عدم انجام این صحبت و بر انکه قبول کند و الی مطالب و بر انها چه گوید پس اگر منفذ برج باشد دلالت کند بر نفور مزاج سلطان و عدم رضای او و بر انچه وعده کند و اگر کمتر کند و زحل باشد دلالت کند بر خلل عیش وی و بر انکه بزبان چیزی گوید که بدل ان را دارد و بر انکه نرسد این صحبت باکجا اراده کرده مگر انکه بیابد بشتری از جهة که بقوت خود باشد که موجب این عدد را پس کم شود از ان و اگر زهره بشتری که سعود کرده بود صاحب طالع و صاحب قرار بنظر خود با صاحب انها باشند او را بنای انها قوی باشد و بموضع خود دلالت کنند بر صلاح و بحکم و ارامش و بر انکه برسد بعض مطالب و بر سید از ان سلطان بر نیابد و ان بقدر مماجعت و قوت انها باشد فصل دوم پس اگر بسلار از مسلاز بقای وی نباشد بسلطان پس نظر کن هر جا که بابی قرار انها سعد را پس بنگر بده از ان تا بدرجات کمی سعد قرار صاحب طالع پس قرار داده انها را مشهور و بنشین و بان ظاهر شود مقدار صحبت فصل سیم پس اگر خواهی که بدانی رشوه و فایده را که از جانب سلطان رسد نظر بسهم السعاده و مناظره وی و مناظره جنس بدلیل طالع و نظر کن که ایا چه ناظر باشد از سعود و نحوس بدرجه سهم السعاده چه ان اقوی ناظر گیرند ها باشد بسهم و نظر کن که کدام است موضع قرار اکثر موضع بعد از ان این اقوی قرار گیرند بسهم پس اگر بابی قرار از ناظر سهم با متصل بری و بهرا و سعود باشند دلالت کند بر فایده های بسیار و رشوه های بسیار و مال بکلی قدر قوت انها در فلک و اگر بعکس باشد چنانکه سهم السعاده بجنس نحوس و قمر ساقط از مناظره ان و نحوس پس برسد و ازین صحبت بفایده و رشوه مگر چیزی که در حساب نیاید و اگر بابی سهم السعاده

اقوی معود از وجهی و منحوس بوجه دیگر و نیز ان کوکب تحس نباشد که ناظر سهم بیت دلالت کند بر اکمال آن الی
انقضه کند و مکرز دار عمل خود یا برساند بوی سختی و دشمنی و مکرز خود بعد از این و اگر زحل مناظر و ناحس نباشد بیرو
را دلالت بر خیانت پنهانی در مال یا پنهان کردن آن سختی کشیدن و جمع قدر بر اینچنین خلاصی نیافتن و
و بدانکه دلیل غایبه و حاجب یا زوهم بیشند که بحسب احوال سلطانی بیت که مصاحب و بیت پس اگر مناظر
باشد صاحب طالع بصاحب یا زوهم و قمر لی در بیانه بیشند و نظر تثلیث یابند یا تسدیس برسد بحال از جانب
او یا بیانه و خوشی و اگر نظر تربیع یا مقابله یا مقارنه بیشند یا قمر لی بعد از تربیع و سخت گیری و
طلب تکدی و دشواری و اگر نظر نیشند بیانه انهاء نه نافل بودی و نه جامی استفاده و مالی کند از سلطان
و بدیگونه حکم کن از کیفیتی که متعلق بیشند و در یازدهم اگر ناظر بیشند بصاحب طالع الباب التاسع فی النظر از ان
در سوال از شخصی که آیا زن پادشاه یا سلطان برسد یا نه پس نظر کن در این باب بصاحب طالع و قمر پس اگر
متصل بیشند بصاحب طالع بشرط آنکه در بیشند در خانه بکوی اری و الا فلا پس اگر اتصال تثلیث یابند
باشد پس بسی سهلی و یاقین مطلوب بیشکوی و اگر تربیع و مقابله یا مقارنه بیشند بعد از تربیع و خلاف بسیار
و قدری خشونت یاقین و اگر در بیانه قمر لی یابند قضای حاجت بر عهده شود و او را قبول کند و کشاده رو
باید و اگر اتصال از مکانی یابند که صعد قبول یابند ملاقات کند او را سلطان یا نی بجلد ناخوشی و گرانجانی و عقد کند
با وی و زبان کویه خبر را که در دل ندارد و یا اظهار کند که همت و ناخوشی را اگر اتصال بمقابله بیشند و اگر اتصال
نباشد و کوکبی نیابند که رد و قبول نزکند یا صاحب بیشند پس حکم باتصال دران جاری شود و لکن بر اندازه جوهر این
کوکب و قوت بیشتر از فلک نشانه الباب الثامن در سوال از شهر و قلعه که یا اهل آن محاربت بیانه
و بر سر آن میایند که بگیرند که آیا فتح شود یا نه و آیا صلح فسخ شود یا بحرب نظر کن با وتاد و اربعه چه انها نیز از او را
تا بیشند پس هر کاه داخل شوند در انها بیشند نحوسی یا در انها بیشند نحوسی فسخ شود و اگر سعود بیشند در انها فتح نیز شود
و اگر سعود نیز داخل بیشند فتح نشود مگر صلح و اگر نحوسی که در انها بیشند صاحبان اوتاد بیشند فتح آن بود بشرط اهل

وی باشد و در سلسله مدینه که بر سر آن میروند یعنی سوال از حال شهاست که بر سر مدینه میروند دلیل مدینه برج عاشر
و حبش باشد پس اگر برج در آن باشد و قوی و مشرقی و بر اصلی از خطهای خود فسخ شود و بقهر و بقرب شیشه و فحش
بسبب اهل باشد و اگر برج را خلی نباشد در آن فتح شود و قهرا لکن بدان خونریزی و بدیگونه باشد اگر برج در آن
یا مقابله و ناظر اسماء و حبش باشد و اگر برج آبیخه باشد با سعود جاری شود صلح بعد از حرب و فتح شود و صلح در مدینه
باوی یعنی بر کاه سوال از اهل مدینه باشد که قلعه را بچه حالت بکشاده و اظهار مخالفت نمایند دلیل اهل باشد و حبش
پس حکم کن خانکه کذشت در مدینه از برج بآنان الله تعالی و اگر سوال از فسخ مدینه باشد که حرب در آن نیست
و بندرانم که اهلش مخالفت کرده اند با وی عداوت شده اند یا عاقد و بر سر انها آمده قرار داده طالع و قمر و اهل تربیع
و ناظر کن که برج مخالطه با طالع یا مدبر حبش یا قمر یا صاحب خانه بحبش تربیع یا مقابله یا مقارنه دار و یا بیانه پس اگر داشته
باشد و قبولی نیابند در تهیه مناظر نباشند فتح شود و قهرا بضرب شیشه و اگر مقبول یابند و سعود مناظر
مناظر بیشند فتح شود و صلح بعد از حرب و اگر نظر تثلیث یابند پس یابند و سعود مناظر بیشند تر خبیث یابند و اگر
سعود مناظر نباشند در این صورت فتح شود و صلح لکن اگر سخت تر باشد و صلح ضعیف تر قول بطلیموس آن کاه
دانسته باشی طالع مدینه را که بر سر آن آمده اند با طالع پس از اوقات بنا کذاری مدینه یا سوله در پس نظر کن
بطالع و موضع شمس و قمر و انوقت پس اگر محوس شود و طالع و موضع نیرین بمقابله یا مقارنه یا تربیع الاک کنند
بر خراب مدینه و پس و اگر کیای نحوس سعود بیشند دلالت کند بر خبر و منعقت و در اخت قول بطلیموس بر کاه سوله
از مدینه بیشند و ندانی که بچه برج وضع شده نظر کن بموضع سهم بهاده و در وقت سوله پس برج سهم طالع
وضع مدینه باشد و حکم کن بر نظر سعود و نحوس ان بآن بر قیاس قول مدینه هندی هر کاه که بر سر مدینه رود و خواهی
بدانی فتح شود یا نه نظر کن در وقت نزول لشکر یعنی ابتدای حرکت این خبر دهنده اکر بشیشه یا تربیع پس شمار از آن
تا موضع قمر از منازل هست و هشت کانه قمر پس اکر قمر در منزل باشد که بر ان علامت دخول باشد داخل
شوند و اکر در منزل باشد که بر ان علامت خروج کرده باشد قادر نشوند بر مدینه و بر دخول بر ان دخالطه و حجاب

نست که بهیچ از ثر یا کرده و چهار منزل را بدخول نسبت دهند و سه را بخروج پس ثریا بدبران و هقه
دهند منازل دخول باشد و زراع و نثره و طرفه منازل خروج و همچنین جبهه و زبره و صرفه و عوا منازل دخول
و سماک و غفر و زبانا خروج و اکلیل و قلب و شوله و نعایم دخول
و بلده و ذابح و بلع خروج و سعود و خبیه و مقدم و مؤخر دخول
و رشا و شرطین و بطین خروج چنانکه در صورت جزو منازل
منسوبه بدخول در چهار زاویه واقع شده با یکدیگر برابر و بران
لا نوشته شده بواو و منازل منسوبه بخروج در وسط او بران نوشته
شده و بحمرة و بدانکه زحل و مریخ و شمس منسوبی ام دخولند

پس نظر کن در وقت سؤال بر سیدن خبر بتطالع که در چه منزلست از منازل قمر و باین کوکب منسوبه
پس اگر طالع در موضع دخول باشد مهیا شود امر دخول والا فلا و اگر طالع در موضع دخول باشد و کوکب منسوبه
در موضع خروج داخل نشود و اگر چه مهیا شود امر دخول و برگردند و منهزم شوند و اگر موافقت کند مریخ
از چهارزای باقی یعنی قمر و طالع و زحل و شمس در میزان پس در دلالت وسط باشد و این موافقت مناسبت
که سیزده شود در چهارم از مکان قمر و در دخول الهادی عشر فی الطالع و آنچه مناسب هیئت و مدلولات
ان از کتاب بارع مخفی شده کفایت که دلالت میکند بر سعادت و محمدت و شادی و ولد و امان
و صداقت با اکابر و ابرو دی نزد ایشان و غنائم بسیار و ازادی و رشوه و جلب اموال سلطان و برغائب
دستی نافع و مسافرت و جمع و نفع و براخراج اسباط عمر و آنچه بر سد بایشان از خیر و شر و صاحب سلسله
اول ان دلالت کند بر آنچه سیاید از دوائی بر سعادت و ثالث بر اصدقاء و دولت و محمدت و ثنای جمیل
و هرگاه دلیل ایشان باشد از مسابل خیر و ناری باشد مسئول از هیئت و اگر مائی از سعادت و اگر هوائی
بر صداقت و اگر ترابی از سلف و کشتهای کاشته و کمش هر یک باشد از وی بر آنچه سیاید از زندگانی ان

سئالت اول در رجا و سیاید با تقریب نزدوک که ایا بدان بر سد یا نه ثانی از مصادقه و محبت میانه و نفر
ثالث در ملاقات مهدوی الباب الاول هرگاه مسئول از سعادت و امر یکه توقع دارد و یا منزلی از نزدوک باشد نظر
کن بطالع و قمر پس اگر متصل باشد صاحب یازدهم پس اگر متصل باشد صاحب یازدهم یا مشتری بصاحب طالع یا بزاویه
یا یکی از انها در طالع بوده باشد یا متصل شود صاحب طالع با قمر بصاحب یازدهم یا بمشتری یا بکوکب سعدی در یازدهم و
قاطعی نباشد میانه انها ظفر یابد بمسئول خود و اگر صاحب یازدهم در وتد باشد و قمر متصل باشد پس این سیاید
تمام شود بر وجهی که خواهد و اگر قابل نقر بر روح ذی جنین باشد ظفر یابد بر سیاید خود بحرکتی و اگر در روح
منقلب باشد در ظفر بسیاید فی سختی باشد و اگر در ثابت باشد یا بد بسیاید خود در اتجامی پس
نظر کن بقابل تدبر تقر پس اگر صاحب نحس باشد پس این بر بعد از ظفر وی فاسد شود و از دستش بر رود و اگر
قابل تدبر بر مقبول باشد ظفر یابد باکثر انچه سیاید دارد و قول البادع در الفاق و دوستی و دشمنی نظر کن
بطالع و سایع و صاحبهای انها و انکه در انها باشد از کوکب و اتصال و انصراف انها و شریک کن قمر را
با انها اگر متصل یا منصرف باشد و الا فلا و اگر هم متصل باشد و هم منصرف منصرف عنه قمر را شریک صاحبان
طالع کن و متصل الیه را شریک سایع پس نظر کن که چگونه هست اتصال و از کجاست تثلیث بسیار نظر
با قمر پس با مقارنه و ایاسیان انها خبر دهی هست یا نه پس اگر چنین باشد موافقت و محبت درست باشد و اگر از
تربیع و مقابله بسیار دلالت کند بر نقص وفا و میانه لکن اگر خبر دهی بسیار نه بسیار ام اهل سیاید الثانی
الثانی در نظر در مسئله مصادقه و محبت میانه و نفر هرگاه سؤال از محبت بین و نفر باشد نظر کن
بصاحب یازدهم و صاحب نهم بسیوم پس اگر ناظر باشد اصحاب این خانها بصاحب طالع تثلیث یا تسدیس
یا تکیدگر دست باشد و اگر تربیع یا مقابله یا تکیدگر دشمن باشند پس اگر یکی از انها ناظر باشد محبت فی الجمله
و اگر دو تا از انها ناظر باشند خوب تر باشد امر محبت و اگر جمع ناظر باشند پس دلالت کند بر محبت شدید
خاصه اگر ناظر از بروج ثابته و بروج عظیمه باشند انهادت بوجهی از وجوه در این مسئله و بخبر آنرا صاحب عاری عشر

باشد پس اگر واقع باشد در یکی از خانهای مذکوره و قبول کرد قمر صاحب طالع را یا آنکه بنگرد در موضع زهره و سالم بود از نحوست دلالت کند بر محبت شدیده و اگر ساقط باشد یا منحوس نباشد دلالت کند بر مودت زایل شونده و اینه قول بتاریخ در تحقیق ام و الحسن آنچه جاری شود میان ایشان نظر کن بصاحب طالع که چه متصل است و میان متصل بهت و در چه موضع واقع شده و همچنین صاحب سابع که به کوکب واقع شده و عاشر اگر متصل شود بصاحب طالع مثلا یا بر عکس یا کوکب واقع در طالع بصاحب عاشر یا بر عکس و همچنین صاحب طالع از عاشر و اتصالی که میان ایشان است تبشیث ببند پس یا متقارنه باشد دلالت کند بر شدت و در سیدن خبر بصاحب طالع و همچنین بکوکبی از اصحاب سابع و منحوس دی پس اگر اتصال بغیر آنچه مذکور شد باشد دلالت کند بر ضرر و بلیه و مصیبت و غم و قلت مال و منال **الباب الثالث** در نظر و مسئول از علاقات اصدقا هر بارگاه کسی سؤال کرد که ایا صدیق خود را ملاقات خواهد کرد یا نه نظر کن بصاحب طالع و قمر پس اگر متصل شوند بصاحب بازنهار از طالع مجتمع خواهند شد همچنین اگر ناقل یا جامع نوری و همچنین در دلالت از بهت لولد دشتری و عطارد در دوازده بیش از هفتم و زهره و برادر و بیش از ارسیم و بریخ و بدر و مادر بیش را از چهارم و دهم و شمس و قمر و نبذه و بیش را از ششم و زحل و همچنین در جمیع حوائج نظر کن بر شالی که ذکر شد قول بتاریخ در هیچ مقام هر بارگاه سؤال از ماری باشد که هبه دارد و دیر رسد که ایا بان برسد یا نه نظر کن بصاحب طالع و قمر اگر متصل بسعد از او تا و یا مایل الا و تاد پس نظر باید بصاحب خود و اگر اسم بروج خود را یا نام برکاشی اطلب کن از اعداد او موضع پس از بلک تبا که نام برده بیان نظر تی که بیان شده از جوابر و طبایع بروج دوازده گانه **الثانی عشر من الطالع** در آنچه مناسب و مشاکل ان است قول بتاریخ در منوبات ان دلالت بکند بر اصدار ثقاوت دهن و شهامت و حدت و سخن چینی و مکر و حیله و ریخ و تعب و برجهار پایان و وحوش و خوف و کبت و زبون گیری و مال او زنان و خلوت و جمعیتها و بندگان و مطیعان و عبید و کنیزان و قرض خواهان و کفیلان و آنچه برد از مال و ملک سؤال و بر عرضیت

اگر

دگرشه گیری و خواری و کینه بر پیشه بر تبه گان از مردمان و شاهها و دوستان و آنچه برسد بمولود و بر شکم او بر سختی و دلالت بر مسهولتان پس اگر منحوس باشد بهتر شش یا کنی باشد یا منحوس برد و بریخ یا موضع یا فرجهن باشد خصوصا اگر او را ندیده باشد و کنیهای ناظر بان و ندی باشد دلالت کند بر عسر و دلالت و ان بیت دلالت کند بر دواب ارض جمیعا و بر جهار پای و بر بیشه اول دلالت بر ثقاوت و حبس و غم و حزن کند و ثانیه بر اعداد ثالث بر دواب و هر کشتی و هر زمان که دلیل ضرر ان واقع شود و ماری باشد سؤال از اعداوت و حزن و خوان باشد و اگر ارضی محبس و محبوسی باشد و اگر بالا از بهایم برسد و اگر هوا از همان سؤال کند و رنگ ان هر بروج که باشد بنوی بود که در ان بعدی باشد اشهی و دوان هفت باب است اول در سؤال از عداوت یا عداوتی که از ان بهم رسیده باشد دویم در امر مخالف شخصی که بطلب ان رفته باشد سیوم در امر محبس و زندانی چهارم در صفت دابه یا جهار پای حمل ان پنجم در دابه که خواهد بگیرد که ایا تمام شود یا نه ششم در گریختن و بسیاری هفتم در سؤال از متقول که ایا قصاص میشود یا نه هشتم در مطلوبی که ایا بدست اید سؤال نهم در سؤال از عداوت **الباب الاول** نظر کن بصاحب طالع و صاحب دوازدهم پس اگر صاحب طالع در اسعد زناظر تثلیث یا تسدیس بود پس بری از کن و صاحب دوازدهم را نیز چنین قبول کنند یکی بگر را حکم کن ایعنی از این عداوت و حدوث صلحی میان ایشان و عدوی که از ان سؤال واقع شده یا ان بر تو **الباب الثانی** نظر کن در امر مخالف و خون خواه و دانستن بر گاه سؤالی از خوفی باشد نظر کن بموضع صاحب طالع و قمر حال انها پس اگر صاحب طالع کوکبی باشد در دوازدهم و قمر با وی باشد پس این مخالف شده ترسد از او امر شده بدی که مطالبه سؤال کنند لکن قدرت نیابد بروی در این طلب و همچنین باشد اگر در بعض اماکن رو به بهبود نهد چون نامه رسانی و امان پس خوف بروی راه یابد از جهه منوبات ان بعنی که صاحب طالع در ان باشد پس اگر شهادت ندهند نحوس او را و تا دوازدهم باشد بعد دلالت کند بر فوج و اگر شهادت ندهند نحوس واقع نشود

وزایل شود و همچنین خوف محض باشد و اگر طالع بری باشد از نحوس ناظر طالع نرسد مگر دلیل سایل
و خبر خوفی اگر باشد بی اصل و باطل بود و اگر صاحب طالع و تدی باشد ناظر باشند بری نحوس از او تمام و
بسیار باشد و بدتر باشد بدتر است که نحس صاحب ششم بود چه اگر چنین باشد دلالت کند بر هلاک اسب
وی و اگر صاحب ششم نباشد پس مصلحت شدیدی بوی رسد لکن بسیار عاقبت باشد برای او و اگر شهادت
کوکب از روح منعدمه باشد دلالت کند بر تحویل تنبیر بلده و اگر انقلاب خوف و قلت بقای ان و در برج
باقیه دلالت کند بر ثبات شر با شهادت کوکب انها را بر این دلیل اگر نحس در دویم باشد دلالت کند بر اکه
اخذ شود بواسطه مال و اگر رب طالع در دوازدهم باشد ناظر طالب رب سابع و نیز رب ثانی
عشر دلالت کند بر کمیتی بحیات وی و بر انکه قدرت نیابد بری و اگر در این صورت قمر متصل
نحسی باشد دلالت کند بر وصول مکروهی بوی از حال فرار مکر انکه ان نحس صاحب بیت قمر باشد یا صاحب
طالع چه مکروه اقل باشد و سلامتی از ان اظهر و اولی باشد و اگر صاحب طالع ساقط باشد از دوازدهم
دران باشد سعود پس کمی قدرت بران نیابد و زایل شود این خوف بر اندازه بسیر سعود بوی یا بقبال
یا جمله و اگر متصل شود قمر از دوازدهم بسعدی در دهم یا بنهم که دهم قمر باشد کمی از طلب ایران خایف
نیاشد و شکار اشود و ام وی دام خوفش پس اگر بدل این سعد نحسی باشد در نهم ظاهر شود این خایف
و طلب او کنند بشدت و هم باشد بری و طول کشد خوف او در این علیه گرفته شود و هلاک کرد و
پس اگر ناظر باشد بوی سعدی بفوت گیرند بروی پس فدیه شود و لکن از هلاک ایمن گردد و سلامت
باشد و اگر خواهی بدانی هلاک بسبب حبس او را نظر کن بمقدار فوت این نحس سعدی بر
برفرس پس اگر قوی باشد و قمر در حد وی باشد و این نحس برج بود کشته شود و باین زمانه و نجات نیابد
و اگر زحل باشد گرفتار شود و بطول انجامد حبس و نیابد و در ان بر اندازه فوت زحل در موضع خود
و حصه بضبطی در بر حبس و اگر این نحس غیر قوی باشد و در موضعش قمر در حد سعدی باشد گرفتار شود لکن

ایمن بود از الم و عذاب و حبس و متعذران بر اندازه بسیر نحس باشد بری قرار شهود و ایمن و اگر نحس ناظر قمر
ضعیف باشد و قمر اعم وی باشد در موضع ان و سعدی ناظر قمر باشد و قبول کند قمر از او در موضعی که قمر از ان
حصه و بهره باشد پس خایف بسلامت باشد و ام بصلح انجامد و امان یابد و خوف کمی و سهل بوی رسد
کفته است بطلیموس نظر کن بقمر و صاحب خانه وی و صاحب طالع پس اگر ان و متصل باشند و صاحب
طالع سعد باشد و نحسی ناظر قمر بود صاحب طالع ترسع یابد پس نظر کن بصاحب خانه قمر پس اگر قوی
باشد و در شرف قمر باشد بوی ضرر نرساند نظر نحس بقمر نرساند باین خایف مگر خوف اندکی پس سلامتی
و فراغت یابد و اگر قمر مقارنه داشته باشد با نحسی در هفتم گرفتار شود و در غیر طالب خود و اگر در سیم گرفتار شود در
خانه برادران خود و بابعض اقارب او اگر در یازدهم گرفتار شود در حالت امنی و در خاطر جمعی خوشنود شوند
باین بعضی ثقات و همایکان وی زیرا که این بلیه که بوی راه یابد و اگر در چهارم باشد گرفتار شود در خانه
که پنهان شده باشد در زیر زمین و خایف و هراسان نماند و اگر در دهم گرفتار شود در شکار او در مقام و مسکن
خود یا در عمل و شغل خود یا در بعضی از طرق که تردد می نماید بان بعد از ان نظر کن سعود که در چه موضع باشند
پس اگر سعود در این مواضع باشند و قوی و نحوس منحسه ضعیف باشند پس این خایف اگرچه گرفتار شود
لکن باکی بروی نباشد و کشته نشود و اگر نحوس نیز کروه قوی باشند و حد قمر نحسی را باشد پس این خایف
گرفتار شود و بسیار هراسان شود و هیچ در حبس باشد تا انکه بمرد مگر انکه سعدی ناظر باشد قوی از انجا که
فی الجمله شر کمتی قرار او ران باشد پس دفع کند شر ان نحس را از ذهن شود و برابد از خوف و حبس باذن الله تعالی
و بداند که خونی برده و ضعیف باشد بکی انکه خون خواه سلطان باشد و دیگر انکه غیر سلطان بود در اول طالع
را برای سایل قرار دهد و هم را دلیل سلطان خون خواه و هفتم را دلیل کسی که بداند که خون وی خواهند
بریزند و چهارم را دلیل عاقبت امر پس اگر ناظر باشند صاحب طالع دهم و صاحب طالع ما ناظر باشد یا خالی باشد
ناظر باید طالب بر مطلوب و دوم ثانی طالع را دلیل سایل و هفتم را دلیل طالب دم که خصم باشد قرار

در بس نظر کن که اگر صاحب طالع در هشتم باشد یا ناظر باشد یا ناظر نباشد پس همچنین طالب ظفر یابد بر مطلوب والا فلا پس اگر نظر تربیع یا مقابله باشد یا مقارنه و مریخ ناظر نباشد بصاحب طالع و صاحب هم خون وی بجنگ شود و اگر ناظر تثلیث یا تسدیس باشد و قمر در سنبله نباشد یا بعدی نشده از زایل کند کشته نشود و همین مجرد ظفر استظهار باشد پس هر گاه سائل خایفی که فرستاده پرسد طالع را دلیل سائل و هفتم را دلیل خایف قرار دهد اگر کسی که خایف ازان ترسد سلطان باشد دهم را دلیل وی گیرد اگر سائل خود خایف باشد طالع را و همچنین اگر دلیل آنچه را ازان بترسد از صاحب چنین که منسوب است بوی مثلا اگر زوج خود ترسد صاحب هفتم را نظر کن و همچنین پس اگر مناظر باشند این دو دلیل یا در اتصال باشند در دوم هشتم یا شش یا دوازدهم یا هفتم تربیع یا مقابله یا مقارنه دلالت کند بر حبس که بقدر طاقت باشد و اگر مناظر تثلیث یا تسدیس باشد و دلیل مطلوب که دیگری طالب راست او نیز بواسطه وی باشد در جواضع پنجگانه نباشد دلالت کند بر رهائی و خلاصی وی از حبس و هر گاه بسلاطین منسوب باشد و ارکان بر کارکنان و مصاحبان خود پس اگر شمس و طالع و قمر منحوس نباشند پس مضیف مورک رهایشان شدید باشد و اگر صاحب طالع ناظر طالع باشد و شمس نباشد فی الجمله تخفیف یابد و قلیل باشد این مضیف و اگر شمس منحوس باشد و در مقابله طالع و قمر پس ملک سوداء نوراء دنیوی و اگر صاحب طالع مریخ باشد و با شمس یا قمر باشد دلالت کند بر غضب ملک و اندیشی خوف ازوی و اگر قمر زاید النور باشد و با مریخ در یک برج باشد یا مقابل یا مناظر وی پس این صاحب مغضوب و مجروح شود و بلسعی یا بدو همچنان اگر قمر و طالع و مریخ در دوم یا بر عکس و همچنین اگر عطارد صاحب طالع باشد یا صاحب طالع و موضع مریخ یکی را دارد و باشد و اگر رئیس طالع باشد یا بعد از جهته دزمان و بندگان و خادمان یکی را دارد و باشد و اگر رئیس طالع باشد یا بعد از جهته دزمان و بندگان و خادمان

باب ثالث

در سبل محموسین و این هفت فصل باشد اول در خروج از حبس دوم در وقت خروج سیوم در موضعی که در حال حبس چهارم در بیماری در حال حبس پنجم در عذاب در حال حبس از ضرب و قید و ماندن فصل اول هر گاه سئوال از زندانی باشد نظر کن در این باب بر سه گونه نظر میکردی اگر سفر چه هر دو سئوال از خروج از مکان باشد مگر آنکه در باب زندانی هر گاه صاحبان اوتاد در جای خود باشند بعضی از جهت بعضی دلالت کند بر حبس در مدت این سال مگر آنکه اوتاد و یک کوکب باشد در برج السیر و متصل بکوکبی زایل و در سیار طالع یا صاحب هفتم یا سیوم جهت این دلیل خلاص باشد و بهتر است که متصل شود بکوکبی از هفتم یا سیوم یا دوم و هشتم دلالت کند بر سستی و شدت بعد از خروج و اگر طالع و صاحبش و قمر صاحب خانه شش در بروج ثابته باشند دلالت کند بر طول حبس خصوصا اگر در اوتاد باشند و اگر جمیع دندی باشند و در بروج ثقیله و زایل ساقط باشند دلالت کند بر آنکه در رفعت مکث در حبس و اگر اینها دندی باشند و در بروج ذو جسدین دلالت کند بر تحویل و نقل از محبسی بمحبسی دیگر یا تغییر بعض امور وی و مدت حبس وی بسنه باشد و اگر صاحب طالع و قمر در دو بیع سفر باشند دلالت کند بر خروج یا انتقال از حبسی بحبسی و اگر اتصال در این دو بیع بکوکبی باشد که ان نیز در این دو بیع باشد دلالت کند بر طول حبس صاحب طالع و دندی دلالت بر طول مدت حبس کند و هشت این چهارم باشد پس اگر با وجود این ناظر باشد بوی صاحب دوازدهم یا بعضی از نحوس رسد بوی کشی در حبس زیادت از نظر و اگر صاحب طالع ساقط باشد در اوتاد و متصل بکوکبی دندی طول کشد حبس وی بعد از مهلتی خلاصی و اگر دو دندی باشد و متصل بکوکبی زایل دلالت کند بر خلاص بعد از یاس و اگر دفع کند نظر خود را صاحب طالع یا قمر بکوکبی در سیوم یا نهم دلالت کند بر خلاص پس اگر این کوکب صاحب یکی از اوتاد باشد پس اگر ناظر باشد باین درجه کشل شود امر و اگر ناظر نباشد نجات یابد از حبس و بهتر آن دلالت خلاصی دفع نظر صاحب طالع یا قمر صاحب بصاحب سیوم یا نهم بشرط آنکه قابل زایل باشد از اوتاد و صاحب طالع پس اگر متصل شود یکی را از اینها بصاحب دوازدهم وی از سیار طالع باشد یا بصاحب پنجم یا سیوم وان در دوازدهم باشد دلالت کند بر خروج و اگر کمین از زندان و اگر متصل شود صاحب سیوم یا نهم بصاحب طالع

بیرون رود از زندان تا آنکه صاحب طالع از برج خارج شود از ابیل بگذرد از وند و هرگاه زحل در وندی باشد
یا صاحب یکی از آنها و قابل تدبیر صاحب طالع باشد دلالت کند بر عسر و در امر خروج در این سال و بدتر از آنست
که صاحب طالع با این دو وند باشد چه دلالت کند بر حبس و حبسش تر از آنست اگر طالع برج ثابت
باشد بدانکه هرگاه صاحب طالع و ابیل خلاص باشد بواسطه نوع تدبیر خود و پس زندانی خود و ثابت خلاص شود و بدان
اعانت کسی را اگر به نظر قبول تدبیر شود دلالت کند بر آنکه غیر از هیئت سجانت وی شود بدون طلب و حیله
از وی و در امر خلاصی خود و هرگاه صاحب طالع مقبول باشد و قمر غیر باشد دلالت کند بر خروج و محبوس از گاه
مقبول نباشد لکن متصل شود بکوکبی مقبول دلالت کند بر خروج و قمر هرگاه متصل شود بصاحب نهم یا سیوم و
صاحب طالع غیر متحبس باشد و نه متصل بمتحرک بعید و نه دلالت کند بر خروج و اگر صاحب نهم و سیوم قبول
کند تدبیر قرار الکن در وند باشند دلالت کند بر عسرت خروج محبوس پس اگر قبول نباشد در ان عسرت و
اشکال کی باشد و هرگاه صاحب طالع در بیت السفر باشد و قمر متصل بوی دلالت کند بر عسر خروج و حبس
بنابرین گفته است که قمر با زحل در هر برجی که باشد و بشری نظر کرده باشد بوی از وهم یا وهام
انها و بهتر آنست که مستعلی باشد بر انها دلالت کند بر سعی که رسد بوی در این سند لکن این سند و انها قرا
بشکند یا خود نشکسته شود در محبوس از عصبت سلطان نظر کن بصاحب طالع و صاحب دهم پس
اگر ناظر باشد بوی سعود کند او را دلالت کند بر خلاصی و رضای سلطان و اگر محرق باشد یا نحوس یا صاحب
دهم دلالت کند بر هلاک وی بدست سلطان و هرگاه او را در سفر موجود باشد در مسئله محبوس از محبوس را
شهادت باشد قبول شود از محبوسی بحبسی دیگر و بسیخ اگر دلیل طالع راجع باشد و هرگاه صاحب طالع مصرف
باشد از صاحب دهم دلالتی باشد از زمان آن سلطان که بر او غضب کرده و هرگاه صاحب طالع با قمر مصرف
باشد از صاحب چهارم بگریزد و رهائی یابد از حبس در محبوس بواسطه خصم و ابیل خصم از صاحب چهارم فرار
دهد و نظر کن در داده آنچه میانه انها جاری شود از اتصال و نظر ان با صاحب طالع بسعادت یا نحوست پس

الخ

اگر ناظر باشند قتیبت یا تدبیس خصم در طلب حق خود سکونی نماید و طالب خائب و محل باشد و اگر برج
با مقابل باشد نظر انها پس صاحب حق سخت گیری کند در طلب و بسیار ممانعه کند و اگر میانه انها قبول باشد
دلالت کند بصلح میانه انها فصل دیگر در معرفت وقت خروج محبوس هرگاه دلالت کرد دلیل بر
خلاصی طلب کن وقت را از ناظر طالع از وی دلیل پس اگر قمر ناظر باشد بطالع و تحت الارض او اگر
دید در موضع یا برجی که در ان قمر را قوتی یا حظی باشد و ناظر باشد بطالع پس این در وقت خروج حبس باشد
از زندان و همچنین نگری در صاحب طالع هرگاه ناظر باشد وی و قمر ناظر پس اگر ان فوق الارض
در موضع قوت و فی الجمله حظی در ابد این وقت خروج حبس یابد و هرگاه هر دو ناظر باشند بطالع پس اگر
یکی از ان هر دو بدیگری متصل باشد پس نگر دان قابل اتصال را و دلیل پس اگر متصل نباشد و قمر
ناظر باشد بطالع از فوق الارض پس همین در وقت خروج حبس یابد از حبس و نظر کن بانچه گفته شد
بصاحب طالع هرگاه در بعضی از منحنیها باشد از مبسوطه یا وبال یا رجعت یا بودن تحت الشعاع که در چه
وقت از ان بگذشت بر ابد پس ان وقت خروج و هرگاه دلالت کند بر خلاصی از جهة اتصال بود پس نگر در
درجهای اتصال را و وقت بران طریق که پیش از زوال بیرجت و بطوء اسقهور یا با ایام نظر کن پرسیدن
متصل بمقبل یا در اجتماع انها در موضع وال بر زوال چون نهم یا سیوم و رسیدن متصل بدرجه مقبل
پس ان نیز وقت بخشد پس تدبر کن وقت را که بیابی ان را باذن الله تعالی و هرگاه دانستی که محبوس
از این سال که سؤال واقع شده خلاص نشود و تحمل بده سال مسئله را نظر کن بشهادت که چه
چنانکه نظر بگذری در وقت مسئله پس اگر دیدی مشتهادات ثبات را چنانکه وصف کردم در باب
سابق پس بدان که خبر خارج بخشد در این سال نیز پس بدینگونه عمل کن در تحمل سنین تا ظاهر شود
برای تو سالی که در ان برابد از حبس و عمل کن در کل ابواب چنانکه عمل نمودی در تحمل
موالید و نظر کن بانچه برسد بوی در سالها از فرح و حزن در انجا و دلیل بر ان صفت که دلالت بکند بر ان

ابواب بیوت و خرده از مواضع خوف و رجا باز ان اعدا فصل ششم از معرفت بیوت مسجون در حبس
نظر کن بصاحب طالع و قمر پس اگر متصل باشند بصاحب ششم بتربیع یا مقارنه یا مقابله دلالت کند بر
بیوت در حبس و اگر انفصال تثلیث یابند پس باشد دلالت کند بر بیوت بعد از خروج از حبس و اگر متصل
نباشد دلالت نکند بر بیوت و هر گاه واقع کند صاحب طالع ندبر بیش را بگوئی و روند الا رض و این کوکب
کهن باشد بصاحب ششم بروان نزد و از مسجون نمیرد بیوت و همچنان اگر دلیل طالع منحوس باشد یا محرق
یا در هبوط یا در ششم از منحوس هم بیوت باشد برادر مکانش و گفته شده که هر گاه حبس از غضب سلطان
باشد و صاحب طالع محرق شود بصاحب هم دلالت کند بر هلاکش بدست سلطان فصل چهارم
در معرفت مرض مسجون در حبس نظر کن بدو دلیل پس اگر متصل باشند بصاحب ششم یا بمرض
بصاحب ششم بتربیع یا مقابله یا مقارنه دلالت کند بر مرض در حبس و اگر تثلیث یابند پس باشد دلالت
کند بر مرض بعد از خروج و بدانکه از برای صاحب طالع ششها ثابت در جسد و مال قوی از قمر پس
اگر وضع نگیرد بصاحب ششم یا مقارن وی باشد یا ششم و نظر کند بروی بعض اعداد و دلالت کند
بر مرض در حبس همچنین اگر در هبوط باشد یا ناقص النور یا محوس در بیت المرض بمثل مسلط است طالع
ابتدای حبس اگر مسجون شود فصل پنجم در معرفت عذاب و ضرب و نکل و صلب و مانند انها در حبس
هر گاه متصل شود صاحب طالع با قمر بصاحب دوم یا ازدهم یا مقارن شود و ان در سجنه طالع باشد دلالت کند
بر سختی و شدت در حبس و اگر نوزده باشد و یکی از دو دلیل که ناظر باشد بطالع متصل بتربیع یا مقابله
یا جهد یا سهم العذاب یا سهم الثقل الا انکه یکی بر خلاف دیگر ضرب و نکل و مانند انها دارد همچنین باشد
اینها نباشد و نظر کن در معرفت کیفیت ان بمریخ پس اگر محوس گشته انها را از حمل یا میزان دلالت
بر ضرب بنیخ و نکل دارد اگر اسد و جوزا باشد دلالت کند بر تازیانه و ضرب مانند ان و اگر در برج
سرطان متصل باشد در انجمنه مذکور شده ان روز در یکی از زوایا خانه خود باشد دلالت کند بر عذاب بضرب

چوب و وضع نشستن و سنگ بر پشت و گردن و امثال ان و همچنین و مانند ان و اگر سعود ناظر باشند یکی از این و همچنین
در این حال شر را کم کند و بر طرف گردانند بقدر نوع سعد بر نحس و ضعفش از ان پس اگر ناظر باشد عطارد
محوس دلالت کند بر طبیعت ان نحس و اگر سعود باشند دلالت کند بر نحو طبیعت ان سعد که دیر عبارت
بر طرف کند شر را و اگر قابل اتصال در صورت نظر برج که ندکور شد در وهم باشد و ان برج جوزا یا
باشد یا شبانه دلالت کند بر صلابت بدکه محوس را بردار کشند و الا فلا و اگر اتصال ندکور در تثلیث
باشد پس باشد دلالت کند بر صلابت بعد از تجلید و خلاصی و سهم العذاب بدست که اخذ کنی از قمر تا زحل
و زیادکنی بران در جات ششم را تا برج ان پس انجا که رسید سهم العذاب باشد سهم الثقل و العذاب
هست که بگیری از قمر تا برج و انجمع شود الفاکنی از زاویه بیت هشتم پس انجا که رسد سهم الثقل و العذاب باشد
پس اگر متصل شوند بانها بصاحب انها نه قتل و نه صلب باشد و نه عذاب و اگر منفصل شوند دلالت کند بانکه
کشتن قتل کنندی در محوس یا انکه اخراجش کرده باشند کفته اگر وقت حبس معلوم باشد چه امر دران
اوضح و اقوی و الا نظر کن در وقت مسئله پس اگر صاحب طالع و قمر هر کدام که اثر از ان پیش باشد
در صورت زایچه منصرف باشد از نحس ما از صاحب دوم از وهم بششم یا هشتم و متصل بعد پس بکتابت
یابد از جمله همچنین اگر دلیلها زایل باشند از آوتاد یا بعض انچه کفته شد و وقت خلاصی بر اندازه بوده
باشد که میانه منصرف از نحس و سعد متصل آید باشد از شاهنها و ایام و شهور و همچنین لاسعاد و در صورت
که اتصال از برج منقلب باشد و صاحب برج منقلب باشد و هر چه هشتم از او در برج منقلب باشد دلالت
بیشتر باشد باذن الله و اگر اتصال از برج منقلب باشد دلالت بر ایام کند و اگر در ذو جسدین بر شهور و اگر
در اثبات سنین و شهادت بحوی از حرف و بطو دلیل منصرف از نحس متصل بعد چه اگر شرقی باشد
اسرع باشد و اگر منحرف بر عکس پس ایام ساعات شود و بر عکس شهور را یام شود و بر عکس سنین
شهور شود و بر عکس بر اندازه حال دلیل ندکور و اگر دلیل در برج غربی باشد و پیر ضعیف دلالت کند

ربع عالی و حبس و شکی عمل اگر مقبول باشد و قوی بگوشود حاکش در حین باذن همه فالی و اگر انفصال
بعد بوساطت و جبان ان سعد بشد خلاصی یابد نعمه بلا توقف خصوصا اگر صاحب سعد مراور اقبول کند
پس اگر دلیل نحوست باشد و فصل صاحب بیت محبس که ملکور شد و نحوست و دلیل صاحب هشتم
بود و ان نحس زحل بود و مبرد و حبس اگر مریخ باشد گشته شود و اگر مریخ در این صورت در دهم باشد
و نحس دیگر در چهارم باشد بردارش کنند و اگر نحوست دلیل زحل باشد و ان صاحب هشتم نحوست و برا
عذاب کنند و اگر مریخ باشد چنین بر سد بوی ضرب و خون وی جاری شود بدان ضرب پس اگر نحوست
بسبب صاحب طالع باشد این بلیه بوی رسد بواسطه کاری که خواسته برزد و اگر صاحب دوم بوساطت مال
باشد یا کسی که معاون وی باشد و مبدا عاقبت از داد و اشته باشد و اگر صاحب سیم بوساطت برادران و فضل
و حرکت او سفر و اگر صاحب چهارم بوساطت پدران و مهور قدیمه و املاک و عقار و دفینها و اگر صاحب
پنجم بوساطت فرزندان و هدایا و لذت او نحوش حالها و اگر صاحب ششم بوساطت بندگان و بهت مرتبه
کان و چهارپایان و امراض و سقام و اگر صاحب هفتم بسبب عقد و ازواج و معاوکنند او
و اگر صاحب هشتم بسبب اعوان و مهدفا و یاران معاوکنند کان و میراث او و بخه منوب باشد بکان
و مرگ و اگر صاحب نهم بسبب نقل و حرکت و دین و اگر صاحب دهم بسبب سلطان چیزی هست
وی و مادران و اگر صاحب یازدهم بسبب اعوان سلطان یا مال وی یا صدقا یا بد او اگر صاحب
دوازدهم بسبب دشمنان و حبس و محنتان بگوی در جانب سعادت و مانندان بسعادت بگوی و طول
و قصر زمان و حبس از ثبات و نقلات و زوال بروج و در بروج موضع صاحبان مواضع او له و اگر
دیدی صاحب طالع یا قمر را یا صاحب خانه انها را یا صاحب شرف انها را یا قمران از خطوط چون شده و مانند
ان که خارج شود در تحت شعاع پس حکم کن بخروج از حبس برای وی باذن الله و بسعادت بگوی از اجتماع
و استقبال عقدم چه اگر خارج شود از تحت شعاع یا زایل الوند بود یا بری از نحوس خلاصی یابد باذن آ

لا محاله بسعادت بگوی برای احوال زندانی بعد از برامدن از زندان از صد جان مواضع او له خروج
چون صاحب خانه قمر و صاحب موضع صاحب طالع پس اگر مسعود باشند دلیل حسن عاقبت باشد پس اگر
سعادت دهنده صاحب هم باشد نیز بسلطان رود یا بسلطنت یابد و اگر صاحب دوم باشد نوا گری
یابد و بر این مثال در جمیع بیوت و صاحبان انها حکم کن و اگر صاحب نهم که سعادت دهنده بود نیکو شد
بولایت و سلطنت رسد از جانب ملک اعظم و اگر زحل باشد از جانب مشایخ خصوصا و لات
خراج و ولات معماری ساکن و زاهد و اگر مشتری باشد از جانب قاضیان و علما باد بن و اگر
مریخ از جانب لشکر کشان و اصحاب سلاح و حرب و اگر زهره از جانب زنان و لهو و لذت ا
و اگر عطارد از جانب نویسندگان و تجارت و کتابت و اگر قمر از ارباب خدمت و رسولان و
قاصدان و بدین طریق بگوی در جمیع بیوت بتفصیلی که ذکر شد در رامز جه کوکب و کیفیت ابو یوسف
کندی که نظر در باره انگشتر خواهش کرده اند جان باشد که در مجلس گفته شد مگر انکه در هیچ نظر
بسکی باد پس اگر در حال هبوط باشد و برگ زندانبان برج که از ان بیرون آمده اند باد اخل در هر ف
شوند حکم بسکی بدلالت بر رجوع ان باذن الله تعالی باب چهارم در مسئول حمل چهارپایان و سوا
حمل و صف و نکش گفته است ارسا بلدوف هندی نظر کن در این باب چنانکه نظر بسکی در بنی ام
از بروج خنوب بچهارپایان چه اگر طالع حمل ماثور باشد یا برستس که منسوبند بچهارپایان و در هیچم کوکب
کنی باشد یا مشتری در برج چهارپایان باشد دلالت کند بر ولادت چهارپایان و اگر سعدی از نه بهر
یا در بجان خود باشد از بروج مذکوره نیز چنین باشد و نظر کن بیرون از بروج مذکوره چه بودن سعود در انها دلالت
کند بر سلامتی ان و بودن نحوس دلالت کند بر سقط شدن و کمی زندگانی ان و نظر سعود و نحوس
بدر بجان این بروج تمیز او بودن انهاست و در این بروج و دلالت و اگر شمس ناظر بیرج جنوب چهارپایان
باشد پس چهارپایا نه باشد ناخ هفت ده و اگر قمر صاحب چهارپایان باشد پس اگر قمر در بیره در بیرج مذکور

باشد که بدین جهة دلالت بر سلامتی حمل باشد پس حمل از جنس کاما باشد و همچنین اگر زهره و ناظر باشند
برج مذکور و اگر زحل ناظر باشد دلالت بر سلامتی باشد پس فیل یا شاه بیش و اگر زهره چنین
باشد که از اقسام اربعه باشد و اگر عطارد چنین باشد استر باشد و اگر شمس چنین باشد از جنس ارسیان
نازی و اسبان بارکش باشد و اگر مشتری چنین باشد کاو و دوشاخ باشد و اگر زحل و مریخ در برج حمل
باشند چنانکه گفته شد با ناظر باشند بان پس گوسفند و میش باشد و در باب معرفت رنگ سولهای
که از جنس چهارپایان باشد پس اگر کوکب دلیل که بواسطه بودن در برج چهارپایان ناظر بان دلالت
بر مولود مذکور و شمس کند بر رنگیت و رنگی که شبیه بر رنگ دو دنبا شد یا بر نزدیکی به
هیات رنگ سایه یا سواد قمر در جهه و اب ظاهر باشد اگر قمر باشد دلالت کند بر سفیدی و اگر زحل
بر کدام کوکبی دیگر که سیاهی زند و اگر مشتری برزد و یکدیگر سفیدی زند و اگر مریخ برنابکی و قمر زرد
اگر زهره بر سفیدی که بر خرمایی مایل باشد و اگر عطارد بر دو رنگی و کبودی و در معرفت علامات ان اگر
شمس دلیل باشد دلالت کند بر انکه ثلث کوشش ان مقطوع شود و اگر مریخ و ثلث ان قطع شود یا انکه دو
مرتبه کوشش ان بریده شود و اگر زحل جمیع ان و در بانی که اب دلالت کند بر انکه هر دو کوش او جمیع باشد
و در قعر اگر از صاحبان شاخ باشد دلالت کند بر کسر قرون و اگر مریخ بر کوناهی شاخ یا انها و ان
و اگر مشتری بر ندو بر شاخ و اگر زهره بر دست میانه دو شاخ و اگر عطارد بر درازی شاخ و نیز شمس دلالت
کند بر علامت سرخی و طرف رهشتان بالای شاخ راست و اگر از صاحب شاخها باشد و مریخ
دلالت کند بر زخم اهن و زحل بر چیزهای مانند یا کوتاهی کوش و دندان گرهش ان و هر کاه کجی
در دوازدهم باشد که جای چهارپایان است خواهد بود یک چشم یا لنگ یا چشم انرا برآورده باشد و اگر
این بخش از شرف خود باشد نیز خواهد بود لنگ و یک چشم و بدصدا و ابریسم یا بی چشمی در دو چشم
چنانکه دانسته خواهد بود چون دلیل سر و استهای ان و چهارم را دلیل شکم و

همقرن

و هفتم را دلیل پا و دوم و سوخران و دهم را دلیل پشت پس نظر کن بموضع سعود و نحوس در این اوتاد و
صاحبان انها پس هر کدام از این اوتاد که دران کمتی باشد یا صاحبش نحوس باشد دلالت کند بر خلقی در
موضعی منوب بان و اگر سعدی باشد یا صاحبش سعود بود پس دران زیادتی قوتی و نیکوئی و صحتی باشد
در هر کاه بخواهی عدالی که از اسایل خواهد طرح بده بانه نظر کن بصاحب طالع و قمر هر کدام که اولی باشد بدلالت
پس اگر دلیل متصل شود بصاحب دوازدهم یا برج یا بصاحب سهم المداراب یا انها جمعا یا یکی از انها متصل
شود بدلیل دلالت کند بر رسیدن سایل بمطلوب و همچنین بگوی هر کاه صاحب دوازدهم در طالع باشد
دان برج منوب بداراب باشد چه بر سد باینچه سؤال کرده از کوسفند و کاو و اسب و مانند انها پس اگر
اتصال مذکور مفقود باشد و جاسی مانعی باشد نیز دلالت کند بر رسیدن سایل بمطلوب و همچنین بودن
برج در برج منوب بداراب و شرقی حضورا اگر برج حکمی باشد دان در دهم بود یا بموضع قوی و فاضل
نهر دلیل باشد دلالت کند بر انکه سایل از روزی شود از اسبان نارنی یا هر سوخران داده شده و خاص
اگر با سهم السعاده یا صاحبان باشد بدلالت کند بر شفاعش بان و سعود اگر دان بر سعادتان و همچنین
باشد اگر صاحب دوازدهم سعود بود و همچنین بودن صاحب طالع در دوازدهم بقبول یا سعود دلالت کند
بر رسیدن سایل بانچه سؤال کرده همچنین هر کاه سعود کند برج را در برج منوب بچهارپایان روزی شود
سایل را منوبات ان برج از داب و طبایع ان اگر حمل منشئه ان باشد از جنس اسبان و هشتران یا
از بهایم و چهارپایان بزرگ و کوشی و اگر ثور منشئه ان باشد از جنس جنس مرشی و کاو و اسبان
و مانندان مخلوط بگدیکر و سهم المداراب انست که بگیری از برج مانده درجه بیت و یکم و یافتی ازا از درجه
طالع بانچه کوهی شود موضع سهم مذکور انست بانا بیستم در سلسله کردنی پس بسیاق هر کاه سؤال
کنندکه کدام چهارپا بسفت خواهد گرفت چه او را بسفت کی از انها یا انکه انهای اسفت بدانشن
حال بعضی از انها پس اگر اب السائله در طالع باشد پس چهارپای که منظور است بسفت گیرد و اگر دوازدهم

باشد بسیوم پس ان دوم چهارپای باشد که بعد از ان برساند و اگر در هفتم پس ان وسط چهارپایان باشد پس
ان اخر چهارپایان باشد و بعد از ان چهارپای دیگر نباشد و اگر صاحب ساعت در سبوط خود باشد پس
راکبان از جای خود کنده شود و در این سیاق بمانند از ان پس اگر باو جود این کسی ناظر باشد بکند یعنی
از حضیض وان عضوی که منوب باشد بوج راب الساعة پس اگر نظر کسی بمقابله یا مقارنه یا تربیع باشد
در راب الساعة در ششم جهت خود باشد پس ان کوکب مذکور از این هفتاد و نه بهتر نیست که در حضیض
راب الساعة باقرنخوس باشد مثلا پس اگر سابل از او اینه نظر نباشد و او را در ایه در انجا باشد
نظر کسی مگر در راب الساعة و کوکبی خیران که در طالع باشد یا در دهم یا بازدهم پس بنگر که بوجه طبیعت
ان جهت در نگ ان چه باشد پس بر وفق ان بود که سیاق بر رنگ منوب بگوکب مذکور باشد
پس اگر دلیل سیاق در شرف خود باشد یا خانه خود باشد یا شرف یا بیت یا عبد یا وجهش پس سیاق چهارپای
معروف و صاحب سنب در شرف و جهت افضل باشد و باقی بهت تر بوده باشد پس اگر در وقتی از وقتها
مذکوره نباشد پس سیاق مجهول و غریب بود اگر باو جود این در سبوط خود باشد پس ان کم نامی قبیح المنظر
و بد خلق باشد و شرف و جهت دلالت کند بر انکه دابه خود صاحب سنب باشد و در شمالیه معروف باشد
بیلاد و سرزمین و لکن خود صاحب سنب نباشد و در حدود چه معروف باشد در بلد و لکن خود صاحب سنب نباشد
و دانسته شود که از چه سرزمین بوده باشد و در معرف حسن سیاق پس اگر سوال از سیاق ان باشد
نظر کن بدلیل سیاق پس اگر شرقی باشد یک درد بود و اگر غربی شش درد نه و اگر در سبانه از جهات باشد
پس چهار سال بود و در ابیس بر سیاق پس اگر کوکبی در مواضع مذکوره نباشد نظر کن بطالع پس اگر
خانه شمس باشد سیاق از دواب بوک باشد و اگر در خانه زحل باشد از دواب مشایخ باشد دواب آنند
که از برای صاحبان حسب نبی خود و نگرانکه زحل او زند باشد یا در موضعی نیکو و اگر خانه مشتری بود از
دواب بزرگان و رؤسا سان دو جوهاس بود یا از کسانی که خادم سلطان باشند و اگر خانه

مریخ از دواب سلطان پسر کرد کان و حجاب سلاح پوشان باشد و اگر خانه زهره یا عطارد باشد از
دواب بعض ملوک پسلاطین یا زنان یا بچه کان و اگر خانه قمر از دواب بعض ارباب تجارات و از
برخر یدار عرض کرده اند و اگر دلیل سابق حاصد باشد پس ان دابه معروف نیست بخوبی و اگر باطل باشد غیر
معروف بود و فلک کندی در کروبندی و اسبابی طالع و حبیش را دلیل کن بر صاحب اسباب
یعنی انکه گر وبندی و اسبابی را نگاه کند از ده و صاحب ساعت اول را دلیل بر انکه مشتری آید و صاحب ساعت
دویم را بر انکه بعد از ان آید و همچنین پس انچه دلیل ان زحل باشد پس سیاه باشد و انچه دلیل پس
مشتری سفیدی که بزردی زند و انچه دلیلش زهره بود کبودی بود که بسبزی مایل باشد و انچه دلیلش عطارد
بود سبزی باشد کم زنگ و انچه دلیلش قمر بود بسفره پس باندازه محاذیه قمر با کوکب باشد پس اگر از
محاذیه نباشد پس سفید باشد و غریبان پس اگر دلیل زحل باشد و مریخ محاذی ان پس کمیت باشد و اگر
مشتری محاذی ان بود اشهب یا مل بحمره باشد و اگر شمس محاذی شود اشهب معتدل شود و اگر زهره محاذی
بود پس گرنگ یا سمند مایل سیاهی بود و همچنین در محاذیت عطارد و مگر انکه دلیلش نارنگ بود از ان
پس اگر قمر محاذی زحل بود پس سیاه براق باشد و اگر دلیل مشتری بود و زحل محاذی بادی پس سفیدی
باشد که موای سیاه دران بود و بازردی بدین صفت و اگر مریخ محاذی بود سفیدی بود و موای سرخ
دران باشد و اگر شمس محاذیت کند سفید سیار سفید براق بود و بازرد براق و اگر زهره بالغی محاذیش شود
یا لمع باشد و سفیدی ان خالص لطیف و سیع باشد و اگر عطارد زهره محاذی باشد یا قرب بان و اگر محاذی
مشتری قمر باشد پس سپرتا بای سفیدی خوشش بود و صاحب بهاباشد و اگر دلیل مریخ باشد و محاذی زحل
سرخی باشد که بسیاهی زند و اگر محاذی مشتری اشقر احمر باشد یا اشهری باشد که بران ازردی ظاهر شود
و بشانی سفید و همچنین دم و بال او سفید باشد و اگر محاذی شمس باشد اشقر احمر باشد و بشانی و
دم و بال او اشقر باشد و اگر محاذی زهره بود اشقر ابیض بود و سرخی ان سفیدی زند و اگر محاذی عطارد

بود پس بغیر کلکون نباشد باز دیگبان و اگر قمر مزاج مریخ دلیل باشد کمیت احمر صاحب بها باشد و اگر دلیل
شمس بود و مزاج زحل سبزی باشد فولادی اگر مزاج او مشتری بود اشهب ابغض بود و صاحب خال
بود و سیاه باشد لبها و دورهای چشم و بال او اگر مزاج مریخ نبود پس اشقر بنکو و صاحب بها و شاید
ترکیهای دوک باشد و اگر مزاج زهره اشهب ابغض بود که دران شکل بلال خال باشد باز قبان و اگر
مزاج عطارد بود اشهب ابغض باشد که گویند بان مرخی باشد بسفید خالص و اگر قمر مزاج شمس باشد اشهب معتدل
باشد و اگر دلیل زهره بود و مزاج زحل پس سبزی باشد که کبابی زند و اگر مزاج مشتری سبزی باشد
صاحب بها که بران زودی باشد یا همسند یا ابلقی چنبکو و اگر مزاج مریخ باشد اشقری بود که کبابی زند
و اگر مزاج شمس بود ابلقی بود بنکو و صاحب بها باشد و اگر مزاج عطارد بود ابرسیمک بود و با کلکون و اگر قمر
مزاج زهره بود پس مرخی بود که کبابی زند و اگر دلیل عطارد باشد و مزاج زحل کلکونه باشد بابل بود
و اگر مزاج مشتری بود کلکونه بود بابل بزودی و اگر مزاج مریخ بود زنگ کل باشد بابل مرخی و اگر مزاج
شمس باشد اشهبی باشد بابل کمیت باشد و اگر مزاج زهره باشد سبزی باشد بابل بزودی بایان
سفیدی باشد سنبه بابلق و اگر مزاج عطارد قمر باشد ابلقی باشد بابل بسبزی و اگر دلیل قمر باشد و مزاج
زحل او بود که زنگ صافی باشد اشهب باشد و اگر مزاج مشتری باشد سمند و اگر مزاج مریخ باشد زنگ فولادی
نازکی باشد که بمرخی مایل بود مگر آنکه ان صاحب جمال و بها و وفی باشد و اگر مزاج شمس بود اشهب بسفیدی
بود خال او و اگر مزاج زهره بود اشهبی باشد که لکه سفید داشته باشد و اگر مزاج عطارد بود اشهبی باشد
قرب بکلکون پس نظر کن بوجه دلیل پس اگر وجه بمرخی مایل سفید بود باشد و سفید بود و الا خلاف
پس نظر کن بوجه چهارم اگر منسوب بیکی از این چهار کوکب باشد که دلالت برعزه و نیکو دارد پس دست دهی
ان سفید باشد پس نظر کن بوجه ششم اگر منسوب بیکی از انها باشد پس بر ثبات ان سفیدی باشد و نظر کن
بکوکب دلیل پس اگر مشتری باشد نازه سمن بود و اگر مریخ پس نباشد و اگر مستقیم باشد و هو اوجود

بود و اگر راجع باشد غیر مطیع و بد جلو باشد و دستهای خود را از جا بر دارد و اگر واقف باشد سرکش بود
و اگر قدمی و در خط خود باشد خارج از بحث الشعاع جلد و قوی و توانا و نوش قوی باشد و اگر خلاف
وضد انچه گفته شد باشد پس بر خلاف و ضد انچه مذکور شد باشد پس بر خلاف و صاف کرده باشد
و اگر مسعود بود و بنیکو صورت بود و صاحب بها و میمون باشد و اگر منحوس پس بر خلاف و ضد انچه مذکور
شد باشد و اگر صاحب چشش سعد بود پس از جلد چهار پایان چشش زیاده باشد و اگر زهره باشد این مدار
جمل بر باشد و اگر مشتری از انسان هم بوده باشد و اگر صاحب سعد نحس بود پس از انسان چشش زیاده
باشد و معروف الصیت بود بلکه صیت نحسش بر رسیده و اگر خواهی که صاحب چهار پایان بدانی پس اگر
دلیل صاحب طالع باشد چهار پا از صاحب ان باشد یعنی انکه بنای گرو بندی را کذارده و اگر صاحب دوم
از یاران او باشد و اگر صاحب سیوم از برادران یا کسی که بمنزله برادر باشد و اگر صاحب چهارم از پدران
او یا کسی که بمنزله پدر باشد چهار پایان وقف ان شهر که از برای جنگ مخالف وقف شده باشد
و اگر صاحب پنجم از ولد او یا کسی که بمنزله ولد وی باشد و اگر صاحب ششم از بنده وی یا کسی که بمنزله بنده باشد
و اگر صاحب هفتم از زوجه او یا همران او یا همکنان او و اگر صاحب هشتم از یاران همران و همخانه
وی باشد و ماندان و اگر صاحب نهم از دین داران یا همران و همخانه او و ان وی باشد
و اگر صاحب دهم از بعض اصحاب سلطان یا سلطان باشد یا کار کرد صاحب دان و اگر صاحب یازدهم
از صدیقان وی باشد و اگر صاحب دوازدهم از دشمنان وی یا کسی که بمنزله دشمن او باشد جوز عرب
برای هجم دانستند لال کن بر خوبی چهار پا بر عزت دلیل و در کندی بر بلاوت دلیل نیک را بر بد یا بر صفتهای ازرای
مسئله مفقود لی که ایا قصاص خواهد شد قاضی یا نه و از مظلومی که ایا از کسی که یا بر ظلم کرده او وی را
خواهند کرفت یا نه کار بر زوال از مفقود لی باشد چنانکه گفته شد باز مظلومی که ایا بقدرت خواهد تافت
بر کسی که بر او ظلم کرده ایا مظلوم او بوی رو خواهد شد نظر کن در این باب بطالع و خانه عاقبت پس اکر

این دو قمر در برج منقلب باشند پس هیچ سلطنتی نشود و قدرت نیابد و خوب تر آنست که ناظر خانه صاحب
بیت قمر تقبیر و نه صاحب طالع بطالع به دلالت کند بر آنکه ظفر نیابد جانبش و کشته نشود قاتل بقصاص
و همچنین اگر قمر متصل شود بسعدی و قصاص نشود مگر آنچه بعد از این سعد متصل شود و حبس بس قاتل کند
شود مگر آنکه اتصال تثلیث باشد پس باید به دلالت کند بر آنکه بر سد بوی عذابی یا بندی از این
و اگر متصل قمر کسی باشد در برج منقلب و صاحبش مریخ بسیر باشد و ناظر بوی پس از آن بر وی
شود یا بگریزد بدین تفصیل که اگر نظر وی بصاحب خانه تثلیث باشد پس یابد رها شود بطریق عفو و بخشش
و اگر تربیع و مقابله بطریق قتال یا بسبب آن خلاصی یابد و اگر مقارنه او را راه کند نهانی یا بگریزد و خلاص
یابد و هرگاه قمر متصل شود و حبس بعد از آن بسعدی و بخش نوعی یابند بر سد بوی ضرب و عذابی پس رها
شود و اگر بخش نوعی یابند دلالت کند بر قتل و عذاب پس اگر مریخ نیابد باهن و نازیانه یابند و اگر ضعیف و سعد
زحل بود بطریق چوب بود و مانند آن هیزم آهن و نازیانه و اگر در طالع سعدی یابند این عقوبت و بخشند
بر سبیل علاج کردن او و یابی مشغول پس اگر در آنحضورت قمر متصل بنحسی قوی در مکان خود پس این انتقام
بفرمان او و یابی یابند یا سلطان از وی انتقام کشند پس اگر با آنکه ذاکر سند صاحب طالع سعد و متصل باشد
باین کس نظر یا مقارنه پس او و یابی مشغول سخت گیری کنند بر قاتل یا سلطان بوی بشکوه آید کند و عهد
کند و خلاصی دهی پس اگر نظر کند صاحب طالع طالع غلبه او و یابی مشغول او را بند و اگر صاحب خانه قمر نظر
ناظر بسلطان و او را خلاص کند و اگر هر دو ناظر بسلطان هر کدام که قوی یابند در مکان حکم برای مربوب
ان یابند و دلیل یابند بر حقیت آنچه ذاکر شد و اگر هیچکدام ناظر نباشند متصل به قمر را بجای صاحب خانه
وی قرار داده و کوکب طالع را بجای صاحب طالع پس هر کدام که نهاد تان هیزم یابند دلیل یابند
بر غالبیت این امر و بدانکه صاحب چهارم هر کاه ناظر یابند بمرگی که در طالع است عقوبت کند دلالت
الکوکب او بوده یابند الکوکب بمنزله صاحب طالع و مراد بهیزمی نهادت است که صاحب خانه یابند یا

جبر

صاحب شرف آن یا صاحب حد یا صاحب مثلثه آن یا صاحب وجه پس جمع شود و ما از این ششها و نهایا هیزم
پس بدان این را بخط کن مثال مسئله از فاعل و حاصل وی نظر کردیم در این مسئله پس

باشیم طالع را سرطان و صاحبش که قمر بود در بیت الرجا که
باز در هم بود متصل مریخ پس بمشتری پس عطارد پس نظر کردیم
بقوت مشتری و مریخ مریخ زایل الوتد بود و عزبی و مشتری مایل
الوتد و مشتری در خانه زهره و مقارن بادی در بیت الرجا
که مکان قمر وی و خویشش بود و چون طالع برج منقلب بود و صاحبش در شرفش یا صاحب خانه دلالت
کرد بر سرعت خلاصیش از حبس و چون زهره صاحب خانه قمر بشرفش بود در خانه خود دلالت کند بر آنکه
مراو را نفی کنند در خلاصی وی و قاتل وی در خانه وی یابند چه قمر یا صاحب خانه خود یابند در خانه ان
پس دلالت کند قمر بر صاحب هیزمه که قاتل یابند و دلالت کرد زهره که صاحب خانه او بود بر نوع عامل
را مروی بود اتصال قمر مریخ صاحب هم پس دلالت کرد بر آنکه ان عامل یا سلطان منزل امروی نفی
پس قاتل آنا زیانه زنند و حبس کنند پس نوعی بدانیم مقدار این حبس و عقوبت را پس یا شیم
میان قمر و صاحب هم او شش را چه در برجی که در ان مریخ بود و دو حبس پس دلالت کرد که بوی رسد
ضرب نازیانه و زخم آهن و دو حبس و قید ماند ششما پس بندازی بر دارند زنند و بازخ مانند دو حبس
ششماه دیگر از جهة آنچه از درجات اتصال یابند مریخ و مشتری و از جهة اتصال قمر بعد از برج بمشتری
خلاص شود بعد از یکسال و اگر بوج بخرمن و حبس بنود که دلالت داشت بر نصف حبس شش از جهة خلاص
هیزمه نا مرت ششماه یا ان الله و نعام سند بدون الله آنچه از مسایل متعلق بود بدو بروج دوازده گانه
و هیچ از آنها فرو گذاشت نشد بحمد الله تعالی و اسئله هو المعین و المولی یا صاحب در دانشن او فات استخراج
ان در جمیع مسایل و آنچه در این باب ذکر می شود بمنزله مفاتیح است و مطرد است در جمیع و از آن توان

حکم کرد بر هریک بتنهائی نشاید بدانکه اوقات حادث میشود از حرکات و هر ابتدای حرکتی که دو نقطه
باشد نامتهای نزدیکی و همسانه انتها باشد و ران باشد دلیل وقت و هر حرکتی که اینده گسستنی باشد
و برسد بمزاجی که موافق ان باشد یا مخالف ان نیز دلیل بر وقت باشد چه در خیر و چه در شر و جمیع حرکات
بر این نحو است که وصف کردیم بعون الله تعالی پس انگه تغیر حالات و تبدیل اشکالات دلالت کند بر
وقت چه در خیرات و چه در شر و تبدیل اشکال عبارت است از اتصال کواکب از شرقی با غربی در
هریک از دوازده تغیر حالات عبارت است از اتصال انها بکسب طول چه از وقتی که یکی از کواکب ثابت
مفارقت میکنند از مرکز شمس تا حین مقابله که صد و هشتاد درجه باشد شرقی اند و از حین مقابله تا
مقارنه دیگر که هم سیصد و شصت درجه باشد غربی و این حرکت که وصف کنند از مشرق تا بغرب
بسبب انهاست بشمس و انرا قبلت و شرقیت و غربیت کواکب هم بتازه بشرقی و غربی باعتبار بعد از فلک اطلس
چه بین طالع و وتد شرقی و ربع ممازران که میانه سابع و وتد شرقی باشد دلالت کند بر سرعت و
فعجل و ربع میانه طالع و رابع و ربع ممازی ان که میانه عاشر و سابع است غربی باشد دلالت کند
بر ابطاء تا اخر و این بحسب قول منجمین است و اما نزد ما، بر حسبی بس مخالفت کرده ما خود بس موضع
سریع فلک را اختیار داده موضعی که مسامت بطلوع نماید و ان از رابع است تا طالع پس تا عاشر بر خلاف
توالی دانسته شد این ناحیه علیا را سریعه صاعده بسبب انکه فلک از این ناحیه بصعود و ابتدا
است میانه عاشر و رابع را برخلاف توالی یعنی ناحیه سفلی را بطیئه و منحدره از جهة انکه فلک
ازان بانحدار و انحطاط و نزدیک کردن بقطب و این قول اکثر بس نشاید و اما باتصال بحسب حرکت بس
است که کوکب صاعد باشد در شمال یا ابطا نشاید یا صاعد در جنوب یا ابطا بس کوکب که از صعود بهبوط
یا از شمال بجنوب یا برعکس و هر دو و اما تبدیل اشکال که کواکب بس از مقارنه انها بکدیگر تا وقت مفارقت
انها و قبلیت و از ان تا مقام اول انها نیز وقتی است و از ان تا غایت رجوع انها وقتی است و از ان

تا انتهای

تا انتهای فاصله تا نیمه نیز وقتی است و از ان تا ابتدای فضای انها نیز وقتی است و از ان تا مقارنه دیگر نیز وقتیست
و نیز بدانکه از حرکت متعارفه و کوکب که بر فلک حرکت فلک اعلاست و از مغرب بمشرق بواسطه
مرور انها بدرجات کوکب و بروج نیز وقتی است و از حرکت فلک اعلا که از مشرق بمغرب است و بشمال
کواکب بموضع بیوت و مواضع کوکب بعید و نزدیک نیز وقتی است و از سیر در اوج طالع و درجه کوکب هر
یک سال یکبار و یا بکمتر و از ان پس تا انگه برسد بکمتر های کوکب و شعاع انها و اجزای بروج و سهام
نیز وقتی است و گفته است ما شاء الله ابو علی حباط که سئل کرد او است که تغیر بده درجات را بسالها
و ماهها و روزها و تغیر بده درجات کواکب را نیز بطول و عرض از پس پس و جمیع حرکات فلک که
از انها وقت دانسته میشود این حرکات است که بیان شد از برای تو و بدانکه دلیل وقات خفیفه هرگاه در
بروج کوکب سیکر و یا منقلب باشد دلالت بر روز ناکند و دلیل اوقات طولانی این بروج ثابت دلالت بر سالها
و ماهها کند و اگر دلیل در بروج کواکب کران رو باشد یا ثابته دلالت بر سالها کند و در بروج ذوجسدین
دلالت کند بر ماهها و در بروج منقلب بر روزها و موضع سریع از طالع دلالت بر سرعت و وقت کند و ان
همان ناحیه علیاست که ندکور شد و موضع بطی از فلک و ان همان ناحیه سفلی است که دلالت کند بر بطو و
وقت و طالع و وسط السماء دلالت بر شکل ایام کنند و سابع از انها ابطا باشد و دلالت بر مانند نمود
کند و وتد الارض از جهه ابطا باشد و دلالت بر سنین و ماندن ان کند و هرگاه کوکب دلیل بر وقت در
برج ذوجسدین تضعیف کن انچه را بافته از وقت معرفت استخراج دلیل وقت و مزاد از ان نباید
که بگیری دلیل بر وقت را از کوکب هر چند قوی باشد هرگاه شهادت مزاج انها را در مسئله نباشد نه جنسی
و ان گاهشه باشد مگر بزن را چه انها را دلالتی از وقت باشد که غیر انها را نباشد و گاهشه نیز شود وقت
مگر از قابل تدبیر طالع باشد و چه صاحب حاجت هرگاه این دو مناظر مناظر شود یکدیگر را الا از
قابل تدبیر یکی از این دو یا از بزن یا از قابل تدبیر فرد یگر و ان نیز ناظر طالع دلیل بر وقت مگر انکه دلالتی

دلیل وقت را چه ان اولی باشد از برزن پس بسنجد لال کن بر سرشن و شرق و غرب ان از ارباع فلک
شمس بر وقت بران نظر بود که وصف کردیم و بنمایم تو را، بعد گفته شد بطلمیوس که نظر میکنم بجانب طالع
شمس و قمر پس هر که داند که قوی باشند که ناظر باشند بان جانب خانه و جانب حادثش و ناظران در وند باشند
دلالت بیانها کنم باد در مایل الوند پس دلیل باشد بر وقت در روشن از فلک و اتصالش بکواکب و ان دلیل گر در وند باشند
و یا در مایل الوند پس دلیل باشد بر ماهها و گر ساقط باشند بر روزها و ساعتها و حال ان امر و عظم ان بر اندازه
نزدیک این کوکب باشد که بجانب حمل ان در صورت سنبله است و جوهر این کوکب که دلالت ان بجانب دلالت
وی باشد بالذات و حالش که بجانب عوارض وی باشد از عزت و بطء و مانند ان و اما کیفیت ان امر بسان
انکه مقارن جه واقع شود پس از نظر کوکب و اتصال نهادن کوکب را و جهت حکم از بن باب است که
نظر کنی که کدام اولی و اقوی است از شمس و قمر و جانب طالع بطالع پس ان بشند دلیل نظر کن که در کجاست
و قوت ان بر چه قدر است و در چه برجست ثابت یا منقلب یا ذو جسدین و در وند است یا مایل الوند چنانکه وصف
کردیم بجانب و ران و بجانب اتصال ان مجزم گوئیم و بنده و معاونت هنده از انواع اتصالات و بجانب
قمران خاصه مر قمر را و اتصالش و نظرش و امر حضور صاحبگاه قمر را مر شمس را و برج موتش باشد یا در وند یا مایل
الوند بشند معرفت وجوه بحکاند چه در وقت بدانکه جمع ادقات در همه مسایل از نوع وجه هر ان جنس
اول انکه نظر کنی که چه قدر است از زمان میانه ان سؤال تا رسیدن سبکر و متصل بحکم ران و متصل پس
بدین قدر بشند دوم انکه ملاحظه کنی زمانی را که میانه ان سؤال است تا رسیدن متصل بدرجه که ران باشد
متصل به در وقت سؤال از ایام ساعات پس این هر سه مقدار وقت باشد سیوم انکه بشماری در جات
میانه متصل متصل را چه اتصال بحکم بشند و چه جز پس نگر ران از برای هر درجه سالی ماهی یا روزی
یا ساعتی بر اندازه سرعت برجع دلیل و بنظر ان و دلالت برج اتصال اگر ثابت باشد سال و اگر ذو جسدین
ماه و اگر منقلب باشد روز چهارم هنگی نظر کنی کوکب والی بر دلالت وقت را که چه قدر است سنین صغری

ان پس وقت بران مقدار بشند اگر فوق الارض بشتر فی باشد ساعات باشد و اگر فوق الارض و غرب ایام
و اگر تحت الارض و غربی سنین و اگر تحت الارض و شرقی شهور و حکم هست که نظر کنی کوکب والی بر مسئله وقت
را و اگر در برج است پس مقدار مطالع ان برج نصیبین کنی وقت را اگر ثابت باشد سنین و اگر ذو جسدین
بشهور و اگر منقلب بایام بسا باشد که وقت بعد و میانه طالع میانه فاصل نه هر بیشه از دو دلیل میانه فاصل
نه هر دو طالع بهر برجی ماهی و اگر وقت که قرد لالت بران کند در وعده و روالی حاجت بگاه باشد یا روز و
و اگر دلالت نه هر بیشه از اوقات بست بگاه و در عطارد و در باب وعده حاجت بچاشت و سه ساعت نیز و هر گاه دلالت
نه هر باشد از اوقات طبعی نباشد دلالت کند بر جهت ماه و زهره در باب وعده ده ماه و هر گاه والی نه هر بیشه
هشت سال و در شمس یکسال یا نوزده ماه یا نوزده سال و در برج هیجده ماه یا دوازده سال و در مشتری
دوازده ماه یا دوازده سال و در زحل سیاه یا سی سال و در بیشتر بطود بیشتر از جمیع این حالات
چنین گونه است که مذکور شد چه کوکب فاعل دافع اگر هر دو در بیشان نا چیه مشرقی باشند و هر دو شرقی
باشند بالذات و برج هر کدام از برای هر درجه میانه دو سال و اگر هر دو کوکب
کوکب در میانه سابع و رابع باشند دلالت کنند بر سنین و اگر میانه رابع و طالع باشند بر سنین و هر گاه والی
نافی عارضی هر دو کوکب هر دو فعل کند یا بگوئی که فعل کند و هر گاه مخالفت کند چنانکه کوکب بالذات شرقی
برج بانند و بالعرض غربی دلالت کند بر توسط امر پس توقف کن در جات اتصال میانه انها را
بهر درجه ماهی و هر گاه بیشتی انچه گفته شد پس مزاج عده میانه دلالت ناچیه طالع و وجه هر کوکب و برج موضع
ان و شکل کوکب چنانکه بیان کردیم پس حاکم باشد بر مقدار وقت و حکم خود چه خطا کنی در دلیل را به قول و قالیس
و اتصال فرکه است که نظر کن بمنقلبه فرد پس اگر در برج ثابت باشد هر درجه میانه انها را سالی قرار ده
و اگر برج ذو جسدین باشد و ساقط نباشد از اوتاد هر درجه را نیم درجگاه قرار ده و اگر ساقط باشد از

سنین صغری

زحل	مشتری	مریخ	
۳۰	۱۲	۱۵	
شمس	زهره	عطارد	
۱۸	۸	۲۰	
قمر	راس	ذنب	
۲۵	۳	۱۵	

الثابت: ابتدا بالفاعل بالساقط
ذوالجسدین: ابتدا بالفاعل بالساقط
المنقلب: ابتدا بالفاعل بالساقط

از وند هر ده درجه یکساعت و بهتر است که اتصال ان بسعود باشد و بداکه انچه مذکور شد از اصعد یا بسعود
در اوتاد باشد که اوتاد بسوی شود از شعبهای بگر جائیکه قمر هر گاه در موضع حاجت باشد در
مکانی قوی بشد بطبع حاجت پس بر اورکند بصاحب طالع یا بصاحب حاجت و وی ناظر باشد بموضع حاجت
دلالت کند بر روایی حاجت در این وقت و همچنین اگر مسئله ایامی باشد و بر نزدیکی حصول نزدیکت کن بقدر
اجرام کوکب میش از اتصال و بداکه نزدیکت بشهر نباشد مگر در وقتیکه تمام شود در ده قمر پس باشد که
دو کوکب از یکدیگر منصرف نباشند و قمر هر کدام بشد بهر دو در اتصال حاصل کند میانه انها صاحب طالع و صاحب
باشند یا داخل شود در درجه طالع باشد بهر درجه روزی پس باشد که وقت از دخول شمس بدرجه طالع باشد
یا بموضع حاجت یا بموضع رب محاجة و تحویل نخستر هر امر را از انجائی که بر است یا نام کند از انجا که
میکند در هنگام دخولش در ارباع یعنی مشرقی و غربی و جنوبی و شمالی بالنسبة با زمنه و از همین جهة شد که گفتگا
از انقش تشبیه کرده اند و قول بعضی از حکماست که دلیل وقت یا صاحب حاجت اگر مسئله نهاری
باشد در بلد پس دلالت کند بر سرعت در همین اگر صاحبش بودی ناظر و شاهد باشد و با ان
سعدی باشد و در یکی از دو وند طالع یا ماسئله باشد و بوده باشد اتصال او درجه خاصه از حد خویش یا اگر اتصال
بمقارنه باشد در بیت محاجة جدا این احوال همه سریع میکند دلالت او تا در اوانها را برابام غلبه دهد و در وند
رابع و سابع دلالت انها را بشهور و سنین بر دو در سیم و پنجم و هشتم و در زایل دلالت کند بر
مماطله و در حاجت تا تمام شدن و دوره کوکب ماندان پس نظر کن در این وقت بر سیدن دلیل در
بعضهای قوت خود یا بتدبیل اشکال یا بر سیدن بمتصل یا بر سیدنش بموضع حاجت یا بلاقات دو دلیل
در طالع یا بموضع حاجت یا بر سیدن نیر طالع بتبدیل جایش حاجت هر رجعی یا بی و بر سیدن صاحب حاجت یا
دلیل طالع در هیاکل اوتاد را یا بعقد اراده و در ده صفرای زایل در هر گاه دلیل بر وقت از متصل بر قرا بموقف عین
ان باشد نظر کن که چه وقت مقارن میشوند در جمی که در است قمر در وقت مسئله ما بر زحلات ان یا

بعد

مقابله ان پس از این وقت را تعیین توان نمود و این اقوی دلایل وقعی است سهم السعود بگیر از درجه
طالع نا درجه دلیل پس ان قدر هشتاد درجه گیر باشد کم کن از ان از درجه شمس و اگر هیزده باشد از درجه نظیر
موضع شمس پس هر جا که برسد صاحب حدان درجه دلیل بر وقت باشد پس نظر کن بصاحب حد که در
موضع باشد از اطالع مسئله یا طالع هیولای هر امر که باشد پس حکم کن بر موضعش از اطالع چنانکه وصف شد
چه اگر در حد صاحب طالع و دلیل ان واقع شود پس این حاجت برابد در همین روز و همچنین نظر کردن
صاحبخانه قمر بان دلالت کند بر سرعت در مسایل و همچنین اگر نظر تربیع باشد در همین
روز واقع شود و اگر تثلیث در نیز وقوع یابد باذن الله تعالی بگیر هر گاه خواهی بدانی وقت چیزرا
نظر کن سهم محاجة پس بشمار از ان نا کوکبی که دلیل است بالطبع بر حاجت بروج مطالع پس نگر ان هر
درجه را در روزهای ماهی یا سالی پس اگر سهم با کوکب دلیل حاجت در وند واقع شود پس دلالت بیش از حاجت
هیزده باشد و نظر کن اگر بروج منقلب باشد پس با ین عدد ساعات باشد و اگر ذوجسدین ایام و اگر ثابت
باشد شهور و اگر در بایل الوند باشد پس از همه اوزنر باشد پس اگر منقلب باشد پس با ین عدد ساعات
باشد و اگر ذوجسدین ایام و اگر ثابت باشد شهور و اگر در بایل الوند پس از همه دوزنر باشد پس اگر
منقلب باشد دلالت بر سنهور کند و اگر ذوجسدین بر سنین و اگر ثابت بر قرون قول بطلیموس
نظر سیکنی بشمس که در حد چه کوکب باشد پس وقت بر اندازه سنین کبری یا باشد پس اگر در حد چه دو
عاشر باشد و سئوال از مدت حاجت عاملی باشد و زحل باشد مثلا پس دلالت کند بر انکه چنان و چنین
سال فاصله نماید در حمل خود و اگر در عاشر باشد یکسن در نزف خود نباشد دلالت کند بر سنهور نه بر سنین
و اگر در سواقط باشد چون ماهی پس تا آن باشد این همه سلطنت و چه خبران دلالت کند بر چنان و چنین
یا چنان و چنین سنت و همچنین در سایر کواکب و بدانکه هر گاه در حد چه اند کوکبی از سعدین یا باشد دلالت
کند بر انکه هر گاه شخصی خود امری یا تمام شود و قت عاجت او پس افضل یا باشد از انچه پیش بوده و در سرور زایل

ودر نزف حوزم

سنین کبری
نهصد میتوی
نهصد
هشتاد
هفتاد
شصت
پنجاه
چهل
سی
بیست
ده

باشد واگر نی از کنین باشد پس باید از عمل خویش مهموم وغمناک وخوفناک واگر عطارد باشد پس میانه بود پس بهتر که کم شود از کنین کبرای کوکب چنانکه میانه کوکب ویکی از کنین بازده درجه باشد چه بازده درجه کم شود واگر زیاده از بازده باشد هیچ کم نشود وخطر نرساند واگر کمتر باشد برهمان قیاس کم شود از عدد مثلا اگر چهارده درجه باشد از کنین کبرا چهارده کم شود براین قیاس تا بیکبار رفت که از اسرار احکام نظلمیوس است درسؤال از خبر باید نظر کرد بدرجه طالع وازاوچندان کن پس قسمت کن برسی انچه براید عدد سالها باشد وانچه باقی ماند دردوازده ضرب کن وبرشصت قسمت کن انچه براید عدد ایام باشد وانچه باقی ماند درسی ضرب کن وبرشصت قسمت کن انچه براید عدد ایام باشد پس انچه حاصل شود عدد سنین وشهور وایام باشد تا بیکبار وقت نظر کن بتربیعهای شمس ترسیعهای قمر چه کوکب ناظر است پیشتر وپس سیر بده انهار را تا وقتی که تمام شود زیجات وحقایق انها پس این باشد دلیل بر وقت در نفع وضرر واگر دلیل بر وقت پس نظر کن که چه قدر است میانه ان ومنحوط ان در مغرب بحجب سیر یعنی مطالع از اجزا پس بران مقدار باشد وقت تا بیکبار در وقت نظر کن همیشه بجز قمر پس از اجزا انکه میانه نیست وترسیع یکی از کنین پس شمار این اجزا باشد وقت بالایام یا شهور یا سنین واگر قمر طالع باشد وزحل در عاشر پس وقت سجده ماه باشد واگر مثل زحل سرع باشد وقت بازده ماه باشد واگر در اول روز باشد که شمس قریب بطالع است وقت هست وبجز از باشد عدد سنین صغری قمر واگر در اخر روز باشد وقت نه ماه باشد عدد برج میانه نحس شمس واگر انها تا باشد ونه یکی از کنین در عاشر باشد ونه یکی از کنین بلکه کوکب در ان باشد بلکه کوکب در سهم سهم یا دوم دهم یا یازدهم باشد پس بنگر از جایی که بایی قمر تا موضع رسیدن ان بترسیع احد کنین بهر درجه که مثال پس این باشد وقت وقوع مسئله چه انها دلالت برسئله کند تا بیکبر چه هر وقت حکم بجز باشد واگر سؤال از وقت رسیدن این خبر باشد نظر کن مثلا بکوکبی که عطای خبر سیار را میکند مثلا از ارباب مسئله سئل یا قمر وقتی که منحوس

بالخ

بجز طالع وقت است که بهر برجی وزیری یا باجی یا بالی پس اگر این ستاره بر سه باین موضع والتفاق نجند این خبر مثلا پس از ترسیع طالع واقع شود وان خانه هیچست واگر این نیز خلاف کرد پس اعاده کن حساب خود را انچه خطا کرده باشد تا بیکبر وقت بهر سؤال ازان شده که گی خواهد بود نظر کن در روز نفس ودر شب بقمر که کدام بیشتر نوع ان وجه باشد حال وی وکیاست او پس اگر انها در خانه خود باشد یا بر طرف خود یا بعد خود دوری باشد بگوی پس بنگر وانها را تا سعدی که ان نیز را طلاقات کرده بدرجهای مستویه پس ان بسنگام وقت بگفت باشد پس هر مصدوقی حکم کن یا باجی یا بالی چنانکه قبل اگر سند پس اگر در وند باشد در ثقب ساعات باشد در زود جیدین ایام ودر ثابت بشهور واگر در بایل الوند باشد در ثقب ایام ودر زود جیدین سنین ودر ثابت سنین ودر بایل الوند در ثقب شهور ودر زود جیدین سنین ودر ثابت ایام واین در وقتی باشد که ارباب مسئله نیز نوبت منحوس نباشد پس اگر فاسد باشد وسؤال از خیر باشد پس واقعی که برابد از این سخت در اصل بت خود وبا طرف خود یا بعد خود یا ناظر بعد خود یا خواهد بود انچه سؤال کننده از فرح وشادی باذن به تا قول مصنف تمام شد کتاب بحمدهای کمال انچه قصد کرده بودیم ونحمده واهل الفضل وصلی الله علی سیدنا محمد نبیه المصطفی والهالطیبین الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا حسبنا الله ونعم الوکیل تمام شد ترجمه مسایل ابی یعقوب یوسف القصرانی وبدانکه این خبر قبل الفاتحه را دو انجمنی معنی اصلاح وتصحیح این کتاب کوشیده مهما امکن انچه بحسب قیاس کتب فارسی موافق بیشد در این ترجمه ضبط نمود ه ملاحظه مطالعه اهل راجندان در نظر نگرفت چه از اصل زمان تصنیف تا حال که زمان اتمام این ترجمه است دو سو اوی است هجرم

سنه ۱۲۳۰ هجری بحمدنه هزار سال گذشته انسخه در این اوان میسر بود و در دو

کتابخانه از اماسخه عاری بود و بر وضعیت که

در صورت نگرفته شماری یافته

نمره ۱۲۳۰

مجلس شورای ملی
کتابخانه
تاسیس ۱۳۰۶

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲
کتابخانه